

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MEGHAN
QUINN

THE
STRIKE
OUT



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MEGHAN
QUINN

THE
STRIKE
OUT

Meghan ile bağlantı kurun

Meghan Quinn'in başka bir kitabını asla kaçırmayın! Meghan'ın yeni yayın uyarıları için "read" yazıp 474747'ye gönderin (mesaj ve veri ücretleri geçerli olabilir)!

Gelecek kitaplarımın ne zaman ilk öğrenen siz olmak için [buraya](#) tıklayın.
Ve kitaplarımı TBR'nize eklemeyi unutmayın!

GEL BENİMLE TAKIL! Eşantiyonlar ve eğlence için okuyucu grubuma katılın.
[Buraya](#) tıklayın.

İçindekiler

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Sonsöz</u>

Alıntı - Düğün Oyunu Meghan
Quinn'den Daha Fazla Kitap

Birinci Bölüm

HOLT

"Ben sarhoşum."

"Burası dönüyor mu?" "Oooh,
patty melts. Sikeyim evet."

En iyi iki arkadaşım Carson ve Knox karşımda oturuyor, yakalayıcımız Jason ise omzuma iki kez sokulduğunda yanımda bayılmak üzere.

Büyük, çok erkeksi, kaslı vücutlarımız -çok erkeksi, görebileceğiniz en erkeksi- ve tonlarca testosteron ve büyük sikler ve taşaklar ... büyük sikler ve taşaklar göz önüne alındığında lokanta kabini kalabalık. Hashtag . . . şu taşaklara bakın.

Nereye varmaya çalışıyordum? Uh ... oh evet, kalabalık, dört normal boy insan için yapılmış bu küçük kabinde gülünç görünüyoruz - dev skrotlu adamlar değil - ve Jason'ın memleket arkadaşları sayesinde kığımızdan sarhoşuz.

Okullar iki hafta sonra başlıyor ve biz de üçüncü sınıfa geçeceğimiz için - sezondan sonra askere alınma şansı nedeniyle bir üniversite beyzbol oyuncusu için en önemli yıl- hepimiz Brentwood Üniversitesi'ne erken dönmeye karar verdik ve akademisyenler ve antrenmanlar uyanık olduğumuz her saati emmeden önce biraz eğlenmeye karar verdik.

Dürüst olmam gerekirse -kulağınıza usulca fısıldıyorum- Jason'ın bize iyi vakit geçirtmek için bitmek bilmeyen ısrarlarına dayanamadık ve pes ettik.

Neyse ki hepimiz kampüsün hemen dışındaki beyzbol çatı katında yaşıyoruz, bu yüzden yurtların açılması veya evsiz kalmak konusunda endişelenmemize gerek kalmadı.

Sorumluluk sahibi üniversite erkekleri olduğumuz için egzersiz rutinlerimize uyduk ve kafeslerde günlük antrenmanlar yaptık. Geceleri zil zurna sarhoş oluyoruz, sonra da ertesi sabah Michigan Gölü boyunca iki mil koşarak içkinin acısını çıkarıyoruz.

Sabahları Lakeview Drive yakınlarında viski ve kola kokusu alıyorsanız, bu sadece biziz ... büyük topları olan adamlar.

Erkek cinsel organından bahsetmişken. . .

"Sana aldığım yeni iç çamaşırını denedin mi?" Belli bir nedeni olmadan şeker paketlerini karıştıran Carson'a soruyorum.

"Bu bir tanga, dostum. O boku giymeyeceğim."

"Carson'a tanga mı aldın?" Knox soruyor, gözleri puslu. Hafif sıklettir, hep öyleydi. Üç bira içiyor ve kendi müziğiyle dans ediyor; beş bira içiyor ve bir sandalyeye oturup sürekli kıkırdıyor. Rahat bir dört bira içti, yani henüz kıkırdama aşamasına gelmedik. "Neden bana bir tanga almadın?"

"Çünkü Carson koşularımız sırasında aletin çok fazla zıpladığından şikayet ediyordu. Tangalar aletlerinizi birbirine yakın tutar ama aynı zamanda kıkırtmalarınızın hava almasını sağlar. Aşağısı çok esintili, dostum."

"Tanga mı giyiyorsun?" Knox soruyor.

"Mmm... tanga," diye mırıldanıyor Jason, omzumda kendinden geçmiş olmasına rağmen.

"Evet, öyle. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Knox bana tembel bir bakış attı. "Nasıl oldu da seni soyunma odasında hiç görmedim?"

"Çünkü ben Romeo gibi çırılçıplak dolaşmıyorum."

"Tanga giymesi gereken bir adam hakkında konuşmak ister misin?" Carson burnuna vuruyor. "Romeo. Kıç takımın en iyisi."

"Buna alınıyorum," diye inliyor Jason, sonra yanağını omzuma yaslayıp rahatlıyor. Yakalayıcı olan Jason, takımdaki herkes arasında en iyi kıkı ödülünün kendisine ait olduğunu biliyor ama hepimiz gizliden gizliye Romeo'nun olduğunu itiraf ediyoruz.

"Tangayı dene," diyorum. "Penisini harika zıplatır."

"Ne yapabilirim ..." diye başlıyor masanın ucundaki bir kadın sesi. Aynı anda Knox, Carson ve ben dönüp baktığımızda sarı bir lokanta elbisesi giymiş, elinde not defteri, kalemi masamızın ucunda duran bir garson görüyoruz. "Geri gelebilirim."

Carson sanki orada durmuyormuş gibi, "Penis dediğini duydu mu?" diye soruyor.

Knox başını sallar. "Hayır, o zıplayan işeyici hakkında konuştuktan sonra geldi." Gülüyor. "Bu arkasına geçebileceğim bir süper kahraman. Zıplayan İşeyici."

"Kesinlikle zıplayan bir işeyicinin önünde olmak istemezdim ..." Mırıldanıyorum.

Kız boğazını temizlerken hepimiz gülmeye başladık. "Penisin hakkında konuştuğunu duydum."

Kahkahalarımız kesiliyor ve gözlerim tam olarak odaklanmakta zorlansa da, saçlarının güzel kestane rengini fark ediyorum, derin

Gözlerinin çikolatası ve cildinin güzel bal tonu, lokantada olmadığı zamanlarda bütün yaz güneşte kaldığını gösteriyor.

Göz kamaştırıcı. Göğsünün hemen üzerinde eğri bir şekilde asılı duran isim etiketinden adının Harmony olduğunu anlıyorum.

Bir dedektif olabilirdim. *Özellikle de ayık olsaydım.*

Ben karşımızdaki kıza hayran hayran bakmaya devam ederken Carson, "Erkek tangalarından bahsediyorduk," diye açıklıyor.

Kısa değil, ama uzun da değil, yaklaşık beş altı yaşında olmalı ve küçük bir göğsü ve beli olmasına rağmen, elbisesi kalçalarının kabarıklığına ve poposunun balonuna zar zor sığıyor.

Sanırım en iyi kış ödülü için yeni bir kazananımız var.

Bak.

Daha iyi görebilmek için arkasını dönmesini istesem kabalık mı etmiş olurum?

değerlendirme?

"Ben giymiyorum," diyor Carson, bana doğru işaret ederek. "Holt giyiyor. Havadar olduğunu söylüyor."

Harmony kaşlarını kaldırıp beni kontrol . *Etkilenmemiş* görünüyor. O incelerken göğsümü şişiriyorum, tam bir gösteri için gömleğimi çıkarma isteği duyuyorum. "Tanga mı giyiyorsun?"

"Açıkcası erkek tangası, ve onları sadece uzun koşulara çıkmamız gerektiğinde ve antrenman sırasında giyiyorum, ki bu da her zaman oluyor, ama antrenmandan sonra boxer külot giyiyorum. Ama, evet ... erkek tangası." Parmak eklemlerimle masaya vuruyorum ve onun için peynir yapıyorum.

Gözleri kısılıyor ve tanıdık geldikçe masamıza sert bir bakış atıyor. "Ah, sen beyzbol takımındasın."

Knox şakayla karışık elini kaldırarak, "Lütfen imza yok," diyor, tam o sırada Jason bir horlama sesi çıkarıyor ve hepimiz kahkahadan kırılıyoruz. Bu gürültülü ses onu uyandırıyor ve hemen ayağa kalkıp etrafına bakınıyor. Sonra geçiriyor ve gözleri açılıyor.

Lanet olsun.

Harmony yaklaşan felaketi görür, kenara çekilir ve kalemiyle arkasını işaret eder. "Banyo şu tarafta."

Jason başka bir şey söylemeden ağzını kapatıyor ve hepimizin gördüğünden sert bir şekilde koşmaya başlıyor. Keşke bunu antrenman sırasında da yapsaydı.

Carson durumu ele alıyor ve şiirsel bir şekilde ekliyor, "Ralph iyileştiğinde, eminim o da hepimiz gibi patty melt isteyecektir. Ama tatlı patates kızartması alacak."

"Dört patty melts, o zaman?" Harmony, sesinde öncekinden biraz daha fazla tavırla soruyor.

"Bu-"

"Bir sorun mu var?" Knox'un sözünü keserek "bu çok hoş olurdu" gibi dangalakça bir şey söylemeden önce soruyorum.

"Hayır." Dudaklarını şıklatarak *P* harfini patlatıyor ve hiçbirimize bakmayı reddediyor.

"O zaman patty melts-"

"Beyzbol takımında olmamıza karşı bir şeyin mi var?" Tüm vücudumu ona doğru çevirerek soruyorum. Carson inliyor. Sarhoş olduğunda "doymak bilmez" oluyor ve tek istediğinin bir tabak patates kızartmasıyla patty melt olduğunu biliyorum ama önce bazı cevaplar istiyorum.

Kampüsteki damga, Brentwood beyzbol takımındaki oyuncuların hak sahibi pislikler olduğudur - bu, sistemde çalışan bazı oyuncular için doğru olabilir, ancak bizim için değil. Ayrıca günde en az bir kez kampüste bizden nefret eden bir öğrenciyle karşılaşma şansımız da var. Okul başlamadan önce böyle bir şey olacağını düşünmemiştim.

"Dostum, şu anda çok agresifsin," diyor Knox. "Belki de sadece -"

"Evet, biliyorum." Harmony elini kalçasının üzerine koyar.

"Tamam, boş ." Knox kabinde arkasına yaslanır ve kollarını kavuşturur göğsünün üzerinde.

"Dur tahmin edeyim," diyorum sinirli ve kırgın bir ses tonuyla. "Kampüse hükmeden ve takımda olduğumuz için aldığımız avantajların yarısını bile hak etmeyen bir grup kendini beğenmiş pislik olduğumuzu düşünüyorsun."

O da kollarını kavuşturuyor ve büyük bir küstahlıkla şöyle diyor: "Evet, biliyorum. Pahalı stadyumunuz, ekipmanlarınız, personeliniz ve tam burslarınızı bu kampüsteki eğitim ücretinin yarısını tüketiyor ve biz köylülere hiçbir şey bırakmıyor. İğrençsiniz, kendinizi beğenmişsiniz ve dünyanın sizin etrafınızda döndüğünü sanıyorsunuz. Bu arada, çevrenizdeki diğer öğrenciler boktan lokantalarda çalışıyor, düşük ücretler kazanıyor, gecenin her saatinde sizin gibi sarhoş moronlara hizmet ediyor, sırf üniversiteyi bitirip bir diploma alabilmek, öğrenci kredilerimizi ödemeyecek boktan bir işe girebilmek ve ülkenin geri kalanıyla birlikte borç batağına saplanabilmek için."

Vay be.

Sessizlik çöküyor. Buna ne diyorsun?

Belli ki acı çekiyor ve gözlerinde alevlenen tutku ve parmak uçlarından fırlamaya hazır pençelerle yavaşça geri çekilmem gerektiğini düşünüyorum.

Jason o anda tuvaletten döner ve büyük bir gürültüyle yerine oturur. Etrafına bakınır ve sorar, "Bana patty melt mi sipariş ettin?"

Harmony gözlerini devirerek mutfığa doğru gidiyor ve bizi endişeli bir halde bırakıyor. Siparişimizi verecek mi? *Çünkü patty melts istiyoruz.*

İkinci Bölüm

HARMONY

Siparişleri girdiğimiz bilgisayara ulaştığımda "Masaları değiştirin," diyorum.

Priya başını sallar, su tepsisini alır ve uzaklaşmaya başlar.

"Lütfen, Priya," diye seslendim. "Sana yalvarıyorum."

"Bunu en son yaptığımızda Coral çok kızdı ve ikimizi de kovmakla tehdit etti. Seni seviyorum ama hayır. Onlarla anlaş."

İç çekerek, son iki buçuk yıldır sayısız saat çalıştığım lokantanın yapışkan duvarına yaslanıyorum. Müdürümüz Coral, bölümlerimiz söz konusu olduğunda çok titizdir. Tam bir kontrol manyağı ve her masamıza göz kulak oluyor, boktan yemeklere ve lokantanın berbat koşullarına rağmen herkesin mutlu olduğundan emin oluyor.

Evet, Five and Dime popülerdir çünkü kardeşlik sırasının karşısında, beyzbol çatı katının çaprazında yer alır ve kampüse hızlı bir yürüyüş mesafesindedir, bu da onu Brentwood'daki her üniversite öğrencisi için akşamdan kalma bir yer haline getirir. Akşamdan kalma ya da şu anda kafası güzel.

Ve nedense kampüsteki her sporcuya hizmet veriyor gibiyim. Her zaman benim bölümüme giriyorlar ve sınırsız yemek kartlarını, gerçekten güzel yurt odalarını, Brentwood'dan aldıkları ücretsiz atletik kıyafetleri ve profesörlerden her zaman aldıkları uzatmaları duyuyorum. Özellikle de maaş çekiyle yaşayan ve günde en az bir öğün yemek yiyebilmek için lokantanın boktan yemeklerini yiyen bir kız için yorucu ve tamamen sinir bozucu.

Kibirli pislikler.

Talihsizliğime yenik düşerek, sisteme patty melts girmeye başlıyorum, biri tatlı patates kızartması ile. Siparişleriyle uğraşmak istiyorum ama bunun sadece bana fazladan iş çıkaracağını biliyorum.

Bitirdiğimde enter tuşuna basıyorum ve Priya masasından döndüğünde her bir adam için su doldurmaya başlıyorum. Tepsisini masaya bırakıyor ve cam bölmenin üzerinden bakarak şöyle diyor: "Vay canına, bu gece elmasın kralları var. Knox Gentry, Carson Stone ve biricik Holt Green."

"Jason Orson da orada."

"Sanırım birkaç dakika önce tuvalete koşarken gördüğüm karaltı oydu." Gözlerimi deviriyorum. "Bu onun ikinci seyahati olacak." "Kulağa doğru geliyor."

"Kıyafetlerini giymedikleri için onları tanımam biraz zaman aldı ama tanıdığımda tüylerimin diken diken olmaya başladığını hissettim. Ve tabii ki onlara karşı duyduğum hoşnutsuzluğu dile getirdiler."

Priya alay eder. "Tabii ki yaptılar. Bunu sadece kendine güvenen pislikler yapar.

Lütfen bana onları kapattığınızı söyleyin."

"Kolayca." Son su bardağını da tepsime koyup Priya'ya dönüyorum, içimi bir kızgınlık kaplıyor. "Beni asıl kızdıran ne biliyor musun? Brentwood'da her şey kendilerininmiş gibi dolaştıkları için zerre kadar üzgün görünmüyorlar. Benim okul harçlarım onlarınkini ödüyor."

"Tam olarak doğru değil. Almak istediğiniz dersler konusunda size sürekli şımarıklık yapan akademik danışmana para ödüyor olabilirsiniz."

"İkisi de kasığıma tekme atıyor." Tepsiyi omzuma alıyorum ve yanından geçerken Priya'nın kıcını okşuyorum. "Yarın yeterince erken gelemez." Su kenarında çok ihtiyacım olan mola. "Sabırsızlanıyorum."

"Ben atıştırmalıkları alıyorum. Sen de güneş kremi getir."

Son birkaç haftadır plaj günümüzü planlıyor, izin günlerimizi yarın gerçekleşecek olan cover grubu yarışması konserine denk getirmeye çalışıyorduk. Lokantanın birkaç dükkan aşağısındaki bir butikten gözüme kestirdiğim şirin bir mayoyu satın almak için son kuruşuma kadar para biriktiriyordum. Vitrinin önünden her geçişimde kendime aptalca hedefimi hatırlatıyordum.

İki gün önce, yazın sonu yaklaştığı için indirimde olan mayoyu satın aldım ve minik sarı bikininin içinde çok iyi görünüyorum. Göstermek için sabırsızlanıyorum.

Sahte bir gülümseme takınarak beyzbol masasına ulaşıyorum ve içecekleri dağıtıyorum. Gözleri her hareketime yapışmış. Onlara daha önce tükürdüğüm ağız dolusu içkiyi düşününce şaşırmadım.

Aramızdaki garipliği görmezden gelerek, "Su istediğini sanıyordum ama içecek başka bir şey istersen söyle. Köfteleriniz şu anda pişiyor."

Tepsiyi yanıma indiriyorum ve masaya bakıyorum. Ortada, tic-tac-toe tahtaları olan küçük bir not defteri var. Jason hariç her adam,

Banyoda olduğu için ... yine ellerinde bir kalem ve yüzlerinde kötü bir şey yaparken yakalanmış gibi aptal bir ifade var.

"Bir şeyi mi bölüyorum?"

"Aslına bakarsan, öylesin," diyor Holt, ayrıcalıklı bir eşek gibi bana küçümseyerek bakarak.

Bu adamdan neden bu kadar nefret ediyorum? Belki de New York'un inanılmaz zengin Green ailesinden geldiği içindir. Hamptons'da bir evleri, şehirde bir çatı katları, Chicago'da bir gökdelende daireleri ve sanırım Tennessee'de bir yazlıkları var. En azından bana söylenen bu. Bu adam yakışıklılığı, pahalı olmayan giysileri ve kampüste sürekli gördüğüm havalı BMW'siyle para saçıyor. Ve hayır, zengin insanlara karşı bir şeyim yok. Benim karşı olduğum şey, zengin bir insanın okul ücretini kolayca ödeyebilecekken ve banka hesabında bir çentik bile görmeyecekken tam burs almasıdır.

Elbette yetenekli, bu kampüste gelmiş geçmiş en iyi sol saha oyuncularından biri, dolayısıyla o bursu hak etti, ama o kadar parası olan bir veli olarak, *o burs parasını alıp başka bir öğrenciye verelim* diye düşünmez miydiniz?

Dişlerimi alt dudağımın üzerinde yuvarlayarak soruyorum: "Neyi bölüyor olabilirim?"

Jason arkamdan gelip oturarak, "Tik-tak-toesies," diyor. Elindeki peçeteyi alıp alnını sildi. "Pekâlâ, sanırım şu patty melt'i yiyebilirim artık."

Tickety-tock-toesies? Kahkahalarımı zor tutuyorum.

"Böyle demen konusunda sana ne demiştik?" Holt sıkılmış dişlerinin arasından söylüyor.

"Ama biz diyoruz," diyor Jason, kafası karışmış bir ifadeyle.

Carson, "Herkesin içinde değil, salak," diye araya giriyor.

"Oh." Jason bana gülümsüyor. "Küçük bir not defteri üzerinde erkek sporları oynuyoruz. Dungeons and Dragons. Her-ahhhhh," diye iğrenç bir şekilde bağırıyor ama sadece bir saniyeliğine, çünkü Holt onu susturmak için koluna vuruyor.

"Dungeons and Dragons daha da kötü." Holt başını sallıyor ve Knox ile Carson'a dönüyor. "İşte bu yüzden bizden daha genç biriyle takılmamalıydık."

"Sadece bir yaş küçük değil mi?" Brentwood beyzbol bilgimin ağzımdan kaçmasına izin vererek soruyorum ve Holt tam bir piç olduğu için bunun peşini bırakmıyor.

"Demek kaç yaşında olduğumuzu biliyorsun, ha? İlginç. Beyzboldan nefret ettiğini sanıyordum."

"Beyzboldan nefret etmiyorum," diyorum tepsimi kolumun altına daha güvenli bir şekilde sıkıştırarak. "Brentwood sporcularından nefret ediyorum."

"Sporu sevip oyuncularından nefret edemezsiniz. Bu hiç mantıklı değil."

"Doğru değil." Başımı salladım. "Ben Bobby'leri izleyerek büyüdüm ve Atmosferden ve spordan keyif aldım. Arada bir takıma tezahürat yapardım. Ve Hendrix tümsekte." Kalbimi tuttum. "O çok güzel."

Sanki az önce bir devin gördüğüm en çekici insan olduğunu düşündüğümü söylemişim gibi bütün çocuklar dudak büküyor.

"Hendrix?" Holt soruyor. "Gary Hendrix, solak olan mı?" "Evet. Gary. Çok rüya gibi."

"Her maçtan önce, bazen sahada kusuyor, adrenalinden olduğunu iddia ediyor ve ot gibi sakalına her zaman sakız yapıyor. Pisliğin teki."

"Evet, sakızı ve kusması onu çekici kılmıyor ama sakalı, dövmeleleri ve siperliğinin altındaki buz mavisi gözleri onu çekici . Ayrıca, onu gömleğini çıkarmış halde gördüm ve yırtık pırtıktı."

Holt bana ters ters bakıyor. "Sakal ve dövmeleleri sana göre mi?" Yavaşça başımı sallıyorum.

Knox gülererek, "Artık onun numarasını alma şansın yok Holt. Sen de onlar kadar temiz birisin."

Numaramı mı puanlıyorsun? Bu çok ilginç.

Holt'un yanaklarının utançtan yandığını gördüğümde, bunda bir gerçeklik payı olduğunu anlıyorum ve masadan ayrıldığımda ne dediklerini merak ediyorum.

Muhtemelen kıcımla ilgili bir şeydi - ne de olsa en iyi özelliğim. Ama muhtemelen benim bile beklediğimden daha uzun süren kaba ağzım hakkında daha çok konuştular. Hiçbir şeyi saklamayan bir kadın.

Bu aşk hikayesini biliyorum. Ona meydan okuyor. Kız farklıdır. Tanıştığı hiç kimseye benzemiyor, falan filan. Birinin meydan okuması olmak istemiyorum.

Aslında kimsenin bir şeyi olmak istemiyorum.

Brentwood'a gelmemin tek bir nedeni var: Gazetecilik diploması almak ve buradan defolup gitmek.

İki yıl daha. Çok yaklaştım.

Üçüncü Bölüm

HOLT

"Gecenin geri kalanında ekşi mi olacaksın?" Knox masanın altından beni tekmeleyerek soruyor.

Patates elime aldım, çok tuzluydu. Ben, patates kızartması değil, biraz baharattan faydalanabilirler.

"Onun numarasını almaya çalıştığımı söylemene gerek yoktu," diye tıslıyorum arkadaşlarıma, onlar da gülüyorlar. "Şaka yapıyordum."

Carson, "Hayır, o uzaklaşırken kışına nasıl baktığını gördüm," diyor. "Numarasını istiyorsun. Senin için ondan istememi ister misin?"

"Siktir git. Onu kontrol etmiyordum."

Carson ve Knox karşılıklı bakışıyor ve şamatalı kahkahalarıyla benimle alay ediyorlar.

Bu sırada Jason omzuma dokunarak "Sence tatlı patates kızartmasını da normal patates kızartması gibi yapıyorlar mıdır?" diye sordu.

Böyle aptalca bir soru için adamın suratına yumruk atmamaya çalışıyorum. Görüldüğü gibi taş kadar aptal değil. hassas biri, takım için ızgara yapmayı seven biri, grubun anaç tavuğu ... ve sarhoş olduğunda aptalın teki.

Carson masanın karşısından, "Sana kızartmayı azaltmanı öneririm, ahbap," diyor. "Holt yumruğunu suratına indirmek üzereymiş gibi görünüyor."

"Neden bu kadar sinirleniyorsun? Genelde soğukkanlısındır."

"Çünkü"-tabağımı itiyorum-"o kız bizi yanlış nedenlerle yargılıyor. Bizim oynadığımız elit seviyede oynamak için ne kadar saat gerektiğini bilmiyor. Yaşadığımız stresi, sadece beyzbola ayırdığımız zamanı anlamıyor. Hiçbir fikri yok ve bu beni çileden çıkarıyor."

"O zaman neden ona söylemiyorsun?" Harmony masamıza Knox fısıldıyor.

Masanın üzerine bir çek bırakıyor ve "Ne zaman hazır olursanız, aceleye gerek yok. Lütfen, burada istediğiniz kadar kalın." Sesinden alaycılık damlıyor. "Tuvaletlerimizde biraz daha kusun."

Jason avucunu karnına bastırır. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum, teşekkürler."

Carson gözlerini devirerek, "Sormadı ki," diye mırıldanıyor.

Arka cebimden cüzdanımı çıkarıp birkaç yirmilik atıyorum. "Her şey hazır. Haydi çocuklar." Jason'ı kabinden dışarı itiyorum, Knox ve Carson da hemen arkasından geliyor. Harmony beni kolumdan tutup çektiğinde kapıya giden yolu yarılanmıştık.

"Çok fazla bırakmışsın." Yere attığım yirmilikleri kaldırdı.

"Hizmetiniz kusursuzdu." Gömleğimi çekiştirdiğinde tekrar ilerlemeye başlıyorum.

"Senin ihtiyacım yok." "Bu sadaka değil."

"Kırk dolarlık bir yemek için altmış dolar bahşiş sadakadır. Servetini bana göstermene ihtiyacım yok."

"Göstermiyorum. Kibar olmaya çalışıyorum ve açıkçası bahşişimi sorgulamanız bile aşağılayıcı. Benimle bu konuda tartışmak yerine minnettar olun."

O cevap veremedi, Carson "Merak ediyorsan diye söylüyorum, senin numaranı da istiyor" dediğinde tekrar geri çekiliyorum.

Lokantadan çıkarken nefesimin altında "Seni öldüreceğim," diyorum, kapının üstündeki zil ayrılışımızla birlikte çalıyor. Carson'ı kaldırımda itiyorum ve "Senin neyin var?" diye soruyorum.

"Benimle mi?" Benimle konuşarak geriye doğru yürürken göğsünü işaret ediyor. "Neyin var senin? O kız çok seksiydi ve belli ki ilgini çekmiş, neden numarasını istemiyorsun?"

"Belki de benden nefret ettiği içindir. Konu Brentwood sporcuları olunca duygularını kendine saklamıyor."

"İşte bu yüzden onun yanıldığını kanıtlamalısın," diyor Knox, söze katılarak. "Kampüste bize tapmayanlar, aldığımız tüm avantajlar ve molalar nedeniyle bizim pislik olduğumuzu düşünüyorlar, ancak bunları kazanmak için yaptığımız her şeyi gerçekten bilmiyorlar ya da yaptığımız tüm toplum hizmeti saatlerini görmüyorlar. Ona iyi insanlar olduğumuzu gösterin."

"Hayır." Başımı iki yana sallayıp lokantaya bakıyorum, Harmony'nin masamızı topladığını kısa bir an için görebiliyorum. "Zamanımı harcamaya değmez. Ondan hoşlanan kızlar tanıyorum ve fikrini asla değiştirmeyecek. Tek bir fikri var ve önemli olan da bu."

"Çok yazık," diyor Jason. "İkiniz iyi bir çift olabilirdiniz."

"Neden böyle söylüyorsun? Onu tanımıyorsun bile."

Jason rahatça omuz silkiyor. "İkinizde de aynı türden ateşli bir tutku var gibi görünüyor - farklı şeyler hakkında ama yine de var - bu da muhtemelen onunla hayatının en iyi seksini yapacağın anlamına geliyor."

"Evet, katılıyorum," diyor Carson.

"İyi bir noktaya değindi." Knox omzuyla beni dürtüyor.

Onları silkeliyorum. "İyi olabilir ama zamanımı harcamaya değmez. Sonunda sadece kırılğan ruhuma zarar verir."

Herkes gülüyor ve beyzbol sahasına doğru yürümeye devam ediyor, ben ise numarasını almak için lokantaya geri dönmeyi düşünüyorum.

Ateşi severim. Tutkuyu severim. Ve bana kıcıma sokmamı söylemekten korkmayan bir kızı severim.

Kayıtsızmışım gibi davranabilirim ama geçen her an onun zamanımı harcamaya değer olduğunu düşünüyorum.



ELİMDE KAHVE, önümüzde izin günü, masa sandalyemde arkama bilgisayarımın açılmasını bekliyorum. Dün gecedan kalma hafif bir akşamdan kalmayım, biraz Ibuprofen aldım, dondurulmuş bir kahvaltı burritosu yedim - tabii ki mikrodalgada ısıttım - ve kendime bulabildiğim en büyük fincan kahveyi yaptım. Saat sabahın dokuzu tüm çocuklar hala uyuyor, bu da bana dün gece yatağıma uzanıp sızmadan önce yapmak istediğim şeyi yapmak için zaman veriyor, pantolonum bacaklarımın yarısına kadar inmiş.

Çok klas.

Bilgisayarımda oturum açtıktan sonra öğrenci kayıt defterini açıyorum, ilk isme göre sıralıyorum ve *H* isimleri arasında gezinmeye başlıyorum. *İki*'de çok fazla Harmony olamaz.

Kendi kendime gülümsüyorum ve mezuniyet yıllarına bakıyorum. Harmony Styles kazandı.

Sürüngen biri olduğum için, profilini gizli olarak ayarlamamış olmasını umarak Instagram'ı açıyorum ve adını yazıyorum.

Fotoğraflarını gördüğümde kıs kıs gülüyorum. *Bu neredeyse çok kolay görünüyor.*

Hakkımda bölümünde Shakespeare'den bana hiçbir şey ifade etmeyen bir alıntı ve ardından bir sürü emoji var.

Brezilya bayrağı. Tamam, bu seksi kıcıma açıklıyor.

Fıstık. Ya bir lakap ya da fıstığı seviyor.

Bir kalem. O bir yazar mı? Bu Shakespeare'den alıntıyı açıklar.

Flamenko dansçısı. Dans etmeyi sever mi?

Fotoğraflarını hızlıca tarıyorum ve her kıvrımını vurgulayan kısa, ışıltılı, pembe bir elbise giydiği ve kaslı görünümlü bir adam onu döndürürken güldüğü bir fotoğrafını buluyorum.

Bu onun erkek arkadaşı mı?

Tarihi taradım. Birkaç ay önceydi ve onunla başka bir fotoğrafı yoktu. Tamam, belki bir erkek arkadaş değil.

En üste geri dönüyorum ve bugün bir şey yapıp yapmadığını görmek için hikayelerine tıklıyorum.

Garson üniformasıyla çekilmiş bir bumerang fotoğrafı ve "Bir gün daha yağ servisi" yazan bir yorumu var.

Şehirdeki en iyi yağ.

Bir sonraki fotoğrafta bu sabah saat yediyi gösteren kahve fincanı ve ardından kocaman yatak başıyla kahvesini içerken görülüyor.

Omzu açık kazağı ve tek gözüne düşen saçlarıyla çok seksi görünüyor. Evet, tutkulu bir seks yapacağımız kesin.

Son haber beni neredeyse şortumdan sarsacaktı. Sarı bikinisiyle kameraya bir öpücük kondururken tüm vücudunu gösteren bir fotoğraf ve "41. Cadde Plajı tüm gün!" yorumu.

Kendi kendime gülümsüyorum, bugün tam olarak ne yapacağımı biliyorum... 41. Cadde Sahili'nde sıcak sarı bir bikini ve inatçı, çok seksi bir Brezilyalı arıyorum. "Senin için geliyorum, tatlı Harmony. Oyun başlasın."

Dördüncü Bölüm

HARMONY

"Tanrıya şükür o grup bitti. İşkence gibiydi," diyor Priya yanımda sarkık şapkasını düzeltirken.

"Bugün oynamak için seçmelere katılman gerektiğini sanıyordum."

"Görünüşe göre değil." Priya daha fazla güneş kremi sürüyor. "Vince Gill ve Randy Travis şarkılarını coverlamak suç olmalı. Umarım bir sonraki grubun daha güncel müzikleri vardır. Bu noktada küçük bir Sam Smith remiksine hayır demezdim."

"Sam Smith'in remiksine hiçbir zaman hayır demezsiniz." "Sesi çok yumuşak."

Kıkırdayarak limonatamın kalanını içiyorum ve ayağa kalkıyorum. "Bir limonata daha alacağım ve sanırım şu kokusunu aldığım huni keklerden de bir tane." Sütyen kabımdan bir yirmilik çıkarıyorum ve "Holt Green sağ olsun, fazladan yemek param var. Bir içki daha ister misin?"

"Ben iyiyim, ama umarım o keki paylaşmayı planlıyorsundur."

"Bir yemek tabağı büyüklüğünde. Tabii ki paylaşacağım." Elimde nakit para, diğerinde yeniden kullanılabilir bardak, kendim için planladığım son derece sağlıklı öğle yemeğini almak için kumda koşar adımlarla imtiyaz standına doğru ilerliyorum. Holt bana altmış dolar bahşış bıraktıktan sonra, kendime bunun sadece yirmisini yemek için kullanacağımı söyledim. Birkaç içki için kenara biraz para koymuştum ama şimdi biraz daha param olduğuna göre, kendim için paketlediğim ucuz protein barını atlayıp biraz şımarabilirim.

Bahşış çok fazla olmasına ve bu adamlar söz konusu olduğunda düşündüğüm kendini beğenmiş tavrı doğrulamasına rağmen, ona geri vermek için çok fazla zorlamak da istemedim, çünkü altmış dolar dün gece elimde iki yüz dolar gibi hissettirdi.

Büyük bir bahşışı cebe indirmek yanlış görünüyordu ama o adamlara hizmet ettikten sonra bunu hak ettiğime kendimi ikna ettim. Holt kabaydı ama yine de onlara katlanmak zorundaydım ve bu bile tek başına altmış dolara değerdi.

Neyse ki plaj çok kalabalık değil, bu yüzden imtiyaz standı için sıra çok uzun değil. Sıradaki herkes gibi ben de bana eşlik etmesi için telefonuma güveniyorum ve Instagram'a ve tüm arkadaşlarımdan hikayelerine göz atmaya başlıyorum. Nebraska'da bir sürü yaz sonu partisi, benim yapamadığım partiler

Çünkü Nebraska'dan oraya gidip gelmek çok benzin yakıyor ve sonsuza kadar sürüyor. Sonsuza kadar vaktim yok, özellikle de işimden dolayı. Çalışabildiğim kadar çalışıyorum ve paramı biriktiriyorum. Kısmi burs alıyorum, çünkü ailem neredeyse hiç kazanmıyor ve notlarım oldukça iyi ve okul ücretimin ve kitaplarımın diğer yarısı için küçük bir kredim var, ancak ilerledikçe ödüyorum, asla yüz bin dolar borçla mezun olan öğrencilerden biri olmak istemiyorum.

Ama bugün ... bugün benim günüm ve çok ihtiyacım olan bu izin için minnettarım. Hava güneşli, sudan hafif bir esinti geliyor, müzik güzel -son grup hariç- ve ben şeker komasına girmek üzereyim. Hiçbir şey bunu mahvedemez.

"Mayonun diğer yarısını evde mi bıraktın?" Ben hala.

O ses.

O sesi nereden tanıyorum?

Güçlü bir varlık beni gölgede bırakıyor ve yavaşça arkamı döndüğümde çok erken düşündüğümü fark ediyorum. İşte günümü mahvedebilecek bir şey.

Holt Green.

Bir çift sıcak pembe mayo ve siyah Ray-Ban'lerden başka bir şey giymeyen adam, seksenli yıllardan fırlamış bir katalog modeline benziyor, ancak pazularını, göğüs kaslarını ve karnını kaplayan yığın yığın kaslarla yırtık pırtık.

Formasının altında bir dünya seksilik saklıyor.

Ne kadar sinir bozucu. En azından gömleksiz çirkin olamaz mıydı? Bu adil. Yetenekli, zengin, zeki ve inanılmaz derecede yakışıklı... Tanrı tüm zamanını Holt Green'i yaratmaya harcadı ve onun doğum ayındaki diğer erkeklere soğuk mu davrandı?

Kollarımı kavuşturdum ve ona elimden geldiğince kaşlarımı çatarak, "Bir kadınla gerçekten böyle mi konuşacaksın? Kıyafet eksikliğine mi değineceksin? Erkek türünün onayı olmadan istediğimiz her şeyi giyebileceğimizi hiç düşündün mü?"

"Sana onay vermiyordum."

"O zaman yorumunun amacı neydi?" "Sohbet başlatıcı."

Sıra ilerliyor ve ikimiz de adımlarımızı sırayla atarak imtiyaz standına yaklaşıyoruz.

"Bu berbat bir sohbet başlatıcı, çünkü tek yaptığı beni kızdırmak oldu. kapalı."

"Evet, ama bu seni konuşturdu." Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyor.

"Bizim girişimimizden sonra

Dün gece benimle konuşmak için zaman ayıracağından bile emin değildim, bu yüzden senden bir yanıt alabileceğimi düşündüm."

"Vay canına, bu berbat bir fikir, çünkü şimdi tek yapmak istediğim kasıklarına tekme atmak."

Küstah herif aletini avuçlar ve şöyle der: "Çelik gibi taşaklar, bebeğim. En iyi atışını yap."

Ağzım açık kalıyor ve bacağım arkaya doğru kaşınıyor. "Benim önümde taşaklarını tutmadın."

Gülüyor. "Her binlerce insanın önünde taşaklarımı tutuyorum. Jockstraps bunu size yapar."

Kollarımı kavuşturmuş onu incelerken, "Gerçekten sinir bozucusun, biliyor musun?" dedim.

"İnsanlar aslında beni oldukça çekici buluyor."

"Belli ki senin bu yanını görmemişler." Vücudunu işaret ediyorum, bu sadece kendini içine almak için aşağı bakarken birçok farklı şekilde bükülmesine neden oluyor.

"Beni gömleğimi çıkarmış halde görme ayrıcalığına sahip çok fazla insan yok. Kendini şanslı say."

Tamam, bu kadar. Bu konuşmayla işim bitti.

Kendini beğenmiş, kibirli ... sinir bozucu, hayır teşekkürler. Bugün benim izin günüm - ne kadar süreceğini bilmediğim tek izin günüm - ve bunu altın benekli suyun üzerinde yürüdüğünü sanan bir Brentwood beyzbol oyuncusuyla uğraşarak geçirmeyeceğim.

Gözlerimi devirerek geri dönüyorum ve bir adım daha atıyorum. İki kişi uzakta; onu o kadar uzun süre görmezden gelebilirim.

Onunla burada karşılaşma şansım nedir? Antrenman yapıyor olması gerekmiyor mu? Cover grubu gibi birine benzemiyor, daha çok bu akşam United Center'daki Billy Eilish konseri için kendini pompalayan birine benziyor.

"Biliyorsun, eğer başka bir şey hakkında konuşmak istiyorsan, tek yapman gereken bu. Bana soğuk davranmana gerek yok." , göğsü sırtıma o kadar yakın ki sıcaklığının tenimi yaktığını hissedebiliyorum.

Yakınlık içimde bir alev tutuşturuyor, sesinin fısıltısı bu alevi körüklüyor. Ne yazık ki, içimdeki ateşin

vücut ona tepki veriyor. Erkekliği çok baskın, yaptığı her harekette, konuştuğu her kelimedede kendini belli ediyor. Özgüven onu tüketiyor, bu büyük bir tahrik edici ama aynı zamanda son derece sinir bozucu.

Arkamı dönmeden, "Pek anlayışlı biri değilsin galiba. İsteddiğim son şey benimle konuşman. Bu yüzden arkamı döndüm."

"Oh, bana lezzetli kıcını daha iyi göstermek istediğin için olduğunu düşünmüştüm."

"Ellerini kendine sakla."

Ellerini kaldırıyor, geniş avuç içleri bana dönük. "İznin olmadan sana dokunmayı hayal bile edemem ama yalan söylemeyeceğim, şu anda gözlerim seni beceriyor."

Erkekler . . .

"Daha klişe olabilir miydin?"

"Yapabilirim." Daha yakına eğiliyor, dudakları kulağıma o kadar yakın ki tüylerim diken diken oluyor. "Az önce cennetten mi düştün? Çünkü sen bir meleksin."

Başımı sallıyorum.

"Tennessee'den misin? Çünkü gördüğüm tek on kişi sensin." "Tanrım," diye mırıldandım.

"İlk görüşte aşka inanır mısın, yoksa tekrar geçeyim mi?" "Acınası."

Kahkahamı tutuyorum.

"Haritan var mı? Çünkü gözlerinin içinde kaybolup duruyorum."

"Ne renk olduklarını bile bilmiyorsun."

Daha da yaklaşıyor, kaya gibi sert göğsü sırtıma baskı yaparken eli açıktaki kalça kemiğime düşüyor. "Kahverengi, ama herhangi bir kahverengi değil. Koyu çikolata rengindeler, o kadar koyu ki göz bebeklerinin nerede başlayıp nerede bittiğini çözemiyorum. Gizemliler ve eğer şu anda güneş gözlüklerini çıkarırsan, en azından önümüzdeki beş dakika boyunca onların içinde kaybolacağımı biliyorum."

Kafamda uyarı zilleri çalıyor, uzaklaşmam, binadan kaçmam için beni uyarıyor, çünkü bayanlar ... çok tatlı dilli bir konuşmacımız var. Çapkın bir kaş hareketiyle sizi pantolonunuzdan kolayca çıkaran bir konuşmacı. Size hayatınızın en tutkulu gecesini yaşatan, ancak kendi kendinize uyanmanıza neden olan bir konuşmacı. Herhangi bir kadının iradesine zarar veren bir konuşmacı.

Kötü haber, Holt Green böyle biri.

Eliyle dokunarak ve gözlerimin içinde nasıl kaybolacağını fısıldayarak beni tahrik etmesine imkân yoktu ama etti. Tenim onun dokunuşuyla karıncalanıyor, bacaklarım isterse ayrılmaya hazır, dudaklarım ıslak ve kaygan, ağzının benimkinde olduğu düşüncesiyle heyecanlanıyorum. , onu zorlayacağımı düşündüğüm bir soruya verdiği kurnazca bir cevapla beni bir fahişeye dönüştürdü.

Sertçe yutkunarak, "İznim olmadan bana dokunmayacağını söylediğini sanıyordum," diyorum.

Başparmağı kalça kemiğimi okşarken daha da derin bir sesle, "Yalan söyledim," diyor.

Ve aynı anda meme uçlarım sertleşti, mayomun üstündeki küçük üçgenlere umutsuzca bastırıyorlardı.

Eğer fark ederse, boku yerim.

Başka ne yapacağımı bilemediğim için vites yükselttim ve tek bir hamleyle kıcıımı ona geri soktum. Kalçamı serbest bırakıyor ve tam da imtiyaz standına adım atıp siparişimi vermem için zamanında kemerini bağlıyor.

İşte, bu işe yarar.

Beşinci Bölüm

HOLT

Harmony siparişini verirken hâlâ eğik durmamın nedeni, beni devirmiş olması değil, müthiş bir ereksiyona sahip olmam.

Siktir. . . vanilya ve hindistancevizi gibi tatlı kokuyor ve o mayonun içinde ıslak bir rüya gibi görünüyor.

Instagram hikayesinde çok seksi görünüyordu ama fotoğraf onun hakkını vermiyordu. Pürüzsüz teni kör edici güneşin altında parlıyor ve beni güneş gözlüklerimi takıp saatlerce bakmaya teşvik ediyor. Sarı alt kısmı kıvrımlı poposunu zar zor örtüyor, bölgedeki her erkeğe iki yuvarlak kürenin harika bir görüntüsünü veriyor ve ön tarafta, küçük göğüsleri sadece meme uçlarını örten ince kumaş kayışlarla vurgulanıyor.

Vücuduyla gurur duyuyor ve bunu göstermekten .

Ve dürüst olmak gerekirse, bugün hepimize sansasyonel bir manzara sunduğu için ona bir teşekkür notu yazmak istiyorum.

Uzun zamandır bir kadına karşı böyle bir çekim hissetmemiştim.

Lisedeyken tek gecelik ilişkilerim ve birkaç kız arkadaşım olmuştu ama hiçbirisi Harmony'nin bir bakışıyla beni etkilediği kadar etkilememişti. Peşinden koşmak yerine kendime bir saniye veriyorum ve dikkatle onun huni kek ve limonatasıyla nereye yerleştiğini izliyorum. Havlumu ve sırt çantamı park ettiğim yerden çok uzakta değil. Kolay transfer. Eminim, hafifçe *ittikten* sonra işimin bittiğini düşünmemiştir. Aksine, kışının sikimde kısa süreliğine de olsa ne kadar iyi hissettirdiğini bildiğim için daha da

kararlı. Kızda küstahlık ve ateş var. Bunu sevdim.

Ayağa kalkmamın uygun olduğunu hissettiğimde, kendime bir sosis ve bir paket cips sipariş ediyorum. Beklediğim süre boyunca Harmony'yi uzaktan gözlemliyorum. Eğilmiş, tanıdık gelen arkadaşıyla konuşuyor - sanırım lokantadaki diğer garson - şüphesiz ona benimle olan karşılaşmasını anlatıyor.

Delilik sınırında olabilirim, sapık , tamam, çok sapık olabilirim.

-Ama bu kıızı tanımak istiyorum. Muhteşem görünüşü ve açık sözlü tavrının yanı sıra onda beni kendisine çeken bir şeyler var ve bunu anlamak istiyorum.

Omzuma astığım sırt çantam ve koluma sardığım havlumla yemeğimi onların düzeneğine götürüyorum. Tek kelime etmeden havlumu serdim.

yanına gidip rahatıma bakıyorum. Arkadaşı beni fark ettiğinde ağzı açık kalıyor ve Harmony'nin arkasını işaret etmek için elini kaldırdığında gülümsüyorum. "Neden işaret ediyorsun? Onu görüyor musun?" Harmony soruyor. "O mu Bana mı bakıyorsun?"

"Gözlerimi senden alamıyorum," diye cevap veriyorum.

Göz açıp kapayıncaya kadar başını yana çeviriyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Oturacak rahat bir yer buluyorum." Etrafımızı gözlemliyorum. "Kalabalık, sence de öyle değil mi?"

O da etrafına bakınıyor ve "Talep edebileceğiniz en az bir düzine yer daha var" diyor.

"Evet, ama bunun sağladığı manzarayla değil." Vücudunun aşağısına bakıyorum ve sonra tekrar yukarı çıkıyorum.

"Sen bir domuzsun."

"Vahşi doğadaki güzelliği takdir edebildiğim için mi? Bu beni domuz mu yapar?"

Başını sallıyor, doğal bukleleri yüzünün etrafında sallanıyor. "Hayır, sakın bunu çevirmeye kalkma. Müdahaleci bir erkek gibi davranıyorsun ve ben bunu takdir etmiyorum."

"Aslında bu güzellik yorumunun çok tatlı olduğunu düşünüyorum," der arkadaşı. "Priya," diye azarlıyor Harmony.

Harmony'nin üzerine eğilip arkadaşına elimi uzatırken, "Teşekkür ederim," diyorum. "Holt. Seninle tanıştığıma çok memnun oldum. . . Priya, değil mi?"

"Evet." Siyah saçlarını omzunun üzerinden kabartıyor. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Harmony dün gecedan beri senin hakkında konuşmayı bırakmadı."

"Bu doğru mu?" Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle soruyorum.

Harmony ederek oturur ve bacak bacak üstüne atarak elindeki keki kucağına koyar. "Fazla umutlanma. Saf nefretten kaynaklanıyordu."

"Ne derler bilirsin..." Omuz silkiyorum.

Harmony başını bana doğru eğiyor. "Bu cümlelerin bir sonu var mı?"

"Benim için bitirirsin diye umuyordum ama görüyorum ki bugün inatçısın." Bacaklarımı havlunun üzerine uzatıyorum ve yumurtalığımı alıyorum. Bir ısırık almadan önce, "Ne derler bilirsin ... nefret çoğu zaman aşka dönüşür." diyorum.

Harmony homurdanır. "Ha, tamam. Evet. İşte bu, tüm zamanların en büyük aşk hikayesinin başlangıcı."

"Senin de bu şekilde görmene sevindim."

"Çok çekici biri." Priya tabaktan bir parça kek koparmaya çalışıyor ama Harmony onun elini itiyor. Tabii ki Priya kendi mezarını kazmaya devam ediyor ve bana güzel bir ışık tutuyor. "Dalgalandırmak kasları görmezden gelmek zor. Yani, kaburgaların etrafını saran sinirler olduğunu kim bilebilirdi ki?"

Göz kırparak, "Bugün bu sosisleri çıkarmak için çok fazla protein ve sebze gerekiyor," diyorum.

"Buna inanıyorum. Peki ya kalçalarındaki o V'nin gezinen gözlerimi doğrudan kasıklarına yönlendirmesine ne demeli?"

"Çok utanç vericisin," diyor Harmony ama kısa bir an için kasıklarına baktığını yakalıyorum.

İstediğin kadar bak, tatlım.

"Bu karın çalışmasından. Çok fazla eğik karın egzersizi."

"Spor salonunda çok zaman geçirdiğinizi söyleyebilir misiniz?" Priya ilgiyle çenesine vurarak soruyor. Priya'nın bunu yaptığından, arkadaşına benimle ilgili sorular sorarak işkence ettiğinden eminim ve açıkçası daha iyi bir kanat-kadın isteyemezdim.

"Çok fazla zaman. Ama aynı zamanda kütüphanede ve sahada da çok zaman. Görüyorsun ya Priya, biz beyzbol oyuncularını herkesin sandığı gibi kendini beğenmiş pislikler değiliz."

"Suçlu." Priya elini kaldırır. "Ben de o insanlardan biriyim."

"Bunun acıtmadığını söylemeyeceğim ama fikrini değiştirmeye açık olduğunu görebiliyorum."

"Yüce Tanrım." Harmony başını öne eğmiş, parmaklarına pudra şekeri bulaştırarak huni kekini parçalamaya devam ediyor. Bir kısmını yalamak için neler vermezdim, özellikle de bacaklarına dökülen hafif tozları.

"Çok açık. Lütfen Holt, düşünce tarzımı değiştir." Priya çenesini yukarı kaldırıyor ve hızla göz kırpmıyor. Yanımda dikilen tuğla duvara bu kadar aşık - Harmony'den bahsediyorum, anladın mı? - o zaman Priya'ya bir hamle yapmayı düşünürdüm. Kız çok komik.

Ama ne yazık ki sarı bikinili kıza takıldım. Bu da önümüzdeki on dakikayı antrenmanlarımızı, egzersiz rutinlerimizi, toplum hizmetimizi, çalışma salonlarımızı, koçlarla özel derslerimizi ve Brentwood beyzbol oyuncusu olmak için gereken hemen hemen her şeyi anlatarak geçireceğim anlamına geliyor.

İşim bittiğinde suyumdan bir yudum alıyorum ve cipslerimi açıp Priya ve Harmony'nin düşünmesine izin veriyorum.

Etkilenen Priya genişçe gülümserken Harmony suya bakar, huni keki çoktan gitmiştir.

Dudaklarının büzülüşünü ya da omuzlarındaki gerginliği okuyamıyorum. Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi? Yanıldığını kanıtladığım ve ona aslında iyi insanlar olduğumuzu gösterdiğim için kızgın mı? Benden hoşlanmaya boyun eğmek zorunda kaldığı için üzgün mü? Toplum içinde olduğumuz ve tek yapmak istediği benimle uğraşmak olduğu için mi sinirli?

Ben ikincisini umuyorum.

İstediğin kadar zıpla Harmony. Benim bir protesto olmayacak.

Sonunda başını yana çeviriyor ve "Bence siz hâlâ size verilen her şeyi hak etmeyen bir avuç kibirli pisliksiniz" diyor.

Özel bir yere kaçma hayalim suya düştü.

"Pfft." Priya Harmony'nin üzerine eğiliyor ve sanki Harmony'nin kucığında yatmıyormuş gibi benimle konuşuyor. "Yalan söylüyor. Yalan söylediğinde böyle bir işareti var. Kulakları hareket ediyor."

"Hayır, yok."

"İyi, göğüsleri seğiriyor."

"Yok," diyor Harmony ve ben yalancı bir tik ararcasına göğüslerine bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Tamam, bir şey söylemiyor ama en iyi arkadaşı olarak az önce söylediklerinin yalan olduğunu biliyorum. Şu anda seni çekici ve tehlikeli bulduğu için böyle davranıyor."

"Çekici, evet," diyorum. "Ama tehlikeli? Hayır, ben temiz bir çocuğum, unuttun mu?"

"Dışarıdan bakınca," diyor Harmony, bana bakarak. "Ama içinizde her türlü tehlike var. İlgilenmiyorum."

"Peki, seninle ilgilendiğimi kim söyleyebilir?" Ellerimin üzerine yaslanarak karşı çıkıyorum.

"Sen." Harmony dik oturur. "İlgilendiğini söyledin. Son bir saattir tek ilgilendiğin şey buydu."

Evet. Hayır. Hayır. Son bir saat içinde azdım, eğlendim, azdım . . . ve şey, azdım.

"Belli ki insanları nasıl okuyacağını bilmiyorsun. Seninle cinsel anlamda en ufak bir ilgim yok. Şimdi beni arkadaş listenize eklemek istiyorsanız, amınızın yalanmasına ihtiyaç duyduğunuzda çağırdığınız biri, o zaman elbette beni listeye ekleyin."

İnliyor ve yüzüstü dönüyor, havlusunun üzerine uzanıyor ve yanağını ellerinin üzerine koyuyor. "Çok yorucusun."

Priya utangaç bir şekilde elini kaldırır. "Şu arkadaş listesine ben de eklenebilir miyim?" "Kendine saygı duy, Priya," diye mırıldanıyor Harmony. "Aman Tanrım."

Altıncı Bölüm

HOLT

"Ben bir şeyler içmeye gidiyorum. Sizin bir şeye ihtiyacınız var mı?" Priya ayağa kalkarken soruyor. Gözümün ucuyla, güneş gözlüklerimin arkasından Harmony'nin her hareketimi izlediğini görüyorum, sanki ayağa kalkıp vücudundaki kumları silkelerken arkadaşını kontrol edip etmediğini görmek ister gibi.

Ama ben bundan daha iyiyim.

"Ben iyiyim," diyorum, gözlerim Harmony'nin arka tarafına dikilmiş.

"Ben de iyiyim," diye cevap veriyor Harmony. Priya duyma mesafesinden çıktıktan sonra benim görüş alanıma giriyor. "Peki, günün geri kalanında beni kontrol edecek misin?"

"Yüzüstü yatıyorsun ve bikini altların arka tarafını zar zor kapatıyor. Tabii ki bakacağım - yani çok acı verici olana kadar."

"Çok mu acı verici?"

"Evet, dikkat edilmezse ereksiyon can yakar Harmony." Gözlüklerimi düzeltiyorum ve onu kasıklarına bakarken yakalıyorum. "Şu anda ereksiyonum yok."

"Ama sen dedin ki ..."

"Sadece penisimi kontrol etmeni sağlamak için." İnleyerek arkasını döndü.

"Sorun değil, biliyorsun. Benden nefret etmek ama bana aşık olmak."

"Sana aşık değilim ve dün geceki şeytani pislığe ne oldu?" diye soruyor, sırtındaki güneşin sıcaklığını içine çekerek.

"Sarhoştun, yani gerçek ben buyum."

"Sanırım senin diğer versiyonunla konuşmayı tercih ederdim. O daha az sinir bozucuydu. Marjinal olarak," diye mırıldanıyor.

"Altılı paket yaparsam kendini daha iyi hissedecek misin?" Onunla birlikte uzanarak ama başımı ona doğru çevirerek soruyorum. Parmağımla onu dürttüğümde yine inliyor ve yüzünü bana dönerek dudaklarını bana gösteriyor. Üst kısmı dolgun, alt kısmı biraz daha ince ve mükemmel kalp şeklinde. Bu dudaklarla yapabileceğim oldukça uğursuz şeyler düşünebilirim.

"Evet, lütfen git bunu yap. Belki nerede olduğumu unutursun."

"Hayır." Burnuma dokunuyorum. "Bende bir tazı burnu var; kokunu her yerde bulabilirim."

"Neden kulağa bu kadar iğrenç geliyor?"

"Beni diğer köpekler gibi burnumu kasıklarına sokmuş halde mi hayal ediyorsun?"

"Çünkü burnum bacaklarının arasında olmazdı ..." "Evet, anlıyorum. Evet dersem beni becerirsin."

Kıkırdıyorum. "Evet. Ama ben sana baş kaldırırsam sen de aynısını yapardın."

Dirseklerinin üzerinde oturuyor, göğsü belirgin bir şekilde görünüyor ve ben bir şeyler görüyor olabilirim, ama bu meme ucunun gölgesi mi?

"Lütfen. Alnında başparmak yukarı dövmesi var." "Ne kadar dayanabileceğimi bilsen şaşarsın."

"Bu doğru mu?" Kolumu okşuyor ve "O zaman bir yarışma yapalım; ilk başparmağını kaldıran kaybeder" diyor. Vücudunun ön tarafını görebileceğim kadar yana kayıyor. "Kaybedeceğini söylediğimde bana güven."

"Bu konuda tartışamam, çünkü şu anda zihinsel olarak size başparmaktan daha fazlasını veriyorum."

"Eğer pantolonuma girmek istiyorsan, bunu gerçekleştirmenin en iyi yolu beni cinsel imalar ve müstehcen bakışlarla bombardımana tutmak yerine beni tanımadır."

"Ahlaksızca baktıklarını söyleyemem, daha çok meraklı olduklarını söyleyebilirim."

"Her iki durumda da, vücudumdan başka bir şey hakkında konuşmak sana zarar vermez."

"Eğer durum buysa, aynı şeyler senin için de geçerli. Havlumu yere serdiğimden beri, kasıklarına aralıksız bakman beni utandırıyor. Zavallı adam o kadar gergin ki apış aramda gezinmeye başladı ve eğer daha önce böyle bir şey yaşadıysanız, bunun inanılmaz derecede rahatsız edici olduğunu bilirsiniz."

"Neyse ki böyle bir şey başıma gelmedi, çünkü bende leke yok."

"Doğru değil. Kadınların lekeleri vardır," diyorum tam Priya tekrar ortaya çıkarken. "Ben yokken ne hakkında konuştunuz?"

Harmony'ye işaret ediyorum. "Arkadaşın onda bir leke olduğunu düşünmüyor." "olanlar sadece erkekler değil mi?" Harmony soruyor, şimdi kafası karışmış.

Priya başını sallar ve içkisini kuma gömülü bardak tutucusuna koyar.

"Hayır, kızlarda var. Anüs ile vajina arasında."

"Bacaklarını açarsan sana tam olarak neresi olduğunu gösterebilirim Harmony," diye öneriyorum, takım için bir tane alarak.

Gözlerini deviriyor. "Bir kez daha, bunun içine doğru yürüdüm. Sorun değil. Bu gece gömleksiz bir Hendrix'i düşünürken etrafı yoklarım."

Priya içkisinden bir yudum almadan önce iç geçirir. "Ah, Hendrix. Tanrım, çok yakışıklı. Onun yüzüne binmek için neler yapmazdım. O sakalın kalçalarımın arasında olmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum."

Gary Hendrix takıntısına kafam takılıyor, çünkü gerçekten anlamıyorum, "Hendrix'i de mi seviyorsun?" diye soruyorum. Siz ikinizin nesi var? Adamın tırnaklarının altında hep kir var."

"Eminim sen de istiyorsundur," diye karşı çıkıyor Harmony.

Tırnaklarımı göstererek elimi ona doğru uzatıyorum. "Tertemiz."

"Manikür mü yaptırdın?"

"Siktir, hayır. Temiz giyimli olabilirim ama bu anlamıyorum. Ben bir top oyuncusuyum."

Elini sallıyor. "Oh, Tanrı korusun, zerre kadar kadınlık gösteremezsin. Penisini küçültebilir."

Düşünüyor muş gibi yapıyorum. "Biliyor musun, bir santim kaybetmekten zarar gelmez; belki de manikür yaptırmalıyım."

Harmony tekrar arkasını dönerken Priya kıs kıs güler.

"Anladığım kadarıyla benimle bir tane almaya gelmeyeceksin?"

"Hayatta olmaz."

Yedinci Bölüm

HARMONY

yeni bir en iyi arkadaş sipariş edebileceğim bir katalog var mı? Öyle şeyler var, değil mi? Onları sadakat, drama ... hırçınlıklarına göre seçebilirsin.

Çünkü yeni bir tane arıyorum. Holt yanıma oturduğundan beri Priya ona yaltaklanıyor. "Ben de beyzbolculardan nefret ederim "e ne oldu?

Bu dünyada geçirdiğim yirmi yıl boyunca Holt Green kadar kıvrak bir dile sahip biriyle hiç karşılaşmadım.

Her şeye bir cevabı var - ama sadece bir cevap değil, bir geri dönüş, akıllıca bir cevap - ve bu beni yavaş yavaş çıldırtıyor. Onu şaşırtmak istiyorum ama her fırsatta beni yeniyor.

Tartışmamızın en can sıkıcı yanı da bundan hoşlanmaya başlamam.

Karşılıklı konuşmalarından, ileri geri konuşmalarından, sunduğu aptalca meydan okumalardan hoşlanıyorum. Hoşlanmamalıyım. Daireme doğru koşmalı, bu adamdan olabildiğince uzaklaşmaya çalışmalıydım ama yine de ağzından çıkacakları görmek için ona katılmaya devam ediyorum. Göğüslerime ya da kışımaya bakmaktan hiç utanmamasının keyfini çıkarıyorum. Bu, tenini neredeyse tenimde hissedene kadar daha da yakınlaşmasıyla birlikte.

Priya'yla olan ilişkisini, benimle ilgilenmesine rağmen onu nasıl dahil ettiğini de görmezden gelemem. Daha da şaşırtıcı olan, onu süzmemiş olması. Priya muhteşem ve vücudu ilahi. Benimleyken Priya'ya ikinci ya da üçüncü kez bakmayan erkek nadirdir. İtiraf etmeliyim ki, bu hoşuma gidiyor. Düşündüğüm kadar ahlaksız biri değil, çünkü gerçek bir pislik en iyi arkadaşşıma ikinci kez bakmaktan kendini alıkoyamaz. Şaşırtıcı bir şekilde, düzgün, zeki ve kendi iyiliği için fazla yakışıklı. *Ve belki de benim için.*

Sırt çantasını karıştırırken bir torba ekşi sakızlı solucan çıkardı ve yırtıp açtı. Poşeti bana ve Priya'ya uzatıp "İster misiniz?" diye sordu.

Priya tıpkı yapacağını bildiğim gibi yüzünü buruşturuyor. "O şeylere dayanamıyorum ama Harmony'nin favorisi. Odasında her zaman bir paket bulundurur."

"Öyle mi?" Holt yüzünde kocaman bir sırıtişla soruyor. Harika. Şimdi bizim ekşi sakızlı solucan arkadaşlar ya da onun gibi aptalca bir şey olduğumuzu düşünecek.

"Bu kadar büyütme," diye uyarıyorum, poşetten birkaç tane alıyorum, tatlardan herhangi biriyle mutlu oluyorum. Seçici değilim.

"Bunu nasıl büyük bir olay haline getirmem? Eğer bu bizim evlenmemiz gerektiğini göstermiyorsa, ne gösterir bilmiyorum."

"Aynı fikirdeyim," der Priya, tam o sırada telefonundan bir mesaj sesi gelir. Mesajı açar ve "Oh, Miranda burada. Gidip bir merhaba diyeyim. Siz ikiniz uslu durabilecek misiniz?"

"Yapabilirim," diyor Holt. "Ama en iyi arkadaşın için herhangi bir garanti veremem. Sert meme uçlarıyla beni baştan çıkarmaya çalışıyor gibi görünüyor. Açıkçası, buna hiç gerek yok."

Tanrı

m.

İsa.

Bu adam. Nereden geldi ve neden izin gününe tecavüz etmeyi seçti?

Peki neden hoşuma gidiyor?

"Meme uçlarım iyi olacak. Miranda'ya selamımı söyle."

Priya elinde fincanla havalanıyor ve kumsalda ilerlerken müzik eşliğinde zıplıyor. Zaman geçtikçe kalabalık artıyor ve buraya erken geldiğimiz için şükrediyorum. Gökyüzü daha önce açıkken, bulutlar güneşin önünde toplanmaya başladı, bu yüzden hava eskisi kadar sıcak değil, dolayısıyla sert meme uçları. Sudan gelen rüzgârın serinliğini hissetmeye başladım.

Sırt çantamı karıştırıyorum ve beni sıcak tutmak için pek bir işe yaramayacak transparan tulumumu buluyorum. Ne düşünüyordum ki?

"Soğuk mu?" Holt

soruyor. "Birazcık," diye

itiraf ediyorum.

"Fazladan bir gömlek getirdim. Ödünç almak ister misin?"

Hayır demeyi düşünüyorum ama kimi kandırıyorum ki? Üşüyorum ve çamaşırlarının nasıl koktuğunu bilmek istiyorum. Bir erkeğin gömleğini koklamaktan ve o kokunun günün geri kalanında üzerinizde kalmasından daha iyi bir şey yoktur. Holt'un kokusunun üzerime sinmesini istediğimden değil ama merak ediyorum.

"Elbette," diyorum, çok hevesli görünmemeye çalışarak.

Bana çok büyük gelecek siyah bir tişört çıkarıyor, ama elime aldığımda ne kadar yumuşak olduğunu görünce büyüleniyorum. Yumuşatıcı mı kullanıyor? Bu benim karşılayamayacağım bir lüks.

Gömleği çabucak giydim ve aynı anda hem sersemlememe hem de tahrik olmama neden olan taze bir dağ kokusuyla kundaklandım.

Tanrım, bu çok güzel kokuyor.

Bir kez kokladığımda, cazibesine kapılmak ve bacaklarımın arasına girmekle ilgili yorumlar yapmak gibi gerçekten uygunsuz şeyler yaptığımı hissedebiliyorum.

"Teşekkür ederim." Gömleğimi düzelttim. "İhtiyacın olmayacağından emin misin?"

Başını sallıyor. "Bilseydim bile, şimdi bunu istememin imkanı yok."

"Neden? Bitlerimden mi korkuyorsun?"

"Hayır, bunun içinde çok iyi görünüyorsun. İstesem bile geri alamam."

"Bu sadece siyah-" Brentwood Beyzbol logosuna bakıyorum ve içimden küfrediyorum. "Buna bayılıyorsun, değil mi? Brentwood tişörtü giymem."

"Öyle sayılır." Arkasına yaslanıyor, karın kasları her hareketinde dalgalanıyor. "Ama içinde iyi görünüyorsun."

"Yağcılığın işe yarıyor."

"Öyle mi?" diye soruyor, kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. "Açıkça flört etmekten ve imalarda bulunmaktan bıktığını sanıyordum."

"Bu daha çok içten iltifattı, o yüzden bunu kabul ediyorum."

"Yeterince adil." Bana başını salladı. "Nerelisin Harmony?"

"Nebraska, mısırın ortasında. Göz açıp kapayınca kadar içinden geçene kadar kimsenin varlığından bile haberdar olmadığı gerçekten küçük bir kasaba."

"Küçük kasabaları severim. Çoğu zaman bir kasabada büyümek isterdim. New York bir süre sonra çok tıkanmış hissettiriyor. Ve orada hayat çok hızlı akıyordu. Dış sahada durup atıcının atış yapmasını beklemediğim sürece oturup hafif bir esintinin tadını çıkarma şansım hiç olmamış gibi hissediyordum."

"Ama şehirde yapabileceğiniz çok şey var. Nebraska, Gunderson'da en çok eğlendiğimiz şey kaç arabanın geçtiğini ama hiç durmadığını saymaktı."

"Kulağa büyüleyici geliyor."

"Değildi. Ancak ailemin faturaları ödeyen sağlam işleri vardı ve konfor alanlarının dışına çıkmaktan çok korkuyorlardı, bu yüzden orada kaldık. Mezun olduğum sınıfta elli iki çocuk vardı ve her şeyi biliyorduk.

birbirleri hakkında. Çıkılacak insan sayısının azlığı ve herkesin sizin işinize karıştığı düşünüldüğünde flört etmek imkansızdı."

"Bana pek kimseyle çıkmadığını mı söylüyorsun?"

"Pek sayılmaz." Gömleğin eteklerini parmağında döndürüyorum. "Yani, iki erkek arkadaşım oldu. Biri lisedeyken. Biri üniversitede birinci sınıfta, ama iş ahlakımı anlamadı ve seks yaptıktan sonra beni terk etti."

"Vay canına, çok şık." Holt kaşlarını çattı. "Bunun gibi adamlar gerçekten adımızı kötüye çıkarıyor."

Bekle. . . beyzbol oyuncusu muydu?"

"Futbol."

"Ah," diyor anlayışla, yavaşça başını sallayarak. "Dur tahmin edeyim. Hepimizi dev pislikler olarak bir araya topladınız."

"Hemen hemen," diye cevap veriyorum hiç utanmadan. "Biriyle çıkarsan, hepsiyle çıkarsın. Ve kampüste bir atlet tarafından pompalanıp terk edilen ilk kız ben değilim. Buralarda düzenli bir şey gibi görünüyor."

Yavaşça ileri geri hareket ettirirken çenesi geriliyor. "Evet, neden bahsettiğini biliyorum. Takımımındaki bazı çocuklar bunu yapıyor. Bir kızı elde etmek için kampüsteki statülerini kullanıyorlar, istediklerini elde ediyorlar ve sonra onu toz içinde bırakıyorlar. Bu iğrenç ve dürüst olmak gerekirse, hiçbiriyle ilişki kurmuyorum. Kadınlar kullanılmak için değildir. El üstünde tutulmalıdırlar."

Bu adamı yirmi dört saatten daha az bir süredir tanıyorum, ama iliklerime kadar biliyorum ki, az önce söylediği şey doğrudan kalpten geldi. Konuşmasının sonunda kazanan bir gülümseme, çapkın bir göz kırpmaya ya da vücuduma müstehcen bir bakış yoktu. Ciddiydi, ses tonu şakanın yakınından bile geçmiyordu, bu da bana tek bir şey söylüyor: o samimi. Ve bence bu her şeyden daha tehlikeli.

Güçlü iradesi bana garip bir şekilde babamı hatırlatıyor. Bana babamın anneme baktığı gibi sevgi, hayranlık ve saygıyla bakmayan bir erkekle asla uzlaşmayacağım. *Neden razı olayım ki?*

"Yani kampüsteki statünüzü bir kızı yatağınıza atmak için hiç kullanmadınız mı?"

"Asla." O kadar yoğun bir şekilde cevap veriyor ki nutkum tutuluyor, hazırlıksız yakalanıyorum. "Benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum Harmony. New York'lu zengin çocuk, istediği her şeye sahip, asla hayır denmemiş, popüleritesiyle büyüyor. Bu gerçeklerden daha uzak olamaz. Parayla büyümüş olabilirim ama biz alçakgönüllü, verici ve kibar olmak üzere yetiştirildik. Gösteriş yapmıyorum-"

"Kampüste BMW kullanıyorsun."

"Kampüsün yarısı da öyle. Burası zengin bir okul, bu yüzden BMW'ler göreceksiniz. Ve tahmin et ne oldu? Amcamın bir bayisi var ve bana hayatımın indirimini yaptı. Normal bir arabadan daha ucuzdu. Dışarıdan görmek istediğinizi görürsünüz, ama daha derine inene kadar gerçeği bilemezsiniz. Beni yargılama Harmony ve beni gerçekten tanımaya çalış."

Sözleri beni çok etkiledi, çünkü bunu daha önce de birçok insana söyledim, beni geçmiş sezon kıyafetlerim ya da yokuş çıkarken yardıma ihtiyaç duyan külüstür arabamla yargılamak yerine beni tanımalarını istedim. Sosyetik bir kasabayla çevrili zengin bir üniversiteye gitmek kolay olmadı, ama Brentwood'a ülkedeki en iyi derecelerden birini kazanmak ve ardından hayatımın yazarlık alanındaki bir sonraki bölümüne geçmek için geldim.

"Tamam," diyorum, havlunun üzerinde kayarak gömleğinin kısa bir kokusunu alıyorum.

Çok iyi. Ağlamak istiyorum. "Seni tanımamı mı istiyorsun?" "Evet. Beni test et."

"Güzel." Bel kemerinin arkasında görmeye devam ettiğim küçük bir mürekkep parçasını işaret ediyorum. "Temiz giyimli olduğunu söylüyorsun ama sana inanmıyorum. Bu bir dövme mi?"

Genişçe gülümsüyor. "Kasıklarına mı bakıyorsun?"

Bu adam imkansız. Ciddi bir an ve sonra yine onun şakalarına dönüyoruz. Size şunu söyleyeyim, Holt'la sohbet etmek, şaka mayınlarından kaçmak ve söylemeye çalıştığı şeyin gerçek anlamını aramak gibidir.

"Evet, bu benim, sürekli diğer insanların özel yerlerine bakıyorum. O çöklere ve tacolara doyamıyorum."

Kahkahalarla kükreken başı geriye eğiliyor, adem elması aşağı yukarı sallanıyor, karnı kasılıyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en erotik şeylerden biri - vücudunun esneme ve gevşeme şekli, omuzlarının titremesi, dudaklarından akan kahkahasının boğucu sesi. Bu kombinasyon, uzanıp ona dokunmak, parmaklarımı karın kaslarında gezdirmek ve belinin altındakileri keşfetmek için can atmama neden oluyor.

"Dongs ve tacos." Kıkırdıyor. "Evet, ben de." "Ne saklıyorsun? Doğum lekesi mi?"

Başını sallıyor ve belini yavaşça aşağıya indiriyor, öyle ki erkekliğini gizlediğini anlayabiliyorum. Ve merak ediyorum, ne kadar aşağıya ?

Sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve gözlerim bir yara izini örten küçük beyzbol dikişine odaklanıyor. Kalça kemiğinden başlıyor ve

kalçasının etrafına sarın. "Lisedeyken bir gün antrenmandan sonra metroya giderken soyuldum. Beni feci şekilde dövdüler, ben de karşılık verince bir bıçak kaptılar, kalçama iyice sapladılar, tüm eşyalarımı aldılar ve kaçtılar. Takım arkadaşlarımdan biri beni buldu ve 911'i aradı. Çok kan kaybettim ve kan nakli olmak zorunda kaldım. Mezun olduktan sonra yara izini o günü hatırlatan bir şey olmaktan çıkarıp olumlu bir şeye dönüştürmek istedim ve beyzbol dikişi eklettim."

Vay
canın

a.

Kahr
etsin.

"Soyuldun mu?" Şaşkınlıkla sordum.

"Evet, New York gerçekten de bazen hiç de öyle görüldüğü gibi değil."

Kendimi durduramayıp öne doğru eğildim ve parmağımı kötü yara izinin üzerinde gezdirdim, kabarık derinin tümseklerini ve dalgalanmalarını inceledim.

Ne kadar korkutucu. Soyulmanın, hatta bir kavgaya karışmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile . Yüze yumruk yemek? Hayır, teşekkürler. Gerçi "evet,

lütfe" diyecek çok fazla insan da yok. Ama böyle bir tavır takınmak onsekiz ... korkunç bir şeyi kullanmak ve ona olumlu bir anlam katmak ...

Kim bu adam?

Düşündüğünden çok farklı biri Styles.

Vücudu dokunuşumla seğiriyor ve ona baktığımda gözleri kısılmış, nefes alış verişi ağırlaşmış. "Bana dokunmaya devam edersen başını belaya sokabilirsin."

"Oh." Parmaklarımı çıkarıyorum. "Özür dilerim."

"Üzülme. Dokunmaya devam etmek istiyorsanız, devam edin, ancak biraz sağa ve aşağı doğru hareket etmenizi öneririm."

Dudaklarım inceldi. "Yani penisine dokunmamı mı

kastediyorsun?" "Demek istediğim, eğer zaten oradaysan . .

."

Gözlerimi deviriyorum. "Cidden, seksten başka bir şey düşünebiliyor musun?" "Kesinlikle. Sadece istemiyorum."

Kemerini tekrar yukarı çekerken ve güneş Ray-Ban'lerinden yansırken rahatça arkasına yaslanırken onu inceliyorum. "Neyi merak ettiğimi biliyor musun?"

"Ne kadar uzun? On inç, bebeğim." "Ciddi misin?"

Omuzlarını rahatça silkiyor. "Bu doğuştan gelen bir şey. Durduramıyorum."

"Belli ki." Dizlerimi göğsüme doğru çekiyorum ve kollarımı kaval kemiklerimin üst kısmına doluyorum. "Ben de neden kalkıp gitmediğimi merak ediyordum. Neden bunca zamandır burada kalıp işkencene katlandım? Çok açık,

Sporcuları ya da kendini beğenmiş erkekleri pek sevmem ama yine de buradayım ve seninle konuşuyorum."

"Çünkü beni görmezden gelmek ve uzaklaştırmak istemene rağmen ilgini çektim."

"Ehh" Elimi sallıyorum.

"Tamam, manzara yüzünden. Bu meme uçlarına doyamıyorum." Islık çalarken iki parmağıyla söz konusu meme uçlarını işaret ediyor.

Monoton bir sesle konuşarak, "Evet, beni yakaladın. Meme uçlarını olabildiğince emmek için can atıyorum. Tanrım, keşke onları emebilseydim. Sen oturduğundan beri bunu düşünüyordum."

Gözlüklerini düzeltiyor ve suya doğru bakıyor. "Biliyorum, tatlı yanaklar. Yüzünün her yerinde yazıyor." Yüzünü bana dönüyor ve ela gözlerini görebilmem için güneş gözlüklerini indiriyor. "Arabama gidip onları özel olarak istediğin kadar emebileceğin bir yere gitmek ister misin?" *Evet, isterim ama Bay Mütevazı Ateşli'ye böyle düşündüğümü söylemem.*

"Kafamı portatif tuvalet deliğine sokmayı tercih ederim."

Sekizinci Bölüm

HOLT

"Miranda nasıldı?" Priya tekrar oturup uzun kollu bir gömlek giymeye başladığında Harmony sorar.

"O iyi-" Gözleri Harmony'nin giydiği gömleğe Priya'nın dudaklarını küçük bir gülümseme süslüyor. "Aman, aman, ne giyiyorsun?"

"Hava soğuktu ve yanımda hiçbir şey yoktu."

"Uh-huh." Priya benimle konuşmak için Harmony'nin arkasından eğiliyor. "Her şey burada başlıyor, biliyor musun? Tişörtünü ödünç aldıktan sonra iskele duvarı boyunca özel bir yürüyüş olacak."

Aslında bu kötü bir fikir değil.

Ben de biraz üşüdüğüm için diğer tişörtümü, beni Brentwood beyzbol oyuncusu olarak göstermeyen sade tişörtümü giyiyorum. "Bacaklarımı esnetmek iyi bir fikir gibi görünüyor." Ayağa kalkıyorum ve Harmony'ye elimi uzatıyorum. "Yürüyüş için bana katılmak ister misin?"

Başının bir ucuyla elime bakıyor ve "Böyle iyiyim, teşekkürler" diyor.

"Hayır, değilsin." Priya Harmony'yi ayağıyla iterek havlusundan kaldırır. "Adamla yürüyüşe çık. En azından o seni gömleğiyle sıcak tutarken sen de ona eşlik edebilirsin."

Priya'yı sevdiğimi söyledim mi? Çünkü ondan çok hoşlanıyorum.

". Eğer yürüyüşe çıkmazsan, gömleğimi giydiğin her saniye için senden para almaya başlamak zorunda kalabilirim ve ben ucuza kaçmam."

"Şantaj mı? Ben de seni çok daha yükseklerde görüyordum."

"Seninle daha fazla vakit geçirebilmek için hemen hemen her şeyi yapmaya karşı değilim." Doğru mu söylüyorum? Evet. Ama Harmony'den bunu saklamak için ona küçük bir sırtıma mı yapıyorum? Ayrıca, evet. Kız ürkek ve iradesi çok güçlü, ama şimdi anlıyorum ki bana, yani beyzbol takımına karşı öfkesi -Safça bir klişeye dayanmıyor. Muhtemelen yetiştirilme tarzından dolayı, özellikle de Brentwood gibi elit bir okulda, incitilmiş, daha az hissettirilmiş. Burada olacak kadar zeki, bu da bana bir şeyler söylüyor. Bu havalı görüntünün altında tanımaya değer bir kız olduğunu düşünmeye başlıyorum. Elimi tekrar uzattım. "Ne diyorsun?"

Yankılanan bir iç çekişle elimi avuçlarının içine alıyor, havlusundan zıplayarak kalkıyor ve sandaletlerini giyiyor.

Priya parmaklarını bize doğru sallayarak, "İyi eğlenceler," diyor.

"Oh, yapacağız." Ona minnettar bir göz kırpıyorum ve sonra kolumu Harmony'nin omzuna atarak onu suya ve taş iskeleye doğru yönlendiriyorum.

"Beni tutmak zorunda değilsin, biliyorsun."

"Evet, ama takılıp düşebileceğinden endişeliyim. Kolumu omzuna atmam seni korumak için."

"Öyle mi?" Sesinde şüphe var. "Peki, şu anda ayağım takılıp düşsem, öne doğru düşmemi nasıl engellersiniz?"

"Basit," diyorum. "Seni saçlarından tutup bir yo-yo gibi yukarı çekeceğim."

Duraksıyor, sağ kaşı neredeyse saç çizgisini öpecek. "Beni bir yo-yo gibi yukarı mı çekeceksin?"

"Evet." Ona en iyi gülümsememi veriyorum. "Vay canına, ne kadar da centilmence."

Omzunu sıkıyorum. "Artık benim gibisini yapmıyorlar. Türünün tek örneğiyim."

"Evet, türünün tek örneği, kesinlikle," diyor alaycı bir şekilde.

Kalabalıkta yolumuzu bulmak beklediğimizden daha zor oldu, çünkü sahne etrafında toplanan insan sayısı iki katına çıktı ve insanları daha açık alanlara doğru itti. Yine de benim için sorun değil, çünkü bu Harmony'yi daha yakından tutabileceğim anlamına geliyor.

"Holt, n'aber dostum?" Futbol takımında koşucu olan Pax önüme geçti ve elini uzattı. İsteksizce Harmony'yi bırakıp elini sıkıyorum.

"Hey, Pax. Nadir tatil günlerinden biri mi?"

Pax Harmony'ye bakıyor -yüzünde tanıdık bir ifade- ve umarım Pax Harmony'yi pompalayıp terk eden hödük değildir. Bu işleri son derece garip hale getirirdi, çünkü yüzünü toprağa gömmek için gerçekten zor zamanlar geçirirdim. Bir erkeğin Harmony'den neden etkilendiğini anlıyorum. Büyüleyici bir kız. Ama daha önce söylediğim sözlerin arkasındayım. Hiçbir kadına saygısızlık edilmemeli. Şükürler olsun ki arkadaşım olan tüm erkekler aynı şeyi düşünüyor. *Sanırım bu yüzden arkadaşız.* Ama bu adam . . .

Harmony'yi inceleyerek, "Evet, kötü bir gün," diyor. Başını yana eğiyor ve "Birbirimizi tanıyor muyuz?" diye soruyor.

Sikeyim.

Daha da kötüsü. Onu becerdi ve onu hatırlayamıyor bile. Şimdi testis torbasını kafasının üzerine uzatmam gerekecek, bugün kendimi hazırlamadığım bir şey. Gerçi, bir testis torbasını germek zorunda kalındığında yeterince hazırlık yapılabilir mi?

"Evet, beni tanıyorsun."

Tanrım.

Parmaklarımı esnetiyorum ve omuzlarımı gevşetiyorum. İşte başlıyoruz. Karnına indireceğim hızlı bir yumruk onu kuma gömecek, kafasını gömecek, pantolonunu indirecek ... ve sonra gerecek. Her şeyi planladım ve saldırmaya hazırım.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Hermione, değil mi?"

"Harmony, seni lanet olası pislik," diyorum, onu omzundan tutup kolunu geriye çekerek. "Ve bir dahaki sefere birini becermeye gittiğinde-"

Harmony kolumdan tutup beni geri çekiyor. "Holt, dur. Sadece şakalaşıyoruz. Pax ve ben arkadaşız."

"Evet, dostum. Kahretsin." Pax sinirli bir şekilde gülüyor. "Tanrım, başımı keseceksin sandım."

"Ne?" Adrenalinim yükselmiş, nefes alışım düzensizleşmiş bir halde soruyorum. "Birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Evet, onu hakkında konuşmadığımız adamla tanıştıran salak benim.

Ama yıllar boyunca kefaretimi fro-yo ile ödedim." "Ama

..." Harmony'ye bakıyorum. "Sporculardan nefret ediyorsun."

Omuz silkiyor ve saçlarını kabartıyor. "Pax'e tahammül ediyorum ama bunun nedeni birinci sınıfın ilk döneminde birlikte İngiliz edebiyatı dersi almış olmamız. Onunla hâlâ konuşuyor olmamın tek nedeni donmuş yoğurt seviyor olmam ve onun bana ayda en az bir kez, hatta iki kez yoğurt alıyor olması."

"Onu bir pislikle tanıştırmamanın bedeli bu. Ama tekrar onun gözüne girmek zor oldu, o yüzden uyarayım, onunla uğraşmayın. Beni dışladığında neredeyse kalbim kırılıyordu. Soğuk omuz atma konusunda mükemmel, gölge düşürme konusunda oldukça etkili ve mesaj ve telefonları görmezden gelme konusunda patron seviyesinde." Pax omzuma vurdu. "Güven bana dostum. Bu konuda dikkatli ol."

Eyvah. Not edildi.

Ama kendimden emin bir piç gibi davranmayı sevdiğim için, "Ah, sanırım onu parmağımın ucunda oynatıyorum. Endişelenecek bir şey yok."

Harmony homurdanıyor. "Tamam. Kendine bunu söylemeye devam et, Green." Pax'e sırtıyorum. "Endişelenmiyorum."

İkimizi de değerlendiriyor, büyük olasılıkla Harmony'nin mahkemesine güveniyor. Yine de, kendimi onun gününe soktum ve o hala benden gerçekten gitmemi istemedi ... yani bakın şimdiden kim kazanıyor.

Bu adam - beni iki baş parmağımla işaret ederken mi hayal ettiniz?
Çünkü kafamda, kesinlikle yaptım.

"Bilmiyorum dostum." Pax başını sallar. "Sert biri ama kabuğunu kırabilecek biri varsa o da sensin." Gördün mü, Pax nerede olduğunu biliyor. "Daha sonra futbol evine gidecek misiniz? Bira ve patates kızartması, tema bu. Sadece bira ve cips."

"Sizler gerçekten de yaratıcı olmak için o küçük, hasarlı beyinlerinizi kullanıyorsunuz, değil mi?" Harmony yanımda soruyor ve benim homurdanmama neden oluyor.

Futbol takımının tüm spor takımları arasında en dandik partileri düzenlediği bir sır değil. Partilerin arkasında genellikle bira içmekten başka hiçbir özgünlük yoktur. İşte bu kadar. Bira.

Öte yandan beyzbol takımı -yerleşik parti planlayıcımız Jason sayesinde- kampüsteki en iyi partileri düzenler. Sezon boyunca olmadığı ve tembellik etmediğimiz sürece neredeyse her zaman bir tema vardır. O zaman bile biradan daha fazlasını servis ediyoruz ve dünyayı seven iyi insanlar olduğumuz için partide kullanılan her plastik bardağın geri dönüştürüldüğünden emin oluyoruz. bu size üzerimize düşeni yaptığımızı göstermeli. Bilin diye söylüyorum, fazladan savurganlık yapmamak için genellikle insanların kendi bardaklarını getirmelerini istiyoruz, ancak her zaman bir tane unutan bir moron oluyor.

Futbol takımı Tabiat Ana'yı küçümsüyor.

Bu kayıtlarda yer almıyor, daha çok benim tarafımdan yapılan bir değerlendirme, çünkü her zaman ön bahçelerine dağılmış plastik bardaklar var ve sudan gelen rüzgarla savruluyorlar.

Pax kıkırdıyor ve "Sanırım beyzbol takımıyla asla rekabet edemeyeceğimizin farkına vardık ve kendimizi bira ve cips üzerine kurulu etkinliklere teslim ettik, hepsi bu" diyor.

"En azından siz yerinizi biliyorsunuz," diyorum gülerek. "Biliyoruz. Peki, siz ikiniz geliyor musunuz?"

"Hayır." Kolumu Harmony'nin sertleşen omuzlarına doluyorum. "Yapmamız gereken bazı şeyler var. Bilirsin işte"- öne doğru eğilip fısıldıyorum- "sevgili gibi şeyler."

"Ne?" Harmony itiraz eder. "Biz aşk işleri yapmıyoruz." Pax'e hitaben, "Biz aşk işleri yapmıyoruz," diyor.

"O da öyle düşünüyor." Onu iskeleye doğru çekiyorum. "Hadi, tatlı çörekler. Ona böyle seslenmemden hoşlanıyor-"

"Bilmiyorum. Neyin var senin?"

Pax gülerek bana el sallıyor ve şöyle sesleniyor: "Ben de senin ellerinin dolu olduğunu sanıyordum. Harmony eşiyle tanışmış gibi görünüyor. Siz ikinize iyi eğlenceler ve sakın aşık olduğunuz şeyleri herkesin içinde yaparken yakalanmayın."

"Biz-" Harmony hayal kırıklığı içinde homurdanıyor. "Bırak beni."

"Biliyor musun" -duraklıyorum- "gerçekten istemiyorum. Senin gergin, ceset gibi bedenini tutmak hoşuma gidiyor. İçimi ısıtıyor."

Beni iterek geçti ve yürüyüş hızını artırdı. Yaklaşık iki adımda mesafeyi açtım ve elini çektim. "Nereye gittiğini sanıyorsun? Birlikte yürümenin tadını çıkarıyoruz."

"Sen ama ben . Senden uzaklaşmam gerek." "Hmm, bu sevgililer hakkında mı?"

Durdu ve bana doğru döndü. Gözleri parlıyor, kaşları derin bir şekilde çatılıyor ve küçük saç tutamları çubuklu dudaklarına yapışıyor.

Bu görünüm için tek kelimem var: muhteşem.

Biliyorum. Bana deli diyebilirsiniz ama sinirli kadınlara bayılırım. Elleri yanlarında kaşınırken gözlerinde alev alev yanan ateşi görmeyi seviyorum, biraz hasar vermek için yalvarıyor. Ve dudaklarını yaladığında, ağzının pembesini ıslattığında, bir dil darbesi almak üzere olduğumu bilmek beni uçuruyor.

için sabırsızlanıyorum.

"Bu bütün günle ilgili." Ellerini kalçalarına koyarak soruyor: "Neden buradasın ki? Arkadaşlarınla mı geldin yoksa beni takip edip bugün nereye gittiğimi öğrenerek tek izin günümde beni kızdırmak için mi geldin?"

Takip olayında yanlışlıkla irkildim, çünkü ikimiz de bunun tam olarak kirli gerçek olduğunu biliyoruz. Umarım Harmony buraya gelmek için yaptığım ürkütücü hafiyeliği asla bilmez.

"Bekle." Elini kaldırdı. "Beni takip mi ettin?"

"Biliyor musun" -çeneme dokunuyorum- "takip etmek çok güçlü bir kelime. Ben olsam bu şekilde ifade etmezdim."

"O zaman nasıl koyardın?" diye hırlıyor. Eğer bir kedi olsaydı, sırtındaki tüyler diken diken olur ve parmak uçlarında ileri geri hareket ederek tıslardı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup düşünüyorum. "Daha çok uzman seviyesinde hafiyelik gibi bir şeydi."

"Şaka yapıyor olmalısın." Hayal kırıklığıyla kollarını havaya kaldırarak yanımdan geçip Priya'ya doğru koşmaya başladı ama ben onu tekrar durdurana kadar fazla uzaklaşmadı.

"Bunu konuşalım."

"Ne hakkında konuşacağız? Beni eve kadar takip ettiğin ve ertesi sabah nereye gittiğimi görmek için bütün gece gözetlediğin gerçeğini mi? Hayatında yapacak daha iyi şeylerin yok mu senin?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Kaşlarım çatılmış bir halde soruyorum. "Boş ver onu. Ben dışarıda uyumam, hele hele üniversiteli bir kızın çalılıklarında -bitki çalılıklarında, am çalılıklarında değil. Senin çalın var mı?"

Kolunu kaldırıyor ve yüzüme bir tokat atacağını anlıyorum, bu yüzden parmaklarımı hızla onunkilerle birleştirip elini indiriyorum. Geri çekilmeye çalışıyor ama izin vermiyorum. Bunun yerine onu göğsüme doğru çekiyorum, diğer elimi sırtına doluyorum ve Tom Petty'nin "Free Fallin'" şarkısının cover'ıyla dans etmeye başlıyorum.

"Ne halt ediyorsun sen?" "Dans ediyorum. Neye benziyor?"

"Şu anda seninle dans etmek istiyormuşum gibi mi görünüyor?" dediğinde sesi zehir saçıyor.

"Gözlerin kesinlikle 'benden uzak dur' diyor, ama elin belime sarılmış, sıkıca tutuyor. Bana karışık mesajlar verdiğinde bunu çözmek zor oluyor. Endişeli ama biraz da istekli diyeceğim."

"Sen tanıdığım en sinir bozucu adamsın." "İltifatın için teşekkür ederim."

"Bu bir iltifat değildi," diyor, başı şimdi göğsümün üzerinde. O kadar sahtekâr ki, komik.

Kız gibi bir sesle söyledi: *Ooo, benden uzak dur. Pee-yew. Çocuklar, iğrenç. Seni yanımda istemiyorum Holt.*

Evet, haklısın. Bu kız benden çok hoşlanıyor. Bunu neden söylediğimi merak ediyor olabilirsin. Merak ettiğini biliyorum. Ama işte nedeni: *Bana* tutunuyor. O hırçınlığın ve tavrın, alıngan bağımsızlığın ve gücün altında bu kız bana yaslanıyor ve orada olmak ona iyi gelmiyorsa ne *olayım*. Taşaklarına diz çökebilirdi. Kaçabilirdi. Ama gülümsemesini göğsümde hissedebiliyorum. Tamamen çılgınca bir nedenden ötürü, bu kız benim çılgınlığımdan hoşlanıyor.

"Eee..." diyor, ayaklarımızın altındaki alçalıp dalan kumda onu daireler çizerek yönlendirirken başını kaldırıp bakıyor.

"Ne olmuş yani?"

"Peki evimi gözetlemediysen burada olduğumu nasıl öğrendin?" ", bunu kimse yapmaz. İkincisi, teknoloji insanları bulma yöntemlerimizi gerçekten değiştirdi. Okul veritabanında adınızı aradım, soyadınızı buldum ve sonra

Instagram'ı trolledim. Yapmadığın için teşekkürler.

Bu arada profilinizi gizli hale getirmek. Gerçekten çok yardımcı oldu."

Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor, ama bir yığın küfrün ne olduğunu tam olarak çözemiyorum.

"Dürüst olacağım, sarı bikini resmi bu sabah seni gördüğüm için beni gerçekten heyecanlandırdı. Ayrıca sabah odunlarımın da icabına baktı."

"Ew. Ciddi misin?"

Başımı arkaya eğdim, başımı sallarken içten bir kakhaha attım. "Hayır, ama mastürbasyon yapmamın 'iğrenç' olduğunu düşünmene sevindim, çünkü her erkek bunu günde olmasa bile haftada en az üç kez yapıyor."

"Erkekler iğrençtir."

"Mastürbasyon yapmadığını mı söylüyorsun?" "Hayır, yapıyorum."

Bu çok ateşli.

"Ama ben bir gece önce tanıştığım birine mastürbasyon yapmıyorum. Biraz kendine saygın olsun ve hepimiz gibi pornoya mastürbasyon yap."

Bir kakhaha nöbeti daha beni vurdu. Gördün mü? Benim tarzımda bir deli.

"Tanrım, bu inanılmaz." Dans etmeyi bıraktım ve elini elime alarak onu iskeleye doğru yürüttüm, ayaklarımızın altındaki beton soğuktu. "En sevdiğin porno türü hangisi? Kız kıza mı?"

"Bunu neden söyledin?"

Omuz silkiyorum. "Sadece iyi bir uyum gibi göründü."

"Hayır." Kenara oturuyoruz, su betona çarpıyor ama bize tam olarak çarpmıyor. Tam karşımızda Chicago silueti, güneşin alçalmaya başlamasıyla birlikte her zamanki gibi güzel. Birkaç saat daha güneş ışığı olacak, Harmony ile takılmak için bolca zamanımız olacak. "Belirli bir şeyi sevmiyorum, sık sık da izlemiyorum, ama izlediğimde o gece ne hissettiğimi araştırıyorum."

"Demek geceleri iş yapıyorsun? Ne güzel. Ben de geceleri iyi bir vuruşu severim." "Eminim seviyorsundur." Duraksıyor ve "Sen sormadan söyleyeyim, hayır." diyor. "Hayır, ne?" Kıkırdıyorum.

"Sanırım bir sonraki geri dönüşünün ne olacağını söyleyebilirim. Yanılıyorsam söyle, ama ağzından çıkacak bir sonraki şey senin evine gitmek isteyip istemediğimi sormak olacaktı, böylece birbirimizi okşayabilecektik."

"Hayır. Pfft, beni hiç tanımıyorsun."

Kaşları kalktı.

"Senin evini önerecektim, benimkini değil. Çarşaflarınızın daha rahat olduğunu varsayıyorum."

Gözlerini deviriyor ve sonra kucağında elleriyle oynuyor. "Neden benim çarşaflarımın daha iyi olduğunu düşünüyorsun?"

"Çünkü sen bir kızsın ve kızların her zaman yumuşak şeyleri vardır."

"Maaş çekiyle yaşarken olmaz. Çarşaflarım karton kutu gibi."

"Karton rahattır. Kahverengi şeylere doyamıyorum." "Kes şunu."

Gülüyor ve omzumu itiyor.

"Tamam, o zaman benim evim, çünkü bir kutudan tehlikeli bir kağıt kesici olasılığı var. Ama seni uyarayım, eğer benim evimse, bir sürü meraklı göz olacaktır. Hmm, biliyor musun, bunu düşündükçe, benim evimden çarşafları alıp seninkine getirsem, karton kutuları daha sonra bir kale yapmak istersek kullanmak üzere kenara atsam ve sonra birbirimizi didiklesek nasıl olur? Bir kızın taşaklarımla oynaması çok hoşuma gidiyor, haberiniz olsun."

Sessizce gülüyor ve başını hafifçe sallıyor. "Kendine çok garip bir şekilde güveniyorsun ve en aptalca şeyleri söylüyorsun."

"Ama seni güldürüyor, benim için önemli olan da bu."

"Öyle mi? Dün gece öyle görünmüyordu. Savunmadaydın, hem de çok."

"Sen de pek hoş biri sayılmazdın."

"Evet, ama peşimden gelen sendin." Bakışlarıyla bana meydan okuyor.

"Çünkü sana sormam gereken bir soru vardı." "Bu doğru mu?"

Heyecanla başımı sallıyorum.

"Tamam, yani beni takip ettin, buraya geldin ve bana bir soru sormak için neredeyse tüm gününü benimle mi geçirdin?"

"Evet."

"Tamam, soru nedir?"

"Bahşişimde bir hata yaptım. Para üstümü geri alabilir miyim?"

Ağız açık kalıyor ve sonra geniş bir sırtışa dönüşüyor. Omzumu iterek beni hafifçe yana savuruyor ama çok değil. Üzerinde fazla kas yok.

Ben onun sincabı için bir bizonum. Bu mantıklı mı? Kafamda öyle.
. O bir tıfıl, bense kaslı ve ihtişamlı bir adamım.

"Buraya paranı geri almak için gelmedin ve zaten bu noktada sana geri vermezdim. Sana bir şans verdim, sen de kendini beğenmişin teki olup reddettin, o yüzden artık benim."

"Kendini beğenmiş bir pislik mi? Sana güzel bir bahşış verdiğim için mi? Belki de sadece iyi bir adam olmaya çalışıyordum."

"Hiç kimse böyle basitçe iyi değildir."

Ağır bir ifade var. Keşke arkasındaki gerçek anlamı bulmak için inceleyebilseydim. Bu sadece onun sporculara karşı duyduğu hoşnutsuzlukla ilgili değil; bu ondan daha derin. Biri onu incitmiş, belki de birçok kişi, ama taktığı bir koruma kalkanı var, bir santim yaklaşılmaya çalışıldığında dikey gibi görüldüğü koruyucu bir kalkan. Ve bu iyi bir şey. *Şimdilik*. Sadece onu yavaşça indirmem gerektiği anlamına geliyor. Tanrım, tıpkı Jason gibi konuşuyorum, duyguları olan adam. *Bu onu heyecanlandıracaktır*.

Ciddileşerek uzanıp parmağımla yanağına dokunuyorum, böylece gözlerimin içine bakmak zorunda kalıyor. "Ben böyleyim Harmony. Ben iyi bir adamım. Çoğu zaman şakalarım ve imalarım ile iğrenç olabilirim ama iş ciddiye bindiğinde samimiyimdir."

"Niyetler samimi olabilir ama ruh da açgözlü olabilir" demeden hemen önce dolgun kirpikleri dalgalanıyor.

"Bu ruh öyle bir şey değil."

"Böyle mi düşünüyorsun? Tek izin günümü aldınız çünkü bir gündeminiz vardı. Bu açgözlülük değil mi?"

Sözlerinde öyle bir ağırlık var ki, o kara gözlerin ardında ne olduğunu ve onu bugün olduğu gibi bıkkın bir insan haline neyin ya da kimin getirdiğini gerçekten bilmek istiyorum.

"Değil," diye cevap veriyorum.

"Hayır mı?" diye sorar, yüz hatlarında bir soru vardır.

Başımı sallıyorum. "Bugün muhtemelen aylardır gülmediğin kadar güldüğünü bildiğim halde mi?"

Başka tarafa bakıyor ve ben haklı olduğumu biliyorum.

"Çok eğlendiniz. Evet, ileri geri harika şakalar yaptık, tartıştık ve didiştik, ama aynı zamanda güldük ... hem de çok. Sen de

"ve senin kışının büyük bir kısmını gördüm, ki bunun için sonsuza dek minnettarım. Bu tek taraflı, açgözlü, kötü niyetli bir gün değildi. Biraz açgözlülükle başlamış olabilir ama aramızda keşfetmek istediğim bir şey gördüm. Bugün yeni dostluklarla dolu ve okullar açılmadan önce yazın son günlerinden birinin tadını çıkardığımız bir gün oldu."

"Arkadaşlık, tek istediğin bu mu?"

Saçının bir tutamı yüzünün önüne düşüyor ve o saçını tutamadan ben uzanıp kulağının arkasına götürüyorum. "Hayır, ama alabildiğimi alacağım."

"Ya şu anda arkadaşlarımla aram iyi dersem?"

"Yalan söylüyorsun derdim. Bu dünyada her zaman daha fazla arkadaşla yer vardır. Ayrıca, bugünden sonra benden kurtulabileceğinden emin değilim."

"Kendine çok güveniyorsun."

Omzundan çekiştirerek onu yanıma getiriyorum ve "Olmak zorundayım. Eğer kendime güvenmeseydim, asla bugün olduğum yerde olamazdım." Ve bu, dostlarım, mutlak gerçek. Harmony Styles'ın da benim bu yönümü sevmesini her şeyden çok istiyorum.

Dokuzuncu Bölüm

HOLT

"Siz birlikte mi yolculuk ettiniz?" Havlularını katlamakta olan Priya ve Harmony'ye soruyorum.

"Evet, ben sürdüm," diyor Priya. Göz göze geliyoruz, aramızda sessiz bir konuşma geçiyor. "Ama yarından önce yapmam gereken birkaç iş var. Holt, Harmony'yi benim için eve bırakabilir misin?"

Gördün mü? Priya'dan hoşlandığımı söylemiştim. Ona zihinsel olarak beşlik çıkıyorum.

"Ne?" Harmony itiraz ediyor, tıpkı yapacağını bildiğim gibi. "Hayır, sorun değil. Seninle ayak işlerini yapabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum ama yapmanı istemiyorum. Bunlar özel meseleler," der Priya başını dik tutarak.

Harmony buna inanmaz. "Özel ilişkiler mi? Sen vajinana ağda yaptırırken ben de odadaydım, yani aramızda hiçbir şey özel değil."

Arkadaşıktan bahsediyoruz. Knox ya da Carson taşaklarındaki kılları aldırırken benden odada olmamı isteselerdi, onlara siktirip söylerdim. İhtiyacı olan bir arkadaşımın yanında olmak isterim ama ağda... evet, pas geçerim.

"Bu ondan daha özel bir konu. Gerçekten hassas, çok gizli şeyler."

"Evet, tamam." Harmony gözlerini deviriyor ve bana doğru dönüyor. "Nereye park ettiniz?"

Parlak bir şekilde gülümsedim ve tutması için kolumu uzattım. "Bu taraftan, madam."

Koluma girmeyi reddediyor ve otoparka doğru yürümeye başlıyor. Priya'ya hızlı bir teşekkür bakışı atıyorum, o da bana göz kırparak karşılık veriyor ve buradan defolup gitmeyi kendine görev edinmiş gibi görünen Harmony'ye yetişiyorum.

Sessizce arabama doğru yürüyoruz, etrafımızdaki kalabalık biz geçerken dağılıyor gibi görünüyor. Bunun Harmony'nin başını eğip insanları ezmeye hazır olmasından mı, yoksa ona yetişmek için gösterdiğim çaresizliği fark edip bir erkeği rahat bırakmalarından mı kaynaklandığından emin değilim. Her iki durumda da rekor sürede arabama döndük.

"Hangisinin benim olduğunu biliyordun, ha?"

"Otoparkın bu kısmındaki tek BMW bu. Gözden kaçırmak zor."

Haklı. Eşyalarını ondan alıp kapıyı açıyorum ve otururken vücudu masumca benimkine sürtünürken, yukarıdaki Tanrı'ya bana özdenetim vermesi için dua ediyorum.

İskelede birkaç dakika daha geçirdikten sonra büfeye gidip hamburger aldık ve Priya'ya götürdük. Birlikte küçük bir akşam yemeği yedik ve Harmony ile ben biraz daha sakızlı solucan yerken Priya da kendi küçük vanilyalı gofret kurabiye zulasının tadını çıkardı.

Konuştuk, flört ettim, Harmony beni görmezden geldi, ama ara sıra beni süzdüğünü fark ettim ve bu beni devam etmeye teşvik etti. O küçük bakışlar.

Artık güneş battığına ve bölgede fazla ışık olmadığına göre, ayrılmak için mükemmel bir zaman.

Eşyalarımı arabamın bagajına yerleştirdikten sonra sürücü koltuğuna geçip çalıştırma düğmesine basıyorum ve arabanın gümbür gümbür çalışmasına izin veriyorum.

"Nereye?" Eve dememesini umarak soruyorum.

Pencereden dışarı bakıyor, hemen cevap vermiyor, onun yerine cevabını biraz düşünüyor. Hâlâ benim tişörtümü giyiyor, saçlarını tepesinde topuz yapmış ve bütün gün taktığı güneş gözlüklerini sırt çantasına koymuş. Şimdi onun gözlerinin içine bakabiliyorum.

Tekrar sormak üzereydim ki sonunda koltuğa yaslandı ve "Ev dışında herhangi bir yer" dedi.

İfadesi sıkıntılı görünüyor, sanki bir kaçış istiyor ve eğer durum buysa, o zaman ona tam olarak vereceğim şey bu. Henüz gecenin erken saatleri ve Chicago olasılıklarla dolu bir şehir, ama sadece huzur ve sessizlik için bile hoşuna gideceğini bildiğim bir yer var.

"Kemerini bağla." Arabayı geri vitese takıp yola çıkıyorum, dikkati benden başka her yerde olduğu için aramızdaki sessizliği dolduran radyo ile sokaklarda hızla ilerliyorum.

Yine de sorun değil. Düşünmek için zamana ihtiyacı var. İçgüdüleriyle hareket eden, anlık kararlardan ziyade biraz düşündükten sonra karar veren biri gibi görünüyor. Benim kim olduğumu, bütün gün tanık olduğu erkek tipini düşünmesini istiyorum. Eğlenceli ve dışa dönük, ama aynı zamanda koruyucu ve samimi.

En azından onun beni böyle görmesini umuyorum.

Gideceğimiz yere vardığımızda arabayı valeye bırakıyorum ve kapısını açıyorum, ama ona elimi elimi tutmuyor. Onun yerine gözleri

arkamdaki bina.

"Delirdin mi sen?" diye fısıldıyor. Vale sabırla onun inmesini bekliyor. "Oraya giremeyiz. Üzerimde mayo var."

Kıkırdarak onun seviyesine iniyorum ve elimi açıkta kalan bacağının üzerine koyuyorum. "Merak etme, o restorana girmeyeceğiz, çünkü haklısın, içeri adım atmamıza bile izin vermezler. Arkasından gideceğiz."

"Söz mü?"

Başımı salladım. "Söz veriyorum. Sana yalan söylemeyeceğim Harmony, seni böyle utandırmayacağım. Şimdi elimi tut." Ayağa kalkıyorum ve bana güvenerek elini benimkine koymasını dikkatle izliyorum. Bugün ondan gördüğüm kısa süreli savunmasız anlara dayanarak, bir başkasına güvenmesinin kolay olmadığını tahmin ediyorum, bu yüzden onu her şeyimle koruyacağım.

Valeye el sallıyorum ve restoranın önünden geçip karanlık bir sokağa giriyorum.

"Demek böyle öleceğim," diye fısıldıyor. "Ve ailem bana onca kez bir yabancıyla ara sokaklara girmememi söyledikten sonra."

"Biliyor musun, bu acıtıyor. Ben bir yabancı değilim. Ben senin en iyi ikinci arkadaşınım, Priya'nın bir numaralı tercihin olduğu açık."

"O kadar inanılmaz iyimsersin ki bu neredeyse korkutucu."

"İyimserlik size neşe getirir, öyleyse neden elde edebileceğiniz tüm pozitiflik için çabalamayasınız?" Ve ben buna tüm kalbimle inanıyorum. İyimser olmasaydım, gasptan bu kadar iyi bir şekilde geri dönemeyebilirdim. Yaramın düzgün iyileşmemesi nedeniyle kaptığım korkunç enfeksiyondan sonra pes edebilirdim. Hastanedeki günlerimi hatırlıyorum, kesmek zorunda kalıp kalmayacaklarını merak ediyordum, ama zihnimin olumsuzluğun tavşan deliğine girmesine asla izin vermedim. Bunun yerine, olumlu düşünceler düşünmeye devam ettim ve vücudumu her şeyin yoluna gireceğine dair güvenceyle doldurdum.

Pozitifliğimin beni iyileştirdiğine inanıyor muyum? Hayır, ben aptal değilim. Her gün ve gece başucumda çalışan iyi doktorlar ve hemşireler burada olmamın sebebidir. Ama zihnimin olumsuza ulaşmasına izin vermemek, zihinsel olarak iyileşmeme yardımcı olan şey buydu. Ve bugün burada olmamın sebebi de bu.

Arka kapıya vardığımızda, "Paran varsa iyimser olmak kolaydır," diye karşı çıkıyor.

"Kendinize ve etrafınızdaki insanlara inancınız olduğunda, iyimser olmak kolaydır" diye yanıt vermeden önce arkadaşşıma hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Geçip gittiğimiz lüks İtalyan restoranına ait küçük, boş avlunun kapısını iterek açıyorum. Mühendislik sınıfımdan arkadaşım Jim restoranda çalışıyor ve bir gün dersten sonra bana nadiren kullanılan avludan bahsetti. Kaçmak istediğinizde gitmek için harika bir yer olduğunu söyledi. Çatı katındaki çocuklar çok gürültü yaptığında dersten sonra birkaç kez buraya geldim. Çatı katına oldukça yakın, bu yüzden aşağı iniyorum, orada olduğumu bildirmek için Jim'e mesaj atıyorum ve sonra huzur buluyorum.

Harmony içeri adımını atıyor ve ben de onu dikkatle izliyorum. Tek bir giriş ve çıkış yolu var ve biz de onu kullandık. Alanı çevreleyen yüksek binaların şekillendirdiği avlu, üç oturma seçeneği olan küçük bir meydan: sandalyeli metal bir bistro masası, kesilmiş bir ağaç gövdesi sehpasının önünde iki koltuk ve benim en sevdiğim yer, bir binadan diğerine bağlı bir hamak. En az on beş metreye ulaşan sarmaşıklar eski tuğla duvarlara tırmanıyor ve kenarlar boyunca saksı bitkileri ve ağaçlar soğuk, çimentoya bağlı bir şehrin ortasında dingin, orman benzeri bir atmosfer yaratıyor.

"Vay canına," diye fısıldıyor, açmakta olan büyük mor bir çiçeğe doğru yürürken. "Burası inanılmaz bir yer. Bunu nereden biliyorsun?"

"Mühendislik sınıfımdan bir arkadaşım bana bundan bahsetti."

"Mühendislik mi?" diye soruyor, tamamen şaşırılmış bir halde.

"Sadece güzellik değil." Tepeden tırnağa vücudumu gösteriyorum. "Orada beyin de var, bebeğim."

Restoranın arka kapısı açıldı ve Jim kafasını dışarı uzatarak önce sağa sonra sola baktı, beni gördü. "Hey, dostum." Bacağıyla kapıyı açık tutuyor ve bana bir el sıkışma teklif ediyor, ben de hemen karşılık veriyorum. "Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de mi? Üçüncü sınıfa mı hazırlanıyorsun?" "Evet, ağır bir ders yükü aldım."

Omzunu okşadım. "Hep öyle yapıyorsun. Hey, annen nasıl? Çiçekleri beğendi mi?"

Jim gülüyor. "Evet, öyle de denebilir. Tüm hemşirelere geleceğin beyzbol yıldızından çiçek aldığını söyleyerek övünüyordu. Bu onun gününü güzelleştirdi. Sağ ol dostum. Durumu daha iyi. Yavaş yavaş kendini toparlıyor ve diyetini değiştiriyor, bu yüzden tamamen iyileşeceğini umuyoruz."

"Bunu duymak harika. Ona en iyi dileklerimi iletin."

"Sorun değil." Arkasına uzanıyor ve içinde iki bardak ev yapımı limonata, bir sepet taze yapılmış ekmek, tereyağı, pesto sosu ve peynir tabağı olan bir tepsi uzatıyor. Ağzım sulanmaya başlıyor. "Al bakalım. Doldurmak isterseniz haber verin."

"Teşekkürler Jim. Bunu yapmak zorunda değildin."

"Beni ve ailemi kontrol etmek zorunda değildiniz ama . En azından bunu . İyi eğlenceler." Arkasına uzanıp bir düğmeyi çeviriyor ve mekânın üzerinde zikzaklar çizen büyük ampul ışıklarını yakıyor. "Keyfini ıkarın." Kapıyı kapatıyor ve beni Harmony'yle baş başa bırakıyor; Harmony iki elini birleştirmiş, bana bakıyor.

"Ekmekleri dünyanızı değiştirecek. Sen-" Bana meraklı bakışlar atmaya devam edince duraksıyorum. "Ne?"

Başını sallar ve bistro masasına doğru yürür. "Bir şey yok."

Yemeği bıraktım ve sandalyemi ona yaklaştırdım. "Nasıl oluyor da sana inanmıyorum?"

"Belki de pek inandırıcı olmadığım içindir." Limonatayı yudumluyor ve minnettar bir ses çıkartıyor.

"Tamam, dököl bakalım. Yakışıklı olduğumu biliyorum, ama beni daha iyi anlamak için bir katmanı soymaya çalışıyormuş gibi bana öyle bakmanın nedeni bu olamaz."

"Sadece beni şaşırtıyorsun, hepsi bu. Tanıdığım diğer sporcular gibi değilsin. Aslında iyisin."

"Pax güzeldir."

Biraz ekmek alıyor ve kendisi için bir parça koparıp diğer yarısını bana uzatıyor. "Pax'in de kendine göre anları var ama aynı zamanda dev bir pislik de olabiliyor. Ben bunu gördüm. Belki bana karşı değil ama başkalarına karşı. Mesela şu Jim denen adam. Ünlü biri olduğun için sana bir şeyler teklif etmesini beklemiyor gibiydin. Belli ki arkadaşsınız ve anlaşıldığı kadarıyla onu ve ailesini önemsiyorsunuz."

"ünkü yapılacak en iyi şey bu." Ekmeğimi pesto sosuna batırıyorum ve "Bu ikinci doğam" diyorum. Bunun hakkında düşünmem bile gerek yok. Annem ve babam başkalarıyla ilgilenmemi hem örnek aldılar hem de beklediler, ben de öyle yapıyorum. Sana karşı bir pislik olmamı mı istiyorsun? Alışkın olduğun şey bu mu?"

"Hayır." Gülüyor. "Sıcak arabası olan iyi adamı tercih ederim."

"Ha." Onu işaret ediyorum. "Gerçekten güzel arabası olan seksi adamı kastettiğini biliyorum. Affedildin."

Omuz silkip başını sallıyor ve sonra ekmeğin tadına ilk kez baktığında boğazının arkasından güzel bir ses çıkarıyor. "Aman Tanrım, bu çok güzel."

"Bu sesi çıkarmaya devam edersen aletim bacağına vuracak ve bir arkadaş arayacak."

"Aletin büyük bir hayal kırıklığına uğrayacak, çünkü burada hiç arkadaşın yok." Ekmeğinin geri kalanını ağzına atar ve ellerini peçeteyle siler.

"Yalnız bir penis için bir arkadaş bile mi yok? Bu çok sert." "Sertlik benim göbek adımdır."

"Harmony Harsh. Kulağa hoş geliyor."

"Öyle, değil mi?" Etrafa bir kez daha bakmadan önce bana küçük bir gülümseme veriyor. "Peki buraya kaç kız getirdin?"

"Hiç," diye cevap veriyorum tüm dürüstlüğümlle. "Bırakın karşı cinsten biriyle takılmayı, biriyle çıkmam bile çok nadirdir."

"Puh-lütfen."

"Bu doğru. Brentwood'a geldiğimden beri çıktığım kızların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Kampüste tanıştığım kızların çoğu onları soyunma odasına götürmemi istiyor."

Yüksek sesle gülüyor. "Cidden mi? Kadınlar neden bu kadar çaresiz? Soyunma odası özel orgazm güçlerine sahip değil. Ama muhtemelen bol miktarda saçkıran bakterisi barındırıyor."

Kafası karışanlar için açıklamama izin verin. Brentwood beyzbol soyunma odası oyunculara göre kutsaldır. Efsaneye göre, eğer bir kızı soyunma odasına götürüp düzüşürseniz, beş yıl içinde evlenirsiniz. Bu teorinin yanlış olduğunu kanıtlayan tek bir oyuncu bile olmadı. Bu nedenle, soyunma odasına girmesine izin verilen tek kız ciddi, hayat arkadaşı aday olmalı ve hepimiz bu kurala saygı duymalıyız.

Buna inanıyor muyum? Tabii ki inanıyorum.

Ve bir kızı soyunma odasına davet edip seksle aklını başından alacağım zamanı ipe çekiyorum.

"Bilgin olsun, soyunma odasını çok temiz tutuyoruz." "Siz mi, yoksa hademeler mi?"

"Bu bir grup çalışması." Ona bir parça daha ekmek uzatıyorum. "Tereyağını dene."

Ondan sonraki hayatı asla bilemeyeceksin."

"Eğer durum buysa ..." Bıçağı eline alıyor, yumuşak tereyağını ekmeğinin üzerine sürüyor ve etkileyici bir ısırik alıyor. Bana baktığında gözleri büyüyor. Ağzı dolu, "Vay anasını. Bu çok güzel."

"Gördün mü? Şimdi bildiğin hayat tamamen değişti. Artık hayatı renkli görüyorsun, değil mi?"

"Ne kadar canlı bir renk. Yüzünün aslında yeşil olduğunu kim bilebilirdi?" "Ah." Yan tarafını dürtüyorum. "Şu şakalara bak."

"Eğlenceli olabilirim."

"Bunu bugün gördüm. Bu çok ezikçe olabilir ama bütün gün seninle takılmama izin verdiğin için teşekkürler. Bana hemen defolup gitmemi söyleyebilirdin ama bunun yerine kalmama ve senin deyimimle seni kızdırmama izin verdin."

"İyi bir eğlenceydi." Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve üzerimizdeki ışıkları inceliyor. "Keşke böyle günleri daha sık yaşayabilsem, rahatlayabilsem ve güneşte tembel bir gün ya da iyi bir altılı paket gibi küçük şeylerin tadını çıkarabilsem."

"Sekiz üzerinde çalışıyorum," diyorum göz kırparak.

"O ekmeği yemeye devam edersen asla oraya varamazsın."

"Ekmek mi, sekiz paket mi? Ekmeğin her zaman kazanacağından eminim."

"Ben de aynıyım. Bir insan olarak haklarımı elimden alın ama karbonhidratlarımı almayın."

"İşte bu benim sevdiğim türden bir dramatik yetenek." Ağzıma bir parça daha ekmek atıyorum ve hamağa doğru başımı sallıyorum. "Sallanmak ister misin?"

Hamağa bakıyor, büyük olasılıkla ikimizle birlikte nasıl çalışacağını görmeye çalışıyor. "Üstüne mi uzanmam gerekiyor?"

"Başımızın üstünde yeriniz var ama içinde oturabiliriz de. Ben buradayken genellikle öyle yapıyorum ve bilgisayarımı kucağıma koyuyorum."

Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve ayağa kalkarken bir parça ekmek alıyor. "Bu daha mantıklı." Hamağa doğru ilerlemeden önce ekmeğin üzerine biraz tereyağı sürüyor. Hemen arkasından geliyorum ve o tırmanırken hamağı sabit tutuyorum, bacakları kenardan sarkıyor. Ben de ona katılıyorum ve hafifçe ileri geri sallanıyoruz. Ekmek parçasını uzatıyor ve hiç düşünmeden öne eğilip bir ısırik alıyorum.

"Hey," diyor. "Bu büyük bir ısıriktı." "Ben büyüyen bir çocuğum."

"Ve şimdi ağzın her yerinde."

Kahkahalar göğsümde gümbürdüyor. "Eğer ağzımın ekmeğinin üzerinde olmasından korkuyorsan, o zaman ağzımın nerede olduğunu bilmek istemeyeceksin."

aklımdan çıkmıyor."

"Öyle mi? Dur tahmin edeyim. Vücudumda bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, meme uçlarımı emiyor, çekiştiriyor, çekiştiriyor, beni inletiyordun. Daha sonra ağzını yavaşça karnımdan aşağıya doğru hareket ettirdin, göbek deliğimle oynadın, ta ki amıma ulaşana kadar, orada iki parmağınla beni ayırdın ve beni sersemletene kadar yaladın, beni boşaltman için yalvardın. Haksız mıyım?"

Gulp.

Göz

kırpyo

r.

Vardiya şortu.

"Uh ... ne? Tekrar edebilir misiniz?"

"Aman Tanrım." Omzumu itmeye çalışıyor ama ben tam zamanında hareket ederek onu kollarımın arasına alıyorum ve göğsüme bastırıyorum.

Ağzımı kulağına yaklaştırıp fısıldıyorum: "Çok doğru söyledin ama bir şeyi unuttun. Ben kolay pes etmem, bu yüzden boşalmak için yalvardığında, bunu hak etmeni sağlarım." Elim karnında geziniyor ve yüksek sesle nefes almasına neden oluyor. "Dokunuşlarım, öpüşlerim, dikkatim, hepsi senin zevkin için iyi düşünülmüş. Yaptığım her hareketin bir amacı var ve sen mutluluğa ulaşmak üzere olduğunu düşündüğünde, geri çekilip her şeye yeniden başlayacağım ve seni zevke ulaşacağından emin olmadığın bir noktaya getireceğim. İşte o zaman seni beyaz ateşli bir coşkunun kuyruğuna göndereceğim. Ve tüm bunların ortasında, yalvarmayacaksın ... adımı haykıracaksın."

Onuncu Bölüm

HARMONY

Oh canım . . . Tanrım.

Fısıltısı, boynumdan aşağıya uzuvlarıma doğru ilerleyişi ...

Karnımı tutuşu, başparmağının tişörtümle kaplı tenimde hafifçe gezinmesi...

Ve altımda vücudunun sert yüzeyi, garip bir şekilde rahatlatıcı hissettiren beton göğüs ve karın kasları...

Hepsi bir arada dönüyor, zihnimi lapaya çeviriyor, ki bu kötü bir şey, çünkü zihnim lapa olduğunda kötü kararlar veriyorum. Çok kötü kararlar.

Nefes nefese, ekmeği bırakıyorum ve Holt'un ensesini sıkıca kavramak için arkama uzanıyorum. Diğer elim onun elinin karnımda durduğu yere gidiyor.

Ellerimizi birbirine doladığımda ve tişörtümün altından çıplak tenime doğru hareket ettirdiğimde nefesini içine çekiyor.

"Bana aptalca şeyler yaptırıyorsun," diyorum ellerimizi bel kemerimin hemen üstüne indirip sonra tekrar yukarı kaldırırken. "Gerçekten aptalca şeyler." Birleştirdiğimiz ellerimizi tekrar indiriyorum ve bu sefer parmaklarımız bikini altımın bel bandının üzerinde geziniyor.

"Bu bana aptalca gelmiyor." Serbest eli uzanıyor ve kolumun arkasını sıyrıyor, parmakları tüy gibi tenimi tutuşturuyor.

Ellerimizi tekrar indirirken sırtım kavisleniyor, bu sefer bel bandını geçip kasık kemiğimin üstünü sıyrarak kendimle alay ediyorum. Göğsüne doğru bastırırken bacaklarım iyice açılıyor.

"Halkın içindeyiz," diyorum, ellerimizi tekrar indiriyorum ama hızla karnımdan yukarı, göğüslerimin hemen altına getiriyorum. Boynunu bırakıyorum ve kolum aşağı kayıyor, elim kalın kalçasına iniyor. Dokunuşumla kasları seğiriyor ve göğsü sırtıma doğru daha hızlı yükselip alçalıyor.

Elimi kalçasına götürmemin bile onu ne kadar etkilediğini hissederek elimi iç kalçasına götürüyorum ve sert bir nefes alıyor.

"Harmony, ne sanıyorsun?"

"Yapmamam gereken bir şey ama kendimi durduramıyorum." Ellerimizi kasık doğru indirirken parmaklarımı bel kemerine götürüyorum. Bacaklar

elini tümseğime yaslayıp orada bırakıyorum ve diğer elimi şortunun içine sokuyorum, parmaklarım zaten sert olan sikinin ucuyla birleşiyor.

Kulağıma fısıldayarak, "Bitiremeyeceğin bir şeye başlama" dedi.

"Ben her zaman bitiririm," diyorum elimi kalın sikinin etrafına sarmadan önce.

"Tanrım, lanet olsun," diye mırıldanıyor parmakları bikinimin altından kıvrılıyor ve sonra yukarı kalkıp çıplak amımın ve yarığımın üzerinden kayıyor. "Tanrım, Harmony."

Daha iyi bir kaldıraç için dirseğimi yana yatırarak Holt'un uzunluğunu pompalamaya başladım, ne kadar uzun ve kalın olduğundan etkilendim. Yakışıklı, atletik, samimi ve dev gibi bir sik... Bu işi benim için hiç de kolaylaştırmıyor.

"Çok seksisin, bacaklarını böyle açmışsın, benim için çok ıslaksın. Bunu sana ben yaptım," diyor, iki parmağı klitorisimin üzerinde kayarken alçak sesle ve otoriter bir şekilde. "Sahip olduğun bu özlem, elini sikimde böyle yukarı aşağı gezdirme dürtüsü, bunu sana ben yaptım." Kulak mememi ısıyor ve kalçalarım sarsılırken tüm vücudum kasılıyor.

Bacaklarımın arasında basınç oluşuyor ve omurgamın dibinde birikiyor, orgazmım şaşırtıcı bir şekilde daha önce hiç yaşamadığım kadar hızlı geliyor. Üzerimizdeki ışıkların olduğu ortamdan mı, birinin bizi terk etme ihtimalinden mi, yoksa arkamdaki adamın büyük elleri ve güçlü vücuduyla beni yeni bir dünyaya, kesinlikle dehşet verici dünyaya sallıyor gibi görünmesinden mi emin değilim.

Bana plajda söylediklerini hatırlayarak avucumu taşaklarına doğru indiriyorum ve parmaklarımla nazikçe masaj yapmaya başlıyorum.

"Ahh, lanet olsun," diye kulağıma homurdanıyor, göğsü öne doğru fırlıyor ve bacaklarını birbirinden ayırıyor. "Lanet olsun, Harmony. Beni utandıracaksın."

"Güzel."

Benden önce boşalmasını görmeye kararlı bir şekilde, taşaklarını kızdırırken avucumu sikinin tabanına doğru hareket ettiriyorum, parmağımı yumuşak yüzey üzerinde ileri geri sürüklüyorum, ileri geri, onu bu hamaktan uçuracağını bildiğim o özel noktaya doğru ilerliyorum.

"Siktir, tamam. Sik beni," diye kulağıma fısıldıyor. Başparmağı klitorisimle oynarken iki parmağını içime sokuyor, hızla ovuşturuyor

Tüylerimin diken diken olmasına ve bacaklarımın arasındaki basıncın zirveye çıkmasına yetecek kadar basınçla.

Hayır, henüz değil.

Bedenime kendini tutması için yalvarıyorum. Damarlarımda dolaşan zevkten başka bir şey düşünmeye çalışıyorum ama bu neredeyse imkânsız. O çok iyi ve ben daha elimi tekrar sikine götürüp pompalamayı düşünemedim, boştaki elim çaresizce hamağı kavrarken, kalçalarım onun eline doğru savruluyor.

"Tanrım, geliyorum Holt," diye inliyorum, saf zevk içimi parçalıyor. Parmaklarına biniyorum, daha fazla dayanamayıp elini çekene kadar her son hissi çıkarıyorum. Nefes nefese, yüzümü ona dönüyorum, bizi çok fazla sallamamaya dikkat ediyorum ve sonra dikkatimi onun sikine veriyorum.

Çok kalın, çok hazır. Pre-cum ucunu kaplıyor, bu yüzden avucumu üstünden sürüklüyorum ve onu yukarı ve aşağı ovmak için kayganlaştırıcı olarak kullanıyorum. Başparmağımı uzunluğunun alt tarafındaki hassas damar boyunca sürüklüyorum, tekrar aşağı inmeden önce başın altındaki noktayla oynadığımdan emin oluyorum.

Sesi pek çıkmıyor ama kaslarının kasılması, boynundaki damarların patlaması ve kalçalarındaki sertlik vücudunu ele veriyor. Yaklaştı.

"Sert boşalacak mısın?" Onu sıkarak soruyorum. Başını geriye düşerken sert bir nefes veriyor.

"Orada mısın? Yoksa daha fazlasına mı ihtiyacın var?" Geri uzanıp taşaklarını tekrar avucumun içine alıyorum. Her hissiyle oynarken, düzensiz nefes alış verişinden, dudaklarından dökülen filtresiz iniltilerden büyük gurur duyuyorum.

"Siktir, Harmony. Ahhh, siktir, boşalacağım."

Daha da sert pompalıyorum ve tıpkı söylediği gibi geliyor, kükremesi tuğlaların üzerinde yankılanıyor ve duvarlara çarparak ölüyor, asla içinde bulunduğumuz تنها meydandan daha uzağa sıçramıyor.

Elim yavaşlıyor ve tamamen çektiğimde içten bir kahkaha atıyor ve gözlerini açıp gömleğine bakıyor.

"Biliyordum amına koyayım." "Ne?"

"Beni tek tişörtümün üzerine boşalttın. Bu da tek anlama geliyor.

Gömleğimi geri almam gerekecek."

Rüyalarında.

On Birinci Bölüm

HOLT

Daha önce hiç hamakta boşalmış mıydım?

Merak ettiğiniz şey bu, değil mi?

Cevabım hayır.

Hayır, görmedim.

Teknik açıdan bakacak olursak, toplum içinde hiç boşalmadım. Arabada da boşalmadım. Her zaman bir çatı altında oldu. Sıkıcı, biliyorum, bu yüzden az önce aklımın başımdan gittiğini söylemek hafif kalır. Ama ortam yüzünden değil, arabamda yanımda oturan kız yüzünden.

Ellerimi, yani parmaklarımı ıslatmayı planlamıyordum. Olası bir iyi geceler öpücüğü, bir kucaklaşma umuyordum. Ama hamakta orgazm olmak? Onu boşaltmak için tatlı noktasına serbest erişim? *Hayatımın en ateşli anıydı*. Bunu hak edecek ne yaptım ben?

Ve bu sıradan bir orgazm değildi. Bu çığır açan bir şeydi. Kendimle bile hiç yapmadığım şeyler. Dokunmaya değer olduğundan emin olmadığım şeylere dokundu, öyle şeylere dokundu ki bacaklarımın arasına bir ayna getirip dokunduğu o özel düğmeyi incelemem gerekip gerekmediğini merak ettim.

"Demek el işlerinde iyisin," diyorum arabayı onun dairesine doğru sürerken beceriksizce.

"Sessizliği böyle mi bozacaksın?"

Kırmızı ışıktaki durduğumda enseme tutuyorum ve ona bakıyorum. "Zeki ve kibar bir erkek olabilirim ama iş başa düştüğünde, güzel bir kız az önce aletimle oynadı ve tek düşünebildiğim bu. Yani, evet... el işlerinde iyisin."

Kıkırdıyor, dolgun dudaklarını çekiştirirken gülümsemesi bir sanat eseri gibi. "*Cosmopolitan*'da gerçekten iyi ipuçları var. İş yerindeki bir kız her zaman yanında bir tane bulundurur ve ben de mola verdiğimde onları okurum."

"Benim için ona teşekkür eder misin? Çünkü, Tanrım, kadın, önemli olduğundan bile emin olmadığım yerlere dokundun."

"Evet, seni gerçekten oraya götürdüm."

Yüzüm kızarıyor mu? Yüzüm kızarıyor gibi hissediyorum. Olmamalıyım. Her zaman seksten bahsederim, ama onun beni boşalana kadar tatmin etmekle övündüğünü duymak

Ben utangacım.

Muhtemelen çok sert boşaldığım içindir ve bu yüzden şu anda üstsüzüm ve onu eve bırakıyorum.

", ama gözleri yuvalarından fırlamış, kızışmış vahşi bir kedi gibi ağlayan tek kişi ben değildim."

Başını anlaşılmazlık içinde yana eğiyor. "Yabani bir kedi gibi ağlamıyordum."

"Kukun kesinlikle ."

"Biliyor musun, böyle şeyler söylediğinde, bana senin de kafasından çok penisıyla düşünen aptal bir sporcu olduğunu hatırlatıyorsun."

"Şu anda kontrol peniste. Yeni arkadaşının nereye kaçtığını merak ediyor." Eğildim, gözlerim hala yolda ve fısıldadım, "O yeni arkadaş senin elin."

"Anladım." Gülüyor ve başını sallıyor. "Tanrım, neden bu sabah buraya ilk geldiğinde sana bir hayat kurmanı söylemedim?"

"Çünkü aramızda harika bir şeyler olduğunu biliyordun ve bunun nereye gittiğini görmek istiyordun."

"Hayır, değil."

Sağa dönüyorum ve arabayı yavaşlatıyorum, onun evine yaklaştığını biliyorum. "Sağda mı solda mı?"

"Sağda, siyah Mercedes'i geçince."

Harmony hakkında bildiklerim çok fazla değil ama zengin insanlardan hoşlanmıyor gibi görüldüğünü biliyorum ve yine de şehrin en zengin bölgelerinden birinde yaşıyor. Mercedes'in arkasına park ediyorum ve "Bu bölge gerçekten güzel." diyorum.

"Evet, benim yaşam tercihim değil ama Priya ve ben güvenlik istiyoruz ve evi ikiye bölmek masrafları gerçekten azalttı. Ayrıca güvenli ve para biriktirip hamamböcekleriyle aynı tuvaleti paylaştığım bir yerde yaşamaktansa güvende olmak için fazladan para ödemeyi tercih ederim."

"Akıllıca. Hamamböceklerinin otoriter olduğunu duymuştum."

İç çekerek gömleğimin eteğine uzanıyor ama ben yine de kollarını tutuyorum. "Onu bana başka bir gün ver."

"Seni tekrar göreceğimi kim söyleyebilir?"

"Ben." Telefonumu çıkardım, kilidini açtım ve ona uzattım. "Telefon numaranı gir, böylece seni mesajlarla rahatsız edebilirim."

"Ya bunun bir günlük bir şey olmasını istersem?"

"Bunu önermiyorum." Parmaklarımı yüzünün önünde oynatıyorum. "Bu küçük adamların sana nasıl hissettirdiğini hatırlıyor musun?"

"Sana cidden katlanamıyorum," diyor. Telefonuma numarasını giriyor ve kendi kendine mesaj atıyor, ses çantasında titreşiyor. İyi, beni sahte numarayla aramadı. "Numaramla iğrençleşme, duydun mu beni?" Zarif parmağıyla beni işaret ediyor. Eğilip onu öpüyorum.

"Yapmayacağım."

Arabanın koluna uzanıyor ama sonra dönüp bana bakıyor. Hala bana doğru eğilmesini bekliyorum, bir öpücük bekliyor. "Kenarları sert olabilirim ama iyi bir adamı gördüğümde tanırım ve sen de onlardan birisin. Harika bir gün için teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Kapıyı açtı ve ben çaresizdim, bu yüzden "Veda öpücüğü yok mu?" dediğimde neredeyse orta konsola kadar gelmişim.

Arabadan ayağa kalkarken başını sallıyor ama sonra onu görebilmem için eğiliyor. "Ben ilk buluşmada öpüşmem."

"Oh, ama el işi yapıyorsun?"

"Aynen öyle." Gülüyor, sesi o kadar güzel ki arabanın üzerinden atlayıp onu tekrar içeri çekmek istiyorum.

"Öpücüğü tercih ederdim." "Yalancı."

"Benim hakkımda bilmeniz gereken bir şey varsa o da asla yalan söylemediğimdir."

"Bir şekilde sana inanıyorum." Bana küçük bir el sallıyor. "İyi geceler, Holt."

"İyi geceler Harmony."

Kapıyı kapatıyor, topuklarının üzerinde dönüyor ve dairesine giden merdivenleri koşarak çıkıyor. Son bir bakışla omzunun üzerinden gülümsüyor ve sonra içeride kayboluyor.

Ve bu onu son görüşüm oldu.

Bu biraz dramatik oldu. Tüm o cevapsız mesajlar, cevapsız aramalar ve kampüste beni görmezden gelmelerden sonra sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor.

Bu onu iki hafta boyunca son görüşüm.

On İkinci Bölüm

HARMONY

Buzz .

Priya'yla aramızdaki kanepede duran telefonuma bakıyorum, gözlerinden hızla kaçırıyorum ama kollarını göğsünde kavuşturmuş, dövüşmeye hazır halinden ekranımdaki ismi gördüğünü tahmin ediyorum.

"Ona cevap verecek misin?"

Telefonumu bir bacağımın altına sıkıştırıyorum ve dikkatimi tekrar televizyondaki Hallmark filmine veriyorum. İyi bir film. *Love Struck Café*. Megan Quinn adında genç bir mimarın, şirketinin orada bir eğlence merkezi inşa edebilmesi için kasaba halkını satmaya ikna etmek üzere memleketine gönderilmesini konu alıyor. Sanırım hepimiz ne olacağını biliyoruz.

Megan aşık olur.

Onun bıkkın, büyük şehirli düşünceleri ezilir.

Ve kasaba halkıyla bir araya gelir.

Klasik, sağlıklı Hallmark. Tam

ihtiyacım olan şey.

"Neden bilmiyorum."

"Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun," diyor Priya ve uzanıp telefonumu elimden alıyor. Telefonumun kilidini açtı ve ben daha onun ne tür bir ninja hareketi yaptığını anlayamadan mesajı okumaya başladı. "Aman Tanrım, şu cevaplanmamış mesajlara bak Harmony."

"Ne?" Elinden telefonumu aldım ve son mesaja baktım. *Beni görmezden gelmenin seninle iletişime geçmemi engelleyeceğini mi sanıyorsun? Belli ki beni hiç tanımıyorsun.* Mesajdan çıkıyorum ve dikkatimi tekrar televizyona veriyorum.

"Neyin var senin? Holt Green bir erkekte isteyebileceğin her şeye sahip. Sihirli parmaklar da dahil."

"Bunu sana sarhoşken söyledim. Öyle demek istememiştim."

"Yalancı," diyor Priya, beni dürterek. "Seni daha önce hiçbir erkeğin boşaltmadığı kadar sert ve hızlı boşalttığını söylemiştin."

Gerçekler, ama bunu bana karşı kullanmasına ihtiyacım yok.

"En iyi arkadaşım olduğunu biliyorum ama bence bu işin dışında kalmalısın. Ben ne yaptığımı biliyorum."

"Peki sen tam olarak ne yapıyorsun?"

"Bir fanteziye kapılmamaya çalışıyorum," diyorum. "Fantezi mi? Holt Green nasıl bir fantezi olabilir?"

"O nasıl bir fantezi değil?" Kanepede kambur dururken inliyorum. "Çekici, atletik, komik, zeki, son derece nazik, büyük penisli ... benden hoşlanıyor. Bu bir fantezi. Böyle erkekler gerçekte yok. Her yerinde kalp kırıklığı yazıyor."

"Ya da *iyi bir adam olduğu her halinden* belli ve sen bu adımı atmaya korkuyorsun."

O da var.

"Onun iyi bir adam olduğunu bilmiyorsun," diye karşı saçımın bir tutamını parmağımın etrafında döndürürken.

Gülüyor. Sertçe. "Oh, o iyi bir adam. Seni aramak için iki kez lokantaya geldiğini biliyor muydun? Gitmek yerine masalarımından birine oturdu ve benimle konuştu."

Uh . . . hayır.

"Ve seninle konuşmak için eve geldiğini ama senin evde olmadığını biliyor muydun? Ve beni rahatsız etmek yerine, yürüyüşe çıktık."

Bunu bilmiyordum.

"Ve bir kez bile kendisiyle övünmediğini ya da bana asılmaya çalışmadığını biliyor muydun? Asla."

Alt dudağımı kemiriyorum.

"Ve biliyor muydun-"

"Tamam, . Bu kadar yeter." İç çektim. "Bunu neden bir sır olarak sakladın?"

"Çünkü kendi kafanı kıcından çıkarabileceğini ve onun ne kadar harika bir adam olduğunu fark edebileceğini umuyordum. Görünüşe göre sana olması gerekenden daha fazla güvenmişim." Bana doğru dönen Priya ayağıyla beni dürtüyor. "Cidden Harmony, ona bir şans ver. Bence sana çok iyi gelecektir. Seni gevşetir."

"gerek yok." "Ha, *tamam*."

Ayağımı itiyorum. "İstemiyorum."

"Seni birkaç yıldır tanıyorum Harmony ve seni eğlenirken ve rahatken gördüm. Şu anda o sen değilsin. Ve ben

Biliyorum. Staj bulmaya çalışmak, okul masraflarını karşılamak ve bir yandan derslerine devam ederken bir yandan da lokantadaki mesaini aksatmamak gibi pek çok şeyle uğraştığını biliyorum. Her şeyi bir arada tutmaya ve dağılmamaya çalışıyorsun, ama aynı zamanda biraz eğlenmeye de ihtiyacın var ve eğer bir şey varsa, Holt eğlencelidir. Bunu kendin bile söyledin - onunla geçirdiğin gün uzun zamandır geçirdiğin en iyi günlerden biriydi."

"Müzik yüzünden oldu." "Sen bir

yalancısın." Priya güler.

Koltuktan kalkıp telefonumu yanıma alarak, "Şu anda eğlenmek istemiyorum," diyorum.

"Eğlenceden korkuyorsun."

"O da var," diye itiraf ediyorum. "Yine de denediğin için teşekkürler. Akşam yemeği hazırlayacağım ve sonra biraz uyuyacağım. Yarın dersler başlıyor, alabildiğim kadar uykuya ihtiyacım olacak."

Priya televizyonu işaret ederek, "Megan Quinn'e ne olduğunu görmek istemiyor musun?" diye sorar.

"Bu Hallmark. Fikrini değiştireceğinden ve kasabayı kötü şirketten kurtaracağından eminim."

"Ah. Neden gidip bunu benim için mahvetmek zorundaydın?" Priya gülümseyerek inliyor.

"Lezzetli Top Ramen yapıyorum. misin?"

Karnını okşuyor. "Öğle yemeğinde biraz yedim. Bu akşam yemekte pirinç keklerine yumulacağım."

"Baksanıza ne kadar da geniş yaşıyoruz." Kıkırdıyorum ve kendime yemek hazırlamak için küçük mutfağımıza giriyorum.

Bugün tavuk aromalı. O sahte proteini .

Mikrodalgaya attıktan sonra tezgâha yaslanıp telefonumun kilidini açıyorum. Holt'tan gelen mesajlar arasında geziniyorum. Birbiri ardına cevapsız.

Selam güzelim, bugün benimle konuşmak ister misin?

Holt: *Sarı rengi her gördüğümde beni sertleştirdiğini biliyor muydun?*

Öyle mi?

Holt: *Dev bir fıçı dolusu sakızlı solucan yiyorum. Bana katılmak ister misin?*

Mesajlarımı kapattım ve telefonumu yere bıraktım. Tezgahı kavradım. derin bir nefes alıyorum ve kendime neden duvar ördüğümü hatırlatıyorum.

O gerçek değil.

Olmayı bekleyen bir kalp kırıklığı.

Onunla çok fazla eğlendin. Seni mahvedebilir.

Bu cevaplardan tatmin olmuş bir şekilde elime bir çatal alıyorum ve mikrodalgadan bip sesi gelince kendime yemek servisi yapıyorum.



Nicole arkamdan yaklaşarak, "HARMONY, NOT DEFTERİNİ UNUTTUN," diyor.

"Oh, kahretsin. Teşekkür ederim." Yıpranmış defteri ondan alıp göğsüme bastırıyorum.

"Sorun değil. Çarşamba günü görüşürüz." El sallıyor ve etkinlik merkezine doğru yola çıkıyor.

Nicole futbol takımında. Onu birinci sınıftan beri tanıyorum, aynı İngilizce sınıfını paylaştığımız ve birbirimizin ödevlerini düzeltmek için eşleştirildiğimiz zamandan beri. O günden sonra sınıf arkadaşı olduk. Ders ya da çalışma dışında hiç takılmıyoruz, bu biraz garip ama okulun duvarları içinde iyi arkadaşız. Sanırım bunun nedeni onun eğitimle, benim de ayakta kalmaya çalışmakla meşgul olmam.

Derslere ara verdiğimde, hazırladığım öğle yemeğinin tadını çıkarmak için öğrenci birliğine gitmeyi planlıyorum. Tam o yöne döndüğümde, Holt Green'in önümdeki bankta rahatça oturduğunu, uzun, kaslı kollarını arkaya doğru uzattığını ve yüzüne yayılmış bir "yakaladım" gülümsemesiyle bana baktığını görmek için başımı kaldırıyorum.

Lanet olsun.

Banktan kalkıp bana doğru yürüyor, adımlarındaki çalım kaldırımı yalayıp geçiyor. Tanrım, iyi görünüyor. Yıpranmış kot pantolonu, kalın göğsüne gerilmiş siyah Brentwood Beyzbol gömleği ve yakışıklı yüzünü okşayan, bir kızın dizlerinin bağına çözmeye yetecek kadar kirli saçları.

Holt Green'in okulun ilk günü sınıfımın önünde beklemesinin tek bir nedeni var, o da oda arkadaşım olması. Yarın Priya'ya kahvaltı hazırlamayacağım.

"Seni burada bulmam ne tesadüf," diyor Holt ukala bir sırıtışla.

Hâlâ elimde defterim, onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra "Ne istiyorsun?" diye sordum.

Elini uzattı. "Telefonuna bakayım."

"Ne? Hayır."

"Ya bana telefonunu verirsin," diyor sert ve saçma bir ses tonuyla, "ya da ben olay çıkarırım. Olay çıkarma konusunda *çok* iyi olduğumu söylediğimde bana güvenin."

Hemen teslim olmuyorum, onu inceliyorum. Ciddi olup olmadığından emin değilim.

Gülümsüyor ve sonra yüksek sesle, "Kahretsin Harmony, sen misin? Seni giydiğinden beri görmemiştım-"

"Tamam, ," diyorum, telefonumu göğsüne bastırarak, bu cümleyle nereye varmak istediğini bilmek istemeyerek, onu son gördüğümde ne yaptığımızı düşünerek.

Memnun bir gülümsemeyle yüz tanıma sistemini bana doğrultuyor başını sallayana kadar telefonumda geziniyor. "Tam da düşündüğüm gibi, mesajlarım sana ulaşıyordu. Sen sadece onları görmezden gelmeyi seçtin. Neden Harmony?"

"Her ne kadar eğlenceli görünse de açım ve sadece bir saatim var. dersler arasında. Yani, eğer adım atarsan-"

"Harika, ben de açlıktan ölüyorum." Kolunu omzuma atıyor ve beni öğrenci birliğine doğru yürütmeye başlıyor. "Öğle yemeğini birlikte yiyebiliriz. Bu sabah oldukça yorucu bir antrenman yaptım ve çok açım."

"Seni yemeğe davet etmiyordum."

"Davet beklemiyordum. Yapacak işlerimiz var." Bu adamın ne kadar kararlı olduğunu nasıl unutabilirim?

Varlığına yenik düşerek onunla birlikte öğrenci birliğine doğru yürüyorum ama elinin altından kayıyorum ve aramızda bir karış mesafe bırakıyorum. Onunla öğle yemeği yiyor olabilirim ama afrodizyak kokusunun kurbanı olmak istemiyorum.

"Biliyor musun, ellerimizi birbirimizin pantolonuna soktuktan sonra tüm bu ilerlemeyi kaydettiğimizi sanıyordum, ama işte buradasın, yine ürkeksin."

"Görüyorum ki açık sözlülüğünü kaybetmemişsin." "Bu doğuştan gelen bir şey, bebeğim."

Ona bakıyorum ve bana göz kırıyor, gözlerimi ağır bir şekilde devirmeme neden oluyor. "Bu sabah seninle etkileşime girmeye yetecek kadar kahve içtiğimi sanmıyorum."

"Sana biraz hayat vermeye fazlasıyla istekliyim." Elim tutuyor ve beni göğsüne doğru çekerek bizi yürüyüş yolunun ortasında durduruyor. Başparmağı çenemi aşağı doğru çekiyor ve "İyice aç. Sadece bir dakika sürecek."

Kıkırdarak -ne yazık ki- onu itiyorum ve aceleyle öğrenci birliğine gidiyorum, kapiya uzanıyorum ama çok yavaşım ve Holt benden önce davranıyor. Beni içeri buyur ediyor ve masalara doğru döndüğümde beni elimden tutuyor.

"Yemekler şurada." Çin yemeği, Amerikan yemeği, salata barı ve benim favorim olan pizza barı gibi çeşitli mutfakların bulunduğu bölümlere ayrılmış yemek alanını işaret ediyor.

"Öğle yemeğimi kendim getirdim," diyorum, pizzanın kokusu midemi yemek alanına doğru itiyor.

"Ne getirdin?" "Fark eder mi?" Ben soruyorum.

"Gözünü diktiğini bildiğim pepperoni daha mı iyi?" Kahretsin, çok dikkatli.

"Fark etmez," diyorum ve onu bırakıp köşedeki bir masaya geçerken o da yemek bölümüne yöneliyor. Pizza harika kokuyor olabilir ama cüzdanım yeterince iyi koktuğunu düşünmüyorum.

Sırt çantamı masanın üzerine koyuyorum, telefonumdan mesajlarımı hızlıca açıyorum ve Priya'ya bir mesaj gönderiyorum.

Harmony: *Holt'a nerede söylediğine inanamıyorum.*

Neyse ki mesaj atıyor.

Ona tüm programını verdim. Özür bile dilemedim.

Harmony: *Priya, aklından ne geçiyordu?*

Priya: *Arkadaşımın hayatında biraz eğlenceye ihtiyacı olduğunu düşünüyordum.*

Harmony: *Yarın sana kahvaltı hazırlamayacağım.*

Neyse ki Holt bu gece bana bir aylık Pop-Tarts getirecek.

Harmony: *Satılmış.*

Priya: *Dediğim gibi, üzgün bile değilim. Seni seviyorum, tatlı yanak.*

Homurdanarak telefonumu tam zamanında bırakıyorum ki önüme bir tepsi pizza geliyor. Holt elinde kendi pizza tepsisi ve bir Powerade ile karşımdaki banka oturuyor.

"bebeğim," diyor bankına yerleşirken. "Sana öğle yemeği getirdiğimi söylemiştim."

Bana bakıyor ve başını eğiyor. "Peki öğle yemeğinde tam olarak ne var?"

Dudaklarımı yana doğru büküyorum. "Fıstık ezmesi ve jöle." Kıkırdıyor. "Pizzayı ye."

"Yardıminızı istemiyorum," diyorum, sesim istediğimden daha nankör çıkıyor.

Son iki haftadır onu ertelememin sebebi de *bu*. Holt'un iyi bir adam olduğunu biliyorum ama hayatımın bu aşamasında odaklanmam gerekiyor. Geleceğim, göreceli yoksulluk döngüsünden çıkma şansım, not ortalamamla belirleniyor. Okulda kalmak için çalışmam gerekiyor. Yani hayatımda fazla zaman kalmadı ve Holt'a zamanımı -belki de *kalbimi*- vermek bunu rayından çıkaracaktır.

Sevecen gözleri bana parlıyor. "Seni asla hayır kurumu olarak görmem. Seni kazanmaya çalışıyorum, böylece sana çıkma teklif ettiğimde 'evet' deme şansım daha yüksek olacak." Bir dilim pizza aldı. "Bir teşekkür yeterli olacaktır."

Kendimi kötü hissederek sırt çantamı kenara itiyorum ve tepsiyi önüme çekiyorum. "Teşekkür ederim."

"Aferin kızım." Göz kırıyor. "Şimdi bana son iki haftada kaçırdığım her şeyi anlat. Hayatındaki erkeklerle başla. Hiç var mı?"

"Gerçekten hayatımda bir erkek için zamanım olduğunu düşünüyor musun?"

"Doğru adam için." Pizzayı kaldırıp bir ısırık aldığında sırtıyor.

Çok güzel. Yağlı, peynirli ve özel bir lezzet katmak için yeterince sucuklu. değil. İnliyorum.

Holt yüksek sesle güler. "Evet. Sanırım biriyle çıkma şansım yüksek."

"Şu anda *seninle* çıkmaktansa bu pizzayla çıkmayı tercih ederim."

Dilimin üzerinden ona baktığımda kaşları kalkıyor. "Düzeltiyorum. Merak etme, üçgen bir yemekten korkmuyorum. Sanırım bu randevunun sonunda bir tane daha yiyeceğim."

"Bunun bir randevu olduğunu kim söyledi?"

"Ben."

On Üçüncü Bölüm

HOLT

Yavaş ol, dostum. Onu kaçıрма.

Yine de dizginlemekte zorlanıyorum.

Onu Güney Binası'nın dışında yürürken gördüğümde kalbimin göğsümde sıkıştığını hissettim. Onu görmeyeli iki hafta olmuştu. İki haftadır onunla iletişim kurmaya çalışıyor, onu lokantada ya da evinde yakalamaya çalışıyor ve her seferinde başarısız oluyordum. Antrenman programım ve okulumun başlaması nedeniyle arayışımı zamanlamak zordu. Son denememde Harmony'yi lokantada bulamayıp Priya'ya rastlayınca oda arkadaşımın yardımına başvurdum.

Neyse ki Priya yardım etmeye fazlasıyla istekliydi. Telefon numaralarımızı değiş tokuş ettik ve bana Harmony'nin ders programını mesaj attı.

Dışarıda onu bekleyen bir sapık gibi hissettim mi?

Belki biraz.

Ama yine de onunla öğle yemeği yiyorum, değil mi? Belki de iyi bir hamleydi. Şimdi tek yapmam gereken onu benimle çıkmaya nasıl ikna edeceğimi bulmak.

Peçetemle ağzımı silerken, "Bana hangi bölümde okuduğunu hiç söylemedin," diyorum.

"Hiç sormadın. Birbirimizi son gördüğümüzde bir sonraki cinsel imanı planlamakla meşguldün."

"Bunları düşünmen çok hoş. Sadece doğal olarak geliyorlar." "Ne şanslıyım." Gözlerini deviriyor.

Bu hiç iyi gitmiyor. Yanımda olmak istemediğini hissedebiliyorum. Pizza bana biraz zaman kazandırdı ama fazla değil. Etkilemek zorundayım, hem de hemen.

"Ciddiyim." Onu masanın altından dürtüyorum. "Hangi okuyorsun?"

Elindeki pizzayı yere bırakıp arkasına yaslanıyor, gözleri hep bana dikili. Bir süre sessiz kaldıktan sonra nihayet cevap verdi: "Gazetecilik."

"Gerçekten mi? Bu çok . Ne hakkında yazmayı seviyorsun?"

Omuz silkiyor. "Aklıma ne gelirse."

"İnanmıyorum. Tutkuyla bağlı olduğun bir şey var ve bana söylemiyorsun."

"Sana bunu düşündüren ne?" diye soruyor.

"Bunu gözlerinde, vücut dilinde ve son iki haftadır beni görmezden gelişinde görüyorum. Her aklına geleni yazmıyorsun. Öyle birine benzemiyorsun. İçinde seni okulu ciddiye almaya, dikkatini dağıtmamaya, benim gibi bir adamdan uzak durmaya iten bir şeyler yaşıyor. Peki, nedir bu Harmony?"

Ağzının kenarından küçük bir sırıtış geçiyor ama ben bunu hafızama kazıyamadan kayboluyor. "Bu kadar anlayışlı olman sinir bozucu."

"Benden bir şey saklayamazsın, bebeğim." İçkimden bir yudum alıyorum ve "Devam et, bana neye tutkun olduğunu söyle" diyorum.

"Önce sen söyle," diye meydan okuyor başını bana doğru sallayarak. "Ve zekice bir yanıtla beni kandırma."

"Kolay. Hayata tutkuyla bağlıyım," diye cevap veriyorum, ciddileşerek. "Aldığım her nefes için, burada, bu yapış yapış bankta, güzel bir kızın karşısında oturabildiğim ve daha sonra kaçmak zorunda kalacağım yağlı bir parça pizzanın tadını çıkarabildiğim için tutkuluyum. Uyandığım her lanet gün için tutkuluyum çünkü bir zamanlar ertesi gün uyanacağımdan emin değildim. Ve bunu hafife almıyorum."

Gözleri yumuşuyor ve duruşu daha az savunmacı bir hal alıyor. "Soygun yüzünden, değil mi?"

Başımı salladım.

"Hastanede gerçekten kötü müydü?"

"Evet." Ensemi sıkıyorum. "Bir ara annemle babamın cenaze töreni hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldum. Annemin babamın omzuna yaslanıp ağladığını, zayıf bedeninin babamın omzunda titrediğini hâlâ görebiliyorum. O sırada kendimden geçmiş olabilirim ama bu anılar beynime kazındı. Cennet bu yakışıklı yüze henüz hazır değilmiş gibi görünüyordu," diye şaka yaparak ortamı yumuşatıyorum.

Neyse ki kıkırdıyor.

"Demek hayata tutkuyla bağlısın." Yavaşça başını sallayarak bunu kabul ediyor. "Bunu takdir edebilirim."

"Senin sıran."

Ağır ağır iç geçiriyor ve yemek alanına doğru bakıyor, gerçeğini söylerken benimle göz teması kurmaktan açıkça kaçınıyor. "İyi," dedi sessizce

diyor.

"İyi mi?" Neden biliyormuşum gibi hissederek soruyorum, ama açıklığa kavuşturmasını istiyorum.

"Evet, iyi olan. Dünyada çok fazla olumsuzluk var. Bu hikayelerin üstü örtülüyor. Sanki muhabirler olumsuzlukların yarattığı dramdan besleniyor, ağızları köpürüyor ve dünyada olup biten boktan şeylerle ilgili bir sonraki haberi yapabilmeyi umuyorlarmış gibi hissediyorum." Başını sallıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Ben öyle biri değilim. Ben insanların yükselişiyle ilgili, sokağın karşısındaki çocuğun yaşlılar için çim biçerek hayırsever bir iş kurmasıyla ilgili hikayeler yazmak istiyorum. Mücadele eden, çabalayan, hayat maratonunda koşan ve galip gelenlerin başarılarından bahsetmek istiyorum. Evsizleri doyuranlara, işsizleri giydirenlere, büyük empati jestleri yapanlara ışık tutmak istiyorum."

"Dünyaya daha fazla sevgi -daha fazla umut- getirmek istiyorsun." Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Evet, istiyorum."

Onun tutkusunu düşünürken yavaşça başımı sallıyorum. Etkileyici. *Etkileyici biri.* Bu kadar fedakâr bir kalbe sahip başka birini tanımıyorum. Böylesine şiddetli bir alçakgönüllülükle. "İnanılmazsın." İltifatımı geri çevirmeden önce ekliyorum: "Eğer amacın beni uzaklaştırmaksa, çok boktan bir iş yaptın. Çünkü sana aşık olmuş olabilirim."

Gülümsüyor. "Şimdiden aşkını mı itiraf ediyorsun? Bu biraz erken değil mi?"

Düşünceli bir şekilde çeneme dokunuyorum. "Bir bakalım. Beni tahrik eden bir küstahlığın var, zekisin, aklın güzel bir şey ve nasıl el işi yapılacağını biliyorsun. Evet, sana aşık olabilirim," diye şaka yapıyorum.

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Saçmalıyorsun." Bu kahkahayla, ona sahip olduğumu anladım.

O havayı değiştiremeden, ben öldürmek için içeri girdim. "Benimle çık Harmony."

Pizzasına bakıyor, peynirden bir sucuk seçiyor. "Bilmiyorum."

"Bana bir şans ver. Bir randevu."

Bana doğru bakarken kirpikleri titriyor. "Ben süslü bir kız değilim. Cüzdanınızda ne olduğundan etkilenmeme gerek yok."

"Ben öyle biri değilim. Ailemin parası olabilir ama benim daha büyük bir kalbim var. Bana bir şans verin."

Pizzasına geri dönerken dişleri alt dudağının üzerinde geziniyor. "Tamam. Bir randevu."

Küçük zaferimden yayılan gülümsemeye engel olamıyorum.

"Tek ihtiyacım olan bir randevu."

"Kendine çok güveniyor."

"Aklıma bir şey koyduğumda, onu başarırım. Beni dış görünüşümle değil, olduğum gibi görmenizi sağlamak hedefim. Sanırım bir adım daha yaklaştım."



"DINLIYOR MUSUN KI?" Knox sinirli bir ses tonuyla sorar. "Ha?"

Telefonumdan başımı kaldırarak soruyorum.

"Kiminle mesajlaşıyorsun sen?"

"Hiç kimse." Telefonumu cebime koyuyorum ve dikkatimi kızgın görünen Knox'a veriyorum. Mesajlaşmıyordum. Harmony ile bir randevu geçirmenin en iyi yolunu bulmaya çalışıyordum. Basit bir şey istiyor ve ben de basit bir şey yapabilirim ama bunu Holt tarzı bir şekilde yapmam gerekiyor.

Öğrenci birliğinde ayrıldıktan sonra - sarılmak ya da veda öpücüğü yok, ama sorun değil - o gece bana mesaj attı ve programını anlattı. Lokantada oldukça meşguldü ama Perşembe gecesi izinliydi, ki ben de bunu talep ettim. Saat beş gibi antrenmandan çıkacağımı ve duş alıp temizlendikten sonra onu alacağımı söyledim.

Bu onunla yaptığım son yazışmaydı. "Kimseye benzemiyorsun. Telefonuna gömülmüşsün."

Stadyuma doğru ilerlerken uzanıp Knox'un çenesinin altını gıdıklıyorum.

"İhmal edilmiş hissediyor musun, Knoxy Poo?"

Elini . "Bana öyle deme amina koyayım." Kıkırdıyorum.

"Seni bu kadar perişan eden şeyin ne olduğunu söyle bana."

"Perişan değilim, sadece son zamanlarda neden ortadan kaybolduğunu merak ediyorum. Sanki aklın bu dostlukta değil gibi."

"İhmal edilmiş hissediyorsun. Bu akşam sana yemek yapmamı ister misin? Sana şarap ve yemek verebilirim."

"Bir hamburgeri kaçırmazdım ama cidden dostum, neler oluyor?" "Hiçbir şey ," diyorum, ne olduğuna dair derinlere dalmak istemediğimden Harmony ve benim aramda olanlar.

Birincisi, batıl inançlarım var ve Harmony hakkında konuşursam randevu gerçekleşmeyebilirmiş gibi geliyor. Çocukça bir düşünce mi? Belki de. Ama hayatım boyunca batıl inançlarla yaşadım ve şimdi de duracak değilim.

Ayrıca, arkadaşlarımla bu konuya girmek istemiyorum. Bir noktada öğrenecekler, ancak Harmony'yi iyi kavramaya çalışırken, bunu kendime saklamak istiyorum.

Knox, "Bana yalan söylüyorsun," diyor. "Ama şimdilik bunun peşini bırakacağım çünkü Emory'nin dikkatini nasıl çekebileceğimi bulmaya çalışıyorum."

"Hmm." Biraz düşündüm. "Onunla yaşadığım kısa etkileşimden yola çıkarak, dangalaklardan hoşlanmadığını söyleyebilirim." Stadyumun girişine vardığımızda Knox'un omzuna vuruyorum. "Sanırım şansın yaver gitmedi."

"Vay canına, çok yardımcı oluyorsun."

Kıkırdıyorum ve çok sevilen Brentwood beyzbol stadyumunun koridorlarında ilerliyoruz. Duvarlar geçmiş efsanelerle süslü - profesyonel beyzbol oynamaya devam eden ve uzun süreli kariyerleri olan efsaneler. Brentwood'a gelmemin sebebi de bu. Bir derece kazanmak ve beyzbol sisteminde ilerleyip bir gün profesyonel olmak. Soygundan iki şey öğrendiysem, o da bir günü asla hafife almamak ve kalbinizin istediğini yapmaktır.

Kalbim sahada olmak istiyor, ayaklarımın altında çimenler, hayatımı sayı çalmak için tırmanmayı öğrenerek geçirdiğim yedi metrelik duvarlarla çevrili. Kalbim ilk vuruşun heyecanını, ev sahibi takım için tezahürat yapan umutlu bir kalabalığı istiyor. Topla temas ettiğimde sopamın titreşimini kemiklerimde hissetmek istiyorum. Yakalayıcı beni dışarı atmaya çalışırken eve dalmanın heyecanını yaşamak istiyorum.

Hiçbir şey bu kadar heyecan verici
olamaz. Hiçbir şey kalbimin daha hızlı
atmasını sağlayamaz.

Hiçbir şey beni beyzbol kadar evimde hissettiremez.

"Antrenöre mi gidiyorsun?" Soyunma odasına doğru ilerlerken Knox soruyor.

"Evet, eşyalarımı bırakıp üstümü değiştiriyordum."

"Bugün test yaptırman gerekiyor mu?"

Sırt çantamı dolabıma bırakıp Under Armour kompresyon şortumu, ardından file şortumu ve Brentwood Baseball tişörtümü giymeye başladım.

"Evet," diyorum beklenmedik bir sinir dalgası bana çarparken.

"Kendini iyi hissediyor musun?" Knox soruyor, sesinde endişe var.

"Oldukça iyi hissediyorum. Sanırım bu yaz yaptığımız antrenmanlar iyi olacağımı kanıtladı."

"Güzel." Bana bakıyor. "İyi olmasaydın bana söyler miydin?"

Ayakkabılarımı bağladım ve dolabımdan kalktım. "Bana bebek gibi davranma, Knox." "Yapmıyorum. Sadece ilgili bir arkadaş oluyorum."

"Bir sorun olsa sana söylerdim, tamam mı?"

"Tıpkı geçen yıl bana söylemediğin ve seni hastaneye yetiştirmeye çalıştığım zamanki gibi mi?"

Su doldurma istasyonunda su şişemi dolduruyorum ve "Bu inatçı bir gururdu. Bir daha olmayacak. Ayrıca Disik de bir daha olmasına izin vermez."

"Orada olacak mı?"

Başımı salladım. "Evet. Her zaman öyledir." Soyunma odasının kapısına yöneliyorum ve "Antrenmanda görüşürüz" diyorum.

Koridordan eğitim odasına doğru ilerlemeden önce "İyi şanslar," diye seslendiğini duyuyorum.

Brentwood Üniversitesi, başta birden fazla beyzbol tesisi olmak üzere üstün atletizm tesisleriyle tanınır. Son teknoloji ürünü antrenman odalarımız ve eğitmenlerimizin yanı sıra antrenörlerimiz ve ağırlık antrenmanı personelimiz var. Eğer herhangi bir şey olursa, bunun üstesinden gelebilirler.

Antrenman odasına giriyorum ve hemen koşu bandı ve EKG makinesinin yanında Koç Disik'in antrenörümüz Dan ile konuştuğunu görüyorum.

Başlarını kaldırıp bakıyorlar ve Disik hemen beni selamlıyor. "Yeşil, bugün kendini iyi hissediyor musun?"

"Evet Koç," diye cevap veriyorum. "Harika hissediyorum."

Başıyla gömleğimi işaret ediyor. "O zaman şu testi bir an bitirelim."

Başımın arkasına uzanıp tişörtümü alıyorum ve çıkarıp eğitim masalarından birinin üzerine atıyorum. Göğsüme yapışkan elektrotlar yerleştirmeye başlayan Dan'e doğru yürüyorum. Bu benim ilk EKG testim değil ve sonuncusu da olmayacak.

Vücudumu bu şekilde çalıştırmaya devam ettiğim sürece değil. Hedeflerime ulaşmaya devam ettiğim sürece değil.

Disik'in gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, her zaman yaptığı gibi beni süzüyor. Gözlerinin içine bakmadan tekrarlıyorum, "Ben iyiyim, Koç. Söz veriyorum." "Bu değerlendirmeyi test ve Dan'in yapmasına izin vereceğiz."

Yeterince adil.



Günün nasıl geçti?

Harmony: Lokantada mola verdim. Az önce birinci sınıf öğrencilerinden bazılarına hizmet ettim. Aileleri için üzülüyorum.

Holt: LOL! Neden?

Harmony: Böyle aptallar yetiştirdiğinizi bilmek? Kalp kırıcı olmalı.

Holt: Bu dünyada aşkı bulma işinde olduğumu sanıyordum.

Harmony: Haklısın. Beyin yerine tuğlaları olmasına rağmen oldukça yakışıklıydılar.

Holt: Dikkat . Sadece benim için gözlerin olması gerekiyordu.

Harmony: randevuyu kabul ettiğimde münhasırlık sözleşmesi imzaladığımı fark etmemiştim.

Holt: Bundan bahsetmemiş miydin? Hmm, aklımdan çıkmış olmalı. Ayrıntıları gözden geçireceğim, ama evet, aslında benim için ayrıcalıklısiniz.

Harmony: Anlıyorum, bana özel misiniz?

Holt: Bebeğim, seni o sarı bikiniyle gördüğümünden beri sana özelim.

Harmony: Bu gece cazibe oyununun zirvesindesin.

Holt: İyi haberlerim var. Baharatlı hissediyorum.

Harmony: Ne tür bir iyi haber?

Holt: Çok sürükleyici bir şey yok. Sadece beyzbol şeyleri. Şimdi sana bir sorum var. Canın ne tür bir yemek çekiyor?

Harmony: Bu randevu için mi?

Holt: Herhangi bir zaman için olabilir. Sadece söyleyin, anında kapınızda olurum.

Harmony: Umutsuz görünmeye başlıyorsun.

Holt: Senin için çaresiz.

Harmony: Her ne kadar evime yemekle girmen için yalvarmanı izlemek hoşuma gitse de, bu gece biraz ders çalışmam gerekiyor.

Holt: Yeterince makul. Seni derslerinden alıkoymak istemem. Peki ya randevu? Sana sosis ikram edebilir miyim? Girthy link bulabileceğin bir yer biliyorum.

Harmony: Tanrım, penisinden mi bahsediyorsun?

Holt: Ne? Asla. Ama . . . bu beni kız gibi gördüğün anlamına mı geliyor?

Harmony: Molamın bitmesine iki dakika kaldı. Böyle mi geçirmek istiyorsun?

Holt: Sana aletimi mi hatırlatıyor? Uh, evet. Bana verimli geliyor. Şimdi, onu okşadığın zamanı hatırlıyor musun? bir histi?

Uyum: Rahatsız edici derecede inişli çıkışlı. **Holt:** Oof, belden aşağı vurma.

Harmony: Burada işimiz bitti mi?

Holt: Hayır. Canın yemek ne çekiyor?

Uyum: Çin yemeği. Sığır eti ve brokoliye bayılırım.

Holt: Ne istediğini bilen bir kadın. Bu hoşuma gitti.

Harmony: Hepsi bu kadar mı?

Holt: Bu . Vardiyanın geri kalanında iyi eğlenceler, bebeğim.

Harmony: Teşekkürler. Sonra görüşürüz.

Bölüm On Dört

HARMONY

"Oooh, kızım. İyi görünüyorsun," diyor Priya ben merdivenlerden inip ortak oturma odamıza girerken.

"Çok sürtük gibi görünmüyor muyum?" Kot şortumun paçalarını düzeltiyorum.

hem.

"Biraz sürtükçe, ama klas bir sürtükçe. Sürtük gibi görünmek istemezsin, ama göğüs dekolteniz ve şortunuzun uzunluğu aynı fikirde değil."

Sinirle saçımı çekiştiriyorum. "Gidip üstümü değiştireyim mi?"

Priya şiddetle başını sallar. "Asla olmaz. Onun aklını başından alacaksınız."

Girişteki aynaya doğru dönüp yansımamı tarıyorum. Göğüs dekolterimi gösteren derin V yakalı, kırmızı, dar bir tişört, kıcımlı zar zor kapatan yüksek belli bir çift jean şortun içine sokulmuş. Güvenli olması için kıyafetimi bir çift beyaz Chuck Taylor ile eşleştirdim ve saçlarımı yarıya kadar toplayıp uçlarını kıvırdım. Sıradan ama derslere gittiğim ya da lokantada çalıştığım zamanlardan daha iyi görünüyorum.

Bu akşam ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrim yok; tek bildiğim muhtemelen Çin yemeği yiyeceğimiz. Bu sabah ders arasında Holt ile mesajlaşıyorduk. Çok doğal geldi ve *The Big Bang Theory*'deki favori bölümlerimiz hakkında ileri geri konuşuyorduk. Ben Amy'nin en sevdiğim karakter olduğunu söyledim. O da Sheldon'ı iddia etti, bu da onun birlikte olmamız gerektiğine dair bir kuyruk dönüşü yapmasına neden oldu. Çok saçmaydı ama aynı zamanda beni gülümsetti, uzun zamandır yapmadığım bir şeydi bu.

"Şortunla oynamayı keser misin?" Priya sinirli bir ses tonuyla sorar. "Onları ilk kez giymiyorsun ama ilk kez içindeyken utanıyorsun."

"Biliyorum," diye inliyorum ve sonra derin bir nefes alarak aynadan uzaklaşıyorum. Bu gerçekten aptalca. Sarı bikiimin içinde kıcımlı daha çok gördü ve elini pantolonumun içine soktuğunu da unutmayalım. "Neyim var bilmiyorum. Bu şeyler umurumda değil."

Priya'nın dudaklarında kocaman bir gülümseme belirir. "Ahh, çünkü bu adamdan hoşlanıyorsun."

Mümkün olduğunca rahat olmaya çalışarak, "Hayır, yok" dedim.

Priya bir kahkaha atar, tam o sırada kapı çalınır. "Oh, işte orada. Aşık çocuk."

Arkadaşımın gözlerinin içine bakarak, "Senden nefret ediyorum." dedim. "Hayır, etmiyorsun."

Derin bir nefes alarak mütevazı evimizin kapısını açıyorum ve Holt Green ile yüz yüze geliyorum.

Giyinmiş, saçlarını şekillendirmiş, günahkâr bir şekilde yakışıklı görünüyor ve şu anda bu adamı başından savma şansım olmadığını fark ediyorum. Kolonyasının kokusu ve seksi bir sırtışla karşılandığımda değil.

Gözleri yavaşça bacaklarımı, gövdeyi ve yüzümü tarıyor. Gözleri şehvetle yanıyor. Sanki bu gecenin ana yemeği benmişim gibi avuçlarını birbirine sürmesinden ve dudaklarını yalamasından bunu anlayabiliyorum.

Ben de olabilirim.

Bu şekilde giyinmiş bir meze olabilir. Kot pantolon ve doğru yerlere yapışan basit bir siyah tişört, benim gibi giyinmiş - Tanrı'ya şükür - ama yine de onu gördüğümde kalp atışlarım hızlanıyor.

"İyi görünüyorsun bebeğim," diyor, eğilip elini belime koyuyor ve ağzımın kenarına iffetli bir öpücük konduruyor. Omzumun üzerinden Priya'ya el sallıyor. "Hey, Priya."

"Biraz gergin. Ona karşı nazik olun," diye sesleniyor Priya telefonuna geri dönmeden önce.

Burun deliklerim alevlendi, Holt'a "değilim," dedim. "Çok sürtük görüldüğü için gergin."

Arkadaşlar neden böyle?

Holt bana bir kez daha bakıyor ve sırtarak, "Hayır, çok iyi görünüyorsun," diyor. Elimi avucunun içine aldı. "Onu uygun bir saatte geri getireceğim."

Priya hâlâ telefonuna bakarken el sallıyor. "İkinize de iyi eğlenceler."

Holt beni evden çıkarıyor, kapıyı arkamızdan kapatıyor ve BMW'sinin yolcu tarafındaki kapısını açıyor. Lüks arabanın içine giriyorum, altımdaki pürüzsüz deri hissi hoşuma gidiyor. Araba insanı değilim, arabalardan da hiç etkilenmem ama Holt'un iki kapılı, sportif siyah arabasında midemi hoplatan bir şey var.

Holt arabaya bindikten ve ikimiz de kemerlerimizi bağladıktan sonra kontak düğmesine basıyor ve elini bacağıma koyup arabayı sürerken orada dinlendiriyor.

Bu bölgesel bir hareket, erkek ve kız arkadaş unvanlarını aldıktan sonra beklediğim bir şey. İlk randevu için bekleyeceğim bir şey değil.

Yoksa bu ikinci buluşma mı sayılır? Belki üçüncü?

Kim bilir?

"Kafadaki fazla mesai yapan dişlilerin kokusunu alabiliyorum." Kırmızı ışığa geldiğimizde bacağımı sıkıyor. "Sakin ol Harmony. Isırmayacağım. En azından hemen değil." Göz kırıyor.

"Antrenman nasıldı?"

"Aynı tas aynı hamam. Çok koştum, topu takip etme teknikleri üzerinde çalıştım, üçüncüye kayarken pantolonumu kaybettim, birkaç bomba vurdum-"

"Bekle, pantolonunu mu kaybettin?"

Kıkırdıyor ve dur işaretinden sağa dönerek göle doğru ilerliyor. "Bu benim için sıradan bir şey. İlk kez birinci başıma geldi. Sağ saha çizgisinde bir üçlük attım ve kalenin etrafından dolandım, atış yakındı ve toprağa vurmam istendi. Havada bir çeşit yan sıçrama yaptım ve karnımın üzerine indiğimde kemerim yere takıldı. İlerlerken pantolonum bacaklarımdan aşağı kaydı ve beni pantolonsuz, kığım yukarıda ve açıkta bıraktı. Sonunda kaleye doğru uzanan çıplak bir devekuşu gibi göründüm. Üçüncü kaleci eldivenli elini geriye doğru savurdu ve beni tam taşaklarımdan arkasından vurdu."

Yüksek sesle gülüyorum, her şeyi kafamda canlandırıyorum. "Aman Tanrım, dur tahmin edeyim, bunun videosu yok."

Başını sallıyor, sesinde mizah var. "Hayır, ama eğer olsaydı, tanıdığım herkese gösterirdim. Merak ediyorsan söyleyeyim, ben güvendedim. Taşaklarımdan yumruk yememe rağmen üssü korudum."

"Ne kahraman ama," diye şaka yapıyorum.

"O gün öyleydim. Maçı kazandık çünkü toparlandıktan sonra galibiyet golünü ben attım. Ama pantolon kayması benim için sık sık olur. Neden benim olayım olduğundan emin değilim ama öyle. Eğer maçlarıma gelerseniz, büyük bir şovla karşılaşacaksınız."

"Bana kök salmaya mı çalışıyorsun?"

"Tribünde bir taraftarın olmasının zararı olmaz. Ailem sezon boyunca birkaç maça geliyor ama programları oldukça yoğun. Orada formamı giyen, ben üçüncülüğe kayarken pantolonum kığımın sıyrılırken göğüsleri heyecanla aşağı yukarı zıplayan bir yerli olması güzel olabilir."

Hafifçe homurdanıyorum. "Sende ciddi bir sorun var." "Muhtemelen. Yoksa sadece eğlenmeyi mi seviyorum?" diye soruyor. Michigan Gölü'ne bakan birçok otoparktan biri.

"Bence sen delisin."

Park ettikten sonra bana doğru dönüyor ve kaşlarını oynatıyor. "Ama yine de benimle çıkıyorsun. Bu senin hakkında ne söylüyor?"

"Aklımı tamamen kaybettiğimi."

"Bunu kabul edebilmene sevindim." Bacağımı bir kez daha sıkıyor. "Burada bekle."

Arabadan atlayıp ön tarafa geçiyor ve elini uzatırken benim için kapıyı açıyor. Kısa bir an için ona bakıyorum, avucunun genişliği sağlam ve davetkâr. Holt, bir centilmen mi? Onu uzaktan görseydim, bir randevuda kapıları açacağına inanır mıydım emin değilim, ama hayatına kısa bir bakış attıktan sonra, bunu çok uygun ... ve sevimli buluyorum.

Ve seksi.

Elini tuttum ve arabadan inmeme yardım etti, kapıyı arkamdan kapattı.

Ben.

Beni bagaja götürüyor ve soruyor, "Bir şeyler taşımak senin için sorun olur mu?"

şeyler?"

"Evet." Kıkırdıyorum. "Buna kim hayır diyebilir ki?"

Omuz silkiyor ve bagajını açıyor, içinden yalıtımlı bir soğutucu, büyük bir battaniye ve içinde içecek olduğunu tahmin ettiğim daha küçük bir soğutucu çıkıyor. Battaniyeyi bana uzatıyor ve alaycı bir bakışla, "Bunu halledebilir misin?" diye soruyor.

"Hayatımı tepside içki taşıyarak kazanıyorum. Bir battaniyeyi idare edebilirim." Cennet gibi kokan bir battaniye. Bu adamın ne tür bir çamaşır deterjanı kullandığını bilmem gerek çünkü rüya gibi kokuyor.

"Haklısın." Elini uzatıp pazumu sıktı. "Şu Arnold'ların patlamasına bak."

"Arnolds?" Soğutucuları ve başka bir küçük çantayı çıkarıp bagajını kapatırken soruyorum. O soğutucuları alırken ben de küçük çantayı alıyorum.

"Arnold Schwarzenegger. Alet çantaları genellikle pazularından Arnold diye bahseder."

"Ah, ve sen bir alet çantası olduğun

için ..." Göz kırıyor. "Kesinlikle."

Kıkırdarak göle doğru yürüyoruz ve bir üçlü ağacının altında sadece yeterince gölge sunan تنها bir yer buluyoruz.

alçalan sıcak yaz güneşi. Holt soğutucuları yere bıraktı ve battaniyeyi benden aldı. Sessizce battaniyeyi açıyor ve çimlerin üzerine seriyor. Göle doğru baktığımda, önümüzde uzanan Chicago silüetini fark ediyorum. Arka plan çok güzel ve uzun zamandır ilk kez midemde bir heyecanın filizlendiğini hissediyorum.

En son ne zaman biriyle çıktım? Hatırlamıyorum bile ve bir erkeğin bana arabanın kapısını açtığını da hiç sanmıyorum.

Holt'un pikniği kendisinin kurmasını izliyorum, araya girip ona yardım etmek istemiyorum çünkü sanki bir süreci varmış gibi görünüyor. Ama orada durup onu izlerken, benim gibi bir kızla neden bu kadar ilgilendiğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Debbie Downer gibi görünmek istemem ama her şeye sahip gibi görünüyor. Gelecek, yetenek, karizma. Holt Green, hayatında bir şeyler yapacağını bildiğiniz türden bir adam. Öte yandan ben, pek umut vaat . Geçmişime, geldiğim yere bakın. Kartlar benden yana değil ve benim için gerçekten geçerli olan tek şey, kendim için bir şeyler yapma konusundaki saf kararlılığım.

Sanırım bu bir şeyi açıklıyor olmalı.

"Hey, alnındaki kırıxıklığın sebebi ne?" Holt her şeyi ayarladıktan sonra ayağa kalkarak soruyor.

"Hiçbir şey." Olumsuz düşüncelerden sıyrılıp gülümsememi takınıyorum. "Kızları böyle mi etkiliyorsun?"

Hemen cevap vermiyor, yerine beni inceliyor ve beni azarlayacağı için gerginim ama ruh halimdeki değişimlere derinlemesine dalmak yerine "Kızım" diyor.

"Ha?"

"Bir kızı böyle etkilemeye çalışıyorum. Tekil. Tek bir kızı. Sen."

Gözlerimi deviriyorum. "Oh, lütfen. Sanki başka insanlarla çıkmamışsın gibi."

"Çalıştım. Ama daha önce bir randevu için hiç bu kadar uğraşmamıştım. Geçmişte kızları bir restorana götürdüm ve öylece bıraktım. Bu farklı. Sen farklısın."

Alaycı bir ton yok.

Sırıtmak yok.

Çok ciddi ve bu beni tedirgin ediyor.

Daha önce Priya'ya söylediğim gibi, o çok mükemmel. Kalbimi kıracak. Bunu şimdiden hissedebiliyorum, çünkü her akıllıca geri dönüşünde, her gülümsemesinde,

Ne zaman bana doğru baksa nabzımın hızlandığını hissediyorum ve vücudumun ona doğru eğilmek, onu içime çekmek istediğini hissedebiliyorum.

Ama onu tanımıyorum. Planlarının ne olduğunu bilmiyorum. Konu kızlara gelince sicili nasıldır bilmiyorum. Bir ilişki mi arıyor? Tek gecelik bir ilişki mi arıyor? İlişkiler beni korkutuyor, ama Holt Green'le bir gecenin asla yeterli olmayacağından korkuyorum.

Kendimi durduramadan, "Niyetiniz nedir?" diye soruyorum.

Kıkırdıyor. "Koruyucu baba ve çıkmaya çalıştığım kız rolünü oynuyorsun? Çünkü bu benim için bir ilk olurdu."

"Ciddiyim Holt. Oturup planladığın şeye kendimi kaptırmadan önce, buradaki nihai amacını bilmem gerekiyor. Bu senin için tek gecelik bir şey mi? Eğer öyleyse, lütfen dürüst ol ki ben de bunun için doğru zihin yapısına girebileyim."

Gözleri içten ve niyetli bir şekilde üzerimdeyken bir adım öne çıkarak yanağını okşuyor ve şöyle diyor: "Bu benim için tek gecelik bir şey *değil*. Bu benim seninle zaman geçirmek istemem, seni daha fazla tanımak istemem, ama bu gece bundan daha ileri gitme umudum yok. Tamam mı?"

"Yani, niyetin benimle çıkmak mı?"

Başparmağı yanağını okşarken hafifçe kıkırdıyor. "Evet Harmony. Niyetim seninle çıkmak. Umarım birden fazla kez - tabii seni kazanabilirsem." Piknik düzeneğine bir göz atıyor. "Şimdiye kadar nasıldım?"

Düzeneği inceledim. Tahmin ettiğim gibi, üzerinde küçük bir çiçek vazosu bulunan yalıtımlı soğutucunun yanına, taşıma kutuları içinde Çin yemekleri dizilmiş. Battaniyenin üzerine serigrafiyle basılmış Brentwood Baseball logosu bana tam olarak kiminle randevuda olduğumu hatırlatıyor ama gözüm korkmak ya da sinirlenmek yerine hayranlık duyuyorum.

Holt'la lokantada ilk tanıştığımda onu yargılamakta çok acele etmiştim. Kampüste hor gördüğüm her şeyin özeti gibiydi. Kendini beğenmiş sporcular.

Ama o öyle biri değil ve onunla geçirdiğim her saniye bunu daha iyi anlıyorum.

"Bence şu ana kadar oldukça iyi bir iş çıkardın."

Bir aptal gibi sıkıyor ve sonra elimi tutup parmaklarımızı birleştiriyor. "Aşırı korumacı baba sorularıyla işimiz bitti mi, yoksa daha fazlası var mı?"

"Bence iyiyiz."

"Artık randevumuzun tadını çıkarabilir miyiz? Çünkü açlıktan ölüyorum." "Ben de."

Beni battaniyeye doğru çekiyor. Bağdaş kurup oturuyorum ve Holt uzun bacaklarını uzatıyor. Daha rahat olmak isteyerek ayakkabılarımı çıkarıp kenara koyuyorum, Holt da farklı paket servis kutularını karıştırıyor.

"Hanımefendi için biftek ve brokoli," diyor bana bir paket servis kutusu uzatarak. "Yemek çubuklarını kullanacak kadar kültürlü müsün?" Kaşları merakla kalkıyor, bu da beni güldürüyor.

"Hayal kırıklığına uğrayacağım ve bir çatala ihtiyacım olduğunu söyleyeceğim."

"Ah, orada bir yerde bir kusur olduğunu biliyordum, ama bu düzeltebileceğimiz kolay bir kusur."

İki yemek çubuğu çıkardı ve onları parçalara ayırdı. Sonra onları birkaç kez birbirine sürüyor, çubukları inceliyor ve sonra bir çiftini bana uzatıyor.

"Bunlarla ne yapmamı bekliyorsun?"

"Öğren." Kendisi için bir çift tutuyor. "Sana bir dakika içinde bunları nasıl kullanacağını öğreteceğim. Zor olmayacak ve bir sonraki şık gezinizde ortaya çıktığınızda, yeteneklerinizle arkadaşlarınızın gözlerini kamaştıracaksınız."

Bu beni sesli güldürdü. "Yemek çubuklarını nasıl kullanacağımı bilmemin arkadaşlarımdan umurunda olmadığına eminim."

"O zaman belki ileride iş toplantılarında dünyadaki tüm olumlu şeylerden bahsederken kullanabileceğin bir beceri olur." Beni dürttü. "Güldür beni."

"Haklı olmandan nefret ediyorum."

"Bu kadar inatçı olmadığın için seninle gurur duyuyorum." Uzanıp elimden bir yemek çubuğu aldı. "Şimdi bunu al ve başparmağınla işaret parmağınla sıkıştır." Dediğini yapıyorum. "Mükemmel. Ve açtığın şu küçük deliği görüyor musun? Diğer çubuğu bu şekilde geçir." Onu da geçiriyor. "Şimdi orta parmağını al ve ona bastır. Bu senin tabanın olacak ve üstteki çubuğu hareket etmek ve kavramak için kullanacaksın."

Denedim ve gerçekten garip hissettiriyor ama ne demek istediğini anlıyorum.

"Evet, aynen böyle." Bana sığır eti ve brokoli kartonunu uzattı ve "Şimdi açılı bir şekilde içine gir, asla yukarı ve aşağı değil. Kepçe ve çimdikle."

Çubukları kutunun içine daldırıyorum ve bir parça brokoliyi tutmadan önce birkaç kez beceriksizce karıştırıyorum. Şaşkınlıkla Holt'a bakıyorum. "Başardım."

Gerçekten gülümsüyor. "Yaptın. Şimdi onu ağzına götür ve yiyin."

Düşecek diye endişelenerek başımı eğiyorum ve elimi yarı yolda buluşturuyorum. Brokoliyi tutuyorum ve ısıriyorum.

Holt aynı anda hem güler hem de alkışlar. "İşte böyle, bebeğim. Başardın." Bacağımı dürtüyor. "Kendini başarılı hissetmiyor musun?"

"Biraz, evet." Utangaç bir şekilde gözlerinin içine bakıyorum. "Öğrettiğin için teşekkürler

Ben."

Kaşlarını oynatıyor. "Sana daha fazla şey öğretebilirim. Ellerin."

Gözlerimi deviriyorum. "Bunun olacağını tahmin etmeliydim."

"Ciddiyim, rica ederim. Öpücükleri bahşiş olarak kabul ediyorum." Dudaklarını büzüyor ve gözlerini kapatarak bana yaklaşıyor. Avucumu yüzüne dayayıp onu itiyorum.

"Bir öpücük almak için daha çok çabalaman gerekecek."

pikniği işaret ediyor. "Bu bir öpücüğe mi?"

"Öyle, ama anlaşmayı sağlamak için benimle düşünceli bir konuşma yapmalısın. Sürekli cinsel şeylerden bahsetmemelisin."

"Ah, benim zekâmdan yararlanmak istiyorsun." Çubuklarını eline alıyor ve içinde bir çeşit tavuk varmış gibi görünen bir kartonu açıyor. "Bunu yapabilirim. Ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

Biraz düşündükten sonra "Her zaman denemek istediğin ama henüz denemediğin şey nedir?" diye soruyorum.

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Tamam, hemen atlıyorsun, anlıyorum." Ağzına bir parça tavuk atıyor ve düşünürken çiğniyor. Yutkunduktan sonra, "İki şeyim var. Önce olgunlaşmamış olanı ister misin?"

"Evet, bunu aradan çıkaralım."

"Cinsel bir şey değil, eğer düşündüğünüz buysa." "Şok edici."

Gülerek bana bir su ve daha önce vermediği peçeteyi uzatıyor. "Disik tam bir piç kurusu" derken sudan bir yudum alıyorum.

"Baş koçun, değil mi?"

Başını sallıyor. "Evet. Ülkedeki en iyi koç o, . Ama tam bir piç ve onunla oynamış olan herkes bu ifadeye katılacaktır. Adamın gülümsediğini hiç görmedim. Her zaman sanki sürekli bir osuruk çıkarmaya çalışıyormuş gibi görünür."

Yüksek sesle gülüyorum ve ağzımı kapatıyorum. "Aman Tanrım, haklısın. Fotoğraflarını gördüm ve bu çok doğru bir ifade. Yüzü her zaman buruşuk."

"Hiç değişmiyor," diyor Holt bana bir yumurtalı ekmek uzatmadan önce. Sanki yıllardır birlikte yemek yiyormuşuz gibi çok doğal, çok rahat görünüyor. "Neşeyi bildiğini düşündüğüm tek zaman, şartlandığımız zamanlar."

"Sen kazandığında gülümsemiyor mu?"

Holt başını sallıyor. "Hayır. O galibiyet bekliyor. Kazanmak onu mutlu etmez. Kazanmak kızgın olmamasını sağlar."

"Bu eğlenceli olmalı."

Omuz silkiyor. "Buna alışıyorsunuz. Birlikte büyüdüğüm koçlar arasında nazık davranan pek kimse yoktu. Hep zorluyorlar, hep daha fazlasını istiyorlar."

"Tamam, peki bunun sana sorduğum soruyla ne ilgisi var?" Yumurtalı ekmeğimden bir ısırık almadan önce soruyorum ve aman Tanrım, bu çok güzel. Bu yemeği nereden bulduğunu öğrenmem gerek.

"Keşke yapabilsen dediğim ama hiç yapmadığım bir şey var mı? Kolay, faul direklerini koşarken Disik'e siktir olup gitmesini söylemek."

Gürültülü bir kahkaha attığımda neredeyse yumurtalı ekmeğimi yutacaktım. Burnumu kapatıyorum ve "Vay canına, bunu beklemiyordum" demeden önce derin bir nefes alıyorum.

"Beni yanlış anlamayın, çalışmayı seviyorum." Ve bu belli oluyor. "Ama Disik sebepsiz yere bize işkence etmek istediği ruh hallerine giriyor. Bazen bütün bir antrenmanı sadece kondisyon çalışarak geçiriyoruz. Bizi faul direğinden faul direğine koşturuyor, ya depar attırıyor ya burpee yaptırıyor ya da ayı yürüyüşü yaptırıyor ya da o gün aklına hangi manyakça şey geldiyse onu yaptırıyor. O anlarda ayağa kalkmak, gözlerinin içine bakmak ve ona defolup gitmesini söylemek istiyorum."

Kıkırdıyorum. "Neden kafamda bu kadar canlı canlandırabiliyorum?"

"Muhtemelen bunu yapmaktan iki burpee faul direği daha uzak olduğum içindir." "Tamam, bu senin çocukça cevabındı. Senin olgun ne?"

İçkisinden bir yudum alıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Derin ve ciddi bir ses tonuyla, "Aşık ol." dedi.

"Oh," diye cevap veriyorum sertçe yutkunurken. Canım.

Tanrım.

Holt'tan bu kadar kurnazca bir cevap beklemiyordum.

Siktir git cevabı, evet, görebiliyorum. Ukala tavrına uyuyor. Ama aşık olmak? Hem de ilk kez? Holt'a hazır olduğumu sanmadığım bir katman ekliyor.

Evet, Harmony. Niyetim seninle çıkmak. Umarım birden çok kez. Tabii seni kazanabilirsem.

Ciddi bir ilişki mi arıyor?

Daha önce ve şimdi sorduğu soruya verdiği cevaba bakılırsa, öyle olabileceğini düşünüyorum.

Bunu benimle bulabileceğini mi düşünüyor?

Onunla ciddi bir ilişki istiyor muyum?

Ela gözlerine bakıyorum ve midemde bir kelebek dalgası uçuşuyor. Benden vazgeçebilirdi. Ona karşı soğuk bir balık gibiydim. Mesafeli. İlgisiz. Benimle basit bir gezinti için onu çok uğraştırdım. Olayların şemasında göreceli bir hiçtim. Ama yine de bu randevuyu eşsiz kıldı. *Benim için.*

Evet. Belki Holt'la daha fazlasını istiyorumdur. Belki de istiyorum.

On Beşinci Bölüm

HOLT

Kahretsin, çok güzel.

Ve komik. Çok komik.

Ve benim sataşmalarımı lanet bir şampiyon gibi karşılıyor ve bana geri atıyor.

Çin yemeği ile karnımızı doyurduk ve şimdi yan yana oturmuş, gölden kıyıya vuran küçük dalgaları izliyoruz.

"Daha önce de göle gitmiştik," diyorum. "Ama ben bu randevuyu daha çok seviyorum."

"İlk seferi bir randevu olarak düşünmezdim. Daha çok önceden planlanmış bir kızlar gününe izinsiz girmek gibi."

"Bir randevu gibi bitti," diyorum göz kırparak.

"Genelde randevularımı böyle bitirmem. Beni zayıf bir anımda yakaladın."

"Bu konuda şikayet etmeyeceğim. Ve bilirsiniz diye söylüyorum, bu gece için hiçbir beklentimiz yok. Bir tane var."

"Bir mi?" diye soruyor, saçlarını omzunun arkasına iterek. "Peki bu ne olabilir?"

"Dudaklarının tadının neye benzediğini öğrenmeyi umuyorum."

"Bunu öğrenmek için biraz daha çalışman gerekecek," diyor arsız bir sırıtışla.

"Daha çok çalışmakla ilgili bir sorunum yok." Ellerimin üzerine yaslanıp kararan gökyüzüne bakarak ona soruyorum: "Hayatında şu ana kadar geçirdiğin en güzel gün hangisiydi? Plaj günümüz dışında tabii ki."

Gözlerini şirin bir şekilde deviriyor. "Tabii ki." Duraksayarak bacaklarını göğsüne doğru çekiyor ve onlara sarılıyor. "Hayatımda şu ana kadarki en iyi gün mü? Bu zor bir soru. Aklıma bir gün geldi ama bu beni nankör biri gibi gösterecek."

"Bana bırak."

"Öncelikle ailemi çok sevdiğimi belirtmek isterim. Hem de çok. Bana mütevazı ama güzel bir hayat sundular ve onlara minnettarım ama sanırım en güzel günlerimden biri buraya taşınmak oldu."

"Yeni bir sayfa mı açıyorsun?" Bu duyguyu bildiğim için soruyorum.

Başını sallıyor. "Evet. Artı ve eksileri olan küçük bir kasabada büyüdüm. Ama annemle babamın aynı evde yaşadıklarını ve kendi balonlarının dışında hiçbir şey yapmadıklarını gördüm. Hiç seyahat etmedik. Hiç tatile çıkmadık. Yaşadığımız elli yıllık alanın dışında hiçbir şey görmedik. Çok daha fazlasını istiyordum ve aradığım şeyi bulmanın yolu da ayrılmaktı."

"Yani buldun mu?" diye sordum.

Kuru bir kıkırdama çıkarıyor. "Emin değilim. On sekiz yaşındaki saf benliğim taşınmanın tüm sorunlarımı çözeceğini sanıyordu ama durumun öyle olmadığını anlamaya başlıyorum. Bazen beni korkutsalar bile sorunlarımla yüzleşmem gerekiyor."

"Peki doğrudan yüzleştığınız bir sorun ne olabilir?"

Başını çeviriyor ve o güzel kahverengi gözleriyle bana bakıyor. "Sen."

"Ben mi?" Göğsümü gösteriyorum. "Hayır, ben bir sorun değilim bebeğim. Ben bir çözümüm."

Kıkırdıyor. "İşte ben de tam olarak bundan bahsediyorum. Çok yumuşaksın. Daha önce de senin gibi bir adam tarafından kandırılmıştım-"

"Ben o pislik değilim-"

"Biliyorum." Elini bacağıma koydu. "Biliyorum Holt. Ama sorun şu ki, kendimi buna ikna etmeye çalışıyorum. Tıpkı senin gibi, ben de hiç aşık olmadım. Lisedeyken bir ara aşık olduğumu sandım ama bu daha çok karasevdaydı. Ve sonra üniversiteye gittiğimde, farklı bir erkekle tanıştım. Aleti dışında başka hiçbir şeyi umursamayan üniversiteli erkek. Bu yüzden birileriyle çıkmaktan kaçındım, ta ki sana kadar."

"Bana neden bir şans verdin?"

"Israrcılığın." Gülüyorum. "Ve bence sen iyi bir adamsın. Arkasına saklanmaya çalıştığın alaycı cepheye rağmen, Holt Green'in şatafatının altında iyi bir adam var."

"Ben buna alaycılık demezdim. Sadece insanlarla eğlenmeyi seviyorum. Hayatın her zaman ciddi ve öfkeli olmak için çok kısa olduğunu anladım."

"Soygundan mı?" diye soruyor.

"Evet, onun gibi bir şey," diye iç çekerek cevap veriyorum. Güneşin ufka doğru yönelmeye başlamasını izledikten sonra ona dönüp "Doğruluk mu cesaret mi?" diye soruyorum.

Sanki umursamaz cevabımın derinliklerine dalmak istiyormuş gibi gözlerini benden ayırmıyor ve ben de bunu bekliyorum. Bana baskı yapmasını bekliyorum ama yapmıyor. Onun yerine başını geriye doğru eğip güzel boynunu ortaya çıkarıyor.

"Doğruyu söyle, çünkü cesaretin 'beni öp' gibi saçma bir şey olacakmış gibi hissediyorum. 'öp beni' gibi."

"Bunun neresi sakat?"

Başını yana çeviriyor, böylece gözleri benimkilerle birleşiyor. "çünkü dudaklarını dudaklarıma değdirmenin daha iyi bir yolunu bulabilirsin."

Cehennem.

Hemen şimdi yapacağım.

Bütün gece o dudakları düşündüm.

Hayır, onu geçtim, iki haftadan fazladır o dudakları düşünüyorum.

Ne kadar gür olduklarını, ne kadar yumuşak ve davetkâr olduklarını düşünüyordum. Karpuz ya da kiraz gibi tatlarının nasıl olacağını düşündüm. Benim için kolayca açılıp açılmayacaklarını ya da bunun için beni uğraştırıp uğraştırmayacağını merak ettim. Etkileşimlerimizin nasıl olduğunu göz önüne alarak, bunun için beni çalıştıracığını söyleyebilirim.

"Pfft, ben bundan daha pürüzsüzüm."

Bir kaşını kaldırıyor. "Gerçekten değilsin."

Kıkırdayarak, "Peşinde olduğun kız tarafından bir iki basamak aşağı indirilmek hoşuna gitmeli," diyorum.

"Takip etmek, kulağa hoş geliyor."

"Seversin."

Gülüyor ve kendi ayağıyla ayağımı dürtüyor. "Sorunu sor." "Seni en çok tahrik eden üç şey nedir?"

Seksi bir gülümseme yüzüne yayılırken onu izliyorum. "Not mu alıyorsun, Green?"

"O mükemmel kıkırına bahse girebilirsin ki öyleyim."

Saçının bir kısmını kulağının arkasına itiyor ve şöyle diyor. . . Açıkçası kaslı biri. Bu yüzden ilk randevumuzda elimi pantolonunun içinde buldum."

"Eğer durum buysa, penisimin kaslarıma bir teşekkür notu yazdığından emin olacağım."

"Çok aptalsın." Kıkırdıyor. "Ellerini nasıl kullanacağını bilen erkeklere de bayılırım."

Parmaklarımı oynatarak ona gösteriyorum. "Ellerimde duran sihir söz konusu olduğunda ikimizin de bildiğine inanıyorum. Kukun bunu gayet iyi biliyor."

"Yemin ederim bu soruyu bana işkence etmek için sordun."

"Asla yapmam," diyorum alaycı bir tavırla. "ama. Bir cevap daha."

"Tamam, bir tane daha tahrik edici . . . Uh ... güzel bir penis. Tüm cevaplarımın fiziksel olduğunu biliyorum ama amacımızın bu olduğunu düşündüm."

"Güzel aleti tanımla."

"Büyük olmak zorunda değil ama bakımlı olmalı. Çevresi ve uzunluğu bonus."

"Ahh . . . yani benim aletim." "Eh, seninki iyi."

Bu beni kahkahalarla güldürdü. "Tamam, evet, tabii... terbiyeli." Gözlerimi deviriyorum.

Beni görmezden gelerek, "Doğruluk mu cesaret mi?" diye soruyor. "Doğruluk" diye yanıtlıyorum.

Bir ürperti onu sarsıyor ve ikinci kez düşünmeden uzanıp bacaklarımın arasına oturması için onu çekiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Seni sıcak tutuyorum." Onu bacaklarım ve kollarımla sararak sırtını göğsüme, başının arkasını da omzuma getiriyorum. Kolları soğuk olduğu için kollarımı omuzlarına doluyor ve onu ısıtmaya çalışıyorum. Kulağına fısıldayarak, "Rahat mısın?" diye soruyorum.

"Öyleyim," diyor, neredeyse huşu içinde.

"Güzel. Sanırım şimdi bana bir soru borçlusun."

"Seviyorum." Duraklıyor ve başını omzuma yaslıyor. Derin bir nefes aldığını duyuyorum ve sonra soruyor: "Hangi çamaşır deterjanını kullanıyorsun?"

"Sorunuz bu mu?" Gülerken soruyorum.

"Evet, öyle. Ve bana palavra sıkma. Bana gerçek şeyleri söyle. Kurutma kağıtlarını falan."

Biraz daha kıkırdıyorum. "Sadece Tide Sport. Çok süslü bir şey değil." "O zaman hangi kolonyayı kullanıyorsun?"

"Sanırım bu iki soru demek."

Bana dönüp baktı. "Dalga geç benimle."

"Armani Code," diye cevap veriyorum. "Neden, sence güzel mi kokuyorum Harmony?" "İyi değil. İnanılmaz. Bunu da tahrik listeme ekle."

"Not edildi." Yanağını öpmeyi, tenini dudaklarımda hissetmeyi çok istiyorum ama kendimi tutuyorum ve "Doğruluk mu cesaret mi?" diyorum.

"Gerçek."

"Cesaretten gerçekten korkuyorsun, ha?"

Başını hafifçe omzuma doğru sallıyor. "Hayır, hazır olduğumu düşündüğümde cesaret edeceğim. Belki de en iyisi beni şimdi tanıman."

"Seni tanımak istiyorum." Sorum üzerinde biraz düşündüm. Ona üzerinde biraz düşünmesi gereken bir şey sormak istiyorum. Zihninin dönmesini sağlayacak bir şey. "Peki, şimdiye kadar söylediğin en büyük yalan neydi?"

"Oh, iyi bir tane."

Bana daha fazla yaslandığını hissediyorum ve söylemeliyim ki, önümüzde uzanan pitoresk ufuk çizgisine bakarken, memnuniyetin böyle bir şey olduğunu düşünüyorum. Kumsaldaki günümüzü çok sevmiştim ama bu sakin, dingin anı çok daha fazla seviyorum.

"Şimdiye kadar söylediğim en büyük yalan ... hmm ..." Duraksıyor ve sonra cevap veriyor, "En son? Muhtemelen Priya'ya seninle ilgilenmediğimi söylediğim zaman."

"Gerçekten mi?" Kelimeyi soruyorum. İlginç. Bu cevabı hiç beklemezdim, özellikle de sürekli egomla oynadığından beri. Tek yaptığı onu biraz daha şişirmek oldu. "Bu büyük bir yalan gibi görünmüyor, daha çok kaçınma gibi."

"Muhtemelen, ama aklıma bir şey gelmedi. Aileme karşı her zaman dürüst oldum. Eminim zamanında bir arkadaşına söylediğim yalan vardır ama aklıma gelmiyor. Bu aklıma gelen en son şey. İnanın bana, bunu söylemek bana acı verdi."

Kıkırdıyorum. "Nedenmiş o?"

"Çünkü senden hoşlandığım izlenimini edinmeni istemiyorum." "Ama hoşlanıyorsun."

"Evet, ama bunu bilmene ihtiyacım yok. Sana hâlâ yüzde yüz inanmış değilim."

"Bu adil. Fikrini nasıl değiştirebilirim?"

"Zaman," diye cevaplıyor. "Bu ve başka bir doğruluk mu cesaret mi?" "Doğruluk o zaman."

Sertleşerek, "Hiç birini aldattın mı?" diye soruyor.

"Asla," diye cevap veriyorum. Bana bakıyor ve gözlerim onunkilerle birleşerek gerçeği ortaya çıkarıyor. "Bir kez bile. Bu düşünce hiç aklımdan geçmedi."

"Bildiğim iyi oldu." Başka tarafa bakmaya başlıyor ama parmaklarımı çenesine koyup onu tekrar bana bakmaya zorluyorum.

"Ve asla aldatma gibi bir planım yok. Bu benim kanımda yok." Gözleri gözlerini arıyor ve detaylandırmaya karar veriyorum. "Nasıl görüldüğünü biliyorum. Ben göz boyayan ama uzun vadede kızların canına okuyan çekici bir öğrenci birliğiyim. Beni ilk böyle gördün, değil mi?"

"Belki biraz," diyor, sesinde ağır bir suçluluk duygusu var.

"Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Ama bilmeni isterim ki, ben o adam değilim. Sonuna kadar sadık biriyim ve bir insan hakkında ciddiysen, onunla dalga geçmem." Aslında bunun Harmony'nin sorguladığı bir şey olmasından nefret ediyorum. İşler yolunda gitmediğinde biriyle kalmaya devam edecek bir adam değilim. Ayrıca diğer kızlara bakıp, meşhur çimlerin diğer tarafta daha yeşil olup olmadığını merak eden bir adam da *değilim*. Bu kız dikkatimi çekti. Çenesini çimdikledim. "Gözlerimi sana diktim Harmony ve bunu değiştirmeyi planlamıyorum."



Güneş artık ufku öpüyor. Pikniğimizi üç ağaçtan birinin dibine taşıdık, Harmony bana yaslanırken ve ben de ağaca yaslanırken battaniyenin bir kısmını bizi sıcak tutmak için kullanıyoruz. Çok rahat. Doğal hissettiriyor. Sanki kollarımda olması gerekiyormuş gibi.

"Beyzbol oynamaya ne zaman başladın?" diye soruyor bacaklarını göğsüne doğru çekerken.

"Gençken. Çocukken çok yaramazdım ve babam bana sabırlı olmayı öğretmenin iyi bir fikir olacağını düşündü. Böylece beş yaşındayken beni tee ball'a yazdırdı. Diğerleri oyun oynamaya çalışırken benim sahada koşturup o çocuk olduğum videolarım var. Ailem benden nefret ederdi. Babamın davranışlarımla ilgili biriyle tartıştığını duydum. Yaptığım şey değişmedi."

"Sen, bir cehennemlik mi? Hayır," diyor espriyle.

"Sakinleşmem ve sabırlı olmaya başlamam iki sezonumu aldı.

İşte o zaman bu spora aşık olmaya başladım."

"Beyzbol oynamak ve şehirde büyümek zor muydu?"

Çekiniyorum. "Antrenman için gittiğimiz yerde özel kafeslerimiz vardı."

"Yani çok şanslıydınız."

"Hemen hemen."

"Şehirde büyüdüğünüze göre, Yankees mi yoksa Mets taraftarı mısınız?"

"Sanki bu bir soruymuş gibi. Yankees. Derek Jeter'a aşık olabilecek yaşıydım. Mo'nun tümsekte bazı maçları yakaladım. Ama babamın kale arkasındaki süslü koltuklar için parası olmasına rağmen, maçları gürültülü taraftarlarla birlikte izlemekten keyif alırdı. Sağ sahada takılırdık ve bazen babam tribün yaratıklarının olduğu koltukları kapardı ama bu ben büyüyene ve babam tüm alayları ve küfürleri duymama aldırış etmeyene kadar olmadı."

"Dur tahmin edeyim, sen de mi alay ettin?"

"Tabii ki. Yankees taraftarıysanız böyle yaparsınız. Gürültü yaparsınız, iğrenç olursunuz ve galibiyet beklersiniz."

"Profesyonel olmayı planlıyorsun, değil mi?"

"Evet, bu yılın sonunda askere alınmayı umuyorum," diye cevap veriyorum, başparmağımı yavaşça açıkta kalan koluna sürterek.

"Peki, çaldığınızda ve biri size laf attığında, bununla başa çıkabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

"Eğer senin alaycılığınla başa çıkabiliyorsam, tribündeki bir taraftarla da başa çıkabileceğime eminim."

Kıkırdıyor. "O kadar da iğneleyici

değilim." "Yeterince ukalasın, bebeğim."

"Bunu annemden almışım. O her zaman benim arzuladığım bir alaycılık seviyesine sahipti.

için."

"Peki annene kıyasla şu anda hangi seviyedesin?"

"Ondan yaklaşık iki seviye daha yüksek olduğumu söyleyebilirim, bu yüzden korkmuş."

Onun altında titriyorum. "Tenim titriyor."

Gülüyor ve sonra iç geçiriyor. "Gitsem iyi olacak. Geç oluyor ve erken saatte dersim var, ardından çalışmam ve lokantada uzun bir mesaim var."

"Birkaç dakika daha çalmama izin verin," diyorum usulca.

Gözleri benimkilerle birleşecek şekilde dönüyor. "Birkaç dakika daha mı çalacaksın?" Başımı sallıyorum ve çenesini yukarı kaldırıyorum. "Sadece birkaç dakika daha. Lütfen."

Gülümsemesi tatlı, bağımlılık yapıcı. "Sadece kibarca sorduğun için." Bakışlarını tekrar göle çevirmek istiyor ama ben onu durduruyorum ve göğsüm yerine kollarımdan birine yaslanması için kaymasına yardım ediyorum. En azından birkaç dakika daha onun güzel yüzüne bakabilmek istiyorum.

"Söyle bana Harmony, şu anda hayatında ne gibi bir zorluk var?"

"Zorluk mu? Neden sordunuz? yardımcı olacak mısınız?"

"Olabilir. Ya da I olabilir sadece Yardım sen konuşmak aracılığıyla O. İşte bu. ilişkilerin ne olduğu hakkında."

"Yani şimdi bir ilişkimiz mi var?" Kaşları kalktı.

Omuzlarımı silkiyorum. "Evet, neden olmasın? Senden hoşlanıyorum ve belli ki sen de bana aşıksın. Bunu resmileştirebiliriz."

"Kendinden çok eminsin." "Benden hoşlanmadığını söyle."

Dudakları mühürleniyor ve ben kıkırdıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi bana bir zorluktan bahset ki yakışıklı ve güzel kokan erkek arkadaşın sana yardım edebilsin."

"Vay canına." Espriyle başını sallıyor. "Oraya kuruntuyu eklemeyi unutmuşsun."

"Sadece konuş benimle."

Derin bir iç çekerek, "Peki. Staj yeri bulmakta zorlanıyorum. Sadece açık pozisyonlar varmış gibi görünenler, işim nedeniyle yerine getiremeyeceğim ağır saatler istiyor."

"Kahretsin, bu berbat. Bunlar ücretli stajlar mı?"

Başını sallıyor. "Hayır. Ama hiç ücretli staj var mı? Özellikle de gazetecilik için?"

"Belki." Zihnim olasılıklarla çalkalanmaya başlarken omuz silkiyorum. "Ben olsam aramaya devam ederdim. Kim bilir? Belki kucağınıza bir şey düşer."

Elini yanağıma götürüyor ve parmakları çenemde geziniyor. "Bu kadar pozitif olduğun için çok tatlısın."

"Bir engelle karşılaştınız. Havlu atmaya gerek yok."

"Havlu atmıyorum. Sadece reddedilme havuzuna geri dalmadan önce biraz nefes almaya ihtiyacım var."

"O havuzun içinde bir yerlerde bir kabullenme var. Bunu biliyorum."

Başını yana eğip beni inceliyor. "Holt Green, benim için bu kadar iyi olman beni korkutuyor."

Bu yorum yüzüme bir gülümseme yerleştirdi. "Korkma bebeğim, mutlu ol." Elimini çenesine götürüyorum ve başparmağımla yanağını okşuyorum. "O uğursuz sarhoş gecede masama servis yapmanın bir nedeni vardı. Tanışmamız gerekiyordu."

Onu kollarımda daha da yakınlaştırırken "Aceleci davranıyorsun," diye fısıldıyor. "Kendine aşırı güveniyorsun. Neyi sevdiğimi biliyorum ve senden hoşlanıyorum." Kollarımı dinlendiriyorum.

alnını onun alnına yasladı ve yanağını okşamaya devam etti. "Benden hoşlandığını söyle."

Sessizce, "Senden hoşlanıyorum, Holt." dedi.

Tek ihtiyacım olan bu. Ağzını benimkine doğru eğerek dudaklarımı onunkilere değdiriyorum, tepkisini test ediyorum ve geri çekilmeyince onu öpüyorum.

Onu öpüyorum. Harmony.

Onunla tanıştığımdan beri aklımdan çıkmayan bu kız.

Ağzım sonunda onunkini tadıyor ve bu şimdiye kadar tattığım en tatlı şey. Lanet bir bahar günü gibi. Evet, söyledim. Bir bahar günü.

Onu kendime çekip ağzımızı birbirine yaklaştırdığımda, dili alt dudağıma değdiğinde ona doğru açıldığımda içimde sevinç kıvılcımları çıkıyor. Elim omurgasından başının arkasına doğru tırmanıyor ve parmaklarım kalın, koyu renkli saç tellerine dolanarak onu yerinde tutuyorum.

Avuçları yanaklarımı buluyor ve beni sıkıca kavlıyor, beni yerimde tutuyor, daha iyi aç veriyor. Beni keşfetmesi için ona bu anı vererek onu takip ediyorum. Onu keşfetmek için bolca zamanım var.

O kadar çok zaman var ki, çünkü ruhumun derinliklerinde bir nedenden dolayı bir araya geldiğimizi biliyorum ve bu manyetik öpücük bu fikri doğruluyor.

Dili benimkine sürtünerek beni tahrik ediyor, ben de vücudunu tamamen çeviriyorum ve o da kucağıma oturuyor. Onu sıkıca tutarak battaniyenin üzerine yatırıyorum ve saçlarının yumuşak kumaşa yayılışını izliyorum. Bir an durup ona bakıyorum, güzelliğini içime çekiyorum, randevuya evet dediği için ne kadar şanslı olduğumu kendime hatırlatıyorum.

Yavaşça aşağı iniyorum ve tekrar ağzını buluyorum. Bu sefer daha talepkârım. Bu sefer, kontrolü ele alan benim. Dilini onunkinin üzerinde dans ettiren. Ellerini onun yanlarında gezdiren. Eli gömleğimin altına girip parmaklarını kot pantolonumun kemerine geçirdiğinde ağzının içinde inleyen benim.

Siktir, onu

istiyorum. Her

şeyini istiyorum.

Onun güzel aklını istiyorum.

Esprili yorumlarını

istiyorum. Vücudunu

istiyorum.

"Tanrım, Holt," diyor ağzım önce çenesine, sonra da boynuna indiğinde. Bacaklarından biri etrafıma dolanarak beni yerimde tutarken vücudu benimkine yaslanıyor.

"Tadın harika," diyorum, köprücük kemiği boyunca ilerleyip kadifemsi tenini sertçe emiyorum.

"Beni işaretle" diyor, beni yerimde tutarak.

Kendini tekrar etmesine gerek kalmadan gömleğinin kumaşını kenara çekip tenini öpüyorum, emiyorum, kemiriyorum, bu karşı konulmaz kadına sahip çıkıyorum ki herkes benim olduğunu bilsin.

Elleri omuzlarıma gömülüyor ve ağzımı boynundan dudaklarına doğru götürüyorum. Lezzetli ağzını ayırıyor ve dillerimiz tekrar buluşuyor.

Dili benimkine dolanırken ve sanki yeterince yaklaşılmıyormuş gibi tutuşu gittikçe sıkılaşıırken kayboluyorum, zevkli bir uçuşuma yuvarlanıyorum. Hayatım boyunca çok sayıda ilk öpücük yaşadım ama bu seferki, Harmony yanımdayken hissettiğim bu elektriksel bağ ... farklı. Çok güçlü. Tüketiyor.

Korkunç bir şey.

Heyecan verici.

Hareketlerimi yavaşlatıyorum, sonsuza dek bu pozisyona gömülmek istiyorum.

Başımın üstünde bir yağmur damlası hissediyorum. Sonra bir tane daha.

Bir yağmur fırtınasının hızla oluştuğunu görecektir kadar uzaklaşıyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandım. Üzerinden kalktım ve onu elinden tutup yukarı çektim. "Arabaya gitmeliyiz."

Şaşkınlık içinde parmaklarını dudaklarına hafifçe bastırırken birkaç kez gözlerini kırıştırır.

Etrafımıza daha fazla yağmur damlası düşüyor.

"Hey." Çenesini yukarı kaldırıyorum. "Yağmur yağıyor, bebeğim."

Tekrar göz kırpmıyor ve sonra başını sallıyor. Neredeyse robot gibi, eşyalarımızı toplamamıza yardım ediyor ve arabaya koşuyoruz, her şeyi bagaja atıyoruz ve tam yağmur şiddetlenmeye başladığında kendi tarafımıza sığınıyoruz.

Ona doğru döndüm ve "İyi misin?" diye sordum.

Önüne bakıyor, elleri kucığında, sessiz. Boyun eğerek bana döndü ve "Daha önce hiç böyle öpülmemiştim" dedi.

Gözlerindeki kırılganlığı ve belirsizliği görünce, iğneleyici bir yorumu kendime saklıyorum ve elini elime alıyorum. Parmak eklemlerini dudaklarıma götürüyorum ve nazik bir öpücük konduruyorum.

"Ben de öyle, bebeğim."



Yatağıma geri dönüyorum ve yatak odamın beyaz tavanına bakıyorum. Carson ve Knox da dahil olmak üzere birkaç takım arkadaşımın birlikte beyzbol çatı katında yaşıyorum. Eve geldiğimde herkes ders çalışıyordu, bu yüzden nerede olduğuma dair sorularından kaçabildim.

Tanrıya şükür, çünkü bu gece olanlar hakkında onlarla konuşabileceğimi sanmıyorum.

Konuşabileceğim tek bir kişi var. Daha önce böyle hissettiğini bildiğim bir kişi.

Cebimden telefonumu çıkardım ve babamı aradım.

Telefon iki kez çalıyor ve sonra onun sesi geliyor. "Holt, nasılsın oğlum?"

"Hey, baba. Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

"Sesin iyi geliyor. Kalp testinle ilgili mesajını aldım. Koç Disik mutlu mu?"

"Öyle. Çok mutlu."

"Bunu duyduğuma sevindim. Senin için endişelendiğimi biliyorsun." "Biliyorum baba. Ama her şey harika çıktı."

Geçen yıl yaşadığım küçük krizden sonra ailem kendime iyi bakmam, sağlıklı beslenmem, düzgün egzersiz yapmam ve nasıl hissettiğimi anlatmam konusunda üzerime geliyor. Onları suçlamıyorum. Sanırım geçen yıl kalp ağrısı nedeniyle hastaneye kaldırıldığımda herkesin içine biraz korku salmıştım.

"Buna sevindim. Peki, üçüncüde bir kez daha pantolonunu kaybetmekten başka neler oluyor?"

Kıkırdıyorum. Ailemle yakın olduğumu söyleyebilir misin? Her gün mesajlaşıyoruz. "Biriyle tanıştım sayılır."

"Biriyle tanıştın mı? Ya ya da tanışmamışsındır. Hangisi?" "Tanıştım."

"Kızın adı ne? Ya da onun adı? Her şeye açığım." "Onun adı Harmony."

"Harmony, çok güzel bir isim. biri?"

Yatağımda kayarak gözlerimi kapatıyorum ve onu kafamda canlandırıyorum. "İnanılmaz derecede zeki, baba. Kıvrak zekâlı, komik, ve, kahretsin ... muhteşem. Onunla birkaç hafta önce tanıştım ve onu benimle çıkmaya ikna etmek için kışımı yırtıyorum."

"Ondan şimdiden hoşlandım." Babam gülüyor. "Oğlumu işe koyuyorum. Bunu duymak hoşuma gidiyor."

"Bu gece ilk randevumuzu yaptık ve şüphelendiğim her şeyi doğruladı. Bu kızdan çok hoşlanıyorum."

"Oğlumun kelekleri var diyebilir miyim?" "Evet, bir sürü var."

"Bana randevudan bahset."

Parmağımı saçlarımın arasından geçirerek, "Onu Michigan Gölü'nde piknik yapmaya götürdüm. Cüzdanımdaki şeylerden etkilenmek istemediğini açıkça belirtti."

"Akıllı kız."

"Çince paylaştık ve sadece konuştuk. Birbirimize sorular sorduk. Birbirimizi tanımak için biraz daha derine indik. Gerçekten güzeldi ve randevunun sonuna doğru onu öptüm. Baba," diye iç geçirdim, şimdi saç tellerini çekiyorum. "Hayatımda aldığım en güzel öpücüktü."

"Ah ... bunun kız olabileceğini mi söylüyorsunuz? Biliyorsunuz Yeşil erkekler ruh eşlerini bir öpücükle seçebilmeleriyle tanınırlar."

"Evet, biliyorum. Seni bu yüzden aradım. Bence olabilir ama bunu söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Onunla iki kez takıldım. İnsan iki buluşmadan sonra nasıl bilebilir ki?"

"Aşk söz konusu olduğunda sihirli bir zaman yoktur Holt. Bazen sadece bilirsin ve bunda utanılacak bir şey yoktur. Önemli olan şehvetin ötesini görüp onun ruhunun derinliklerine dalmak. Onu tanımak. Onun için neyin önemli olduğunu öğren. Onu neyin güldürdüğünü. Onu ne mutlu eder. Onu üzen şeyleri. Bir randevudan sonra annenizin benim için doğru kişi olduğunu anlamaya kararlı olabilirdim ama zaman ayırdım. Çalıştım." İşte bu yüzden babamı arıyorum. Annemle babamın evliliği benim gelecekteki evliliğimin modeli. Şimdiye kadar gördüğüm tek şey sağlıklı, özverili sevgiydi, bu da beni her zaman güvende hissettirdi, aynı zamanda güvenli ve sevgi dolu bir yuva oluşturdu. *İlişki hedefleri. Çaba gösterin.*

"Ben de aynısını yapmayı planlıyorum, çünkü onun da aynı hislere sahip olabileceğini düşünüyorum."

"Sana bunu düşündüren ne?" Babam soruyor.

"Öpüştükten sonra sersemlemiş gibiydi ve iyi olup olmadığını sorduğumda başını salladı ve daha önce hiç böyle öpülmediğini söyledi."

"Daha önce hiç öpülmemiş olmak iyi bir şey miydi yoksa ... gibi kötü bir şey mi? 'Kertenkele dilin olduğunu bilmiyordum ve sen beni şaşırttın' gibi mi?" Babam kendi şakasına kıkırdıyor.

"Hiç öpülmedim," diyorum sahte bir kızgınlıkla.

"Sadece kontrol ediyorum. Eğer durum buysa, görünüşe göre ilişkinizi sürdürmeye başlamanız gerekiyor."

"Peki bunu nasıl yapacağım?"

"Dediğimi yap. Dikkatini ver. Ona kendini özel hissettir. Derinlere inin. Sizin gördüğünüz bağlantıyı onun da görmesini sağlayın. Ve eğlenin. Ne kadar çok eğlenirseniz o kadar çok güven inşa edersiniz."

"Bunu yapabilirim."

Telefon bir süre sessiz kaldıktan sonra babam soruyor: "Yani ondan gerçekten hoşlanıyor musun?"

"Çok, baba." Aptal gibi iç çektim. "Onu düşünmeden duramıyorum. Onunla tanıştığımndan beri aklımdan çıkmıyor. Onunla bir randevu ayarlamam iki haftamı aldı ve şimdi sanki bulutların üzerinde yüzüyormuşum gibi hissediyorum."

Babam gülüyor. "Oh oğlum. Aşk tanrısı seni kışından vurmuş." "Ve acımadı bile."

Biraz daha gülüyor. "Peki, seni nasıl diken üstünde tuttuğunu duymak için sabırsızlanıyorum. Hangi bölümde okuyor?"

"Gazetecilik," diyorum aklıma bir fikir gelince. "Hey, baba, biraz brownie puanı kazanmama yardım etmek ister misin?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda beni sevdiğini söylemedin."

"Tanrım," diye mırıldandım. "Seni seviyorum baba."

"Ah, senin ağzından bu sözleri duymaktan asla bıkmayacağım." "Bugün çok mu tatlı yedin?" Alay ediyorum.

"Aslına bakarsanız bugün bir dilim pasta ve turta yedim ama annenize söylemeyin. Her neyse, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ne tür bir turta?" "Yaban mersinli."

"Lanet olsun." Ağzım sulandı.

"Seni koruyorum, evlat. Çatı katına biraz göndereceğim."

"Çocuklar seni bunun için sevecek ama etkilemeye çalıştığım onlar değil. Harmony, gazetecilik stajı arıyor. Lokantadaki çalışma saatlerine uygun bir iş bulamıyor. Web sitenizde uygun bir şey olup olmadığını bilmiyordum." Babamın pek çok işi var ama en gözde projelerinden biri, şehir sevgisi üzerine kurulu popüler bir web sitesi. Bu site, New York'un alışılmışın dışındaki pek çok yönünü sergileyerek New Yorklular ve ziyaretçiler için başarılı olduğunu kanıtlamış bir turizm sitesi.

Bilinmeyen yerler. Gerçek bir New Yorklu'nun bakış açısı. Otantik bir deneyim istiyorsanız, babamın web sitesi tam size göre.

"Hiç New York'a gitti mi?"

İrkildim. "Sanmıyorum. Ailesinin küçük kasaba çevresinin dışına pek çıkmadığını söyledi. Ama eminim bir şeyler düzenleyebilir. En azından ona biraz deneyim kazandıracak bir şey. Stajyerlere para ödediğinizi biliyorum, yani lokantada çalışmak zorunda kalmaz ve gelip beni beyzbol oynarken izleyebilir."

"Ah, ne istediğini anlıyorum. Tribünde bir taraftar, ha?"

Gülüyorum. "Bundan daha fazlası olduğunu biliyorsun. Maçlarıma gelmesi harika olurdu ama deneyim kazanması daha iyi olurdu. Ona uğraştığı zor şeyin ne olduğunu sordum ve bir stajyer bulunduğunu söyledi. Her zaman yardım aradığını biliyorum. Onun için bir şeyler bulamaz mısın?"

"Biliyor musun, benden ilk kez böyle bir şey istiyorsun. Etkilendim. Bir kıza büyük bir teklifte bulunuyorsun. Gerçekten aradığın kişi o olmalı."

"Bence öyle, baba."

Hafifçe kıkırdar. "Tamam, sana Fifer'in e-postasını göndereceğim. Stajyerler için işe alım müdürümüz o. Eminim Harmony'niz için bir şeyler bulabilir."

"Sağ ol baba. Gerçekten minnettarım."

"Evet, evet. Şu üç kelimeye dersin?"

Beni göremese de gözlerimi devirerek "Seni seviyorum baba" diyorum.

"Ben de seni seviyorum, oğlum."

On Altıncı Bölüm

HARMONY

Holt: *Bir hafta oldu. Seni görmek istiyorum.*

Metne bakıyorum ve alt dudağımı kemiriyorum. Arkamda, aşçı sıcak yüzeye taze köfteler atarken ızgara tıslıyor.

"Neye bakıyorsun sen?" Priya omzumun üzerinden bakarak soruyor.

"Yok bir şey." Telefonumu cebime koyuyorum ve masamın siparişini yazmayı bitirmek için bilgisayar ekranına geri dönüyorum.

"Bu hiçbir şeye benzemiyordu. Holt'tan gelen bir mesaja benziyordu." "Bu kadar meraklı olamaz mısınız?" Enter tuşuna basıp defterimi çeviriyorum. kapatıp önlüğümün ön cebine .

"İnatçı bir arkadaşın en iyi arkadaşı olarak görevim meraklı olmaktır." İçecek istasyonuna doğru yürür ve bir bardak su doldurur. "Ben molaya . Yedinci masa sende. Su istediler." Suyu bana uzatıyor ve arkaya doğru gidiyor, uzaklaşırken önlüğünü çözüyor.

"Tabii, sorun değil," diyorum alaycı bir tavırla, elimdeki su bardağını masa yediye götürürken. Kabini gördüğümde duruyorum ve Holt Green'in yakışıklı gülümsemesini yakalıyorum, kollarını kabin koltuğunun arkasına sarkıtmış, bana bakıyor.

Bilmem gerekirdi.

Sırıtmamı engelleyerek içkisini alıp koyuyorum. Önlüğümünden not defterimi çıkarıp kalemimi kaldırıyorum ve "Size ne getireyim?" diye soruyorum.

"Başka bir randevu harika olur." İnci gibi beyaz dişlerini gösteriyor ve vücudumun güçsüzleştiğini hissediyorum.

"Üzgünüm efendim, menüde böyle bir şey yok."

Yapışkan, plastik kılıflı menüyü masanın üzerine bırakıyor ve üzerinde "*Harmony ile Randevu*" yazan küçük bir bant parçasını işaret ediyor. "Menümün üzerinde yazıyor."

Uzanıp bant parçasını çıkardım ve önlüğüme yapıştırdım. "Bir hata olmuş olmalı."

Kıkırdıyor ve bacaklarını kabinin ucundan sarkıtıp bana doğru dönüyor. Ellerini birbirine kenetlemiş, bana bakıyor. "Doğruluk mu cesaret mi?"

Yan tarafa bakıyorum, birkaç kişinin bize doğru baktığını görüyorum, ancak onlarla göz teması kurduğumda yemeklerine geri dönüyorlar. "Şimdi

zaman, Holt."

"Doğruluk mu cesaret mi Harmony," diyor daha sert bir sesle. İç çekerek, "Doğruluk" diyorum.

"Neden benden kaçırıyorsun?" "Ben-"

"Bana yalan söyleme." Gözleri kısıılıyor ve haklı olduğunu anlıyorum. Ona yalan söyleyemem. Yalan dedektörü olduğu için değil, en başından beri bana karşı dürüst ve açık sözlü olduğu için.

Ayaklarımın üzerinde kayarak, "Son randevumuz beni korkuttu. O öpücük çok yoğundu."

"İnanılmazdı." Öyleydi.

O kadar şaşırtıcıydı ki, beni eve bıraktığında, başka bir tanesinden kaçınmak için neredeyse arabadan çıkıp evime koştum. Kendimi yanmış, işaretlenmiş, sahiplenilmiş hissettim. Gecenin geri kalanında hissedebildiğim tek şey dudakları, yanaklarının tenime değmesi ve köprücük kemiğimin üzerinde bıraktığı sıcak öpücük izleriydi. Ertesi sabah gömleğimi yana çektim ve bıraktığı izi gördüm. Ona bir resim göndermek istedim ama farklı düşündüm.

Çok fazla ve çok hızlı hissediyorum. Bu yüzden uzaklaşmam, mesafemi korumam, derin bir nefes almam ve kafamı toplamam gerekiyordu.

Ama onunla konuşmadığım süre uzadıkça, onun kıvrak zekasını da özliyordum.

Ve şimdi onu şahsen görünce, geçtiğimiz hafta boyunca onu ne kadar özlediğimi fark ettim.

"İlk öpücükler böyle olmamalı." Gözlerinin içine bakıyorum. "Şaşırtıcıydı."

"Beni de korkuttu, bebeğim." Uzanıp elimi içine aldı. "Ama beni ondan kaçarken görmüyorsun. Onun yerine, ona doğru koşuyorum. Aramızda başka ne olduğunu bilmek istiyorum." Cevap vermediğimde elimi çekiştiriyor. "Öğrenmek istemiyor musun?"

"Evet ve hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum.

"Bu adil." Kabinden kalktı ve kot pantolonunun cebinden bir kâğıt parçası çıkardı. İşaret ve orta parmağının arasında tutuyor. "Bu senin için." Almadığım zaman kâğıdı önlüğümün içine sokuyor ve sonra eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. Yakın durarak fısıldıyor, "Sonra mesaj at bebeğim."

Ve sonra çekip gidiyor. Geri çekilişini izliyorum - kaslı ve güzel - kapıya doğru ilerlerken, beni hızla atan bir kalp ve kollarına duyduğum özlemle baş başa bırakıyor.

Nefesimi tutarak garson masasına geri döndüm. Önlüğümde kâğıdı çıkardım ve açtım. Esprili bir buluşma teklifi görmeyi beklerken, tamamen farklı bir şeyle karşılaşınca şaşırıyorum.

New York, New York *Stajyer İşe Alım Müdürü Fifer Parson aramanızı bekliyor.*

Bir gülen yüz ve bir kalple birlikte verilen bir numara var.

New York, New York ... bu da ne?

Hemen telefonumu çıkarıp *New York, New York* diye aratıyorum. Karşıma çıkan ilk şey bir web sitesi oluyor. Tıklıyorum ve gözlerim turistik blogda gezinmeye başlıyor. Hakkında sayfasında Green Enterprises tarafından New York'a duydukları aşk nedeniyle açıldığını görüyorum.

Holt'un ailesi.

Sayfanın altında kariyer ve staj bağlantıları var. Staj linkine tıklıyorum ve şartları hızlıca tarıyorum. Hepsini karşılıyorum. Sonra tüylerimi diken diken eden kelimeleri görüyorum: ücretli staj.

Ama . . . Ben New York'ta yaşamıyorum.

Mesajlarıma bakıp Holt'a bir mesaj yazıyorum.

Harmony: *Bu kağıt parçasını açıklayabilir misiniz?*

"Harmony, beş numaralı masanın siparişi hazır." diye aşçımız.

Ugh.

Rekor bir sürede yemekleri teslim ediyorum, içeceklerini dolduruyorum, oturan başka bir grup için sipariş alıyorum ve sonra telefonumu kontrol ettiğim garson istasyonuna geri çekiliyorum.

Holt: *Babamla konuştum. Doldurmaları gereken bir uzaktan stajyer pozisyonu varmış.*

Makaleleri düzeltmek. Yazmak değil ama bir başlangıç. Fifer'ı ara.

Ciddi olamaz.

Uzaktan, ücretli bir stajyerlik. Bu bir rüya.

Ama bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım... cehennemden başka.

Başımı sallayarak ona geri mesaj attım.

Harmony: *Teklifiniz için teşekkür ederim ama hayırseverliğinizi kabul edemem.*

O cevap vermeden önce telefonumu önlüğümün cebine koyuyorum ve garson masasının krem rengi duvarına yaslanıyorum. Gözlerimi sıkıca kapatıp derin nefesler alıyorum.

Staj bulmak için bir arkadaşlıktan faydalanmayacağım. Ben öyle biri değilim. Buraya kendi gücümle geldim ve aynı gücü staj bulmak için de kullanmaya kararlıyım. Bana bir avantaj sağlanması doğru gelmiyor çünkü bunu kabul edersem pozisyonu becerilerim, bilgim ya da bağlantılarım sayesinde alıp almadığımı bilemeyeceğim. Onun açısından samimi ve düşünceli bir jest olabilir ama benim açımdan iğrenç geliyor. *Üzgünüm Holt. Verdiğin her sadakaya evet diyen o kız olamam.* Ben o kız değilim.



Ön kapımı açtım, ayaklarım ağrıyordu, sırtım acıyla zonkluyordu ve kafam Holt'un düşünceleriyle tamamen karışmıştı. Vardiyamın geri ağlamamaya çalışarak geçirdim ve ağlamak istemem için hiçbir neden yoktu.

İçgüdüsel olarak kabinlerimden birine çöküp hıçkıra hıçkıra ağlamak istedim. Ama kendimi tuttum, lokantanın etrafında düşüncesizce çalıştım ve vardiyam bittiğinde olabildiğince hızlı bir şekilde kaçtım. Bir duşa ve yatağıma ihtiyacım vardı, saat on biri geçtiği için ışıkları açmaya zahmet etmedim ve doğrudan merdivenlere yöneldim.

"Uyum."

"Ah," diye bağıriyorum ve kolumu ninja gibi siyah uçuşuma doğru savuruyorum. "Bebeğim, benim." Bir yan lamba yanıyor ve Holt'un koltukta oturduğunu görüyorum.

Kanepe.

Elimi kalbime götürüp "Aman Tanrım, karanlıkta oturmuş ne yapıyorsun?" dedim.

"Seni bekliyordum. Priya beni içeri aldı."

Sokağa doğru bakıyorum, arabasını orada park ettiğini hatırlamıyorum ama yine de hiçbir şeye dikkat etmiyordum.

Nefesimi tutarak, "Burada ne yapıyorsun Holt?" diye sordum.

"Seninle konuşmak istiyorum." Ayağa kalkıyor ve sesinde ciddi bir ton var. Yaklaştığında, genellikle takındığı gülümsemenin olmadığını görüyorum. Esprisi de öyle. Çok durgun ve onu böyle görmek şaşırtıcı. Elim tutuyor ve "Benimle bir saniye konuşur musun?" diye soruyor.

"Lokanta gibi kokuyorum." Sanki bir önemi varmış gibi, ama aklıma gelen tek şey bu.

"Umurumda değil. Bu çok önemli."

Elimi tutarak beni kanepeye götürüyor ve ikimiz de orada oturuyoruz. Boşta kalan elini saçlarının arasından geçiriyor, sanki bütün gece bu hareketi yapmış gibi saçları diken diken olmuş.

"Beni dinlemeni istiyorum." Gözlerimin içine bakıyor. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Dudaklarımı ıslattım, sinirlerim beni sakatlamaya ve midemi bulandırmaya başlamıştı. "Evet."

Kederle başını salladı ve ardından, "Priya ile konuştum-" dedi, "Holt-"

"Biliyorum, biliyorum. Ama dinle, beni dışladığında nedenini anlamaya hakkım var. Senden hoşlanıyorum Harmony, hem de çok. Ve beni görmezden gelmene izin verecek değilim."

Sinirlendim. Priya onun çıkmaya çalıştığı kişi değil, tüm bilgilerimi de dökmemeli. Arkadaş olmaya çalıştığını biliyorum ama bana biraz sadakat göstermesi de gerekiyor.

"Benim hakkımda bilgi almak için Priya'ya gitme," diyorum elimi çekerek. "Biz bir ilişki içinde değiliz Holt. Sana mesaj atmamaya karar verirsem, bu benim seçimimdir. Bu benim gevşek dudaklı en iyi arkadaşıma koşacağın anlamına gelmez."

Boynunun arkasını çekiştiriyor, pazusundaki kaya esneyerek tişörtünün kolunu geriyor. "Özür dilerim. Lanet olsun. . ." Derin bir nefes alıyor ve sonra gözlerimin içine bakıyor. "Özür dilerim Harmony. Her şeyi berbat ediyorum ve senden uzaklaştığımı hissediyorum ama bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum. Neyi yanlış yaptığımı anlamıyorum. Geçen gece harika bir randevumuz vardı. Öpüşmemiz hayatımda yaşadığım en güzel öpüşmeydi ve sonra benimle konuşmayı kesiyorsun. Senin için güzel bir şey yapmaya çalışıyorum ve bir kez daha itiliyorum. Anlamıyorum. Lütfen bana neyi yanlış yaptığımı söyle."

"Hazır değilim," diye cevap veriyorum otomatik olarak, ama kelimeleri duyduğumda kafamda anlam kazanmaya başlıyorlar. "Ben Bunun için hazır değilim." Aramızda bir hareket yapıyorum. "Senin yanımdayken hissettiğim bu her şeyi tüketen duygu için. Çok güçlü ve şu anda her şeyin üstüne bir de bununla başa çıkabileceğimi sanıyorum."

"İnkâr etmek daha zor değil mi?"

"Hayır," diye cevap veriyorum, yalan gibi gelse de.

Yavaşça başını sallıyor ve büyük avuçlarını bacaklarına bastırıyor. "Tamam." Derin bir nefes alır ve şöyle der: "Şey, sadece üzgün olduğumu söylemek istedim ve

Niyetim sizi herhangi bir şekilde kötü hissettirmek değildi. Yardım ettiğimi sanıyordum. Belli ki sen öyle algılamamışsın." Koltuktan kalkıp kapıya doğru yürümeye başladı ama sonra durdu. Elini saçlarına götürerek, "Biliyorsun, hayatta kendi başımıza bir şeyler yapmamız gereken, bu dünyaya değerimizi kanıtlamamız gereken zamanlar vardır" dedi. Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Ve sonra akıllı olmamız ve kendi başımıza başarılı olmaya devam edebilmek için kaynaklarımızdan yararlanmamız gereken zamanlar vardır. Ben yardım eli uzatmaya çalışıyordum, *sadaka* vermeye değil. Tahminimce size böyle büyük bir fırsat sunan başka bir arkadaşınız olsa teşekkürle karşılanırdı." Kapıya doğru yürümeye devam eder. Kapıyı açmadan hemen önce, "İyi geceler Harmony," der.

Ve sonra gitti.

Boğazımda bir yumru oluşuyor.

Gözlerimde yaşlar oluşuyor.

Hüzün göğsüme sertçe çarpıyor.

Sözleri beni beklediğimden daha yoğun bir şekilde etkiledi.

Koltuktan kalkıp kendimi toparlıyorum ve merdivenlerden Priya'nın odasına çıkıyorum. Kapıyı çalmadan açıyorum ve onu yatağında, ışıkları kapalı halde buluyorum.

"Harmony?"

"Holt'la benim hakkımda konuşmayı kes. Anlıyor musun? *Ben* senin arkadaşımın.

Bana sadakat göstermelisin, ona değil."

Kapıyı kapatmaya gidiyorum ama ayağa kalkıp beni durduruyor. "Aptalca davranıyorsun."

"Affedersiniz?"

Yatağının yanındaki ışığı yakarak odasını aydınlatıyor. "Aptallık ediyorsun Harmony. Belki de haklısın ve seni tanımasına yardımcı olmaya çalışarak sınırı aşıyorum, ama peşimde olsaydı ve benim şüphelerim olsaydı ama sen sadece iyiyi görseydin? Benim senin için yaptığım gibi senin de benim için yapacağını umuyorum. Senin için harika olabilecek bir adamı elinin tersiyle itiyorsun. Bir fırsatı elinin tersiyle itiyorsun çünkü nasıl diye endişeleniyorsun. Endişelenmeyi bırak ve lanet hayatını yaşa. Gururu anlıyorum ama gurur da insanı aptal yapar. Başarılı insanların bulundukları yere sadece çok çalışarak mı geldiklerini sanıyorsun?" Başını sallıyor. "Yol boyunca yardım elleri vardı. Bu senin yardım elin. Al bunu. Holt'a gelince, o senin yol göstericin, eğlencen. Onunla birlikte olmamak aptallık olur."

Gözlerimden süzölen yaşlar yanaklarımdan aşağı dökölüyor. "Ben hazır değölim." "Bilinmeyene hiç hazır olur muyuz?"

"Orada çok fazla şey var, Priya. Bu çok güçlü bir bağlantı."

"Ah, evet, yani bu onu bir kenara ittiğiniz anlamına geliyor. Bu mantıklı." Gözlerini deviriyor.

"Onun içinde kaybolmak istemiyorum."

"Holt Green'in gerçekten de içinde kaybolmanıza izin verecek türden bir adam olduğunu düşünüyor musunuz? Şimdiye kadar gördüğüm kadarıyla o sizi kaldıran bir adam, parlayabilmek için sizi bir kenara iten değil. Adil davranmıyorsun. Aptalca davranıyorsun ve eminim durumu bilen diğer herkes de benimle aynı fikirdedir." Işığını kapatıyor ve tekrar rahatlarken yorgan hışırđıyor. "Ne istersen yap, ama sana şu anda söylüyorum, Holt hayatına giren en iyi şey olacak ve onu uzaklaştırmak en büyük pişmanlığın olacak. Şimdi git buradan, uyumam gerek."

Başka bir şey söylemeden kapısını kapattım ve koridordan geçerek yatak odama gittim, orada yere çöktüm. Cebimden Holt'un bana uzattığı kâğıt parçasını çıkardım ve rakamlara baktım.

Aptal mıyım ben?

Kafamın arkasında bir ses duyuyorum. YUP.

Cehennem.



Telefonu açtığında "HEY, ANNE," diyorum.

"Harmony, bugün senden bir telefon beklemiyordum. Sesini duymak çok güzel. Büyük şehir nasıl?"

Uslca gülümseyerek, "Harika anne. Hâlâ insanlar ve turistlerle dolu."

"Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum ama aferin sana. Baban gazete için benzin istasyonuna gitti, o yüzden şu anda burada değil."

Her Cumartesi sabahı babam benzin istasyonuna gider, bir fincan kahve, gazete, kendisi ve annem için elmalı börek alır ve sonra eve döner. Bu onu çok mutlu eden bir gelenek ve ben de onu bu basitliği için seviyorum.

"Düşündüm de. Seninle bir şey hakkında konuşmak istiyordum."

"Oh? Her şey yolunda mı?"

"Yani, evet. Sanırım sadece kafam karıştı."

"Tamam, konuşarak ." Annemin sesini duymak beni şimdiden rahatlattı. Onların sahip olduğu hayatı, değişmeyen ve değişmeyecek rutini istemesem de, yine de aileme büyük saygı duyuyorum. Belki de bunu mümkün kılan şey hallerinden memnun olmalarıdır. Pek çok insan halinden memnun değil. *Ben de dahil*. Ama bunu bulmak istediğimi biliyorum. Bir şekilde.

Çalışma koltuğumda otururken - odamın köşesindeki rahat koltuğa böyle diyorum - bacaklarımı göğsüme doğru çekip kollarımı onlara doluyorum. "Bu adamla tanıştım sayılır."

"Oh, *bu* tür bir konuşma."

"Sayılır," diye cevap veriyorum, utanarak. "Brentwood'da bir beyzbol oyuncusu. Umm . . . Holt Green. Adını duymuş muydunuz?"

"Sanmıyorum ama Brentwood'daki sporcular hakkında bana anlattıklarınıza bakılırsa, kızımın ilgilenmesi gereken kişiler değiller."

"Biliyorum. Biliyorum," diye inledim. "Ve bu kulağa klişe gelecek ama bence Holt farklı."

Sanmıyorum, farklı olduğunu *biliyorum*.

"Nasıl farklı?"

"O dürüst biri. Niyeti doğru. Beni tanımak, benimle gerçekten çıkmak istiyor. Nazik ve düşünceli. Dikkatli. Tatlı. Sinir bozucu derecede komik."

"Tamam." Annem gülüyor. "Peki, sorun nedir? Çünkü söylediklerine bakılırsa harika birine benziyor."

"Mesele de bu zaten anne. O çok büyük. O çok iyi. O çok mükemmel."

"Eminim orada bir yerde bir kusur vardır." Evet, penisi çok büyük olabilir.

"Aynı geçmişten gelmiyoruz. O New York'un elitlerinden."

"Zıt kutuplar birbirini çeker, bilirsiniz," diye karşı çıkıyor.

"Ve iş benimle çıkmak istemeye gelince acımasız davranıyor."

"Senin için mükemmel ve ilgileniyor musun? Vay canına, ne zorluk ama." Sesinden alaycılık damlıyor.

"Bir ilişkiye başlamayı beklemiyordum anne."

"Bazen doğru insan bir anda karşınıza çıkar. Aşkı aramadığınız zamanlar, bazen onu gerçekten bulduğunuz zamanlardır."

"Hiç yardımcı olmuyorsun."

Gülüyor. "Ne söylememi istediğini bilmiyorum tatlım. O harika bir adama benziyor ve sen de inatçı biriymişsin gibi konuşuyorsun."

"Bana bir staj buldu. Ücretli bir tane. New York'taki en iyi blog sitelerinden birinde. Uzaktan çalışacaktım."

"Cehenneme kadar yolu var," diyor annem toplayabildiği sahte bir öfkeyle. "Bu ne cüret? Ben olsam ona karşı dava açardım. Ne için bilmiyorum ama böylesine çirkin bir hareket için onu mahkemeye vermelisin."

Aynı anda hem kıkırdıyor hem de inliyorum. "Anne, anlamıyorsun."

"Haklısın. Anlamıyorum. Kızım ile ilgilenen ve aylardır aradığı stajı bulmasına yardımcı olmayı teklif eden iyi bir adam var gibi görünüyor. Bunun neden bir sorun olduğunu anlayamıyorum."

"Bunu kendi başıma kazanmak istiyorum."

"Bunu yapabilirsin. Ya da zeytin dalını alabilir ve muhtemelen daha mutlu bir hayat yaşayabilirsin. Seni sevdiğimi biliyorsun Harmony ve taşınmandan nefret ettiğimi de biliyorsun, ama seni uzaktan izlemek, senin için önemli olan bir diplomayı alabilmek için pahalı bir özel üniversiteye girmek için canını dişine takarak çalışmanı izlemek beni çok gururlu bir anne yapıyor. Sırf bir kanıtlamak için engibeli yollara girme. Ne bana ne de babana bir şey kanıtlamana gerek yok. Hiçbir şeyi kanıtlamana gerek yok. Sıkı çalıştın, büyük kararlar verdin ve hayatının bir sonraki bölümüne kendini taşıyorsun. Bir saniyelğine başını kaldırıp hayatı deneyimlemenin zamanı geldi. Bırak adam sana kur yapsın. Bırak seninle çıksın. Bırak sana yirmili yaşlarda ve üniversitede olmanın ne demek olduğunu göstereyim. Ve Tanrı aşkına, stajı kabul et."

Gözlerimden yaşlar aksa da gülüyorum. "Henüz bende değil. Bir numarayı aramam gerekiyor."

"Peki, ne ? Sıraya dizilmiş başka fırsatlarınız var mı? yukarı?"

"Hayır."

"O zaman bu konuda akıllı ol. Belli ki yardım etmek istiyor, o yüzden bırakın yardım etsin."

Asla bilemezsiniz. Bu hayatınızı değiştirebilir."

"İçimde tam olarak öyle olduğuna dair bir his var."

Annem birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra şöyle diyor: "Biliyor musun, babanla tanışmadan önce büyük hayallerim vardı. New York'ta yaşayacağımı sanıyordum."

Audrey Hepburn gibi olacağım."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Bunu bana hiç söylememiştin."

"Çünkü babanla tanıştığımda bu hayalim değişti. Tam olarak ne istediğimi anlamama yardımcı oldu ve bu da küçük bir aileye sahip olmak, şirin bir kasabada, harika basit bir yaşam sürmekti. Geriye dönüp baktığımda, büyük bir şehirde mutlu olamazdım. Bu ben değildim; filmlerde gördüğüm şeydi. Benim hayatım sizin hayalleriniz için biraz fazla basit olabilir ama babanız olmasaydı, tam olarak ne istediğimi asla anlayamayabilirdim."

"Anne, senin hayatına asla hakaret etmem."

"Biliyorum tatlım. Ama şunu bilmeni isterim ki hayat karşımıza barikatlar çıkarır ve bazen bu barikatların üzerinden atlamadan önce durup bu barikatın tam olarak neden burada olduğunu düşünmemiz gerekir. Holt bir barikattır. Bu fırsatı kaçırmadan önce biraz düşün."

Yanağıma düşen bir damla yaşı siliyorum. "Teşekkürler anne." "Tabii ki. Şimdi bilgisayarımdayım ve Holt Green'i aradım.

biz konuşurken. Çok yakışıklı olduğunu söylemeliyim Harmony."

Kendi kendime gülümsedim. "Öyle."

"Şu çene çizgisine ve gözlerine bak. Siz ikiniz çok güzel bir çift olurdunuz."

"Sence benim için fazla güzel değil mi?"

Gülüyor. "Asla, ama eğer onunla karşılaşırsam -ki umarım karşılaşırsam- anneni susarken bulabilirsin. Az önce elinde bir sopa tutan bir fotoğrafını buldum."

"Anne, hemen dur."

"Biliyor musun, haklısın. Yüzüm

kızarıyor." "Aman Tanrım, kapatıyorum."

Gülüyor. "Gitmeden önce . . . Sadece biraz düşün, tamam mı? Seninle ilgilenmenin yollarını bulmak için çok çalışacak birini hak ediyorsun. Görünüşe göre Holt bunu yapmaya istekli ve arzulu, sen bir ilişkiye hazır olmasan bile. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum anne."

Telefonu kapatıyorum ve kucağıma bırakıyorum. Başımı sandalyeye yaslayıp gözlerimi kapatıyorum. Holt, Priya ve annem temelde aynı şeyi söylüyorlar. *İçtenlikle uzatılan bir eli kabul etmekte sorun yok.* Beni durduran sadece gurur mu? Eğer öyleyse, buna neden bu kadar şiddetle sarıldığımı çözmem gerekiyor. Beni Brentwood'a götürdü. *Kene.* Lokantada iş bulmamı sağladı. *Tick.* Beni çok çalışmaya ve çok iyi notlar almaya itti. *Kene.* Ve ben

Benim aptal olduğumu düşünen harika bir en iyi arkadaşım ve ev arkadaşım var.
Tik. Ve tik.

Sadece bir noktayı kanıtlamak için engebeli yollara girmeyin.

Yaptığım şey bu mu?

Bir damla gözyaşını siliyorum, gözyaşlarının orada olmasından nefret ediyorum, çünkü güvendiğim iki kişi bana sadece kendi başarılarımla başarılı olma kararlılığımın bu durumda doğru olmadığını söylüyor.

Ama sonra Holt'un yüzündeki ifadeyi düşündüm ve kalbim acıdı. Onu incittim. *Her şeyi berbat ediyorum ve senin elimden kayıp gittiğini hissediyorum ama bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum. Neyi yanlış yaptığımı anlamıyorum.* Hayır. O hatalı. Tanrım, yaptıklarım yüzünden böyle düşünmesinden nefret ediyorum. Bunu mahveden benim. Bunu nasıl değiştirebilirim? *Teşekkür* edip Fifer Parson'ı aramak kadar basit mi? Yoksa kendimi iki harika olasılığa açmakla mı ilgili? Holt Green ve New York, New York'ta staj?

İkisine de hazır mıyım?

Hiç sanmıyorum. Ama yine de Holt Green kadar cömert ruhlu, nazık ve nefes kesici birine hazır olabileceğimden emin değilim.

On Yedinci Bölüm

HOLT

"Dostum, yavaşla," diyor Knox yanıma gelerek. "Sen ne kadar hızlı gidersen, arka sıradakiler de o kadar hızlı gitmek zorunda kalır ve Jason'ın bugün zorlandığını biliyorsun."

Disik antrenmanı bitirmek için bizi on beş dakika boyunca faul direğinden faul direğine koşturuyor. Skorbordda bir sayaç var ve ona her baktığımda sadece bir dakika geçtiğine yemin ediyorum. Berbat bir antrenman yaptık ve bunun çoğunun benimle ilgili olduğunu biliyorum. Son zamanlarda Harmony ve son etkileşimimiz yüzünden kafam pek yerinde değildi. Ona staj konusunda yardım etme teklifimin onu aşağılayacağını hiç düşünmemiştim ve bunu düşündükçe, böyle bir girişimde bulunduğum için kendimden daha çok nefret ediyorum. Harmony hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da bağımsız ve gururlu olduğudur. Sadaka peşinde değil.

ettim. Ve nasıl dair hiçbir fikrim yok.

"Cidden Holt, yavaşla." Knox beni dürttü ve ben de hızımı azalttım. Disik'in özellikle dikkat ettiği şeylerden biri hepimizin aynı hızda durmasıdır. Ve her zaman en hızlı adamlardan birini sıraya liderlik etmesi için seçer. Bugün benim günüm. Omzumun üzerinden baktığımda Jason'ın bana yetişmeye çalıştığını görüyorum ve suçluluk duygusu içimi kaplıyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, gerçekten düşürerek. "Özür dilerim."

Sonraki yedi dakikayı ileri geri, geri giderek geçiriyoruz ve zamanlayıcı durduğunda hepimiz yerimize yerleşip nefes alıyoruz.

Disik sahanın öbür ucundan "Duşa gir ve yarın gel, yoksa gece ona kadar faul direkleri ile uğraşacaksın" diye bağırıyor ve ardından yardımcı koçlarımızla birlikte ortadan kayboluyor.

"Siktir," diyor Knox, çimlerin üzerine uzanarak. "Öğle yemeğinde o hamburgeri yememeliydim."

"Ne oluyor be adam?" Jason kıcını tutarak topallaya topallaya yanıma geldi. "Biliyorsun bagajda ıvır zıvır var ve ayak uydurmak benim için daha zor."

"Biliyorum. Özür dilerim." Şapkamı kaldırıyorum ve arkası dönük olacak şekilde başımın üzerinde döndürüyorum. "Bugün kafam yerinde değildi."

"Beni buz banyosuna maruz bıraktın." Parmağıyla beni işaret ediyor. "Taşaklarım buruşup tanınmaz hale geldiğinde, bunun için seni geri almanın yollarını düşünüyor olacağım."

"Yarın sana öğle yemeği ısmarlayacağım."

Jason biraz düşünür. "Buna kurabiye de dahil mi?" Gözlerimi deviriyorum. "Tabii ki."

"Anlaştık." Hâlâ kıcını tutarak, takımın geri kalanıyla birlikte soyunma odasına doğru topallayarak ilerliyor ve beni Knox ve Carson'la baş başa bırakıyor.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Carson sorar.

Başımı sallıyorum ve çimlerin üzerine oturup ellerimin beni arkadan desteklemesine izin veriyorum. "Yok, ben iyiyim."

"Öyle misin? Çünkü bizi neredeyse yerin dibine sokuyordun ve son birkaç gündür oldukça sessizsin." Carson haklı ama bu konuya girmeye hazır değilim.

"Ben iyiyim. Sadece bazı şeyler üzerinde çalışıyorum." Soyunma odasına doğru başımı salladım. "Sen git. Seninle orada buluşuruz."

"Emin misiniz?" Knox sorar.

"Evet. Eminim."

Yorgun bir şekilde ikisi de ayağa kalkıp soyunma odasına doğru gitmeden önce birbirlerine bakıyorlar ve beni düşüncelerimle ve ikinci evim olan dış sahayla baş başa bırakıyorlar. Beyzbol sahamızın kubbeli tavanına bakarken çimin üzerine boylu boyunca uzanıp dikenli yüzeyin tenime batmasına izin veriyorum. Brentwood büyük bağışçılarla kutsanmış durumda ve programımız çok başarılı olduğu için tribünlere çok sayıda taraftar getiriyoruz, bu da programımızın gelirini artırıyor. Şanslıyız, bunu anlıyorum, bu asla hafife almayacağım bir şey.

"Ne halt edeceğim ben?" Mırıldanıyorum.

Onu düşünmeden duramıyorum. Berbat bir antrenman geçirdiğim çok açık ve kötü antrenmanlar yapmaya devam edemem çünkü bunun için sadece takım arkadaşlarım cezalandırılmakla kalmayacak, Disik de beni yedek bırakacak. Bunu daha önce de yaptı ve yine yapacağını hiç sanmıyorum.

Ama onu aklımdan nasıl çıkaracağımı bilmiyorum. Muhtemelen kendimi suçlu hissettiğim için. Sanki istemeden onu aşağılamışım gibi hissediyorum ve zaten ince bir buzun üzerindeydim.

Ürkek, inatçı, güzel bir şekilde kendi kendine yeten.

Bana bir şans daha vereceğinden emin değilim ve bunu kabullenmek zorundayım.

Derin bir nefes alarak dış sahadan kalktım ve soyunma odasına doğru yöneldim. Ekipman yöneticilerimiz olduğu için eldivenlerimi almakla uğraşmıyorum, doğrudan duşlara gidiyorum ve en arka köşede bir kabin buluyorum. Duşlardan en son ben çıkıyorum ve kurulanıp giyindikten sonra yola çıkmadan önce boş bir soyunma odasıyla baş başa kalıyorum.

Sweatshirt'ümün kapüşonunu başıma geçiriyorum, sırt çantamı omuzlarıma atıyorum, anahtarlarımı alıyorum ve doğru ilerliyorum. Tamamen çaresizlikten, telefonuma bakıyorum, bir anlık iletişim umuduyla, ama dışarı açılan kapıları ittiğimde, bir kez daha hayal kırıklığına uğradım. *Harmony'den haber yok.* Sadece annemin en sevdiğim simitçiden çatı katına biraz simit gönderdiğini söyleyen bir mesaj.

En azından bunu dört gözle bekliyorum.

Telefonumu cebime koydum ve arabama doğru baktım. Hemen duruyorum.

Gözlerimi birkaç kez kırıştırıyorum, gözlerimin beni aldattığına yemin edebilirim ama arabamın önündeki figür durduğunda rüya görmediğimi anlıyorum.

"Harmony, ne zamandır buradasın?" "Bir saattir," diyor sessizce.

"Bir saat mi? Üşüdün mü?"

Dişleri gıcırıyor. "Biraz."

Üzerinde bir çift tayt ve bir tişört vardı, ben de hemen sırt çantamı çıkardım, ardından kapüşonumu çıkardım ve ona uzattım.

"Bunu giy."

Arabamın kilidini açıyorum, onun yolcu koltuğuna oturmasına yardım ediyorum ve sonra koşarak sürücü tarafına geçiyorum. Sırt çantamı arka koltuğa koyduktan sonra arabayı çalıştırıp kaloriferi patlatıyorum.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Seninle konuşmak istedim," diyor, dişleri hâlâ takırıyor. "Ayrıldıktan sonra aramalarım ya da mesajlarıma cevap verip vermeyeceğinden emin değildim."

Onları çok istediğimi bilmiyor. Ama bunu ona söylersem hoşuna gideceğinden şüpheliyim.

"Bir yere gidip konuşabilir miyiz?" diye sorar.

"Nereye gitmek istiyorsun?"

"Beni evime geri götürür müsün?"

"Hiç de değil. Yiyecek bir şeyler alabilmem için bir yerde durabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum."

Ellerini kapüşonunun cebine sokarken başını sallıyor. "Ben de açım."

"Burger ve patates kızartması mı?"

"Mükemmel." Gülümsüyor ama titrek bir gülümseme. Bu konuşmanın ne getireceğinden emin olmadan, dikkatlice emniyet kemerine uzanıyorum ve ısınan ellerini hareket ettirmek zorunda kalmaması için onu bağlıyorum.

"Önce güvenlik bebeğim," diyorum takma isimden irkilerek. Tepkisini ölçmeye çalışıyorum ama tepkisi yok gibi görünüyor, bu yüzden bastırılmış bir nefes veriyorum ve arabayı sürüyorum.

Ne hakkında konuşmak istediğini bilmiyorum ama umarım iyi haberlerdir.



"PRIYA EVDE Mİ?" Evine girerken sordum.

Harmony ışığı yaktı ve "Hayır, bu gece benim vardiyamı aldı. Birkaç ayakkabı aldı ve ödemesi gerekiyordu, ben de seninle konuşmak istedim, bu yüzden işe yaradı."

Onu küçük, iki kişilik yemek masasına kadar takip ediyorum ve ikimiz de oturuyoruz, ben de yiyecek torbasını aramıza koyuyorum. İkimiz de hamburger aldık ve patates kızartmasını paylaşmaya karar verdik. Bu boku yememeliydim, ama yine de son zamanlarda duygularımı yiyorum ve eğer bana kötü haber verirse, en azından onu hamburger ve patates kızartmasıyla dolu bir karınla bırakacağımı biliyorum.

Harmony yemekleri bölüştürüyor ve sonra sessizce yemeklerimizi açıp ikimiz de ısıyoruz. Ortam melankolik, sanki bir cenazeden önce yemeği paylaşıyormuşuz gibi.

Harmony ağzına birkaç tane daha atarak, "Bu patates kızartmaları çok güzel," diyor.

"Evet, Frangos duvarda bir delik, ama çocuklar ve ben oraya gitmeyi seviyoruz. Harika burgerler, kampüse yakın ve harika patates kızartmaları var." Birkaç tane aldım ve ısırdım.

"Evet, bu burger de güzel." Bir ısırık daha alıyor.

Kahretsin, bu çok garip.

Neredeyse yemek hakkında hiçbir şey söylememiş olmayı dileyecektim çünkü yemek bitene kadar önemli bir şey konuşmayacağımız açıktı. Bunu aklımda tutarak kendimi yemeğe verdim. Neyse ki, biz

İkimiz de küçük burgerler sipariş ettik, bu yüzden özellikle sessiz olduğumuz için oldukça hızlı yiyoruz ve bitirdiğimde sandalyemde arkama yaslanıp sipariş ettiğim spor içeceğinden bir yudum alıyorum.

Harmony ağzını siliyor ve benimle göz teması kurmaktan kaçınarak diyet kolasını yudumluyor.

Ben konuşkan bir adamım, bir grupta sessizliğin düşmesine izin vermeyen biriyim. Her zaman sorulmaya hazır bir dizi sorum vardır, böylece kimse garip bir sessizlik yaşamak zorunda kalmaz, ama bu sefer değil. Konuşan kişi olmak istemiyorum. Bu işi daha da berbat eden kişi olmak istemiyorum.

Dinlemek istiyorum.

Neden burada olduğumu öğrenmek istiyorum, kendime daha derin bir mezar kazmak değil. Bu yüzden, zorlayıcı ve acı verici olsa da sessiz kalıyorum.

Yarım saat gibi gelen bir süreden sonra bana baktı ve "Özür dilerim" dedi.

"Ne için üzgünsün?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Bu konuşmayı daha rahat bir yerde yapabilir miyiz?" diye soruyor.

"Tabii ki. Sen yolu göster."

Birlikte çöplerimizi atıyoruz ve sonra kanepeye doğru yürüyüp ikimiz de oturuyoruz. Bir kolumu arkaya atıp yüzümü ona dönüyorum, paslı bir dirgenle sinirlerimi evirip çeviriyormuş gibi de mümkün olduğunca rahat davranmaya çalışıyorum.

Bana yaklaşıp gözlerimin içine bakıyor ve şöyle diyor: "Sana davranış şeklim için özür dilerim. Sen çok tatlı ve sevecen davrandın ama ben her fırsatta seni başından savmaya çalıştım."

"Özür dilemenize gerek yok-"

"Biliyorum. Bu tür bir davranışı hak etmedin." "Özür dilemene gerek yok ama teşekkürler, sanırım."

Ellerini iki yana açarak, "Ben ... uh ... Fifer'ı aradım." Şok içinde kaşlarım çatıldı. "Aradın mı?"

Bunu söylemesini beklemiyordum. Bu gece onun evine gelirken ne de bilmiyordum. Bir özür ve Fifer'i aradığını duymak olasılıklar listemin başında değildi.

"Yaptım. Annemle konuştum ve bana inatçı bir aptal olduğumu söyledi."

"Öyle mi dedi?" Gülüyorum.

"Şey, o kelimeleri kullanmadan ima etti." Bana baktı. "Geleceğim için kendi başıma bir şeyler yapmaya çok alışkınım. Evet, ailem her zaman yanımda oldu ve beni destekledi ama şu anda bulunduğum yere gelmek için doğru adımları attım. Yardıma alışık değilim, bu yüzden eğer nankör gibi konuştuydum, bunun nedeni yardım için başka birine yaslanmak zorunda kaldığım için kendime kızmamdır."

"Her şeyi kendi başına yapmak zorunda değilsin," diyorum. "Yardım istemekte sorun yok Harmony."

"Bunu anlamaya başlıyorum." Derin bir nefes alıyor. "Her neyse, Fifer ile iki saatten fazla konuştum. Ücretli staj programı için çok uygun olacağını düşündü. Önümüzdeki hafta başlıyorum. Beni internet üzerinden eğitecekler ve baş editörle yakın çalışacağım. Harika bir deneyim olacak. Lokantayla konuştum ve bu staja odaklanabilmek için çalışma saatlerimi büyük ölçüde azalttım. Arada sırada vardiyalı çalışabileceğim ama eğitimime odaklanırken faturalarımı ödemek için staja güvenebilirim."

"Bu harika," diyorum, onun adına heyecanlanarak. "Senin adına sevindim Harmony."

"Beni Fifer'a bağlamak zorunda değildin, biliyorsun. Bu gerçekten yukarıda ve ötedeydi, Holt."

Omuz silkiyorum. "Sana sadece bağlantıyı buldum. Kendini sattın."

"Eminim bundan daha büyük bir etkiniz olmuştur. Her iki durumda da teşekkür ." " ederim," diye cevap veriyorum, bu konuşmanın nereye gittiğini merak ederek

başka bir yerde.

Gözlerinde parlayan kırılganlık beni uzaklaştırmak için hiçbir şey yapmıyor. Aksine, ilgimi çekiyor. Onu başka neyin savunmasız kıldığını, neyin endişelendirdiğini, gözlerinin arasındaki endişeli kısırmayı neyin yarattığını bilmek ve sonra bunu düzeltmesine yardım etmek istiyorum. Bu kıza duyduğum çekim çok güçlü. Güçlü. Bırakıp gitmek istediğim bir şey değil.

Umarım tekrar denemek istediği için buradayımdır.

Sürpriz bir şekilde uzanıp elimi tutuyor. Kalbim hemen rahatladı - ta ki "Bir ilişkiye hazır değilim Holt" diyene kadar.

Sikeyim.

"Tamam," diyorum usulca, gözlerim birbirine bağlı ellerimize kayıyor. Yelkenlerimdeki tüm rüzgârı almaktan bahsediyorum.

Parmakları uzanıyor ve çenemi kaldırıyor, böylece gözlerim onunkilere kilitleniyor. "Ama seni düşünmeden duramıyorum."

Güm.

Kalbim göğsümde tekliyor, umut çiçekleri açıyor ve söylediklerini anlatırken nefes almakta giderek zorlanıyorum.

"Geleceğimi ileriye taşımanın yollarından başka bir şey aramıyordum ve sonra sen geldin ve her şeyi değiştirdin."

"Yardıma olacaksa, ben de bir şey aramıyordum, ama işte buradayım, bana bir şans vermeni umuyorum," diyorum, umutsuz bir pislik gibi görünmediğimi umarak. Biraz daha yaklaşıyor ve parmaklarımızı birbirine doluyor. "Sanırım sana karşı hissettiğim çekimi görmezden gelmeye çalışmak benim açımdan daha dikkat dağıtıcı olur." Gözleri benimkilerle buluşuyor. Korkmuş, tereddütlü ama aynı zamanda umutlu olduklarını kaydederler. Derin bir nefes alıyor ve sonra soruyor, "Holt, seninle çıkar mısın?"

Ben mi?"

Kahretsin, yüzüme yayılan gülümsemeyi durduramıyorum.

Bu benim için kolay bir cevap. "Evet, bebeğim."

Onu kucağıma çekiyorum, böylece bana sarılıyor ve belini kavrayarak onu yerinde tutuyorum.

Kıkırdıyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. "Gördüğüm kadarıyla hemen atlıyorsun."

"Kaybettiğimiz zamanı telafi etmeliyiz."

"Sanki aylar geçmiş gibi davranıyorsun."

Başparmaklarımı kalçalarının üzerinde kaydırırken "İçimden geldi," diye cevap verdim. "Gerçekten benimle çıkmak istiyor musun?"

"Maalesef," diye gülümseyerek cevap veriyor. "Beni pişman etme." "Hayır, bir kez bu kollara girdin mi, pişman olmana imkan yok." "Bundan son derece emin görünüyorsun." Elleri boynumdan yukarı doğru kayarak yanakları ve başını eğiyor.

"Seni bu kadar uzun süre etrafımda tutabildim, sadece bekle. Artık pes ettiğine göre, işin bitti."

Kıkırdıyor ve alnını benimkiyle birleştirmeden önce kalçalarını kucağımda kaydırıyor. "Daha önce berbat davrandığım için özür dilerim."

Sohbetin değiştiğini hissederek ellerimi dikkatlice yanlarına götürüyorum, daha samimi bir şekilde tutuyorum. Bana karşı dürüst olmasında bir sakınca olmadığını, bana güvenebileceğini, tüm doğru nedenler için burada olduğumu ve onu incitmek gibi bir niyetim olmadığını bilmesini istiyorum. "Sizi herhangi bir şekilde aşağıladıysam özür dilerim. Bu

Niyetim bu değildi. Yardıma ihtiyacın olup olmadığını varsaymak yerine sana sormalıydım."

Başını hafifçe benimkine doğru sallıyor. "Özür dileme Holt. Düşünceli davranıyordun."

"İkimiz de üzgün olduğumuzu kabul edip yolumuza devam etmeye ne dersiniz? Bunun etrafında dönüp durmanın bir faydası yok."

"Biliyorum. Sadece benim bir sürtük olduğumu düşünmeni istemiyorum."

İçimden içten bir kahkaha yükselirken başım geriye düşüyor. "Bebeğim, öyle düşünseydim şu anda burada olmazdım," diyorum kahkahalarım dindiğinde. Onu hafifçe sallıyorum. "Her şey affedildi."

"Tamam." Alt dudağını kemiriyor. "Hâlâ kötü hissediyorum."

"Bunu telafi etmenin bir yolu var." Kaşlarımı oynatıyorum ve o da kıkırdıyor. Bana doğru gevşiyor, bedenimi kendi bedeniyle sarıyor ve başını omzuma yaslıyor. Kolları vücuduma dolanıyor. Ben de kollarımı ona doluyor ve sıkıca sarılıyorum. Mükemmel uyuyor.

"Kendimi garip hissediyorum," diye itiraf ediyor.

"Neden?" Elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum.

"Öyle hissediyorum. Hâlâ odada bir fil varmış gibi hissediyorum."

"Fil yok bebeğim," diyorum başının üstünü öperek. "Şuna ne dersin? Bana gününü anlat."

"Seninle konuşmayı beklemek endişe doluydu."

"Tahmin edebiliyorum. Yine de seni arabamda görmenin sürprizi hoşuma gitti. Berbat bir antrenman geçirdim ve beni beklediğini görmek günümü değiştirdi."

Yanağını omzuma yaslıyor. "Faul direklerini koşmak zorunda mıydın?"

"Evet. On beş dakika faul direkleri. Bugün kafam antrenmanda değildi."

"Benim yüzümden mi oldu?"

"Olabilir. Ama bu konuda kendinizi kötü hissetmeyin çünkü dış faktörlerin zihinsel oyunumu etkilemesine izin vermemem gerektiğini çok iyi biliyorum. Odaklanamadım ve bu yüzden koştuk. Hepsi benim hatamdı."

"Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyordu?"

Kıkırdıyorum. "Bir an için öyle olacağını düşündüm. Şimdi geriye dönüp baktığımda, muhtemelen akıllıca bir konu değildi." Neyse ki omzuma doğru gülüyor. Sırtını okşamaya devam ediyorum. "Belki yarın baştan başlarız ve gecenin geri kalanını böyle geçiririz?"

"Hafifletilmiş bir Holt Green mi? Böyle bir şeyin var olduğunu bilmiyordum."

Onu sıkıyorum. Çoğu zaman deli gibi davranıyorum ama bazen de sakinleşiyorum. *Çıkmak istediğim kızın bana soğuk davranması ve iyi niyetimi reddetmesi gibi.* Ama şimdi buradayız. Cesur bir yüz ifadesi takınmama değiyor, böylece onu bu işin üstesinden gelebileceğimize ikna edebilirim. *Bizi.* "İhtiyacım olan her şey burada var. Ben memnunum."

"Benim için fazla iyisin."

"Hayır, bebeğim. Ben senin için mükemmelim."



Günaydın bebeğim. Nasıl uyudun?

Harmony: Azgın.

Holt: LOL! Bunu düzeltmenin yolları olduğunu biliyorsun, değil mi?

Harmony: Evet, ve beni bıraktığın öpücük sorunu daha da büyütmekten başka bir işe yaramadı.

Holt: Neden bir şey söylemedin?

Harmony: Çünkü sana fiziksel bir şey için çıkma teklif ettiğimi düşünmeni istemedim.

Holt: Sanki bu kötü bir şeymiş gibi.

Harmony: Vücudun seksi ama beni bağlayan beynin.

Holt: Seninle flört etmek böyle bir şey mi? Sanırım buna alışabilirim. *Geri çekilir ve elini başının arkasına koyar*

Harmony: Kısa mesajlarda bile iğrençsin.

Holt: Bundan kaçış yok.

Uyum: Açıkça.

Holt: Bugün ne yapıyorsun? Güzel yüzünü görme şansım var mı?

Harmony: Dersler, çalışma, Fifer ile Zoom eğitimi ve ardından lokantada bir vardiya ile dolu. Önümüzdeki birkaç gün böyle olacak.

Holt: Kahretsin. Ben de programı yoğun olanın ben olduğumu sanıyordum. Peki, seni bir daha ne zaman göreceğim?

Harmony: Pazar günü mü?

Holt: Pazar günü mü? Aklını mı kaçırdın sen? Daha beş gün var.

Harmony: Farkındayım.

Holt: Bana çıkma teklif ettiğinin farkında mısın? Ve benimle şarap içip yemek yemeni beklediğimi mi? Beş gündür seni görmemek

Sen.

Harmony: Özür dilerim, erik şekeri.

Holt: Lakap konusunda emin değilim. Şunu bir düşüneyim. Ben tercih ederim.

daha erkeksi bir şey, metal toplar gibi, ama bunun üzerinde çalışabiliriz. Seni görmek beni daha çok endişelendiriyor.

Harmony: Sana metal top demiyorum.

Holt: Üzerinde çalışabileceğimizi söyledim.

Harmony: Metal toplar iyi bir başlangıç noktası değil.

Holt: Sanki erik şekeri öyle mi?

Harmony: Daha kötüsü de olabilirdi. Sana Harry Dingleberry diyebilirdim.

Holt: Ne? Sen . . . sarhoş musun?

Uyum: Öyle olsaydım bu konuşmalar daha kolay olurdu.

Holt: Bu sabah çok baharatlısın. Keşke orada olsaydım da o baharatı senden yalasaydım.

Harmony: Azgın olduğumu bildiğin halde neden böyle söylüyorsun?

Holt: Dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz, bebeğim.

Harmony: Derse gitmem lazım. Sana sonra mesaj atarım,

tamam mı? **Holt:** Tamam. En azından beni oyalamak için bana

bir fotoğrafını gönder. **Harmony:** Belki gönderirim.



Telefonumdaki Harmony fotoğrafına bakarak, "Kahretsin," diye mırıldanıyorum. Bu bir ayna selfie'si. Kızının hemen altına düşen ve katil göğüslerini ortaya çıkaran bir tür günahkâr kırmızı elbise giyiyor. Saçları bukleler halinde kıvrılmış, beş santimlik kırmızı topuklu ayakkabılar giymiş ve ateş motoru kırmızısı bir ruj sürmüş. Bu baştan çıkarıcı bir resim ve bana onu ne kadar çok görmek istediğimi hatırlatıyor.

Son iki gündür "beni oyalamak" için bana bir fotoğrafını gönderdi ama bu fotoğraflar onun yanında olma ihtiyacımı artırmaktan başka bir işe yaramadı.

Telefonumdaki saate bakıyorum ve antrenmana gitmeden önce onunla hemen sınıfının dışında buluşabileceğimi fark ediyorum. Telefonumu Priya'nın bana gönderdiği programa doğru kaydırıyorum ve dersinin nerede olduğunu kendime hatırlatıyorum. Oraya çabucak varabilirim.

Telefonumu cebime koyarak kampüsün batı kısmına doğru çıkıyorum, bu da stadyuma giden yol üzerinde olduğu için işe yarıyor. Kampüste yürürken

her zaman ilginçtir çünkü herkes beni tanır. Tıpkı diğer beyzbol oyuncularını gibi benim de yüzüm her yerde. Kalabalığın içinde kolayca fark ediliyoruz ve sık sık beşlik çakmak ya da kanka kucaklaşması için durduruluyoruz. Fazla zamanım olmadığını bildiğim için başımı öne eğip hızlı adımlarla öğrenci kalabalığının arasından ilerliyorum.

Tam kapılar açılıp insanlar açık avluya akın ederken binasına varıyorum. Neredeyse tüm öğrenciler birbirlerinin etrafında ustaca manevralar yaparken yüzlerini telefonlarına gömüyorlar. Gözlerim kız arkadaşımı arıyor, onu kaçırmamayı umuyorum. Birkaç dakika sonra yanımdan geçip gittiğinden endişeleniyorum ve sonra onu görüyorum. Saçlarını at kuyruğu yapmış, Brentwood Beyzbol tişörtünü giymiş, tozluk ve spor ayakkabılarıyla çok şirin görünüyor. Telefonla konuşuyordu, yanımdan geçmeye başladığında kolunu yakaladım.

Başını kaldırdığında dudaklarında bir protesto ifadesi var ama beni gördüğünde güzel yüzünde bir gülümseme beliriyor ve kolları belime dolanıyor.

Kenara çekildiğimizde onu kucaklamak için kendime çekiyorum ve kalabalığa sırtımı dönüyorum, umarım kız arkadaşımınla geçireceğim birkaç çalıntı an için kimliğimi gizlemiş olurum.

"Hey," diyor göğsüme doğru.

"Hey, bebeğim." Başının üstünü öptüm.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor bana bakarak. "Birkaç boş vaktim vardı. Seni görmek istedim."

"Sadece birkaç dakika mı?"

Başımı salladım. "Kondisyonum var. Benimle yürümek ister misin?"

Gözleri beni inceliyor. "Hangisi daha kötü bilmiyorum: bu hassas, romantik tarafın mı, yoksa esprili, şaka dolu tarafın mı?"

"İkisi de." Göz kırpıyorum ve elini tutuyorum. "Gel hadi. Sadece birkaç dakikalığına."

"Buna hayır diyemem." Birlikte el ele stadyuma doğru yürüyoruz ve kendimi çok iyi hissediyorum.

Bu. Onunla yürümek. Beni içeri aldığını bilmek. Sanki bu işi gerçekten batırmamışım gibi hissettiriyor. Ona tutunabildim.

"Ders nasıldı?"

"Sıkıcı." Kıkırdıyor. "Bunu söylememem gerektiğini biliyorum ama Tanrım, profesör kimse onunla tartışmadığı halde uzlaşmış ilkeler hakkında bir noktaya takılıp kaldı. Sanki kendi kendisiyle tartışıyor ama kendi konuşmasını dinlemiyor gibiydi. Sadece saçmalıyordu."

"Hayalinde beni mi gördün?"

"Hayır," diye hızlıca cevap veriyor ve beni güldürüyor. "Yalancı."

"Ben yapmadım. Önümdeki adamın mesajlarını okuyordum. Bu kıza ondan hoşlandığını nasıl söyleyeceğini bulmaya çalışıyordu. Arkadaşı iyi tavsiyeler vermiyordu."

"Ne diyordu?"

"Onu bir partiye davet etmek ama onunla takılmamak gibi aptalca şeyler. Ona müsait olduğunu belli et."

Başlarını telefonlarından kaldırıp bize bakan birkaç kızın yanından geçiyoruz, yüz ifadeleri şaşkınlığa dönüşüyor. Onları görmezden geliyorum ve "Ona nasıl söylemesini önerirsiniz?" diye soruyorum.

"Sadece dürüst ol. 'Senden hoşlanıyorum' de. Benimle çıkar mısın?"

Onu durduruyorum ve elini çekiyorum, böylece bana doğru dönüyor. "Senden hoşlanıyorum. Benimle çıkar mısın?"

"Sana zaten bağlı olduğumu biliyorsun." dediğinde gülümsemesi sevecen. Sormana gerek yok."

"Rüya görmediğimden emin olmak için her gün sorabilirim."

Gözlerini deviriyor ve elini göğsüme bastırıyor. "Ezik, Yeşil."

Kıkırdıyorum ve onu kucaklıyorum. "Tamam, yolun geri kalanını koşarak gitmeliyim yoksa geç kalacağım." Çenesini kaldırıyorum ve dudaklarına iffetli bir öpücük konduruyorum. "Kahretsin," diye iç geçiriyorum. "Bunu yapmamalıydım." Dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırıyorum, ama bu sefer biraz daha sert, biraz daha uzun, elim başının arkasına doğru kıvrılıp onu yerinde tutarken. "Siktir, tadın çok güzel." Biraz daha sokuluyorum ama o göğsümü itiyor.

"Geç kalacaksın." Beni daha itti. "Git hadi."

Sinirle elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Siktiğimin Disik'i." Onu hızlı bir öpücük için daha kendime çekiyorum ve sonra başımı belaya sokmadan bırakıyorum. "Sweatshirt'ümün içinde çok seksi görünüyorsun bu arada. Sonra görüşürüz, bebeğim."

Kendimi daha fazla kalmaya ikna edemedim, hızlı bir koşuyla stadyuma doğru yola çıkıyorum. Tam zamanında yetişeceğim.



HOLT: Bu gece lokantaya gelmeyi çok istedim ama bok gibi yiyeceğimi biliyordum ve diyetime sadık kalmam gerekiyor.

Uyum: Diyetine sadık mı kalacaksın? Gerçekten mi? Erkek gibi görünmek için mi?

Holt: Bu ve diğer şeyler.

Uyum: Başka şeyler mi?

Holt: Kısa mesaj sorusu değil.

Harmony: Tamam, şimdi beni endişelendirdin.

Holt: Endişelenmene gerek yok, bebeğim. İrade gücüm şu anda berbat, o yüzden kendimi tutmaya çalışıyorum.

Harmony: Benim de sağlıklı beslendiğimi biliyorsun, değil mi? Her zaman hamburger ve patates kızartması almak zorunda değiliz.

Holt: Neden bunu söylemek zorundaydın ki? Patates kızartması yemek için bahanemdin.

Harmony: LOL. Üzgünüm ama kız figürlerime dikkat etmek zorundayım.

Holt: Garip bir soru ama önemli olduğundan değil, spor yapıyor musun?

Uyum: Her sabah koşuya çıkıyorum ya da en azından deniyorum. Sadece bir blok ötede ve 1,87 mil kadar, ama benim için işe yarıyor. Eminim bu sizin için sadece bir ısınma hareketidir.

Holt: Tam mesafeyi bilmen hoşuma gitti. Belki bir ara seninle koşuya çıkabilirim.

Harmony: Beni hızınla aşağılayabilesin diye mi? **Holt:**

Hayır, spor sutyeni içinde göğüslerinin sallanmasını izleyebilmek için. **Harmony:** Neyin var senin?

Holt: Hiçbir şey. Sadece göğüslerini gerçekten beğendim. **Harmony:** Onları görmedin bile. **Holt:** Peki bu kimin suçu?

Uyum: Kimsenin değil. Benim için sorun yok.

Holt: Sen bencilsin.

Harmony: Az önce burnumu çektim. Şanslısın ki moladayım, birinin yemeğine sümük bulaşabilirdi.

Holt: Ooo, sulu bir snorter. Bunu sevdim.

Harmony: Cidden, senin neyin var?

Holt: Yukarıda söylediğim gibi, hiçbir şey. Ben mükemmelim, bebeğim. Bundan daha ideal olamaz.

Harmony: Bunu göreceğiz. Uygun olduğunuzdan emin olmak için hala test etmem gereken çok şey var.

Holt: Sana söz veriyorum, üzerime oturacak. Belki biraz dar ama alıacaksın.

Harmony: Sanırım gitsem iyi olacak. Şu anda çok fazlasın.

Holt: Yatakta da böyle söyleyebilirsin ama sadece nefes al bebeğim. İyi hissettirmesi gerekiyor.

Harmony: Ve işimiz bitti. İyi geceler.

Holt: Bekle. . .

Harmony: Ne?

Holt: Bana bir resmini gönder.

Harmony: Ughhhh

Uyum: [Resim]

Holt: Siktir, bebeğim. Çok .

Harmony: Bir lokanta elbisesi giyiyorum.

Holt: Çöp torbası da giysen yine de elini tutmak isterdim.

Harmony: Beni becermek yerine elimi tut demen ilginç.

Holt: Ne zaman komik ne zaman romantik olacağımı bilirim. Bu romantikti. O dudakları özledim, bebeğim.

Harmony: ^^ İşte tam da bu yüzden seni kendimden uzaklaştıramıyorum.

Holt: Velcro'dan kurtulamıyorum.

Harmony: Velcro olduğunu mu ?

Holt: İkimiz de öyleyiz. Bu yüzden işe yarıyor. *Göz kırpma emoji* İyi geceler.

On Sekizinci Bölüm

HARMONY

"Oh, gülümsüyorsun." Priya öne eğiliyor ve telefonuyla bir fotoğrafımı çekiyor. "Bunu Holt'a gönderiyorum, çünkü şu anda mesajlaştığın kişinin o olduğunu varsayıyorum."

Telefonumu yere bıraktım ve başımı kanepeye yasladım. "Evet," dedim. İç çek.

Lanet olası iç çekiş.

Ne zaman bir erkek için iç geçirdim ki? Hiçbir zaman.

Hayatım boyunca hiç bir erkek için iç çekmemiştim.

Ama Holt bana bunu yapıyor.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sadece aptalca şeyler. Şu anda çalışma odasında," diye cevap veriyorum.

"Daredevil. Çalışma salonunda mesajlaşmak mı? Beyzbol takımının çalışma salonu katıdır."

"Knox'un yürüttüğünü ve Holt'un notları çok iyi olduğu için orada olması gerekmediğini ama destek için geldiğini söyledi."

"Peki ya mesajlar? Bu harika bir örnek." Priya gülüyor.

"Ben de bunu sorguladım. 'Bir kitap aradığını' söyledi."

"Akıllıca." Priya yanımdaki kanepeye oturdu ve "Ee, onunla nasıl gidiyor?" diye sordu.

"değil," diye gelişigüzel cevap veriyorum.

"Aman Tanrım, sen tam bir yalancısın. Ama anlıyorum. Bu konuda konuşmak istemiyorsun. Seni benden uzaklaştıran şu stajdan bahset bana."

"Hâlâ birlikte yaşıyoruz."

Koyu renk saçlarını parmağının etrafında döndürüyor. "Evet, ama lokanta sensiz iyi hissettirmiyor ve orada burada vardiya almak aynı şey değil. Artık birlikte acı çekmeyeceğiz."

Gülüyorum. "Yine de seninle acı çekeceğim. Orada iki yıl çalıştım. Üzüntülerini paylaşmaya devam edebilirim."

"Sanırım öyle." Bacağını yukarı çekerek koltukta kayıyor. "Yine de bana stajyerlikten bahset. Umduğun gibi mi?"

"Yani, umduğum her şey değil. Onlar için makale yazmıyorum ama editörlük yapıyorum ve bu gerçekten harika bir deneyim. Eğitimi yeni bitirdim. Makaleleri üstlenmeye hazır olduğumdan emin olmak için birkaç gün içinde bir sınava girmem gerekiyor."

"Test mi?" Priya başını sallar. "Bu bir iş için çok fazla baskı gibi hissettirir."

"Bu konuda kendime oldukça güveniyorum. Antrenörüm Fifer, şu ana kadar harika bir gözüm olduğunu söylüyor ve başarılı olacağımı düşünüyor."

"Bu iyi haber."

Başımı salladım. "Evet, ayrıca lokantada çalışmaktan daha fazla kazandırıyor, böylece akşam yemeğinde Top Ramen dışında bir şeyler yiyebiliyorum."

"Bir gece peynirli ekmek için savurganlık yapabileceğimizi mi söylüyorsun?" "Büyük bir olasılıkla yapabiliriz."

Ellerini gökyüzüne kaldırıyor. "Pizza tanrılarına şükürler olsun."

Yanındaki telefonu alıyor ve ekrana bakıyor. "Ebeveynlerle haftalık görüşme."

"İyi eğlenceler. Ben odama çıkıyorum."

Bana bir öpücük veriyor, telefonuna cevap veriyor ve odasına doğru yürümeye başlıyor. Gözden kaybolduğunda telefonumu elime alıyorum ve beni bekleyen mesaja bakıyorum.

Holt: *Priya'nın bana gönderdiği, mesajlarımı okuduğun resim. . . Evet, şu anda beni taşaklarımdan yakaladın.*

Kıkırdadım ve ona cevap yazdım.

Harmony: *Merak etme, nazik olacağım.*

Mesajı gönderdikten sonra mutfığa gidip su şişemi dolduruyorum, ışıkları kapatıyorum ve tam telefonum tekrar biplerken merdivenlere yöneliyorum.

Holt: *Ön kapınızı açın.*

Midemde bir kelebek dalgası uçuşurken ön kapıya bakıyorum. Diğer tarafta durduğunu umarak ama muhtemelen hâlâ çalışma salonunda olduğunu bilerek kapıya doğru yürüyorum.

Gözetleme deliğinden bakmadan kapıyı açıyorum ve Holt'u elinde tek bir çiçekle buluyorum. Yakışıklı yüzünde bir gülümseme ve alışıktı olduğumdan biraz daha fazla tüy var.

"Hey, bebeğim."

"Hey," diyorum heyecanımı zapt edemeyerek.

"Bu senin için." Çiçeği uzattı ve ben de aldım. Kokladım çünkü yapılması gereken bu gibi görünüyordu.

"Teşekkür ederim."

"Tabii ki." Göz kırıyor. "Pekala, gitmeliyim."

"Ne? Hayatta olmaz." Elini tutup onu evin içine çekiyorum, kahkahası sessiz daireyi dolduruyor. Kapıyı kapattığımda uzanıp boynunun arkasından ve dudaklarını tutkulu, çok ihtiyaç duyulan bir öpücük için kendime getiriyorum.

İri elleri belime düşüyor ve beni sıkıca kavıyor, sanki ona aitmişim gibi tutuyor.

Uzaklaştığımda, "çok sevindim." diyorum.

"Ben de. Bu gece ders çalışmayı bitirdin mi? İşin?" Başımı salladım. "Evet, oldukça boşum. Peki ya sen?"

"Bu gecelik bu kadar. Bu yüzden sana bir göz atmak istedim."

Elimi onunkinin içine sokuyorum. "O zaman yukarı gel ve benimle takıl."

"Üst kat, ha? Benden faydalanmasan iyi edersin."

Odama doğru yöneliyorum, merdivenler ayaklarımızın altında gıcırıyor. "Rüyada görürsün, Green."

"Hey, geçen gece azgın olduğunu söyleyen sendin."

"Bunu neden söylediğimi bilmiyorum. Bunu söylediğim anda, bunu yaşamama asla izin vermeyeceğini biliyordum."

"Doğru. Bu, saklanması gereken önemli bilgiler altında dosyalandı."

Kıkırdayarak mütevazı yatak odamın kapısını açıyorum ve onu içeri alıyorum. Yatağımdan çalışma masama ve köşedeki sandalyeye kadar her şeyi nasıl içine çektiğini izliyorum.

Parmaklarını açık pembe kadife yorganımın üzerinde gezdirerek, "Beklediğimden daha kızsı," diyor. "Açık sözlü kişiliğin göz önüne alındığında, bu kadar yumuşak renkler beklemiyordum."

Beyaz duvarlar, altın vurgular, açık pembe ve arada yeşil dokunuşlar - sanırım bazı insanların beklediğinden daha yumuşak görünüyor.

"Çünkü benim daha yumuşak tarafımı tanımadınız. Kendi alanımdayken rahatlatılmak, yatırılmak isterim. Bu renkler benim için bunu yapıyor."

"Bunu sevdim." Ayakkabılarını çıkarıyor ve köşedeki özel sandalyeme oturuyor. Ellerini başının arkasına götürüyor ve bana gülümsüyor. "Beni senin hakkında bilmediğim bir şeyle şaşırt."

"Hmm." Yatak odamın kapısına yaslanıyorum ve ona bakıyorum. "Makyaj yapmaktan nefret ediyorum ama makyajsız evden çıkabilecekmişim gibi de hissetmiyorum."

"Neden?"

"Lisede kötü kızlar tarafından yapılan klasik akıl oyunları."

"O zaman giyme. Siktir et onları. Onsuz da güzelsin."

Sırıtiyorum. "Beni hiç makyajsız görmedin."

"Seni onsuz görmeme gerek yok. Güzel olduğunu biliyorum. Ruj fikrimi değiştirmeyecek. Şu anda üzerinde bir şey var mı?"

"Sadece maskara. Onsuz yaşayamadığım tek şey."

"Belki bir gün bana o güzel yüzünü rimelsiz gösterirsin." "Eğer şanslıysan."

Ona başımı salladım. "Şimdi sen bana bir şey söyle."

Birçok nedenden dolayı mesafemi koruyorum. Bunlardan biri şu anda çok güzel kokuyor olması. Bir diğeri, kollarına ve göğsüne yapışmış uzun kollu bir tişört giyiyor ve bu da aklıma pis düşünceler getirmeme neden oluyor. Çok, çok kirli düşünceler.

"Kalp rahatsızlığım var."

"Ne?" Bunu beklemediğim için kapıyı iterek soruyorum. Geçen gün bu yüzden mi diyetten bahsediyordu? Ama o çok sağlıklı. "Kalp rahatsızlığım mı var?"

"Uzun QT Sendromu. Ben hastanedeyken buldular.

Soygun için garip bir şekilde minnettar olmamın bir başka nedeni."

Ona yakın olmak istiyorum. Sandalyeye geçiyorum ve o da kayarak bana uzanıyor. Beni kucağına çekiyor ve elim hemen kalbine gidiyor.

"Ne kadar uzun. Uh, ne dedin?"

Ellerinden biri saçlarımın ipeksi telleriyle oynarken hafifçe kıkırdıyor.

"Uzun QT Sendromu. Temel olarak, genellikle stres altında düzensiz veya tehlikeli kalp ritimlerine neden olabilir."

"Ciddi misin? Ölümcül mü?"

"Olabilir," diye rahatça cevap veriyor. "Belirtilerim oldukça hafif. Disik, antrenman ekibi ve evdeki doktorlarım tarafından sürekli takip ediliyorum. Benimle aynı şeyi yaşayan birkaç profesyonel ve üniversite sporcusu var. Ama gözetim altında tutmak için Disik düzenli olarak EKG çektiriyor ve her ay Disik'le nasıl hissettiğime dair bir konuşma yapmam gerekiyor."

"Vay canına, hiç ."

"Kimse yapmadı. Geçen yıla kadar."

"Ne demek istiyorsun?" Avucumun içinde kalbinin ağır ve sabit atışını hissederek soruyorum.

"Disik'e durumumu açıklamadım çünkü burs teklifini tekrar düşünmesini istemedim. Yine de aileme ona söylediğimi söyledim. Zorlu bir mağlubiyetten sonra dangalak bir taraftarla tartışmaya girene kadar her şey yolundaydı. Okul ve başlangıç pozisyonumu korumak konusunda stresliydim ve korkunç bir göğüs ağrısı yaşadım ve acilen hastaneye götürülmek zorunda kaldım. Knox da oradaydı. Çok korkmuştu. Disik ailemle buluştu ve ona söylediğimi düşündükleri her şeyin üzerinden geçtiler. O olaydan sonra bursumu kaybetmeye çok yaklaşmıştım. Kalp rahatsızlığım yüzünden değil, koçuma sağlığımla ilgili bilgi vermeyi ihmal ettiğim için ve onun en büyük önceliği bizi güvende tutmak olduğu için. Bu yıl geri dönebilmek için Disik'in izleme şartlarını kabul etmek zorunda kaldım. Tüm yaz boyunca beni yakından takip etti ve birkaç hafta önce beni bir testten geçirdi. Testi başarıyla geçtim. Ama evet, her gün uğraştığım bir şey."

Holt'un bir kalp sorunu olduğunu anlamakta zorlandığım için başımı sallıyorum. "Çok güçlü görünüyorsun."

Eli bacağımı bir aşağı bir yukarı okşuyor. "Ben güçlüyüm bebeğim. Kalp hastası olmam beni zayıf yapmaz."

"Öyle istemedim," diyorum hemen.

"Biliyorum. Ama bana farklı davranma. Ben senin bir şans vermeye karar verdiğin aynı sinir bozucu iğrenç adamım."

Yumuşakça gülümsüyorum ama elimi kalbinin üzerinde gezdirirken mizah tam olarak orada değil. "Hiç acıyor mu?"

"Sadece egomu zedelediğin zaman." Sırıttıyor.

"Ben ciddiylim."

"Hayır. Bu noktada, gerçekten sahip olduğumu unutuyorum. şekilde antrenman yapabiliyorum, aynı şekilde kaldırabiliyorum, aynı şekilde koşabiliyorum. Çoğu zaman hatırlamamın tek nedeni diyetim."

"Diyetiniz nedir?"

"Bir sporcu için bol miktarda sebze ve protein normaldir, ben de buna odaklanıyorum. Ama aynı zamanda muz, ıspanak, brokoli, tatlı patates, mantar gibi potasyum açısından zengin yiyecekler yiyorum ve kafeinden, gazlı içeceklerden ve tabii ki enerji içeceklerinden uzak durmaya çalışıyorum. Dengeli ve olabildiğince sağlıklı kalmama yardımcı olmak için daha fazlası. Ama fark edeceksiniz, kendimi şımarttığım günler de oluyor."

Vücudunun bu kadar yırtık olmasına şaşmamalı. neredeyse hiç yağ yok.

Bacağımı sıkıyor. "Başka sorunuz var mı?"

Alt dudağımı ısııyorum. "Sen, bilirsin işte... kendini zorlayabiliyor musun?" Kaşlarını kaldırıyor. "Sahada mı, yatakta mı?"

Yanaklarımın kızardığını hissediyorum. "İkisi de."

Hafifçe kıkırdar. "İkisi de. Beni test etmeye meraklı mısın?"

"Hayır." Öyle demek istemesem de başımı sallıyorum. Aslında gerçeğe en uzak şey bu. Holt'u kapımın eşiğinde gördüğüm anda, ona ihtiyacım olduğunu . Dudaklarını dudaklarımda hissetmek, vücudunun kontrolü ele almasını, ellerinin dolaşmasını, dokunmasını, hissetmesini istiyordum. Ama şimdi zamanı mı bilmiyorum. Buraya bunun için mi geldiğinden emin değilim. Boğazımı temizleyerek, "O zaman iyisin, değil mi? Kalbin için endişelenmeme gerek var mı?"

"Endişelenmeyi bana bırak. Ben iyiyim."

"Söz mü?"

"Söz veriyorum."

"Güzel." Kucağından kalkıp kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. "Geç oluyor."

"Evet, eve gitsem iyi olacak."

"Hayır, öyle demek istemedim. Sadece başka bir şeye dönüşmek istediğimi söyledim."

Gözleri beni tarıyor. "Eşofman ve sweatshirt giyiyorsun. Bundan daha rahat nasıl olabilirsin ki?"

"Altıma bir mayo giyiyorum." "Ne?"

Gülüyor. "Neden?"

"Zoom antrenmanı. Üstte güzel görünmek istedim ama altta eşofmanlarımla rahat göründüm."

"Yani mayo mu giydin? Balerin gibi mi?"

"Hayır." Kıkırdıyorum ve sweatshirt'ümü çıkarıp indirimde aldığım şık V yakalı atleti gösteriyorum. "Genellikle insanlar bunları elbise pantolonlarının içine sokarak giyerler. Ben onunla bir hırka giydim ama elbise pantolonunu atlayıp eşofman altı tercih ettim."

Gözleri göğüs dekolteme odaklanmıştı. "Zoom toplantısına *bunu* mu giydin?"

"Üzerimde hırka vardı."

"Hırkayla bile göğüslerin ." "O kadar da açık değil." Ayağını dürtüyorum.

"Penisim farklı düşünmek için yalvarıyor." Kalçamı işaret ediyor. "Yüksekten kesilmiş. Derisini görebiliyorum."

Düşük bel eşofman altıma bakıyorum ve sonra tekrar ona dönüyorum. "Bunlarla yüksek belli elbise pantolonu giymen gerekiyor."

"Bununla ne giymen gerektiği umurumda değil. Şu anda içinde nasıl görüldüğün umurumda ve çok seksi görünüyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu bir mayo, özel bir yanı yok ama bundan kurtulmam lazım." Eşofman altımı aşağı itip çamaşır sepetine atıyorum.

"Bebeğim." Holt'un sandalyede kaydığını duyuyorum ve ona doğru döndüğümde öne doğru oturuyor, ellerini önünde kavuşturmuş, gözlerini bana dikmiş.

"Ne?"

"Beni öldürüyorsun."

"Bunun içinde mi?" Mayomu gösteriyorum.

Arkasına yaslanıyor ve ellerini kalçalarına sürüyor. "Evet, bunun içinde."

Dişleri alt dudağının üzerinden seksi bir şekilde geçerken kalbim yerinden *çıkacak* gibi oluyor. Birkaç saniye içinde içimde bir şehvet ve güven dalgası yaratıyor. Kendimi durduramadan ona doğru yürüyorum, onu sonuna kadar geriye itiyorum ve sonra kucağına oturuyorum. Ellerini bacaklarımdan kalçalarıma doğru düzleştirirken keskin bir nefes alıyor.

Öne doğru eğilip göğüslerimi göğsüne bastırırken dudaklarımı boynuna götürüp güçlü, kaslı sütununu öpüyorum.

"Tanrım," diye iç geçirirken elleri mayomun arkasına doğru süzülüyor ve kumaşın tanga sırtına uzanan yüksek çizgisiyle birleşiyor. "Bu ... bir tanga mı?" Sesi şaşırmış gibi geliyor.

"O elbise pantolonunun içinde külot çizgileri olamaz," diyorum, ağzım çenesine doğru ilerliyor.

"Bir bakayım," diye zorlukla boğuk bir ses çıkardı.

Gülümseyerek üzerinden kalkıyorum ve ayağa kalkıyorum. Gözleri puslu, yarı kapalı, sanki onu öpücüklerimle uyuşturmuşum gibi. Onu böyle görmek kendime olan güvenimi artırıyor, bu yüzden onun için arkamı dönüyorum, bacaklarımı açıyorum ve belimden eğiliyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor.

Ben tekrar kucağına çıkıp sırtımı göğsüne bastırmadan önce daha fazla bir şey söyleyemedi. Ellerinden birini tutup karnıma yerleştiriyorum ve kalçalarımı yavaşça sertleşmiş sikinin üzerinde döndürmeye başlıyorum.

Tanrım, bu harika bir his. Bu adamı, bu eğlenceyi seven, seksi adamı tahrik ettiğimi bilmek.

"Bana ne yapıyorsun bebeğim?" diye fısıldıyor, dudakları kulağımda dans ediyor ve kollarımdan aşağı bir ürperti dalgası gönderiyor.

"Biraz eğleniyorum." Elini kısa bir süreliğine göğüs dekoltemde gezdirdikten sonra tekrar karnıma götürüyorum. O bir emiyor

Keskin nefesi ve boynumdaki sıcak nefesi yüzünden meme uçlarımın sertleştiğini hissedebiliyorum.

Kalçalarımı onun kucağında döndürmeye devam ediyorum. Sonra elini sağ göğsüme götürüyorum, parmaklarını ayırıyorum ve meme ucumun etrafına kapatıyorum, böylece onu sıkıştırıyor. Parmaklarının baskısıyla ona doğru eğiliyorum ve sonra daha iyi bir kaldıraç için boynunun arkasını kavrarken serbestçe dizginlenmesine izin veriyorum.

"Çok ateşlisin." Elini göğüs dekoltemde gezdiriyor ve ben diğer göğsüme doğru gideceğini düşünürken elini kumaşın altından çıplak göğsümü kavırıyor. Parmakları meme ucumu bulurken geniş avucu beni kavırıyor ve tekrar çimdikliyor, ama bu sefer biraz daha sert.

Bir şehvet şimşeği içimden geçerek bacaklarımın arasında birikiyor ve bir ihtiyaç cehennemi yaratıyor. Ona ihtiyacım var, ama onu daha da çok memnun etmek istiyorum. Ağzının her olmasının, ellerinin vücudumda dolaşmasının, ağzımın onun üzerinde olmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum.

Tadının nasıl olduğunu, onu ağzıma almanın nasıl bir his olduğunu, dilimi onun uzunluğunda aşağı yukarı gezdirmenin nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum.

Ona zevk vermek istiyorum. Onu doruğa çıkarma şeklime dayanamayıp sonunda teslim olurken aklının başından gidişini izlemek istiyorum.

Onu deli gibi hissettirmek istiyorum. Tatmin olmuş. Sanki doyamayacakmış gibi.

Nasıl hissettiğimi.

Kalçalarımı döndürerek daha da , ne kadar sert olduğunu hissediyorum, ama onu avucumun içinde hissetmek istiyorum. Çıplak sikini hissetmek ve dilimi kalın uzunluğunda gezdirmek istiyorum.

Elini göğsümden çekip bacaklarının arasına doğru kayarken arzu beni çaresizce ele geçiriyor. Önünde diz çöküyorum ve kot pantolonunu çıkarmak için beline kadar uzanıyorum. Bana bakıyor, ağır gözleri benimkilerle birleşmiş, dişleri alt dudağının üzerinde yuvarlanıyor, bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeylerden biri.

Parmaklarımı boxer külotunun ve kot pantolonunun kemerlerinin altından geçirip aşağı çekiyorum. Bana yardım ederek ayağa kalkıyor ve ben onları aşağı çekerken, gözlerimi sikine dikip serbest bırakıldığında karnına doğru nasıl gerildiğini izliyorum.

Ağzım sulandı.

Bacaklarım titriyor. Ellerim dokunmak için yalvarıyor.

Holt arkadan tişörtünü başının üzerine çekerek gergin göğsünü ve omuzlarından belirgin kaslarına kadar uzanan kalın kaslarını ortaya çıkarır

göğüs kaslarına, mükemmel girintili karın kaslarına ve kalçalarındaki sıkı V'ye kadar. Sonra aşağı uzanıyor ve büyük elini sikinin etrafına sarıyor. Tabandan başlayarak kendini okşamaya başlıyor ve ben de izliyorum.

Bir röntgenci gibi.

Gözlerim kalın şaftına, elinde sertleşmesine, her vuruşta patlayan ve daha da belirginleşen damarlarına odaklanıyor.

Aletin ucundaki pre-cum'a ve kendini kontrol ederken kaslarındaki gerginliğe hayret ediyorum. *Bunu nasıl değiştirebilirim? Onu nasıl çıldırtabilirim?*

Ellerim kalçalarından yukarı kayarken dudaklarımı ıslatıyorum. Tırnaklarımın teninde gezinme hissi altında toparlanıyorlar ve merkezine ulaştığımda kontrolü ele almıyorum. Bunun yerine bir elimle uzanıyorum ve dikkatlice avucumun içinde yuvarlıyorum.

"Bebeğim," diyor zayıf bir sesle.

Başparmağımı taşaklarının dikişinden aşağı doğru hareket ettiriyorum, onu gıdıklamayacak ama uyuracak kadar baskı uyguluyorum. Dibe ulaştığımda, testis torbasının etrafında daire çizip dikişe geri dönüyorum ve hareketi sekiz rakamı çizer gibi tekrarlıyorum. Gözlerinin başının arkasına kaydığını yakalamak için tam zamanında yukarı bakıyorum. Bacakları daha da genişliyor ve eli daha sert pompalıyor.

Tepkisinden etkilenerek harekete devam ediyorum. Vuruşun ortasında duraklıyor, üçe kadar sayıyor ve sonra devam ediyorum. Altımda kıpırdanıyor ve nefesi ağırlaşıyor, ben de onu bırakıyorum ve ellerimi iç uyluklarına geri götürüyorum.

"Siktir, bebeğim. Lütfen bana dokunmaya devam et."

Gülümsüyorum. Onu çaresiz bırakmamı seviyorum. Bana bebeğim demesini seviyorum. Şu anda sahip olduğum kontrolü seviyorum ve bundan yararlanacağım. Ellerimi tekrar içeri doğru hareket ettiriyorum ve taşaklarına yaklaştığımda, ellerimi içeri doğru hareket ettirmeye devam ederken başparmaklarımı birbiri ardına dikişin üzerine çekiyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor, gözlerini sıkıca kapatıyor ve ben daha fazla baskı uygularken bir tıslama çıkarıyor.

"Bu iyi mi?" diye sordum. "Olağanüstü."

Memnun, devam ediyorum, uzaklaşıyorum ve sonra daha yavaş ve daha yavaş hareket ediyorum, kalıba alışmasına izin veriyorum. Tüm bu süre boyunca elinin kalın sikini yukarı çekişini izliyorum. Duraklıyor ve başparmağını ucuna sürüyor ve

Sonra eli tekrar tabana iniyor. Ön kolu esniyor, kendine zevk verirken kasları ateşleniyor.

"Ne sıklıkla yapıyorsun, Holt?"

"Sen hayatıma girdiğinden beri daha sık," diye cevap veriyor, sesi gergin.

"Beni düşünmek mi?"

"Her zaman."

Ona dokunmak, onu boşaltan kişi olmak istiyorum, elini tutuyorum ve yavaşça sikinden çekiyorum, ben yaklaştıkça karnına doğru seğiriyor. Pre-cum karnına kayıyor ve parmağımla yukarı doğru kaydırıp yavaşça onun uzunluğu boyunca hareket ettiriyorum. Hafif bir dokunuş ama yine de sikinin zıplamasına neden oluyor. Aç, daha fazlası için çaresiz.

"Çok ateşli bir sikin var," diyorum, bacaklarının arasında daha fazla hareket ederek, dudaklarımı tekrar ıslatıp başımı indirirken adrenalin içime pompalanmaya başlıyor.

Aletini kavradım ve ağzıma götürdüm. Dudaklarımı başıyla birleştiriyorum ve sonra ağzımı sadece ucunu alacak kadar açıyorum. Sağ elim tabana inip pompalamaya başlarken dilim tepenin etrafında dönüyor.

"Tanrım, lanet olsun," diye mırıldanıyor, elini gözlerine bastırarak. "Bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor."

Onun cesaretlendirmesi beni teşvik ediyor ve onu ağzıma daha derin sokuyorum, geri çekilmeden önce bir saniyeliğine boğazımın arkasına dokunacak kadar derin. Boğuk bir ses çıkarıyor, ben de hareketi tekrarlıyorum.

Onun dilimin üzerinde kayma hissinde , daha önce hiç olmadığım kadar geniş bir şekilde açılmak zorunda kalıyorum. Dudaklarından dökülen inilti ve elimin onun shaftında aşağı yukarı kayması için yaşıyorum.

Elinin saçlarımda gezinmesi, başparmağının yanağımdan geçmesi, ben onun boyunu emerken, onu pompalarken, keskin nefesler almasını sağlarken beni büyülüyor.

Başı geriye doğru yuvarlanırken, kasları gerilirken ve nefesi aşırı derecede zorlanırken içimde bir heyecan dalgası oluşuyor.

Daha sert emiyorum.

Daha sıkı sıkıyorum.

Boştaki elimi tekrar taşaklarının üzerinden geçiriyorum, parmaklarımı altlarında gezdiriyorum ve dikişin üzerinde ileri geri yumuşak bir çizgi çiziyorum. İleri geri.

Emiyor.

Sıkmak.

Dalga

geçiyorsun.

Daha fazla ve daha fazla ve daha fazla ...

"Lanet , bebeğim. Boşalacağım."

Pes etmiyorum. Hızımı koruyorum. Onu tatmak istiyorum. Tüm kontrolünü kaybettiğini görmek istiyorum.

"Bebeğim. . ahhh, siktir." Bacakları altımda geriliyor. Aleti ağzımda şişiyor ve sonra boşalıyor.

Sertçe boşalıyor, sesi beni beklediğimden daha fazla tahrik ediyor.

Tamamen doyana ve tüm gücü tükenene kadar onu emmeye ve pompalamaya devam ediyorum.

"Anne ... sikik," diyor ağır bir nefesle.

Ayağa kalkıp ektaki banyoya gidiyorum ve bir bez alıp ıslatıyorum. Ona dönüyorum ve nefesini tutmaya çalışmasını izlerken kendi kendime gülümsüyorum, horozu hala etkileyici bir şekilde sert, elleri yüzünün üzerinde sürükleniyor, ben eğilip horozunu temizlerken.

Banyoya doğru geri dönüyorum, ama o "Ne yapıyorsun?" diye sesleniyor.

"Sen toparlanırken üstümü değiştireyim." Sırtarak banyonun kapısını kapattım ve duvara yaslandım. Ellerimi saçlarımin arasından geçirip aynada kendime bakıyorum.

Aman Tanrım, bunu yaptığıma inanamıyorum.

Yanaklarımin kızardı. Dudaklarımin emmekten kızardı. Uzuvarımı adrenalinden titriyor.

Kendimi sakinleştirmek isteyerek, yatmak için hazırlanıyorum. Hiçbir şey giymeden soyunuyorum, Holt'un ilk takıldığımızda plajda ödünç almama izin verdiği Brentwood Beyzbol tişörtünü giyiyorum, tuvaleti kullanıyorum, yüzümü yıkıyorum ve son olarak dişlerimi fırçalıyorum.

Banyodan çıktığımda Holt yatağımda oturuyordu. Gömleği üzerinde, külotu ve pantolonu yukarı çekilmiş, kolları bacaklarımin üzerinde duruyor.

Gitmeyi mi planlıyor?

İçimden geçen güvensizlik dalgasını yakalamış olmalı ki, "Benden ne yapmamı istediğini bilmiyorum. Bir süredir oradaydın. Umarım ..."

"Yatmaya hazırlanıyordum." Ona doğru yürüdüm. "Gidiyor musun?"

"Gitmemi mi istiyorsun?"

Başımı salladım. "Bu gece kalacağını umuyordum."

Gülümsüyor. "İyi cevap." Başının arkasına uzanıp gömleğini silkeliyor, kot pantolonu ve çoraplarıyla birlikte yere bırakıyor. Elim kalçamda, ona bakıyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Yatağında geriye doğru kayıyor ve yorganı indiriyor. "Rahatlıyorum."

Savunmasız tarafı gizlendi ve o alaycı, şakacı haline geri döndü. Ama ağzım sikiğin üzerindeyken gözlerindeki bakış, vücudunu bana teslim ederek uçurduğu beyaz bayrak... beynime dövme olarak işlenecek ve bana Holt'un bu yönünü daha ne kadar istediğimi hatırlatacak.

Tepe lambamı kapatıyorum ve ay pencereden parlayarak yatağıma uzandığımda Holt'un yakışıklı, yontulmuş yüzünü görebilmem için odaya yeterli aydınlığı sağlıyor. O da yorganın altına giriyor ve yastıklarına uzanırken birbirimize bakıyoruz.

Elini uzatıp yanağımı okşadı. Ciddi bir ses tonuyla, "Nasıl sakso çekileceğini biliyorsun." dedi. Yüksek sesle gülüyorum ve tutuşu sıkılaşıyor. "Bebeğim, şaka yapmıyorum. Bu hayatım boyunca yaptığım en iyi sakso oldu."

"Peki sende kaç tane var?"

"Fark etmez bile. Hiçbirini hatırlayamıyorum. Ama az önce bana yaptığın şey... altmış yaşında, dizleri hasar görmüş bir adam olacağım ve kız arkadaşımın önceki tüm oral seksleri aklımdan uçurduğu zamanı hatırlayacağım."

"Aynen öyle, yaptım."

Eli omzumdan aşağı kayıyor. "Bu gömlek üzerinde çok seksi duruyor."

"Öyle mi?"

"İşte bu," diyor, eli kalçama doğru iniyor. "Bunu sadece benim için mi giyiyorsun?"

"Neredeyse her gece giyiyorum."

Kaşları şok içinde kalkıyor. "Gerçekten mi?"

İtirafımın beni çaresiz göstereceğinden endişe etmeden başımı sallıyorum. Sanırım artık bunu aştık.

"Bana seni hatırlatıyor." Omuz silkiyorum.

"Bebeğim." Kıçıma uzandı ve beni kendine çekti. "Sanki benden gerçekten hoşlanıyormuşsun gibi davranıyorsun."

"Belki öyledir."

Eli kalçama doğru iniyor ve sonra yukarı, gömleğin altına doğru kayıyor. Şaşkınlıkla, içime bir şey giymediğimi fark ediyor.

"Lanet olsun," diye mırıldandı. "Ellerimi kendime saklamamı bekliyorsanız, hemen şimdi gitmemi isteyebilirsiniz."

"Bu yatakta kurallarım yok."

"Hiç mi?" diye soruyor, gözleri kısılıyor, neredeyse uğursuzlaşıyor. Yutkunuyorum ve dudaklarımı ıslatıyorum.

"Yok."

Sırıttıyor ve sonra derin, emredici bir sesle, "Karnının üstüne, bebeğim," diyor.

"Ne?"

"Güzel vücudunu karnının üzerine yatır." Kalçamı kendine doğru çekiyor ve beni yatağa yatırıyor. "Beni boşalttığın gibi ben de seni boşaltacağım" derken eli sırtımın kıvrımlarında geziniyor. Eli gömleğimin eteğiyle buluşup onu yukarı çekmeye başladığında sesi tenime bir tahrik fısıltısı yayıyor. "Dört ayak üzerine kalk."

Aklında ne olduğundan emin olmasam da sesindeki emir hemen itaat etmemi sağlıyor.

"Mükemmel." Gömleğimin eteklerini boynumun arkasına kadar sürükleyerek arka tarafımı ve göğüslerimi ortaya çıkarıyor. Hareket edip başını göğsümün altına, göğüslerimin hemen altına sokmadan önce gözlerinin vücudumu taradığını hissediyorum. "Kahretsin bebeğim, göğüslerin çok ateşli."

Ne yaptığını göremiyorum, sadece hissediyorum, dilinin hafif bir hareketini hissetmeden hemen önce meme uçlarım sertleşiyor. Beklenmedik dokunuşla keskin bir nefes alıyorum, midem çukurlaşıyor.

"İyi misin, bebeğim?"

"Evet," diyorum, sesim her şeyden daha çaresiz çıkıyor.

"Bana güveniyor musun?"

"İstiyorum."

"Güzel." Sonra meme ucumu çimdikledi.

"Oh Tanrım." Başım öne düşüyor ve tahrik omurgamdan aşağı, doğrudan bacaklarımdaki noktaya sızıyor.

Bir eliyle sağ meme ucumu yuvarlarken, ağzıyla sol meme ucumu hafifçe oynatıyor, minik emişlerle beni tahrik ediyor. Onun bu şekilde altımda olması, göğüslerimle oynaması ama başka hiçbir şeye dokunmaması ... erotik, daha önce hiç bulunmadığım bir pozisyon ve uzun süre hatırlayacağımdan emin olduğum bir pozisyon.

Boştaki eli karnıma bastırıyor. Pürüzlü avucunun sıcaklığı karnımın çukurlaşmasına neden olurken, yavaşça güneye, göbek deliğimin ötesine, kasık kemiğimin hemen üstüne doğru hareket ettiriyor ve ağzını diğer göğsüme geçirirken onu orada tutuyor.

Sıcak ve ıslak, beni içine çekiyor ve sırtım kavislenerek göğsümü ona yaklaştırıyor, daha fazlası için yalvarıyorum. Kollarım altımda yavaşça titremeye başlıyor, yorgunluktan değil, Holt'un bana hissettirdiklerinden, vücudumla dikkatlice ve karmaşık bir şekilde oynamasından dolayı titriyor.

Meme ucumu parmaklarının arasında tekrar tekrar yuvarlıyor ve ağzı diğer meme ucumda çalışıyor, emiyor, kemiriyor, dudaklarıyla hafifçe çekiyor.

"Evet," diye mırıldanıyorum, tam da eli yarığıma doğru ilerlerken. Parmağı tepeye doğru kayıyor ve orada yanan tenime hafifçe vuruyor. "Daha fazla."

Dudakları beni daha sert emiyor ve parmağı klitorisimin üzerinde kayarken zevkle haykırıyorum.

"Çok ıslaksın bebeğim. Bu sadece benim için mi?"

"Sadece senin için," diyorum o güneye doğru ilerlemeye devam ederken. "Bacaklarını daha fazla aç."

Sesinin tonu ve hakimiyeti beni titretirken, onun için daha geniş açıldım ve kendimi onun dokunuşuna maruz bıraktım. Parmaklarının klitorisimin üzerinde bu kadar kolay hareket etmesinden ne kadar tahrik olduğumu hissedebiliyorum. Birkaç saniye klitorisimle oynuyor, ovuyor, her geçişte nefesimi tutmama neden oluyor ve sonra bir parmağını sokarken aynı zamanda meme ucumu sıkıştırıyor. Kombine hisler beni öne doğru düşürdü.

"Aman Tanrım," diyorum, o içeri ve dışarı iterken, kısıtırıp yuvarlarken. "Holt, yapamam-"

"Yorgun musun, bebeğim?"

Başımı salladım. "Kollarım titriyor."

Beni serbest bırakarak altımdan kayıyor ve tam itiraz edecekken göğsümü aşağı itiyor ama kıcıımı havada tutuyor. Eli arka tarafımda geziniyor. Dizlerinin üzerinde otururken tahrikimin izlerini tenimde hissedebiliyorum.

"Her şey olur mu?" diye soruyor.

"Ne planlıyorsun?" diye sordum. "Bana güveniyor musun?"

"Evet," cevap veriyorum düşünmeme bile gerek kalmadan.

"O zaman soru sorma, sadece cevap ver. Her şey olur mu?"

Bana tekrar dokunmasına ihtiyaç duyarak, "Evet" dedim.

"Güzel. Benim için biraz daha yayıl bebeğim." Ben yayıldıkça o da yastıklarına uzanıyor ve onları karnımın altına koyarak bana destek oluyor. "Rahat mısın?"

"Evet."

Elini arka tarafımda, başparmağı uyarılmamla birleşene kadar aşağıya doğru yumuşatırken, "Seni duymak istiyorum. Seni iyi hissettirdiğimi ya da bir şeyden hoşlanmadığını bilmek istiyorum. Anlıyor musun?"

Başımı sallarken midemde sinirlerim kabarıyor. "Söylediğini duymak istiyorum."

"Evet."

"Güzel."

Başparmağıyla beni okşuyor, hala kolayca girip çıkıyor ve sonra uzaklaşıyor, böylece bana dokunan tek şey hava oluyor.

Ve bu tahrik edici.

Onu beklemek, sıcaklığını yanımda hissetmek ama bana dokunmamak.

Beni boşaltmak istediğini biliyorum ama bunu nasıl yapmayı planladığından emin değilim.

Elleri kıcıma düşmeden hemen önce arkamda kaydığını hissediyorum.

Ona maruz kalıyorum, onun için genişçe açılıyorum ve içimde bir gram bile utanç yok, çünkü kendimi güvende hissediyorum, seksi hissediyorum ve ait olduğum yerin burası olduğunu hissediyorum - onun yanında. Ve bunu yapan da o. Bana hak ettiğimi hissettiren oydu.

Başparmağı klitorisimi tekrar buluyor ve beni yavaşça, metodik olarak ovuyor, sanki beni daha fazlası için nasıl inleteceğini tam olarak biliyormuş gibi, çünkü tam olarak yaptığım şey bu.

"Evet, Holt. Bu çok iyi."

"Benimle konuşmaya devam et, bebeğim. Bu nasıl hissettiriyor?"

Parmaklarını girişime doğru sürüklüyor ve yavaşça içeri itiyor.

"Çok iyi. Daha fazlasını istiyorum."

"Ben de bunu söylemeni umuyordum." Hâlâ içimde, başparmağını diğer girişime kadar kaydırıyor ve ben bir şey söyleyemeden, kendi uyarılmamla kayganlaşan başparmağını içeri kaydırıyor.

"Oh . . . Tanrım," diye beklediğimden daha yüksek sesle inliyorum. "Aman Tanrım, Holt."

"Nefes al, bebeğim. Rahatla."

Derin nefesler alırken ellerim altımdaki yorganı sıkıyor ve her nefes verişimde biraz daha içeri itiyor, ta ki ben o kadar dolana kadar onun yaptıklarından başka bir şeye odaklanamıyorum.

"Holt ... çok ... dolu."

"İyi hissettiriyor mu?"

"Çok iyi."

"Dilimi amında ister misin?" "Evet."

Düşünceden kekeliyorum.

"Doğru cevap, çünkü seni tatmak zorundayım," diye . *Tanrım.*

Çok tahrik oldum.

Yatağın eğiminden pozisyonunu aldığını anlayabiliyorum. Nefesimi tutarak bekliyorum ve sonra ... dilinin en hafif fiske klitorisimin üzerinde uçuyor ve neredeyse yanıyorum. Bunu nasıl yapıyor, ellerini olduğu yerde nasıl tutuyor ve aynı anda beni nasıl yiyor bilmiyorum ama yapıyor ve bu mutluluk verici.

Dili tekrar dışarı çıkıyor, bu sefer parmaklarını içeri ve dışarı kaydırırken daha fazla baskı uyguluyor, beni çok ama çok yavaş pompalıyor, ancak göbeğim dışında hiçbir şey hissedemeyeceğim kadar ısı oluşturuyor. Bacaklarım uyuşmuş, kollarım bağlı gibi hissetmiyor ve burada uzanırken, bu andan daha iyi bir şey olup olmadığını merak ediyorum.

Muhtemelen Holt'un girmesinden ibaret olurdu. Ama bu ikinci en iyisi ve bunu kabul edeceğim.

Dili klitorisime daha sert bastırmadan önce, "Tadın çok güzel," diyor.

Orgazmın ilk hislerinin omurgamdan yukarı tırmandığını hissettiğimde içimde bir uyarılma şimşegi çakıyor.

Dili klitorisime karşı titreşirken "Tanrım, evet," diyorum. Daha hızlı fiske vuruyor, daha sert pompalıyor. Etrafında kenetleniyorum, karnım dibe vuruyor ve bir coşku dalgası beni bir tsunami gibi vuruyor.

Onun için çırpınırken tenimde hafif bir ter oluşuyor. "Holt, tam orada. Tanrım, tam orada."

Pelvisim hareket ediyor, daha fazlasını arıyor, vücudum tırmanırken sonunu arıyor, gözlerim kapanıyor ve tüm vücudum titremeye başlıyor.

"Evet, Holt. Oh, evet," diyorum daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle, dili klitorisime bastırmaya devam ederken, terk edilmiş bir şekilde fiske vuruyor.

Tüm zevkim merkeze çekiliyor, orgazmım geliyor, ilerliyor. Amım parmaklarının etrafında kasılmaya başlıyor ve bağırarak, çığlık atmak, sarsılmak ve sarsılmak için umutsuz bir ihtiyaç vücudumu ele geçiriyor ve o fiske ve fiske ve-

"Lanet olsun," diye bağıyorum. Orgazmım içimde o kadar sert bir şekilde patlıyor ki, tek yapabildiğim onu dışarı atmak ve vücudumun devralmasına izin vermek.

Zevk dalgaları dalga dalga yayılıyor, damarlarımı tutuşturuyor, ruhumu yakıyor, bu anı beynime kazıyor, mutlak coşku içimde atıyor.

"Oh . . . Holt," diyorum, amım onun etrafında kasılırken sesim titriyor. Kalçalarım hala dönüyor, tamamen tükenene kadar dilinin her son hamlesini emiyor.

Yumruklarım gevşedi.

Ciğerlerim tekrar hava ile dolmaya başladı.

Ve bedenim bulutlardan inmeye başladı.

Uyarılmışlığımıza birkaç öpücük konduruyor ve sonra yavaşça, her seferinde bir elini çekerek uzaklaşıyor. Beni bıraktığında, vücudumu altına koyduğu yastıklara yaslayıp gevşerken kendimi tamamen ve tamamen sikilmiş hissediyorum.

Yatak tekrar alçalıyor ve sonra onun banyoda temizlik yaptığını duyuyorum. Sonra bir bakıyorum, sıcak bir el bezini sırtıma bastırmış, popomu rahatlatıyor. İşini bitirip bezi bırakıp döndüğünde yastıkları kaldırıyor, gömleğimi düzeltiyor ve sonra benimle birlikte yorganın altına giriyor.

Beni göğsüne doğru çekiyor ve yanağımı göğsüne yasladığımda elini arkama koyuyor.

"İyi misin, bebeğim?"

"Evet," diye iç geçiriyorum kolumu beline sararken. "*Mutluluk* içindeyim Tamam."

Kıkırdıyor. "Seni dilimin üzerinde boşalırken izlemek gerçekten sıcak."

"Bana yaptığın şey çok . Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. daha önce."

"Söyleyebilirsin. Daha önce hiç kışına parmak sokmamıştım."

Yüzümün alev aldığını hissediyorum ve gecenin karanlığı tepkimi maskeleyiği için minnettarım. "Evet. O."

"Beğendin mi?"

"Gerçekten bundan mı bahsediyoruz?"

"Kesinlikle," diyor kendinden emin bir şekilde. "Bebeğim, bunun hakkında konuşmalısın. O zaman partnerinizin neyi sevip sevmediğini bilirsiniz. İletişim çok önemlidir. Peki, beğendin mi?"

Yanaklarım yanıyor, dudaklarımı yalıyorum ve "Evet, yaptım" diyorum.

"Güzel, çünkü bunun geldiği yerde çok daha fazlası var. Kayganlaştırıcım olmadığı için çok fazla şey yapmadım ama eğer istersen *gerçekten* yaratıcı olabiliriz."

"Ne kadar yaratıcı?"

Başımın üstünü öpüyor. "Sadece bekleyip görmen gerekecek."

Uyuşukluk beni ele geçirmeden önce "Tamam," dediğimi sanıyorum.

On Dokuzuncu Bölüm

HOLT

Harmony eliyle sikimi okşarken "Günaydın," diyor.

Taşaklarım sıkılaşılmaya başladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Lanet olsun, neler oluyor?

Ben sırtüstü yataırken Harmony'nin yanımda oturduğunu görüyorum. Güneş pencerelerinden içeri giriyor. Ve ben gelmeye hazırım.

"Umarım sakıncası yoktur. Beni dürtüyordu, ben de senin için icabına bakayım dedim."

Beni daha sert, daha hızlı okşarken "Tanrım," diyorum. "Siktir, bebeğim."

Vücudumdaki her şey kasıklarımaya doğru çekilip gerilirken, uyuşukluk ayak parmaklarımdan ucundan yukarı doğru yayılıyor. Nefesim daralıyor ve vücudum boşalmaya hazırlanırken kaslarımdaki gerginliği hissedebiliyorum.

"Ah, yaklaştın."

"Evet," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. Eli durdu. "Bebeğim," diye itiraz ediyorum, doğruluyorum, sayıklıyorum, hâlâ neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. Sonra üstüme çıkıyor, böylece amı yüzümle, ağzı da sikimle aynı hizaya geliyor.

Oh, evet.

Onu ayırdım ve ağzı beni içine alırken onu uyarılmış halde yakaladım. Sıcak ağzı üzerimdeyken bir dakikadan fazla dayanamayacağım, bu yüzden dilimi klitorisine bastırmak için hızlıca çalışıyorum, tıpkı sevdiğini bildiğim gibi. Ağzı sikimi onaylarcasına mırıldanıyor ve birlikte birbirimizi memnun ediyoruz. Birbirimizi kışkırtarak daha hızlı hareket ediyorum, o da öyle yapıyor, ta ki ikimiz de nefes nefese kalana, vücutlarımız gerilene ve-

Ağzına boşalırken klitorisine karşı "Siktir," diye homurdanıyorum. Peş peşe fişkırtıyor, beni içine çekiyor ve ben birkaç saniyeliğine günün hangi saati olduğunu ve ne yaptığımı unutuyorum. Ama gerçekliğe geri döndüğümde, dilimi dün gece oynadığım dar deliğine doğru kaldırıyorum ve halkanın etrafını yalıyorum. Sikimin başına doğru iniyor. Klitorisine dönmeden önce bunu birkaç kez daha yapıyorum. Tek bir fiske yetiyor ve yüzüme boşalıyor.

Orgazmını atlatıyor ve işi bittiğinde üzerimden yuvarlanıp derin bir nefes alıyor.

"Bu hiç iyi değil."

"Ne değil?" Doğrulup oturuyorum, sikim yarı sert ve karnımın üzerinde yatıyor, ağzından ıslanmış.

"Bu." Aramızda dolaşıyor. "Diline bağımlı olmaya başladım."

Gülümsüyorum. "Hayır bebeğim, bu iyi değil, bu harika."

Onu yataktan kaldırıp banyoya götürüyorum ve ikimiz de . Kot pantolonumu giyiyorum ve sonra birlikte mutfığa gidiyoruz, burada onun gömleğimin içinde parmak uçlarında dolaşıp bize kahve yapmasını izliyorum. Gelmiş geçmiş en güzel sabah.

Tezgâha yaslanıp onu aşağıya bakarken kavıyorum, gömleğinin kıcının üzerinde yükselmesini izlerken libidom zaten geri vites alıyor, gitmeye hazır, bana gizlice bakıyor.

Çalıştırma düğmesine basıp bana doğru dönüyor ve beni ona bakarken yakalıyor. Ellerini önünde kavuştururken yanakları pembe bir renkle ıslı ıslı parlıyor.

"Ne?" diye soruyor.

"Çok tatlısın," diye cevap veriyorum.

Gülümseyerek bana doğru yürüyor ve kollarını bana dolayarak yanağını çıplak göğsüme bastırıyor. Ellerimden birini tezgâhtan çekip sırtından kıcına doğru uzatıyorum ve gömleğinin altından geçirip çıplak yanağını nazikçe okşuyorum.

"Bugün Pazar," diye

fısıldadım. "Öyle."

"Bu da ikimizin de bugün izinli olduğu anlamına geliyor."

"Bu öğleden sonra bir çalışma grubum var ama onun dışında boşum."

Başının üstünden öperim. "Ben senin çalışma grubun olacağım. Burada, yatakta benimle kal."

"Yapamam. Bu benim sınıfımdaki puanlar için. Yine de grubumda bir sürü sporcu var. Gelip benimle kütüphanede takılabilirsin."

"Öyle mi? Bunu yapabiliriz."

"Günaydın." Priya mutfağın kapısında dikiliyor, gözlük burnunda, saçları bir felaket, uçları dışarı taşmış, üzerinde mavi bir şort ve Aerosmith tişörtü var. "Eğlenceli bir gece geçirdin mi?"

Harmony'nin kıcını bırakıyorum ve elimi sırtında gezdiriyorum, o uzaklaşmaya çalışıyor ama ben onu sıkı sıkı tutuyorum.

"Yaptık," diye cevap verdim. "Nasıl ?"

"Oh, bilirsin işte. Dün gece odadan bir sürü çığlık geldi. İlk başta şeytan kovucu bir an yaşadığını düşündüm çünkü evimizde bir erkek olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama senin adını sayıklamaya başlayınca her şey anlam kazandı. Övgülerin için tebrikler. Daha önce odasında bu kadar eğlendiğini hiç duymamıştım."

"çok misafirin oldu mu?" Dehşete düşmüş gözlerini görebilmek için çenesini kaldırarak soruyorum.

Kahve bip sesi çıkarır ve Priya kendine bir fincan alır. "Çok değil. Sadece bir çift. Ama sana kadar onun sesli bir aşık olduğunu bile bilmiyordum." Sonra rahatça buzdolabına doğru yürür ve bir şişe krema çıkarır.

"Anlayışın için teşekkürler Priya," diyor Harmony beni itip kahve makinesine giderken ve bir fincan kahve doldururken. Bir tutam da krema ekledikten sonra bana doğru yürüyüp sırtını göğsüme yaslıyor. Kolumu omzuna atıp göğsünü kavriyorum, Priya gülerken Harmony elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor.

"Oh, yolunuza çıkmama izin vermeyin. Onu istediğin kadar elleleyebilirsiniz."

"Teşekkür ederim," diyorum ve başımı eğiyorum. Tekrar Harmony'nin göğsüne uzanıyorum ama o benden kaçıyor ve mutfağın diğer tarafına geçiyor. "Hmm, dün gece yaptığı şey bu değildi." Çeneme dokunuyorum. "Yine de göğsünü sıkmadım. Meme uçlarını yuvarlıyor ve emiyordum."

"Öyle mi? Bu yüzden ciyaklıyordu. Anladım."

"Umarım ikiniz birlikte cehennemde eğlenceli vakit geçirirsiniz," diyor Harmony, merdivenlere ve odasına doğru yürürken açıkça sinirlenmiş bir halde.

Priya ile birlikte kıkırdıyorum ve "Muhtemelen bunun parasını ben ödeyeceğim" diyorum.

"Sanırım ikimiz de öyleyiz. Ama eğer dün gece bir gösterge idiyse, senin kaybedecek benden çok daha fazla şeyin var."

"Bana mı söylüyorsun?" Eğilip Priya'ya çak bir beşlik yapıyorum. "Sağlam bir kanat-kadın olduğun için teşekkürler. Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

". Priya gülümser. "Anlayabiliyorum. Bu yüzden sana yardım ettim."

Merdivenlere ve tekrar Priya'ya bakıyorum. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum." Boynumun arkasını kavriyorum. "O harika biri, Priya. Eminim bunu biliyordur ama onun gibi bir kızla daha önce hiç tanışmadım. Şımarık, zeki, hedef odaklı ve

kararlı, ama görmeme izin verdiği daha yumuşak bir tarafı var ve bu çok güzel. Kahretsin, ondan hoşlanıyorum."

Priya genişçe gülümsüyor. "Sen başka bir şeysin Holt Green."

"Ne demek istiyorsun?"

"Harmony seni bulduğu için şanslı diyelim. Senin gibi bir adamı hak ediyor. Normalde en iyi arkadaş olarak ona zarar verme derdim ama vermeyeceğini biliyorum. Bunu biliyorum."

"Yapmayacağım." Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum ve fısıldıyorum, "O benim için o. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyorum. Hayatıma girmesinin bir nedeni var ve ben de bunun nedenini ona kanıtlamak için buradayım." Göz kırpiyorum ve sonra merdivenlere doğru gidiyorum. "Sonra konuşuruz, Priya."

Kahve fincanının üstünden "Hoşça kal Holt." diyor.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve koşarak kapısına gidiyorum, kilitli olmasını bekliyorum, kolu çevirdiğimde onu sandalyede oturmuş, bir bacağı diğerinin üzerine atmış, kahvesini içerken görünce şaşırıyorum.

İşte benim kızım.

Kapıyı arkamdan kapatıyorum ve sandalyeye doğru yürüyorum, onu yukarı çekiyorum, sandalyeye oturuyorum ve kucağıma oturtuyorum.

Bana fincanı uzatıyor ve elim gömleğinin altına girerken bir yudum alıyorum.

"Senden hoşlanıyorum," diyorum sessizce.

"Duydum," diyor usulca, çenemi kaldırarak. "Söylediğin her şeyi duydum." Eğilerek dudaklarını usulca dudaklarıma bastırıyor ve beni bu kıza daha da çok aşık ediyor. "Ben de senden hoşlanıyorum Holt."



"Ben olacağım." Harmony tanıdığım birkaç sporcunun toplandığı masayı işaret ediyor. "Tek başına olmayı kaldırabilecek misin?"

"Gidebilirim. Beni sandalye olarak kullansan daha iyi olur. Kurnaz olacağım. Kimse fark etmeyecektir."

Kütüphanenin girişine yakın bir köşeye sıkışmış durumdayız. Hiç bakılmamış gibi görünen bir ilan panosunun hemen yanındaki duvara yaslanmış. El ilanlarının üzerindeki yırtık numaraların hiçbirisi kayıp değil,

Ana kapıların açılıp kapanmasından rüzgarla savrulan ilan ve reklamlar da öyle.

Ben bir elimi arkasındaki duvara yaslayıp kalçasını tutarken o uzanıp gömleğimin eteğini çekiştiriyor. "İki saat boyunca kucağında oturmama izin verip ereksiyon olmayacağını mı sanıyorsun?"

"Pfft, çocuk oyuncuğu."

"Yalancı." Kıkırdıyor. "Bunu biliyorum çünkü elim yanlışlıkla kasıklarına değdi ve saniyeler içinde hazır ola geçti."

"Hakemler kayıtları inceledi ve bu bir kaza değildi, bebeğim.

Sahada verilen karar kasıtlı horoz çalmaktı."

"İğrençsin."

"Bunu seviyorsun." Öne doğru eğilip dudaklarına bir öpücük konduruyorum, o da karşılık veriyor ve sonra göğsümü itiyor.

"Tamam, biraz ders lazım. Beni rahatsız etme." Parmağıyla işaret ediyor.

"Anladın mı?"

". Ama çalıştıktan sonra tamamen benimsin, değil mi?" "Sadece iyi olursan."

"Bundan sonra planladığım şey için, lanet olası bir aziz olacağım."

Kıkırdıyor, göğsümü okşuyor ve sonra masaya doğru ilerliyor. Mor bir tayt ve siyah bir kazak giymiş, belli bir şekilde hareket ederse çıplak, dümdüz karnını gösteriyor ve çalışma arkadaşlarını selamlarken kışının sallanışını izliyorum.

Ve sonra iç çekiyorum.

Evet.

Bende kötü.

Gerçekten çok kötü.

Çünkü tek yapmak istediğim ona yaklaşmak, elini tutmak ve gruba onun benim olduğunu duyurmak. Kütüphanedeki her erkeğe -hatta kampüsteki her erkeğe- zahmet etmelerine gerek olmadığını, çünkü onun alındığını duyurmak için yanıp tutuşuyorum.

Ama bunu pek hoş karşılamayacağından eminim, onun yerine sırt çantamı omzuma atıp kütüphanenin bireysel çalışma bölümüne doğru ilerledim. Planlı biri olarak, Harmony'nin dün geceyi benimle geçirmek istemesi ihtimaline karşı kendime bir çanta hazırladım. Neyse ki, fazlasıyla istekliydi.

Dün gece onun evine gittiğimde pek bir şey beklemiyordum. Belki şanslıysam kanepesinde bir öpüşme seansı. En çılgın hayallerimde bile onun ağzına defalarca boşalacağımı düşünmemiştim.

Çoklu.

Kadının uğursuz bir ağzı var. Dili sihirli, yetenekleri daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyor ve beni külotumdan çıkarma isteği olağanüstü. Son yirmi dört saat içinde dört kez boşaldım ve iki kez bayıldığım eminim.

Zavallı Priya.

Kütüphaneye gitmeden hemen önce o kadar yüksek sesle inledim ki Harmony'nin odasındaki yankıyı hissettim. Priya Harmony'ye mesaj attı ve gecenin geri kalanında iniltimi aklından çıkaramayacağını söyledi. Harmony mahcup olmuştu. Ona yetenekleriyle gurur duymasını söyledim. Ağzını sikime dayadığında benden çıkardığı pornografik sesleri yetişkin bir adamın çıkardığını her gün duyamazsınız.

Bunu takdir etmedi.

Ama sorun değil. Onu beşinci kez yediğimde bunu telafi ettim.

Adımlarımda ekstra bir sıçrama hissederek boş bir masa buluyorum ve sırt çantamı yere bırakıyorum. Yapacak pek bir şeyim yok, sadece derslerimde beni öne geçirebilecek bir şeyler okuyacağım, ki Harmony'nin bacakları arasında olduğum için ders çalışma zamanımın azalacağını öngörüyorum. Yapabiliyorken bir adım öne geçeyim bari.

Sırt çantamın fermuarını açıp *Mühendislik için Bilgisayar Grafikleri* kitabını, yeşil bir fosforlu kalemi, bir defteri ve bir kalemi çıkarıyorum. Her şeyi hazırladım, kitabın bir sonraki bölümünü açtım ve tam bir gölge masama doğru yürürken kalemimi hazırladım.

Sağ tarafa baktığımda ekose bir etek, dar düğmeli bir gömlek ve bir yığın kitap görüyorum.

Gülümseyerek, "Naber Emory?" dedim.

"Dün gece beyzbol takımıyla burada değil miydin?" diye soruyor.

Oğlum Knox, Emory Ealson'a kafayı takmış durumda. Derslerin başladığı ilk günden beri onun sevgisini kazanmaya çalışıyor. Aslında, yanlış hatırlamıyorsam dersler başlamadan önce bir beyzbol partisindeydi. Kendi arayışıyla o kadar meşguldüm ki detayları tam olarak hatırlayamıyorum. Tek bildiğim, Knox'a parasının karşılığını veriyor ve ben buna bayılıyorum.

"Hesap mı tutuyorsun?" Kalemimi kulağımın arkasına koyarken soruyorum.

"Hayır, sadece Knox'un seni buraya beni gözetlemen için göndermediğinden emin olmak istedim." Sanki onu arıyormuş gibi kütüphanenin etrafına bakıyor. Burada staj yapıyor ve burası Knox'un istediği zaman gelip onu rahatsız etmesi için mükemmel bir yer.

"Hayır, burada kendi kızımı gözetliyorum."

"Öyle mi?" diyor biraz şaşırarak. Aynı sınıfı paylaştığımız için birbirimize oldukça aşinayız, bu yüzden kalçasını masamın kenarına dayadığında şaşırmadım. "Sınıfta sürekli mesajlaştığın kişi bu mu?"

"Ben mesaj atmam ve söylemem, Emory."

Gülüyor. "Uh-huh." Tekrar etrafına bakıyor. "Kim o?" "Olamaz.

Knox'a söyleyeceksin."

"Öncelikle, sanırım şu ana kadar o adamdan uzak durmaya çalıştığımı anlamış olmalısınız-"

"Çünkü inkar ediyorsun." Göz kırptıyorum. "Seni , güven bana. Gözünü bir şeye diktiğinde her zaman kazanır."

"İkincisi," diye devam ediyor beni görmezden gelerek, "bana güvenebilirsin." "Peki bunu nereden bileceğim?"

Sırıttıyor. "Çünkü ben güvenilirim."

"Oh, bu gerçekten ikna edici," diyorum alaycı bir şekilde.

"Evet, benim de kulaklarımda çınladı." İç çekiyor. "Dur tahmin edeyim, bu kızı yıpratmış mı? Görünüşe göre siz beyzbol oyuncuları bunu nasıl yapacağınızı iyi biliyorsunuz."

"Bana Knox'un hedefine yaklaştığını mı söylüyorsun?"

"Ben acı çekmem ve anlatmam," diye cevap veriyor biraz .

"Yeterince adil." Sandalyemde arkama yaslanıyorum. "Ne olursa olsun, o harika bir adam. Sana iyi davranacaktır, Emory."

Yere bakıyor.

"Onun gibisi pek yok, ama eminim bunu biliyorsunuzdur, değil mi?"

"Evet, boktan erkek arkadaşlarla ilgili bazı deneyimlerim var ama bu konuya girmemize gerek yok." Bana baktı. "Hey, bana bir iyilik yapabilir misin?"

"Elbette," diyorum.

"Knox'a konuştuğumuzu söyleyemez misin?" "Neden?"

"Şu anda ne yaptığımı gerçekten bilmediğim için ona umut vermek istemiyorum."

"Bu adil." Öne doğru eğildim ve ona baktım. "Ama bil diye söylüyorum, zaman ayırmaya değer. Tamam mı?"

Başını sallıyor. "Tamam." Masadan kalkıyor ve ayağıyla beni dürtüyor. "Casusluğunda iyi şanslar."

"Teşekkürler." Göz kırıyorum ve o da gitmeden önce bana kısa bir el sallıyor.

Normalde telefonuma uzanır ve Knox'a kız arkadaşını gördüğümü mesaj atardım ama bundan kaçınıyorum. Ne de olsa söz sözdür.



Bebeğim, ?

Kütüphanenin girişindeyim. Çalışma seansı sona ermişti ve görünürde Harmony yoktu.

Telefonum elimde çalışıyor ve onun mesajına bakıyorum.

Uyum: Arabanda.

Kafam karışmıştı, ona hemen söyledim. Hızlıca kütüphaneden çıktım ve otoparka doğru yöneldim, ön tarafta oldukça güzel bir yer bulmuştuk. Yeterince eminim, yolcu tarafındaki kapıya yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, sırt çantası omuzlarında asılı.

Koşarak ona yaklaştım ve "Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Telefonundan başını kaldırıyor ve kaşlarındaki çatıklığı fark ediyorum. Hayır, her şey yolunda değil.

"Beni içeri alabilir misin?" diye soruyor.

"Elbette." Arabanın kilidini açtım ve onun için kapıyı açtım. Hızla içeri süzülüşünü izliyorum ve sonra derin bir nefes alıyorum.

Huzursuz hissederek kapısını kapattım. Sonra aceleyle sürücü koltuğuna geçip çantamı arkaya bırakıyorum. Arabayı hemen çalıştırmıyorum, bunun yerine ona dönüp "Neler oluyor?" diye sorarken en iyisini umuyorum.

Ellerini oynatıyor ve "Sadece aptalca şeyler" diyor.

"Tamam. Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz," diyor ama sonra gözlerimin içine bakıyor. "Ama bir noktada bu konu hakkında konuşacağımızı varsayıyorum, o yüzden bir an önce bitirsek iyi olur, değil mi?"

"Uh ... evet," diyorum, temkinli bir şekilde.

Koltukta dönüyor ve yeterince küçük olduğu için sırtını kapıya yaslayıp bacaklarını göğsüne doğru çekebiliyor. "En iyi çalışma seansı değildi."

"Neden olmasın?"

"Chet McKay oradaydı."

"Futbol takımından McKay mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. Herif tam bir et kafalı. Kendini bir bok sanan bir yan hakem ama gerçekte notları berbat, itibarı en iyi ihtimalle boktan ve düpedüz hıyarın teki. Harmony onu tanıyor mu?

"Evet. Orada olacağını düşünmüyordum ama görünüşe göre çalışma grubuna çok ihtiyacı var ve geldi."

"Seni rahatsız etti mi?"

Harmony başını yana eğiyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Bahsettiğim futbolcu o, Holt."

Sanki alevlerin üzerine benzin dökmüş gibi, bedenim bir cehenneme dönüşüyor. "McKay?" Direksiyonu kavırıyorum, görüşüm kararıyor. "Chet seni pompalayıp terk mi etti? Onu öldüreceğim."

Kapı koluna uzanıyorum, tam o sırada Harmony konsolun üzerinden uzanıp elimi tutuyor.

"Bırak Harmony," diyorum, sesimden öfke damlıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"O pisliği bulmaya gidiyorum. Bugün pazar gecesi. Ya yemekhanede ya da evinde. Bunu öğrenmenin tek yolu var."

"Benim için savaşmana ihtiyacım yok," diyor, beni yerimde tutmaya çalışarak.

"Erkek arkadaşın olarak -ve evet, ben senin erkek arkadaşınım- seninle savaşmak benim işim."

"Bu çok barbarca, öyle değil mi?"

Elim hâlâ kapının kolunda, omzumun üzerinden ona bakıyorum ve "Sen benim kızımsın. Seni korumam gerekiyor. Sana yanlış yaptı ve ben bunu düzelteceğim."

"Hayır, değilsin."

"Harmony, şaka yapmıyorum."

"Ben de değilim," diyor sert bir sesle. "Bu arabayı terk edin ve beni bir daha görmeyi planlamayın."

"Ciddi misin sen?" Kolu bırakarak soruyorum. "Öylece yere atamazsın."

"Bu kadar ciddiyken, evet, yapabilirim," diye karşı çıkıyor, koltuğuna geri oturuyor, beni taşaklarımdan yakaladığını fark etmiş gibi görünüyor.

"Bu böyle mi olacak? Bir konuda hemfikir olmadığınız her seferinde bu işten, bizden vazgeçmekle mi tehdit edeceksiniz?"

"İşte tam da bu yüzden bu konu hakkında konuşmak istemedim." Koltuğunda öne doğru dönüp kemerini bağlarken başını sallıyor. "Beni eve götür Holt."

"Benim için zevk," diyorum öfkeyle.

Arabayı çalıştırıp geri vitese takıyorum ve park yerinden beklediğimden daha hızlı çıkıyorum. Direksiyonu kırdım ve onun evine doğru yola çıktım. Tüm bu süre boyunca McKay'ın Harmony'yi becerdiğini düşünürken ellerim neredeyse direksiyonun derisini yırtacaktı. Elbette, onu eve götüreceğim ve sonra da o pisliği aramak için doğruca futbol evine gideceğim. Yolda ölüm sessizliği hakim, ikimizin de kafası karışık, bu yüzden onun evine yanaştığımda kapıyı aniden açıp

kemerini çözer.

"Arabayı kapat Holt." dediğinde kapıdan çıkmak üzereydi. "Ne?"

Omzunun üzerinden, "Beni aptal mı sanıyorsun? Beni bıraktıktan sonra Chet'i bulmayı planladığını biliyorum. Arabayı kapat ve in."

Lanet olsun.

Arabayı kapattım ve huysuzca dışarı çıktım. Evine doğru yürürken onu yakından takip ediyorum. Priya lokantada çalıştığı için ev boş ama Harmony ışıkları yakma zahmetine girmiyor. Doğruca odasına yöneldi. Ben olduğum yerde kalıyorum.

"Ne yapmam gerekiyor? Seni odana kadar takip mi edeyim?" "Evet," diyor sesi tavırlı bir şekilde.

"Ya istemezsem?"

Duraklıyor ve sonra beni görebilmek için merdivenlerden tekrar aşağı iniyor. "Yukarı çık Holt."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, öfke hâlâ içime akıyor ve hareketlerimi kontrol ediyor. "Hayır."

Gözleri kısılıyor ve burun delikleri açılıyor. Bana doğru koşarak elimi tutuyor ve beni arkasından merdivenlerden yukarı sürüklemeye çalışıyor ama ben kıpırdamıyorum. "Holt, dur."

"Sen dur."

Etrafında dönüyor. "Kavgalar gerçekten böyle mi olacak? Çocuk gibi mi davranacaksın?"

"Nasıl çocuk gibi davranıyorum?" Heyecanla sordum. "Kız arkadaşımı savunmak istediğim için mi çocuk gibi davranıyorum?"

"Beni savunmana ihtiyacım yok. Beni rahatlatmana ihtiyacım var" diye bağıyor ve bu sözler tüm zihniyetimi değiştiriyor.

Kahretsin.

O haklı.

Onu görmenin onu nasıl etkilemiş olabileceğini tamamen göz ardı ediyorum. *Duygularıma*, öfkeme odaklandım.

"Siktir," diyorum sessizce onu elimden tutup kendime çekerken. "Özür dilerim, bebeğim."

"Yukarı çıkabilir miyiz?" Sesi titriyor.

"Evet," diyorum, elini elime alıyorum ve odasına doğru ilerlerken onu yakından takip ediyorum.

Kapıyı arkamdan kapattığımda doğruca sandalyesine yöneldi. Şimdiye kadar oraya tek başına oturamayacağını öğrenmiş olmalıydı. Onu yukarı çekip önce oturtmadan önce kıcı mindere zar zor ediyor, ancak ben yerleştikten sonra onu kucağıma oturtuyorum. Elimi kazağının altından geçirip sırtını okşarken diğer elimle kalçasını kavırıyorum.

"Özür dilerim Harmony," diyorum. "Senin duygularını es geçmem çok boktan bir davranıştı. Sadece, kırmızı gördüm ve bu konuda bir şeyler yapmam gerekiyordu."

Kollarımda hâlâ kaskatı dururken, "Gerçekten ciddi misin?" dedi. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Bu konuda bir şeyler yapmak istediğinizi."

"Bebeğim, öfkeyle titriyorum ve sanırım bundan kurtulmanın tek yolu McKay ile yüzleşmek. Tabii ki ciddiylim."

Ellerini kucağında kavuşturuyor ve bana söylemediği başka bir şey olduğunu anlıyorum. Bacağını sallıyorum.

"Hey, oluyor?"

Dudaklarının kenarını ısırarak, "Seni kütüphanede o kızla konuşurken gördüm. Flört eder gibi görünüyordun ve bunun kulağa aptalca ve bölgesel geldiğini biliyorum, ama Chet'le zaten boktan bir geceydi ve sonra seni onunla konuşurken görünce kendimden utandım ve bunu aklımdan çıkaramadım."

"Beni Emory ile konuşurken gördün mü?"

"Kız öğrenci kıyafeti giyen. Onu tanıyor musun?"

"Evet." Kıkırdamamaya çalışıyorum. "Onunla bir dersim var."

"Ah." Omuzları biraz daha çöküyor ve güçlü, kendine güvenen kızımı böyle görmekten nefret ediyorum.

"Ve dostum Knox ona kafayı takmış durumda." Harmony'nin gözleri benimkilere dikildi. Bacağını yatıştırıcı bir şekilde ovuyorum. "Başından beri ondan nasıl hoşlandığından bahsediyorduk ve ben de ona bir şans vermesi için onu ikna etmeye çalışıyordum. Spoiler uyarısı: Sanırım deneyebilir."

Başka tarafa bakıyor ve nefes veriyor. "Ugh, kendimden nefret ediyorum." Üzerimden kalkmaya çalışıyor ama ben onu yerinde tutuyorum. Başını ellerinin arasına aldı. "Ben bu kız değilim. Kıskanç ya da erkeği için endişelenen biri değilim. Güven sorunu yok." Derin bir nefes alıyor ve bana bakıyor. "Ama nedense seninle güven sorunu yaşıyorum ve bunu sen yapmıyorsun. Bunun çok aptalca olduğunu düşünüyorum."

"Aptalca değil. Konuş benimle."

"Sanki gerçek olamayacak kadar iyiymişsin gibi hissediyorum. Tabiri caizse, topun düşmesini bekliyorum."

Her şeyi olabildiğince açıklığa kavuşturmak için iki parmağımı çenesine götürerek başını kendime doğru eğiyorum. Gözlerinin içine bakarak, "Daha önce mutfakta Priya'ya ne söylediğimi hatırlıyor musun?" diyorum.

Başını sallıyor. "Anlıyorum."

"Ciddiydim. Senden gerçekten hoşlanıyorum Harmony." Gözlerinin içine bakarak, "Konu ben olunca endişelenmene gerek yok. Ben tamamen seninim, bebeğim. Tek istediğim sensin. Bir süredir tek istediğim sendin ve şimdi sana sahip olduğum için doyamıyorum. Benden kurtulmak için çok şey yapman gerekecek."

Derin bir nefes alır. "Biliyorum. Ugh." Ellerini saçlarının arasından geçirir. "Biliyorum. Özür dilerim. Tanrım, kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Yapma." Kucağıma oturması için onu döndürüyorum ve bana bakmaya zorluyorum. "Bu ikimiz için de yeni bir şey ve sanırım aramızdaki bağ ikimizin de beklediğinden daha güçlü."

"Öyle." Elleri göğsüme düşüyor ve gömleğimin kumaşıyla oynuyor. "Bu yüzden senden bu kadar uzun süre kaçtım, çünkü sana karşı hissettiğim çekim beni korkutuyor."

"Bu beni de korkutuyor, bebeğim. Ama bunu birlikte aşabiliriz."

Yumuşakça gülümsüyor. "Biliyor musun, hayatımda hiç senin gibi biri olmadı. Arkadaşlarım oldu elbette ama beni senin kadar önemseyen bir erkek. Bu kadar açık ve dürüst, bu kadar açık sözlü bir adam. Sana güvenebileceğimi bilmek çok güzel."

"Ve yapabilirsin. Neye ihtiyacın olursa, senin için oradayım." "Herhangi bir şey mi?"

"Tabii ki."

Arkasına uzanıp sütyeninin düğmelerini açarken yüzünde hınzır bir gülümseme beliriyor. Kollarıyla biraz oynadıktan sonra sütyenini çıkarıp yere bırakıyor. Üstündeki kazağın altında ne olduğunu bildiğim için ağzım sulanıyor.

Ellerimi avuçlarının içine alıp karnının üzerine koydu. Evet, ona istediği her şeyi vereceğim. Ne isterse.

Ellerimi yavaşça karnından yukarı, kaburgalarının üzerinden göğüslerinin hemen altına doğru hareket ettiriyor. Alt kısımları parmak eklemlerime sürtünüyor ve onun altında sertleştiğimi hissediyorum. Sadece küçük bir sıyrık yetiyor ve sikim kalkmak için can atıyor. Kalçaları kucağımda dönüyor ve ben cennetteyim.

Bu sandalyede otururken, vücudumdaki tüm kan doğrudan aletime fişkirirken, dün geceki tüm anılar aklıma geliyor.

"Chet'le bu işe girme," diyor, ellerimi kazağının altında daha da ileriye götürerek çıplak göğüslerini avuçluyorum.

"Ha?"

Kalçalarını tekrar döndürüyor ve yemin ederim aklım başımdan gidiyor.

Parmaklarım meme uçlarıyla oynamaya başlayınca duraklıyor. Çenemi yukarı kaldırıyor ve beni gözlerinin içine bakmaya zorluyor. "Chet."

"Peki ya o şerefsiz?" "Onunla

bu işe girme." "Bebeğim-"

"Şaka yapmıyorum Holt." İnanılmaz derecede ciddileşir ve başladığı işi bırakır. "Yapılması gerekmeyen bir kavgada savaşımana ihtiyacım yok."

Birçok nedenden dolayı dişlerimi sıkıyorum. Çünkü tahrik olmuş durumdayım ve bu konuşmayı yapmak istemiyorum. Çünkü McKay'e hak ettiğini vermekten daha çok istediğim bir şey yok. *Çünkü güzel, kendine güvenen bir kızı incitti. Çünkü benim kızımı incitti.*

Yaptığı şeyin zalimce ve yanlış olduğunu bilmesi gerekiyor. Tüm kadınlar değerlidir ve bundan daha fazlasını hak ederler. Ama en önemlisi, Harmony'nin her zaman arkasını kollayacak kişinin ben olduğumu bilmesi gerekiyor. Onu her zaman koruyacağımı.

Çünkü o bunu hak ediyor.

"Seni korumak istiyorum," diyorum.

"Beni geçmişten korumana gerek yok. Şimdiye odaklan Holt."

"Hediye. Ben de tam olarak bunu yapıyorum. Bugün seni bok gibi hissettirdi. Bu bana sökmez."

Gözlerimin içine bakarak kazağının eteğine uzanıyor ve başının üzerinden çekerek göğüslerini ortaya çıkarıyor. İlk başta düşündüğümünden şaşırtıcı derecede daha büyükler ve tatlı, koyu meme uçları çakıllı, ağzımı bekliyor. Kahretsin, ağzım için yalvarıyor.

Ellerimi tekrar göğüslerine götürüyor ve o anı göğüs uçlarını parmaklarımın arasında yuvarlamak için kullanıyorum, öne doğru eğilip elini göğsüme bastırmadan önce keskin bir şekilde nefes almasına yetecek kadar çimdikliyorum.

"Memelerimi seviyor musun,

Holt?" "Kahretsin, evet."

"Meme uçlarımla oynamayı seviyor musun?"

"Evet." Onları sıkıyorum ve başı geriye düşüyor, göğsünü ellerime daha da bastırıyor.

"Bunu yaptığında inlememi duymak hoşuna gidiyor mu?"

"Kahretsin bebeğim, seninle yakın olmanın her şeyini seviyorum."

Tekrar ayağa kalkıyor ve ağzını benimkine doğru indiriyor. Yumuşak bir sesle, "O zaman Chet'ten uzak dur." diyor.

"Ya da ne?" Göğüslerinden birini kaldırıp ağzıma götürerek soruyorum.

"Yoksa meme uçlarımı ememezsin."

Durakladım. "Ciddi misin?"

"Çok ciddiym. Bırak onu Holt."

Düşünüyorum. Gururum bana McKay'le ilgilenmem gerektiğini söylüyor ama kalbim Harmony'yi dinlemem gerektiğini söylüyor. Eğer bu kızı hayatımda tutmak istiyorsam, onu dinlemeliyim.

Dikkatinizi verin. Onu özel hissettirin. Derinlere inin.

Babamın sözlerini tekrar duyunca gururumu bir kenara bırakıp şöyle dedim o."

Şaşırmış gibi görünerek, "Gerçekten mi?" diye soruyor. Yanağını okşadım.

"Gerçekten mi?"

Yüzüne güzel bir gülümseme yayılıyor. "Teşekkür ederim."

Öpmek için uzandığımda, bacaklarımın arasına süzüldü ve pantolonumu çözüyor. Külotumla birlikte bel bandını da çekti ve

Dili tatlı dudaklarının kayıp sikimin başını yaladığında hemen dün geceye geri dönüyorum.

Cehennem.

Yirminci Bölüm

HARMONY

Holt: *Sık kafalı gibi görünmek istemem ama birinci ay dönümün kutlu olsun bebeğim.*

Harmony: *Bu seni nasıl sık kafalı biri gibi gösterir?*

Holt: *Pek çok erkeğin bu tür şeyleri hatırladığından emin değilim.*

Harmony: *Çok şirin.*

Holt: *Çok tatlısın.*

Harmony: *Kutlama planınız var mı?*

Holt: *Keşke. Disik bir pislik gibi davranıyor ve vuruş antrenmanına geç kalmamızı istiyor çünkü bu hafta sonu utanmak istemiyor.*

Harmony: *Yani geceyi vibratörümle mi geçireceğim?*

Holt: *Sana gerçek bir anlaşıma yapabilirim, bebeğim. Sadece söyle, bu gece orada olacağım.*

Harmony: *Hmm, sanırım vibratörü tercih ederim.*

Holt: *Beni nasıl derinden keseceğini biliyorsun.*

Uyum: *Sizi toprakta tutmak en doğru şeydir.*

Holt: *Bu yüzden mi henüz gerçekten seks yapmadık? Çünkü sana sikimin ne kadar sihirli olduğunu gösterdiğimde egomun patlayacağını mı düşünüyorsun?*

Uyum: *Nasıl orgazm olduğunuz konusunda şikayet mi ediyorsunuz?*

Holt: *Ağzına her gün boşalırım ama amına sahip olmak istediğimi biliyorsun. Ağzım iyice aşına oldu ve sikim de bir sıra istiyor.*

Uyum: *Sabır.*

Holt: *Ne kadar istersen o kadar bekleyeceğimi biliyorsun, değil mi? Sana baskı yaptığımı düşünmeni istemiyorum.*

Harmony: *Son birkaç haftada senin hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da inanılmaz sabırlı olduğundur.*

Holt: *Benimle flört mü ediyorsun?*

Harmony: *Ayrıca karşılığında alaycı bir söz almadan size iltifat etmenin zor olduğunu öğrendim.*

Holt: *Evet, iltifat konusunda pek iyi değilimdir. Ama teşekkür .*

Harmony: *Bu daha iyi.*

Holt: *Derse gitmem lazım. En azından öğle yemeğinde buluşalım mı?*

Harmony: Denerim. Staj için gözden geçirmem gereken birkaç makale var ve bilirsiniz, hiçbir şeyi kaçırmamak için üç kez gözden geçirmeyi severim.

Holt: Bir iş yemeği. Seni rahatsız etmeyeceğime söz veriyorum. Sadece elini tutmak istiyorum.

Harmony: Buna hayır diyemem. Sonra mesaj atarım.

Holt: K. Hoşça kal bebeğim.



"HEY, ANNE," diyorum telefonu açarken, işten uzaklaştığım için mutluydum. Gözlerim bulanıklaşmaya başlamıştı.

"Yaşıyorsun. Seni araması için Ulusal Muhafızları çağırmayı düşündüm."

"Özür dilerim." Kıkırdıyorum ve elimi alnıma bastırıyorum. "Biraz meşguldüm."

"Uh-huh. Biriyle mi meşguldün? Çünkü, bilirsin, nasıl gittiğini hiç takip edemedim. Ama telefon etmemenden işlerin iyi gittiğini varsayıyorum."

Holt'un dün gece bana nasıl geldiğini ve kanepede birbirimize sarılıp nasıl film izlediğimizi düşünerek kendi kendime gülümsüyorum. Elim tuttu, bunu yapmayı çok sever, birbirimizin ağzına patlamış mısır attık ve hatta Priya lokantadaki vardiyasından döndüğünde onunla takıldık. Çok güzeldi. Rahatlatıcıydı. Doğru hissettirdi.

"Evet. Holt ve ben çıkıyoruz."

Gülüyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bu harika, tatlım. İşler nasıl gidiyor?"

"Güzel." Kız gibi iç çekişimi tutuyorum. "O harika biri anne."

Gülüyor. "Ah, canım. Yüzündeki gülümsemeyi duyabiliyorum."

"Evet, onun yanındayken gülümsemeden edemiyorum. Bir ayı aşkın süredir çıkıyoruz ve gerçekten kimseye söylemedik, bu yüzden üzülme. Biz halimizden memnunuz."

"Harmony, bana hiçbir şey açıklamana gerek yok. Özel bir şeyi kendine saklamak istemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Sadece mutlu olmana sevindim."

"Çok mutluyum." Dudağımı ısıyorum ve oturma odamın penceresinden dışarı bakıyorum. "Sanırım aradığım kişi o olabilir anne. Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama aramızda güçlü bir bağ var. Sanki bir sebepten dolayı bir araya gelmişiz gibi."

"Bunu anlayabiliyorum. Ben de babanla böyle hissetmiştim. Bazen bildiğin zaman, bilirsin. Ne zaman aşık olacağınıza dair bir zaman dilimi yoktur. Kalp söz konusu olduğunda gündem yoktur. Eğer o senin için doğru kişiye, o zaman ilişkinizi besleyin, büyümesine yardımcı olun ve kendinizi sevmeye bırakın." Sessiz kaldığımda, "Onu seviyor musun?" diye sordu.

"Böyle bir şeye evet demek çok çılgınca bir duygu. Geçen ay tam bir kasırga gibiydi. Birini gerçekten bu kadar çabuk sevebilir miydim?"

"Evet," diye cevaplıyor annem kesin bir ifadeyle. "Yapabilirsin. Babanla geçirdiğim üç haftadan sonra onu sevdiğimi anladım."

"Hissettiklerimin sadece şehvet olmadığını nereden ?"

"Peki, bana onun hakkında sevdiğin bir şey söyle. Ve yüzeysel bir şey değil. Önemli bir şey."

Bunu düşünmeme bile gerek yok. "Kötü bir durumu harika hale getirme yeteneği var. Sonsuz bir pozitiflikle dolu. Kötü bir gün geçirdiğimde kendimi onu arzularken buluyorum çünkü ya kıvrak zekasıyla, ya elimi tutmasıyla ya da dondurma sürprizi gibi tatlı bir jestiyle durumu daha iyi hale getireceğini biliyorum. Beni çok iyi okuyabiliyor. Sanki her an ondan tam olarak ne istediğimi biliyor. Beni gülümsetiyor anne."

"O zaman bunun sadece şehvet olmadığını böyle anlarsın. Senin hakkında bunları öğrenmek için zaman ayırdı, ondan istediğin şeyleri önceliği haline getirdi. Son derece şanslı olduğunu söyleyebilirim. Bu seni korkutuyor mu?"

"Biraz," diye itiraf ediyorum. "Ama sadece benim için keşfedilmemiş bir bölge olduğu için. Onunla birlikte olduğum için değil. Ayrıca onun da aynı şekilde hissedip hissetmediğini bilmiyorum."

"Bu anın tadını duygularınızla çıkarmanızda bir sakınca yok. Toplumun duygularımızı belli etmemiz, çatılardan haykırmamız için üzerimizde baskı kurduğuna inanıyorum. Ancak bu adamı bilmek ve bunu kalbinize yakın tutmak sorun değil, çünkü bu sevgi büyümeye devam edecek ve doğru zaman geldiğinde ona söyleyeceksiniz. Ancak duygularınızın farkına vardığınız için duygularınızla ilgili gerçeği söyleme baskısı hissetmeyin. Sadece tadını çıkarın. Onun tadını çıkarın."

Kendimi rahat hissederek, "Teşekkür ederim anne. Aradığına sevindim."

"Ben de aradığıma sevindim. Şimdi söyle bana... onunla ne zaman tanışacağım?"

Kıkırdıyorum. "Belki yakın bir zamanda onunla FaceTime yaparım. Kulağa nasıl geliyor?"

"Kulağa mükemmel geliyor, tatlım."



?

Harmony: Evde, bazı şeyler üzerinde çalışıyorum.

Holt: Gelebilir miyim?

Harmony: Sormana gerek var mı?

Holt: Birkaç dakika içinde orada ol.

Yemek masasının üzerine saçılmış kâğıtlara göz atıyorum ve onları temizlemeyi düşünüyorum ama sonra Holt'un umursamayacağını fark ediyorum. Saçlarımı tepemde dağınık bir topuz haline getirip Priya'ya, "Holt yolda," diye bağıriyorum.

Priya bir çift eşofman ve Brentwood Üniversitesi tişörtüyle merdivenlerden koşarak iniyor. "Siz ikiniz sevişecek misiniz? Şu yeni gürültü önleyici kulaklıklardan aldım ve işe yarayıp yaramadığını görmek istiyorum."

"Bu hiç de garip değil."

Mutfağa doğru yöneldi. "Çok gürültü yapıyorsunuz. Bu yavruları test etmek istiyorum."

"O kadar gürültülü değiliz," diye mırıldandım.

"Evet, öylesin." Buzdolabının kapandığını duyuyorum ve elinde yoğurt ve kaşıkla masada bana katılıyor. "Cidden, şimdiye kadar kaç paket prezervatif bitirdin?"

"Yok."

Gözleri büyüdü. "Korunmuyor musunuz?" "Henüz yapmadık, yapmadık."

"Bekle." Sandalyesinde daha uzun oturuyor ve kaşığını bana doğrultuyor. "Bana seks yapmadığınızı mı söylüyorsun? Sadece parmaklar ve ağızlar mı?"

"Evet." Yanaklarımın alev aldığını hissediyorum.

"Kutsal. Kahretsın." Başını sallar. "Tamam, bunu gerçekten yapmayı planladığında lütfen bana haber ver. Etrafta olmadığımın emin olmak istiyorum çünkü kulağa nasıl geleceğini hayal bile edemiyorum."

Tam o sırada kapı çalındı ve Holt içeri girdi. Şu anda o rahatlık seviyesindeyiz. Bizi masada gördüğünde yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor. Elinde bir paket yemek poşeti tutuyor ve "Akşam yemeği için Çin yemeği getirdim. Umarım açsınızdır kızlar."

Açıkçası biraz utandığım için bir şey söylemediğimizde Holt, "Bir şeye mi denk geldim?" diye soruyor.

Priya hiçbir şey söylemeden yoğurdunu ve kaşığını bırakıp yavaşça alkışlamaya başlıyor. Holt bana şaşkın şaşkın bakıyor ve ben de başımı ellerimin arasına gömüyorum.

"Neler oluyor?" Sesindeki mizahı duyabiliyorum. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. "İyi olduğunu biliyordum Holt Green," diyor Priya. "Ama senin ustalığından tamamen habersizdim. Senden tek istediğim geleceğimi adam işaretleri." Sonra masadan kalkıyor. "Ben tabakları ve içecekleri getireyim."

O mutfaktayken Holt yanıma geliyor, yemeği masaya koyuyor ve sonra eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Bu da neydi şimdi?"

"Hiç seks yapmadığımızı yeni öğrendi ve bu kadar gürültücü olmamızdan etkilendi."

Göğsünden derin bir gümbürtü geliyor. "Ah, anlıyorum." Ayağa kalkarak Priya'ya seslenir. "Her şey dille ilgili, Priya. Adamına bir iki şey öğretebilirim."

Kafasını dışarı çıkarır. "Çok memnun olurum." "Ölmek istiyorum," diyorum ellerimin içine.

Holt kıkırdayarak yanımdaki koltuğu çekti ve "Şu kâğıtları düzeltmene yardım edebilir miyim? Üzerlerine yemek bulaşmasını istemiyorum."

"Ben hallederim." Holt'un gözlerini üzerimde hissettiğimde her şeyi toplamaya ve düzgün yığınlara koymaya başlıyorum. Duraksadım ve onun ağır bakışlarıyla karşılaşmak için döndüm. "Ne?" Başımı eğerek sordum.

Gülümsüyor ve "Çok güzelsin." diyor. Gözlerimiz birleşirken ev sessizliğe gömülüyor. Uzanıp yanağıma avuçluyor, başparmağı tenimde hafifçe geziniyor. "Gerçekten çok güzelsin." İşte o zaman hiç makyaj yapmadığımı hatırlıyorum. Makyaj yapmak aklıma bile gelmedi. Holt beni tenimde bu kadar rahat hissettirmişti.

"Teşekkür ederim," diyorum öne doğru eğilip elimi başının arkasına dolayarak onu kendime çekerken. Alnımı onunla birleştiriyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Onu seviyorum.

Onu o kadar çok seviyorum ki, bu kelimeleri yüksek sesle söylemekten korksam da, onları iliklerime kadar hissettiğim için minnettarım.

Yavaşça dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve dokunuşunda kaybolmak için kendime izin veriyorum, bu tüketen adamın tamamen ait olması için. Ağzını zorlukla ayırıyor ve

Daha derine dalmadan önce dili kısa bir an için dışarı çıkıyor. Ona doğru geriliyorum.

Daha fazlasına

ihtiyacım var.

Daha fazlasını

istiyorum.

"Ahem." Priya arkamızdan sesini yükseltiyor.

Holt hızla uzaklaşıp Priya'ya gülümserken, ben bir sisin içinde sıkışıp kalmış gibi hissediyorum. Kalpler ve romantizm etrafımda uçuşuyor, beni uyuşturuyor, aynı anda hem huzursuz hem de heyecanlı hissettiriyor.

"Üzgünüm, Priya. Kızım bu gece son derece iyi görünüyor."

Tabakları, çatal bıçak takımlarını ve içecekleri bırakarak, "Neden böyle inlediğini anlayabiliyorum. Adam ölümcül."

Ona bir bakış attım. "Öyle."

Göz kırıyor ve sanki az önce iltifatlarıyla gerçekliğimi değiştirmemiş gibi çantaya dalıyor, yiyecekleri çıkarıyor. Odaklanmış, ciddi dikkatiyle. *Nasıl? Nasıl bu kadar şanslıyım?*

Yemeği bitirdikten ve Priya'yla biraz vakit geçirdikten sonra temizlenip yatak odama gidiyoruz ve ikimiz de yatağımızda birbirimize bakarak uzanıyoruz. Gözleri uykulu ama gözlerinde farklı bir şey de var. Sanki bana bir şey söylemek için bekliyormuş gibi.

Elimi gömleğinin üstünden geçirip avucumu karın kaslarının üzerine koyuyorum. "Neden geldiğini hiç söylemedin. Görünüşe göre benimle konuşmak istediğin bir şey var."

", " diyor, elini gömleğimin altında da gezdirerek. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Her şey yolunda bebeğim." Başparmağını güven verici bir şekilde tenimde gezdiriyor. "Seninle bu hafta sonu oynayacağım maç hakkında konuşmak istiyorum. Sadece sonbahar balosu ama yine de gidebilirsin, değil mi?"

"Tabii ki. Priya da benimle geliyor. İzin almayı başardı." "Güzel."

Dudaklarını ıslatıyor. "Uh, şimdi ailemin uçakla geleceğini öğrendim. ve orada olacaklar."

"Oh. Maça gitmemi istemiyor musun?"

"Ne?" Kaşları birbirine çarpıyor. "Hayır. Seni orada istiyorum bebeğim. Sonrasında bizimle yemeğe çıkarsın diye umuyordum. Eğer bu konuda rahatsan."

"Ailenle mi?"

"Evet." Gülümsüyor. "Onlara senden bahsediyordum ve şimdi gerçekten tanışmak istiyorlar. Çok erken olabileceğini biliyorum, bu yüzden

onlarla rahatça buluşabilirim."

"Onlarla tanışmam konusunda için rahat mı?" Ben sorarım.

Kıkırdıyor. "Öyle olmasaydım bundan bahsetmezdim." Yan tarafımı sıkıyor. "Onlarla tanışmanı çok isterim. Ailem harika insanlar ve seni hayatımda istediğim gibi, onların da kızımı tanımalarını istiyorum. Sen benim için önemlisin ve ailem için de aynı derecede önemli olacağını biliyorum."

Yumuşakça gülümsüyorum. "Sen de benim için önemlisin Holt." "Yani, bizimle yemeğe çıkacak mısın?"

"Çok isterim."

"Teşekkürler Harmony," diyor, nadiren yaptığı bir şey olan adımı kullanarak.

"Bana teşekkür etmene gerek yok, aptal."

"Hayır, öyle hissediyorum." Başka tarafa bakar ve sonra şirin bir şekilde, "Bu gerçekten ezikçe olacak ama bana bir şans verdiğin için teşekkürler bebeğim. Beni gerçekten mutlu ediyorsun."

Gözleri benimkilere dikiliyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor.

Seni seviyorum.

Fısıldamak

istiyorum. Bağırarak.

Öp onu.

Ona beni ne kadar mutlu ettiğini göstereceğim. Bu dönemi benim için ne kadar değiştirdiğini.

Sertçe yutkunuyorum, duygularımı bastırıyorum. "Beni de mutlu ediyorsun Holt."

"Öyle mi? Arada bir kontrol etmek istediğimi biliyorsun, gerçekten mutlu olduğundan emin olmak istiyorum."

"Mutlu olmasaydım sana haber verirdim. Chet hakkındaki kavgamızı hatırlamıyor musun?"

Çenesi gerilir. "Evet, bunu unutmadım."

Elimi göğsüne götürüyorum ve içinde kaynayan öfkeyi yatıştırmaya çalışıyorum. İşe yaramıyor gibi görüldüğünde, elimi ters yönde çalıştırıyorum ve eşofmanının altından külotunun içine kaydırıyorum, burada uzunluğunu kavriyorum.

Alt dudağını ısırırken gözleri ağırlaşıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Onu birkaç kez okşadım. "Dikkatini dağıtıyorum. İşe yarıyor mu?"

"Ne düşünüyorsun?" Sırt üstü dönüyor ve siki elimde büyürken bir elini başının arkasına koyuyor.

"Sanırım öyle." Boyunu bırakıyorum ve itiraz etmeye başlıyor, ama sonra gömleğimi çıkarıp yana atıyorum. Kırmızı, transparan dantel sütyenimi görünce gözleri parlıyor.

"Ba-abe." Dirseklerinin üzerinde oturuyor. "Bu sütyen de ne?" "Oh, beğendin mi?"

Sertçe yutkunuyor. "Öyle de denebilir."

Eşofman altımı çıkarıp "O zaman eşleşen tangayı seveceksin" diyorum.

Ben külotuna ve eşofmanına uzanıp bacaklarından çekerken elini yüzüne götürüyor. Kucağına oturuyorum, sikini merkezimle aynı hizaya getiriyorum. Ellerimi karnına koyarak ona biniyorum, tangamın ince kumaşı tek engelimiz.

"Ah, siktir, bebeğim. Seni böyle görmeye dayanamayacağım."

Merkezim onun sert sikinin üzerindeki her darbeye titreşiyor. "Ben de." "O zaman iyi yapsak iyi olur." Beni sırtüstü çevirdi ve Tişörtünü çıkarıyor ve sonra çıplak ihtişamıyla bana doğru tekrar tekrar itiyor, siki tam doğru noktaya sürtünüyor, seksi taklit ediyor ama yine de aramızdaki o son, tek engeli koruyor.

Onunla seks yapmaya hazırım. Hazırdım, ama birbirimizi bu şekilde keşfetmek, yeni şeyler denemek, birbirimizi farklı şekillerde memnun etmek heyecan verici. Bu heyecanın bitmesini istemiyorum, özellikle de şu anda tamamen çıplak olduğu ve bana doğru sürdüğü için, ama yine de aramızda bir gizlilik duygusu var.

Onun içimde olmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum.

Sikini içime sokmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyor. İçimde *sevdiğim* bir erkeğin olmasının nasıl bir his olduğunu bilmiyorum... ve daha önce hiç aşık olmadığını söylediğine göre, sevdiği birinin içinde olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyor.

Ama sonunda gerçekleştiğinde, patlayıcı olacak. Beklemeye degecek. Sonsuza dek birlikte olmak istediğimiz kişiyle birlikte olduğumuzu bilerek, birbirimizin en derin yanlarımıza girmesine izin vermeye degecek. *Umarım.*

Sütyenimin kaplarını aşağı doğru çeviriyor, meme uçlarını ortaya çıkarıyor, sonra onları emmek için eğiliyor.

Tüm bu süre boyunca, kontrolü ele almasına, vücudumu çılgınca çalıştırmasına izin verdim ve o bunu yaparken, tek düşünebildiğim bu adamı ne kadar çok sevdiğim.



"KAÇ KEZ yansımanı kontrol edeceksin?" Arabasının aynasında rujumu düzeltirken Priya soruyor.

"Bu ikinci kez oluyor," diyorum dudaklarımı şapırdatarak.

"Evet, sen de beyzbol maçına gidiyorsun. İngiltere Kraliçesi'yle tanışmayacaksın."

"Ama ailesiyle tanışacağım. Benden farklı bir sosyal sınıftalar. Kendime çeki düzen vermeliyim."

"Umursayacaklarını sanmam. Sadece Holt'un mutluluğunu önemsediklerinden eminim, ailenin servetini değil. Artık 1800'lerde değiliz."

Çantamı kapattım ve derin bir nefes aldım. "Biliyorum. Sadece iyi bir izlenim bırakmak istiyorum."

Priya'nın arabasından inip kalabalığın akın ettiği stadyum kapılarına doğru ilerliyoruz. Brentwood beyzbolu, sonbahar beyzbol sezonunda bile Chicago'daki Bobbies ve Rebels kadar büyük bir hayran kitlesine sahip. Biletlerin öğrenciler için ücretsiz olması, özellikle de artık biletlerin piyango usulü olması nedeniyle daha çılgın bir takipçi kitlesi yaratıyor. Priya ve benim yerimizin olmasının tek nedeni Holt'un bize birinci kale yedek kulübesinin arkasından bir çift bilet almış olması.

"Görünüşün hakkında endişeleniyorsun, iyi bir izlenim bırakmak istiyorsun ve Holt hakkında konuşmadan duramıyorsun. Biliyor musun, bu adamı sevebileceğini düşünmeye başlıyorum."

Farkına vardığı için kulaklarımın ısındığını hissedebiliyorum.

"Ya yaptıysam?" Priya'yı durdurarak sessizce .

Elini koluma koydu, gözlerimin içine baktı ve "Ciddi misin?" diye sordu.

Omuz silkiyorum. "Yani ... evet."

"Aman Tanrım, Harmony." Beni kucakladı. "Ona söyledin mi?"

Başımı salladım. "Tanrım, hayır. Buna hazır olduğunu sanmıyorum."

Yüksek sesle gülüyor ve kapılara doğru yürümeye devam ediyor, ama şimdi kolu benimkine dolanmış durumda. "Ah, Harmony. Sanırım o çocuk seni gördüğünden beri sana aşık."

Dudaklarımın köşesi yukarı kalktı. Söylediklerinde doğruluk payı olduğundan pek emin değilim ama yine de haklı olma ihtimalinin az da olsa var olduğunu düşünmek beni mutlu ediyor.

Biletlerimizi bilet görevlisine teslim ediyoruz ve o da bizi başka bir bilet görevlisi tarafından karşılandığımız daha alçak bir tünele yönlendiriyor.

"Bir ve iki numaralı koltuklar," diyor, ilk sıradaki iki koltuğu işaret ederek.

"Kahretsin," diye fısıldıyor Priya kulağıma. "Evet, çocuk seni seviyor, hepsi Doğru, özellikle bu koltuklar için para ödüyorsa."

İkimiz de oturduk ve ben otuz üç numarayı bulmak için sahayı taradım. Oyuncuların çoğu dış sahada bacaklarını esnetip ısınıyor ve iki adam da topu etrafa fırlatıyor.

"Onu görüyor musun?" Ben soruyorum.

Priya etrafına bakınır. "Bilmiyorum. Tanrım, Knox Gentry'nin nasıl da eğildiğine baksana. Vay canına. Carson Stone' görüyor musun, bacağını uzatıyor? Yum. Jason Orson'dan bahsetmiyorum bile. Takımdaki en iyi popoya sahip olduğunu iddia ediyor ve ben de katılıyorum. Gunner Klein ve Brock Romero da kalbimin bir parçasına sahip."

Gözlerimi birkaç kez kırıştıtırıp arkadaşşıma bakıyorum. "Sen ne zaman beyzbol takımının taraftarı oldun? Tüm sporculara karşı olduğumuzu sanıyordum."

"Sen olabilirdin ama bu kız değil. Seni mutlu etmek için rol yapıyordum. Ama içten içe beyzbol pantolonunun içindeki bir parça erkek etinden hoşlanıyorum."

"Seni tanıımıyormuşum gibi hissediyorum."

"Bak, işte orada." Priya işaret ediyor ve ben de otuz üç numaranın yedek kulübesinden uzaklaşıp gerinmek için dış sahaya doğru gittiğini görüyorum.

Pekala.

Sanki aptallık etmişim gibi görünüyor, çünkü bu oyunlara çok daha önce gelmeliydim.

Sevgili Tanrım, Holt'un üniforma giymesi başlı başına bir deneyimdir.

Televizyonda gördüğüm bazı oyuncuların aksine, formasını bir eldiven gibi giyiyor. Alt yarısının her santimini gösteren dar pantolon, yukarı çekilmiş çoraplar ve dar belini sıkıca saran kemeri bana kalçalarının arasındaki dar V'yi hatırlatıyor. Sonra kalın göğsüne ve yuvarlak pazularına doğru uzanan gerçek forması var. Kürek kemikleri kumaşı dürtüyor ve kolları yontulmuş kollarını ortaya çıkaracak kadar yüksek. Sol ön kolunun etrafına sarılmış bir ter bandı da seksapelinı artırıyor.

"Kızım, ayal ayal bakıyorsun," diye fısıldıyor Priya ve ben ağzımın açık kaldığını hemen fark ediyorum.

Kapattım ve pozisyonumu Priya'ya daha yakın olacak şekilde ayarladım. Sessizce konuşarak, "Bana mı öyle geliyor yoksa üniformalı hali katlanarak daha mı seksi?" diye soruyorum.

"Sadece sen değilsin." Oyuncuların isimlerini sayıklayan, ellerinde pankartlar taşıyan ve oyuncuların dikkatini çekmek için ellerinden gelen her şeyi yapan bir sürü kızın bulunduğu sağı saha koltuklarına doğru başını sallıyor.

Şanslıyım ki Holt onları fark etmedi bile. Onun yerine Carson ve Knox'la konuşuyor, sonra da kolunu ısıtmak için eldivenini eline alıyor.

Yakalayıcı partnerine yakın başlayıp, kolaymış gibi görünen bir şekilde dış sahaya atana kadar sürekli geri çekilmesini hayranlıkla izliyorum.

"Tanrım, beyzbol çok ateşli."

Priya kıkırdıyor. "Sen değişmiş bir kadınsın."

"Öyleyim." Koltuğuma geri yaslanıp rahatlıyorum ve oturduğumuzda bir koltuk görevlisinin bize verdiği tamamlayıcı limonatadan bir yudum alıyorum. Adamımı izliyorum. Onu inceliyorum. Isınma hareketlerini bitirirken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Milli marş sırasında gözlerimi sırtından ayırmıyorum ve sahaya çıktığında sol sahaya doğru koşup yerini almasını izliyorum.

"Burada çok fazla susamış kız var," diyor Priya, maç başlarken stadyumda etrafına bakınarak. Gunner tümsekte, Jason kalenin arkasında ve Knox ile Carson'dan oluşan dinamik ikili de kısa ve orta sahada. Burada neden bu kadar çok susamış kız olduğunu tahmin edebiliyorum.

"Sen de onlardan birisin."

"Susamadım, sadece gözlemliyorum. Arada bir fark var. Gümleğimi başımın üzerinde sallayıp dikkat çekmek için yalvarmıyorum. Jason Orson'ın kışından bir çeyreklik sektirmenin nasıl bir şey olacağını gözlemliyor ve hayal ediyorum. Sence yükseğe sıçrar mı?"

"Emin değilim. Onu gerçekten kontrol etmedim."

Sopanın sesi gürültülü stadyumda çınıyor ve top sol sahaya doğru süzülüyor. Holt'un duvara doğru koşuşunu izlerken nefesim göğsümde sıkışıyor. Yaklaştığında eli dolguya doğru uzanıyor ve sonra mükemmel bir sıçrayışla topu duvarı aşmaktan kurtarıyor.

Ne yaptığımı kalabalığın geri kalanıyla birlikte ayağa kalktım ve spiker Holt'u alkışlarken ve ağır çekim tekrarlar Holt'un yakalayışını büyük ekranda gösterirken küçük kalbimle tezahürat yaptım. Ellerimi kavuşturmuş, topa doğru yaklaşıırken, sıçrarken ve yakalamayı başarırken gözlerindeki yoğunluğu izliyorum.

Yüce İsa, yumurtalıklarım patlamaya hazır.

"Kahretsin, sanırım bunu izlerken orgazm oldum," diyor Priya otururken.

"Hey, o benim erkek arkadaşım."

"Evet, ben de bir şehvet duydum. Affet beni."

Kıkırdayarak limonatamı yudumluyorum ama Holt yedek kulübesinden çıkıp tam önümüzde, başında kaskı, elinde sopasıyla durduğunda neredeyse boğuluyordum. Silindirik bir alet aldı ve sopasına taktı.

Atıcıyı takip edip sopasını savururken kaslı sırtına bakıyorum. Hazır olduğunda bize doğru dönüyor, sopasını yere vuruyor, silindirini çıkarıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Göz kırpmıyor -kalbimi tam bir çılgınlığa sürüklüyor- ve "Seksi görünüyorsun, bebeğim." diyor.

Sonra spiker Holt'un ismini söylerken vurucu kutusuna doğru ilerliyor.

Priya elimi tuttu ve sertçe, "Sakin ol kalbim. Sanırım bunu izlerken öldüm. Nefes alıyor musun?"

Kalbim boğazımda, "Zar zor" diye ciyakladım.

Sersemlemiş bir halde, kalbim onun sahibi olan adam için dakikada bir mil hızla atarken, onun vurucu kutusunda rahatlamasını izliyorum ve sonra ilk atışta topu savurarak dış sahaya gönderiyor. Havalanıyor, bacakları onu hayal edebileceğimden daha hızlı itiyor, birinci turu geçip ikinci tura yöneliyor, orada ilk önce kafa dalışı yapıyor ve hakem ona güvenli diyor.

Kendimi kaybettim ve adamım için çığlık attım.

Ve o anda, kemerini ters çevirip biriken toprağın yere düşmesine izin verirken, geleceğe dair bir an gözümün önüne geliyor. Profesyonel bir stadyumda onu izliyordum. Onun bebeğine hamileydim. Parmağымda bir yüzük. Dolu bir kalp.

Her şeyi
görebiliyorum.

Ben ve o.

Bir gelecek.

Onun benim için doğru kişi olduğuna hiç şüphem yok, bu da bana annemin haftalar önce söylediği sözleri tekrar düşündürüyor. Aklımdan çıkmadılar,

ve sanırım Şimdi onları daha iyi anlıyorum.

"Hayatınızın bir sonraki bölümünde kendinizi taşıyorsunuz ve bir an için başınızı kaldırıp hayatı deneyimlemenize izin vermenizin zamanı geldi."

Şimdi bunu bana nasıl yapılacağını gösteren adamla yapıyorum.

Bölüm Yirmi Bir

HOLT

"Dörtte üç dostum," diyor Carson, başını şampuanlarken. "Bunun ön sırada oturan ve sürekli sana bakan kızla bir ilgisi var mı?"

Elime biraz vücut sabunu sıkıp vücudumun her santimini yıkamaya başlıyorum. "Oyun boyunca bana mı bakıyordu?"

"Onu her gördüğümde öyleydi."

"Güzel." Kendi kendime gülümsüyorum, maçı ve Harmony'nin orada beni izlemesinin ne kadar harika bir his olduğunu düşünüyorum. Kız arkadaşımın bana tezahürat yaptığını bildiğim için içimi bir gurur duygusu kapladı. Daha da iyisini yapmak, daha da çok çalışmak istiyordum. Ve bu sonbahar sezonunda şimdiye kadarki en iyi maçımı oynadım.

Bunun maço bir aptal olmakla ve bir kızı etkilemek istemekle ilgisi var ve bunun için üzgün bile değilim.

"Peki, bize bu kız hakkında ne zaman daha fazla şey anlatacaksın? Tek söylediğin soyunma odası malzemesi olduğu ve onunla yazın tanıştığın. Detaylandırmak ister misin?"

Omuz silkiyorum. "Bu akşam ailemle buluşacak."

"Dostum, cidden mi?" Carson soruyor. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Çünkü Knox Emory'yi kazanmaya çalışırken çok zorlanıyordu ve ben de onu kendime saklamayı seviyordum. Size rapor vermek zorunda kalmamak hoşuma gidiyordu."

"Hiç evde olmadığın ve sürekli telefonuna gömüldüğün için bir şeyler olduğunu biliyorduk. Bunu saklamakta o kadar da iyi değilsin."

"Yeterince iyi," diyorum, durulanıyorum ve kısa duş kabininden havlumu alıyorum.

"Onunla ne zaman tanışacağız?" Carson da durulanırken soruyor. "Canım istediğinde, ki şu anda canım istemiyor. Ona sahip olmayı seviyorum kendime."

Ben uzaklaşmaya başlarken Carson "Bu gece ailelerle iyi şanslar" diye seslendi.

"Şansa gerek yok; onu seveceklerini biliyorum."

Dolabıma döndüğümde hemen üstümü değiştirdim, saçıma şekil verdim ve Harmony'nin bayıldığını bildiğim kolonyadan sürdüm. Ona benimle açılan kapıda buluşmasını söyledim, ben de hemen cebime

cüzdanımı ve telefonumu alıp anahtarlarımı kapıyorum. Çıkarken birkaç beşlik çakıyorum ve sonra koridorda koşarak otopark kapısına gidiyorum. Kapıyı açtığımda önce kız arkadaşımı göremiyorum ama sonra köşeyi döndüğümde duvara yaslanmış, telefonuna bakıyor.

Siyah dar bir kot pantolon, siyah yüksek topuklu ayakkabılar ve göğsüne ve beline yapışan ve ağzımı sulandıran koyu mor omuzsuz bir gömlek giyiyor. Saçları kıvrılmış ve omuzlarına dökülmüş ve olağanüstü görünüyor. Kıyafetlerini değiştirmiş, çünkü maçta bunu giymediği kesin. Ona verdiğim forma tişörtlerimden birini giyiyordu. Ama bu ... bu kıyafet daha sonra yırtılıp atılacak.

"Selam bebeğim," diyorum ona doğru yürürken. Başını kaldırıp bana bakıyor ve ıslıl ıslıl gülümsüyor, sonra ellerini göğsüme bastırıyor, enseme gezdiriyor ve dudakları dudaklarımı bulduğunda bana yapıyor. Bu, onunla tanıştığımdan beri birçok gece hayalini kurduğum türden bir selamlama.

"Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diyor uzaklaşırken. Yanağımlı okşuyor. "Bugün orada çok seksiydin."

"Öyle mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Alt dudağını ısırtıyor. "Oh evet."

Kalçalarını kavıyorum ve onu daha yakına çekiyorum. "Beni izlerken tahrik oldun mu?"

"Tüm bu kızların senin için yanıp tutuştuğunu bilmek beni mutlu ediyordu ama seninle eve giden bendim."

"Çok haklısın, öylesin." Çenesini yukarı kaldırıyorum ve ağzımı dudaklarına bir kez daha bastırıyorum, ne kadar yumuşak olduklarının tadını çıkarıyorum. Bütün gece burada kalabilirim. Elimde olsa onu evine geri götürür ve ne kadar benim kızım olduğunu gösterirdim ama ailem bekliyor. İsteksizce ondan uzaklaşıyorum ve elimi onunkinin içine sokuyorum. "Artık gitmeliyiz. Ailemi çok fazla bekletmek istemiyorum."

"Evet, tabii ki." Gömleğini düzeltiyor ve saçlarını kulağının arkasına itiyor. "İyi görünüyor muyum?"

"Muhteşem görünüyorsun, bebeğim. Ben şanslı bir adamım." Elinin arkasını öpüyorum ve onu arabaya götürüyorum. Onun için kapıyı açıyorum ve kapıyı kapatmak için yerleşene kadar bekliyorum. Sonra hızla kendi tarafıma geçiyorum ve arabayı çalıştırmadan önce ikimiz de kemerlerimizi bağlıyoruz.

Annemle babamın en sevdiği restoran olan Tony's Italian Eatery'ye doğru yola çıkıyorum ve elimi Harmony'nin bacağına koyuyorum. "Peki, bana nasıl

"Beni izlerken orgazm oluyordun."

"Orgazm olmuyordum."

"Emin misiniz? Yedek kulübesinde senin tarifine uyan bir kızın ön sırada olay çıkardığına dair raporlar vardı. Akılsızca titriyor, dilini sallıyor, nefes nefese kalıyordu ve bir noktada birisi alçak sesle inleme sesleri geldiğini söyledi."

"Ailenle yemeğe çıkmadan önce ukalalığını dışarı vurman mı gerekiyor? Bu mudur yani?"

Elimi savunmak için kaldırdım. "Hey, sadece orgazm olan kızın ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Sadece kutuları kontrol ediyor ve görevimi yapıyorum. Peki, sen miydin?"

"Evime Uber'le dönmek benim için sorun değil."

Kıkırdıyorum. "Bunu 'hayır' olarak kabul edeceğim. Hmm ... Priya mıydı?"

"Bunu ne doğrulayabilirim ne de yalanlayabilirim. Çok fena süzüyordu. Beyzbolu bu kadar sevdiğini bilmiyordum, hele takımdaki erkeklerin çoğunu tanıdığını hiç bilmiyordum."

"Öyle mi?" Sağ sinyal lambamı yaktım ve kırmızı ışıktaki bekledim. "Takımda epeyce bekâr erkek var. İlgilenip ilgilenmediklerine bakabilirim."

"Onun zamanı olmazdı. O daha çok 'kaçamak' tarzı bir kız ve ben onun kaçamaklarına dahil olmamayı öğrendim. Çok titizdir ve ilişkilerini o anda nasıl hissettiğine göre belirler. Özel hayatıma karışmasına rağmen kendi işini yapmasına izin veriyorum."

"Hey, araya girdiği için çok mutluyum. Gelmiş geçmiş en iyi kanat-kadın. Bana güzel bir kış attı."

Harmony koluma vurarak beni güldürüyor. "Neyin var senin? Bunun gerçekten duymak istediğim bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Aşk böyle konuşur," diyorum. Araba sessizleşiyor ve az önce ne söylediğimi fark ediyorum.

Lanet olsun.

Uh . . .

Sikeyim.

Önümdeki ışık kırmızıya dönüyor ve geri dönmeye çalışıyorum. "Yani, şey... bu konuşmak *gibi bir şey*. Aşk değil. *Sevmek gibi*. Bilirsin, çünkü senden *hoşlanıyorum*." Sessiz kaldığında terlemeye başlıyorum. "Yani, senden hoşlanmaktan daha fazlasıyım. Senden gerçekten hoşlanıyorum." Restoran hemen ileride, bu yüzden yolun kenarında bir yer buldum, kaldırımın yanına çektim ve arabayı park ettim. Çabucak

Ona doğru döndüm ve bakışlarını kucağında yakaladım. "Senden gerçekten hoşlanıyorum, hem de çok."

Derin bir nefes alıp emniyet kemerini çözüyor ve her şeyi berbat etmiş olabileceğimi fark ettiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Ama bana doğru dönüp ellerini ellerime koyduğunda ve gözlerimin içine baktığında, o ilk gerginlik kaybolmaya başlıyor. "Ben de senden fazlasıyla hoşlanıyorum Holt." Başparmakları parmak eklemlerimi ovuyor. "Seni seviyorum."

O . . . ne?

Göz

kırpıyorum.

Ağzım parçalanıyor.

Şok beynimi dondurdu.

Kızım beni seviyor mu?

"Cevap vermek zorunda değilsin. Buna ihtiyacın varmış gibi hissetme. Bir süredir böyle hissediyorum ve bilmen gerektiğini düşündüm. Çok erken olabilir ama-"

"Seni seviyorum bebeğim."

Gözleri yaşlarla dolarken benimkilere takılıyor. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Evet, gerçekten." Uzanıp yanağını okşuyorum. "Tanrım, seni korkutmak istemediğim için kendimi tutuyordum ama seni seviyorum bebeğim. Seni çok seviyorum."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. Başparmaklarımla hızlıca siliyorum.

"Neden ağlıyorsun?" diye sordum.

"Sadece mutluyum." Gülümsüyor ve alnını benimkine dayamadan önce beni öpmek için eğiliyor. "Sonunda bunu söyleyebildiğim için omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Bu çok özgürleştirici."

"Bir de bana sor."

Gözlerimiz birleşiyor ve ikimiz de gülüyoruz. "Tanrım, midemiz bulanıyor," diyor.

"Öyleyiz." Ona bir öpücük daha veriyorum ve sonra elini sıkıyorum. "Hadi, kız arkadaşına hava atmak istiyorum."



ANNE VE BABAM hepimizin paylaşması için bir pizza sipariş ettiler. Harmony'nin bu pizzayı yiyebileceğinden emin olmak için önceden bana sordular.

Böylece vardığımızda menüler hakkında endişelenmemize gerek kalmayacak. Sadece birbirimizi tanıyabiliriz.

"Bay ve Bayan Green, ziyaretiniz ne kadar sürecek?" Harmony sordu. Bir kabinde oturuyoruz, Harmony ve ben bir tarafta, ailem diğer tarafta. Masanın altından elimi tutuyor ve elinin hafifçe titrediğini hissediyorum. Gergin, normalde onu kendime çeker ve sinirlerini yatıştırmaya çalışırdım ama eminim ailemin önünde ona asılmamı istemiyor, bu yüzden elini sıkıca tutuyorum.

"Oh, sadece bu gece. Akşam yemeğinden sonra eve uçacağız," diye cevap veriyor annem. "Özel uçakla uçacak kadar şanslıyız, bu yüzden Holt'u sık sık ziyaret edebiliyoruz."

"Bu harika," diyor Harmony ve ben onun kültür şoku yaşadığını biliyorum. Ailesini sadece tatillerde gördüğünden eminim çünkü uçak biletleri çok pahalı. "Peki, kaç maça yetişebiliyorsun?"

"İşin izin verdiği kadar," diye cevaplıyor babam. "Bana kalsa her maça giderdik. En azından profesyonel olarak oynamaya başladığında onu televizyondan izleyebileceğiz." Babam parmaklarını çaprazlıyor. "Bir Doğu Yakası takımı olmasını umuyoruz."

"Her takımı kabul ederim," diyorum. "Sadece askere alınmak istiyorum."

"Olacaksın," diyor babam göz kırparak ve sonra Harmony'ye dönüyor. "Söyle bize, stajyerlik nasıl gidiyor? Fifer'dan çalışmaların hakkında harika şeyler duydum. Tüm ekip gerçekten etkilendi."

"Teşekkür ederim. Aslında harikaydı. Röportaj yapma fırsatı verdiğiniz için de tekrar teşekkür ederim. Çok şey öğrendim, özellikle de yayınlanmış bir web sitesinin giriş ve çıkışlarını."

"Bize teşekkür etmene gerek yok. O stajı kendi başına kazandın."

Sessizleşen Harmony, "Bu dönem benim için gerçekten değişti.

Lokantada çok fazla çalışmam gerekmiyor. Arada bir vardiya alıyorum ama yapmak istediklerime odaklanmak için zamanımın çoğunu serbest bıraktı. Gerçekten minnettarım."

Masadakiler sessizliğe bürünüyor ve sonra annem şöyle diyor: "Harmony'yi neden bu kadar sevdiğini anlayabiliyorum. Çok dürüst biri."

Elimde değil, kenetlenmiş ellerimizi kaldırıyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum. "Evet, beni taşaklarımdan yakaladı."

Harmony'nin gözleri dehşetle açılırken, annem inliyor ve babam gülüyor.

Harmony'ye kaşlarını oynatıyorum ve şu anda yemin ederim ki beni gerçekten taşaklarımdan yakalamış olsaydı, hiç düşünmeden onları kıyma makinesinden geçirirdi.

"Uygunsuz oğlumuzu görmezden gelin. O bu huyunu babasından almış," diyor annem. "Almadı," diye karşı çıkıyor baba. "Bu evlilikte sapık olan sensin."

Ve böylece, ucube bayrağımız Harmony'nin önünde dalgalanmaya başladı. Beş dakika sürdü.

Harmony yanımda kıkırdıyor, ben de onu kendime çekiyorum. "Seni kandırmalarına izin verme. İkisi de sapık."

Annemle babam bakıyorlar, yüzlerinde sırtışlar var ve bunca yıllık evlilikten sonra bile birbirlerine hala büyük bir sevgi ve şefkatle bakıyorlar. Umarım Harmony ile de böyle olur. Umarım annemle babamınki gibi uzun süreli bir ilişkimiz olur, çünkü başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum. Bu hayatı başka biriyle paylaşmayı.

İşte .

Babamın dediği gibi, biliyorsan biliyorsundur. Ve hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım.



"NE YAPIYORSUN?" Harmony, yatak odasının kapısında durup kızıma bakarken soruyor. Topuklu ayakkabılarını tekmeledi ve üniversiteye gitmeden önce ailesinin ona verdiğini öğrendiğim kolyeyi çıkarıyor. Ona her zaman yanında olduklarını hatırlatan küçük gümüş bir kalp.

Çerçeveyi tutarak, "Bugün seni sevdiğimi söyledim." diyorum. Gülümsemesi odayı aydınlatıyor. "Evet, söyledin."

"Ve sen bana beni sevdiğini söyledin."

"Bu doğru." Kıkırdıyor. "Akşamki olayları anlattığın için teşekkürler. Yediğimiz pizza hakkında da konuşmak ister misin?"

"Seni sevdiğimi söyledim Harmony. Eğer bu odaya girersem, seni isteyeceğim. Hepinizi isteyeceğim."

Yüzünde bir farkındalık beliriyor ve ardından dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Gözlerini bana dikmiş, elleri kot pantolonuna gidiyor, pantolonunun düğmelerini açıyor ve bacaklarını itiyor. Sonra, üstünü çıkarıyor, onu askısız bir sütyen ve tanga ile bırakıyor. Tıpkı o seksi kış gibi.

Bana doğru yürüdü ve gömleğimden tutarak beni odasına çekti ve kapıyı arkamdan kapattı.

Başımın üzerinden uzanıp gömleğimi çıkarıyorum, bunun nereye gideceği konusunda heyecanlı ve gerginim. Şimdiye kadar birbirimizle seviştik, birbirimizi boşaltmak için her yolu denedik ama şu anda ruh halimiz farklı. Aramızdaki elektrik kıvılcımlanıyor ama daha samimi bir tonu var.

Sevişmek üzereyiz.

Sevişmeyeceğiz.

Bu yavaş ve kasıtlı olacak.

Elleri kot pantolonuma uzanıyor ve kemerimi çözüp vücudumdan çıkarmasını izliyorum. Ayakkabılarım ve çoraplarımla birlikte onlardan çıkıyorum.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve eli kalçamda yara izimin olduğu yere düşüyor. Parmağı dikişli dövmenin üzerinde geziniyor ve sonra duygulu gözleri benimkilerle birleşiyor. "Eğer biz birlikteyken böyle bir şey olsaydı ne yapardım bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sana çok değer veriyorum Holt." Parmağı yara izimi takip etmeye devam ediyor. "Seni hastanede görseydim, iyi olup olmayacağını bilmeseydim çok kötü olurdu."

"Ben oldukça yıkılmazım. Beni dize getirmek için çok daha fazlası gerekirdi."

"Gerçekten hastaydın."

"Ve şimdi daha iyiyim." Çenesini kavırıyorum. "Benim için endişelenmene gerek yok, bebeğim."

"Endişeliyim." Ellerini göğsümde gezdiriyor. "Ailem dışında hiç kimseyi seni önemseyen kadar önemsememiştin. Ve bu çok hızlı oldu, ki bu daha da korkutucu."

Sütyenini açmak için ellerimi sırtına götürüyorum. Kopçayı çözerken, "Bazen en iyi şeyler hiç beklemediğimiz anda başımıza gelir," diyorum. Sütyeninin yere düşmesine izin veriyorum ve ellerimi göğüslerine götürüyorum. Her ikisini de avuçluyorum, başparmaklarımın sertleşmiş meme uçlarının üzerinden geçmesine izin veriyorum.

Nefes alış veriş başı yana doğru yuvarlanıyor. "Seni istiyorum Holt." Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Aramızda hiçbir şey istemiyorum."

"Aramızda hiçbir şey yok."

Başını sallıyor ve tangasını yere indiriyor, ardından boxer külotunu aşağı çekerek sikimi sıkıştığı yerden kurtarıyor. Elini uzunluğumun etrafında kıvırıyor ve okşamaya başlıyor. "Seni çıplak, içimde istiyorum."

Oh.

Ohhh.

Sikeyim. Sırf aramızda hiçbir şey olmadan onun içinde olabileceğimi bildiğim için on kat daha büyüdüğüme yemin edebilirim.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve temizim." Beni okşamaya devam ediyor, bana yeşil ışık yakıyor. Hiç sahip olmadığım bir yeşil ışık. Başkasıyla olmasını istemediğimden değil. Hemen cevap vermeyince elini durduruyor ve gergin bir sesle şöyle diyor. "Gerçekten doğum kontrol hapı kullanıyorum. Seni tuzağa düşürmeye falan çalışmıyorum."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Harmony, senin hakkında asla böyle düşünmem." "Eminim teklifler alıyordur, ama bunun nedeni seni seviyor olmam ve ben-"

Parmağımı dudaklarına bastırarak onu susturuyorum. "Kendini açıklamana gerek yok. Sadece afalladım. Beni çıplak istediğin için. Bana böyle bir hediye verdiğin için."

Elini göğsüme götürerek beni yatağına götürüyor ve orada oturuyorum. Öne doğru eğiliyor ve bacaklarımın arasına diz çöküp sikimi ağzına götürmeden önce ağzıma bir öpücük konduruyor.

"Bebeğim." Yanağını okşadım. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Sikini ağzımda seviyorum ve bu gece her bir parçanı istiyorum." Sonra ağzını açıyor ve beni boğazının arkasına kadar alıyor. Başım arkaya düşerken ve ellerim gövdeyi desteklemek için arkama düşerken neredeyse kendi tükürüğümde boğuluyorum.

Kahretsin, ağzı inanılmaz. Yumuşak, sıcak. sertçe içine çekmesi, dilini döndürmesi ve sonra yavaşça serbest bırakması içimi aydınlatıyor. Cehennem . . .

"Bu çok iyi hissettiriyor."

Beni serbest bırakıyor ve sonra dilini yavaşça şaftımdan yukarı, başın hemen altına sürüklüyor, alt tarafa hafifçe vuruyor, horozumu yukarı doğru sarsmak için doğru noktaya çarpıyor. Bir şehvet ateşi omurgamı vuruyor ve bir orgazmın ilk kıpırtıları beni beklediğimden daha sert ve daha hızlı vuruyor.

Hayatta olmaz. Henüz değil.

Çenesinden tutup yavaşça ayağa kaldırıyorum. Gözlerinde sorular beliriyor, ben de diyorum ki, "Beni çok hızlı boşaltacaksın. Buna izin veremem."

İçine boşalmak istediğimde olmaz."

Sırıttıyor ve ben de onu yatağa yatırıp bacaklarını açarak güzel amını ortaya çıkarıyorum. Kendimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum ve başparmağımı klitorisine götürüyorum. Dikkatlice, ne kadar ıslak olduğunu severek ona sürtünüyorum. Bu noktada, onun için neyin işe yaradığını ve boşalmasının ne kadar süreceğini tam olarak biliyorum. Bu pozisyon, birkaç saniye.

Klitorisini kısa daireler çizerek ovuyorum ve vücudunun gerilmeye başlamasını, bacaklarının daha da açılmasını, gövdesinin yükselip alçalmasını ve gözlerinin kapanmasını izliyorum.

"Evet, Holt. Evet, tam orası," diye sayıklamaya başlarken elleri başının her iki yanına doğru havalanıyor, altındaki yorganı kavırıyor, ben onu çalıştırırken kumaşı büküyor. "Tanrım, devam et. Aman Tanrım, Holt."

Ağzı açılmadan hemen önce dişleri alt dudağının üzerinde yuvarlanıyor, orgazmı tam uçurumun kenarında. Geri çekiliyorum ve parmaklarımı iki tane soktuğum girişine doğru yumuşatıyorum.

"Fu-uck," diyor, gözleri şaşkınlıkla açılıyor. Kayganlaştırıcısını sakladığını bildiğim komodine uzanıyorum ve girişine geri dönmeden önce parmaklarıma biraz koyuyorum. Bir parmağımı içine sokuyorum ve sonra diğer parmağımı arka deliğine götürüp kıvrıyorum. "Oh kahretsın." Pelvisi elime doğru hareket ediyor. "Bunu yapmana bayılıyorum," diye inliyor. "O kadar çok seviyorum ki."

"Bir gün kıça sahip çıkacağım," diyorum, düşündükçe sertleşiyorum. "Ama bu gece değil. O başka bir gece için. Ama şimdilik bu işe yarıyor." Ağzımı amına doğru indiriyorum ve dilimi klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. "Holt, ." Başı yana doğru hareket ediyor. Tekrar fiske vuruyorum. "Ben ciddiym. Sadece parmaklarınla boşalmak üzereyim." Bir kez daha fiske vuruyorum. "Holt . . . oh siktir. Siktir. Boşalacağım. Lütfen, seni içimde istiyorum." "Gel, bebeğim. Dilime ve parmaklarıma gel." Dilimi titretiyorum ve saniyeler içinde, vücudu bana karşı kasılırken, orgazmı onu parçalayarak adımı haykırıyor.

Çok seksi.

Onun böyle kontrolünü kaybetmesini, utanmadan inlemesini ve onu ne kadar memnun edebileceğimi bilmeme izin vermesini izlemek sarhoş edici. Bu bana her türlü şeyi hissettiriyor, en çok da onun hak ettiği erkek olduğumu.

Orgazmı yavaşladıkça dilimi yavaşlatıyorum. Önce parmaklarımı çıkarıyorum, hiç hareket etmeyene kadar klitorisini yavaşça kucaklamaya devam ediyorum, bunun yerine hareketsiz yatıyor, nefesini yakalıyor.

Tatmin olmuş bir şekilde geri çekildim ve hızla ağrıyan sikimi kavradım. Vücudumdaki gerginliğin bir kısmının hafiflemesine izin vererek birkaç vuruş yapıyorum. Kızıma bakıyorum, güzel vücudu yatağının üzerine yayılmış, meme uçları sert, cildi kızarmış ve nemli. Hayatımda hiç bu kadar mükemmel bir şey görmemiştim.

"Göğüslerini birbirine bastır."

Gözleri açılıyor ve dediğimi yaparken tembelce gülümsüyor. Vücudunda yukarı doğru kayıyorum, bacaklarını ona biniyor ve sikimi göğüs dekoltesine getiriyorum. "Onları orada tut," diyorum horozumu aralarına getirirken ve yavaşça, çok yavaşça, uzunluğumu yumuşak dekolte boyunca pompalıyorum. "Cehennem," diye mırıldanıyorum öne doğru eğilip destek için yatak başlığını tutarken.

"Bu çok ateşli," diyor, her ileri itişimde göğüslerini birbirine bastırarak.

"Harika hissettiriyor," diyorum, daha hızlı hareket etmeye başlıyorum, eğer devam edersem boşalacağımı fark ediyorum.

Yanağımın içini ısıyorum, parmakları ucunu sıyırdığında doğrudan sikime giden şehvet ateşini .

Kendimi onun bedeninden aşağıya indiriyorum, sonra ellerimi omuzlarının iki yanına koyuyorum ve gövdeyi onunkine bastırıyorum. Ağzım aşağı iniyor ve dudaklarımı yavaşça onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. Hiç acele etmeden, öpücüğünde, sıcak bedeninin benimkine bastırma hissinde kaybolmama izin veriyorum. Parmakları sırtımdan boynuma doğru ilerliyor ve sonra saçlarımı örüyor, ara sıra çekiştiriyor, kazıyor, ihtiyacının, beni istediğinin sinyalini veriyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Ben de seni seviyorum" derken dudaklarının kıvrıldığını hissediyorum.

Dizimle bacaklarını daha fazla açıyorum ve sikimin amının yanında durmasına izin veriyorum, başı yavaş yavaş ona sürtünüyor. Dudaklarıma karşı iç çekiyor ve aramıza uzanıyor. Uzunluğumu kavrayarak, bilerek ucunu yarığının üzerinde hareket ettiriyor, beni yukarı ve aşağı kaydırıyor. Uyarılmışlığı hareketi kolaylaştırıyor, öpücükleri damarlarımı ateşliyor ve inlemeleri vücudum gittikçe yaklaşmaya başladığında sırtımda ter oluşmasına neden oluyor.

"İçinde," diye mırıldandım, hissederek. "Senin içinde olmak istiyorum."

Beni girişine yerleştirdi ve "Al beni Holt" dedi.

"Siktir," diye homurdanıyorum. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bu anı bekliyordum. Birbirimizi sevdiğimizi bilene kadar beklediğimiz için, yavaşça onun sıkı, açgözlü deliğine girerken bu anı çok daha özel kılıyor.

Nefes nefese kalıyor ve omuzlarıma sıkıca yapışıyor.

"İyi misin, bebeğim?"

"Oh ... evet," diyor, rahatlıyor ve daha fazla içeri kaymama izin veriyor.

"Aman Tanrım, evet. Çok doluyum, Holt."

Daha fazla ilerleyemeyene kadar itmeye devam ediyorum ve sonra duruyorum, etrafımda nasıl kasıldığını, nasıl ağır nefes aldığını, nasıl uyum sağladığını hissediyorum.

"Hepinizi istiyorum Harmony," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Bana sahipsin Holt."

Dirseklerimi ve ön kollarımı yatağa yaslayıp ellerimi yüzüne götürüyorum ve ağızlarımızı birleştirip kaybolmadan önce yanaklarını nazıkçe ovuyorum. Dili benimkine sürtünüyor ve ben onun için daha geniş açıyorum, ağızımızın kontrolünü ele almasına izin veriyorum, ancak bağlantımızın hızı üzerinde kontrolü elimde tutuyorum, ara sıra içeri sokuyorum, sonra yavaşça çekiyorum. Bu tutkulu bir sevişme, daha önce hiç yaşamadığım türden bir seks, arzuladığım türden bir seks.

"Tek istediğim sensin," diyorum ağızımı çenesinde ve boynunda gezdirirken.

Bacakları belime dolanıyor ve beni kendine çekiyor. "Daha hızlı hareket etmeni istiyorum," diyor çaresizce. "Beni boşaltmanı istiyorum."

"Orada mısın, bebeğim?"

Gözlerinden yaşlar süzülürken başını sallıyor. Endişeyle, "İyi misin?" diye sordum. Başını sallıyor. "Mutlu gözyaşları."

Gülümseyerek gözlerinin her birine birer öpücük konduruyorum ve daha iyi bir pozisyon, daha iyi bir kaldıraç için açı yapıyorum. "Seni arkadan çok fena becermek istiyorum ama boşalırken yüzünü görmem gerek."

"Beni birçok kez boşalırken gördün. Seni arkadan hissetmek istiyorum. Seni daha derinden istiyorum."

Dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum ve sonra içinden çıkıp dört ayak üzerinde duracak şekilde çeviriyorum. Kıçını kavrayarak yavaşça tekrar içine kayıyorum, bu sefer daha derine iniyorum ve lanet olsun, çok tatlı.

"Cehennem, bebeğim." Göğsüm sırtına gelecek şekilde üzerine eğildim ve bir kolumla yatak başlığını kavrarken diğer kolumla karnına dolanarak onu yerinde tuttum ve içine pompalamaya başladım.

Ağır bir iç çekerken başı öne düşüyor. "Evet, Holt. Aynen böyle."

Etrafını saran elim göğüslerine doğru uzanıyor ve parmaklarımla dikkatlice meme uçlarını yuvarlıyorum, ne kadar çabuk döndüklerini seviyorum

sert çakıl taşlarına. Ben içine doğru sallanırken kemiği benimkini itiyor, beni daha derine, daha uzağa gönderiyor.

"Kahretsin. Tanrım, olağanüstü hissediyorsun," diye homurdanıyorum, şimdi meme ucunu sıkıştırıyorum, dudaklarından zevkli bir çığlık çıkarıyorum. Onun hızı arttıkça benimki artıyor. Birlikte, zaten yarattığımız zevk tabanının üzerine inşa etmek için yeterli sürtünme yaratıyoruz ve bir sonraki nefesimi yakalayamadan, tüm hisler bağlantımıza çekilirken görüşüm tünelleşmeye başlıyor.

"Çok iyi, Holt." Sesi ağlama sınırında geliyor. "Daha fazla, daha fazla."

Göğüslerini ve yatak başlığını bırakıyorum. Çabucak biraz kayganlaştırıcı alıp arka tarafına sürüyorum. İçine pompalamaya devam ederken başparmağımı içeri sokuyorum ve o kadar yüksek sesle inliyor ki, ben ona daha uzağa sürerken ses duvardan yankılanıyor.

"Kahretsin, bebeğim." Ayak parmaklarım uyuşmaya başladı. Karıncalanan bir zevk dalgası bacaklarımın arkasına doğru yükseliyor ve midemde birikiyor, bedenim keşfetmenin eşiğinde. "Kahretsin, oradayım-"

Adımı haykırırken amcığsı sikimin etrafında kasılıyor. Bir öfkeyle boşalıyor, amı beni çekistiriyor, beni sağıyor, taşaklarımın sıkılaştığı, sikimin şiştiğı noktaya kadar spazm geçiriyor ve boşalıyorum. Sert bir şekilde.

Ben inlerken içim bembeyaz bir zevkle doluyor. Sikim tekrar tekrar pompalanıyor, içimdeki son duyguyu da ele geçiriyor. Zevk etrafımı sarıyor, kemiklerimi, kaslarımı ısıtıyor, sinirlerimi çekiyor ve çekiyor. Euphoria etrafımda dönüyor, beni ayrılmak istemediğim derin bir kozanın içine çekiyor.

Birlikte orgazmlarımızı atlatıyoruz, ikimiz de tükenene ve yatağı yığılmaktan başka bir şey kalmayana kadar birlikte yavaşça hayata geri dönüyoruz. Üzerinden yuvarlanıp onu göğsüme doğru çekiyorum, orada ona sarılıyorum ve başımı saçlarına gömüyorum.

"Siktir, bebeğim," diye nefes alıyorum. "Bunu anlatacak kelime bulamıyorum."

O da nefesini tutuyor ve kıkırdamaya başlıyor. Kollarımın arasında dönüp bana bakıyor ve gülümsüyor. "Ne diye bekliyorduk ki?"

Ona gülümsüyorum. "Bilmiyorum ama beklememiz hoşuma gitti. Daha sıcak oldu.

Daha yoğun." Burnuna yumuşak bir öpücük konduruyorum.

Ben bir erkeğim. Aylardır onun içinde olmak istiyordum ve dürüst olmak gerekirse beklemek çok zordu. Ama bu sadece birlikte ne kadar iyi olacağımızı öğrenme arzusundan kaynaklanıyordu. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kadını bulduğumu bilmek bu özlemi daha da zorlaştırıyordu. Ama

. . . Bu ilk gecemiz olduğu için mutluyum. Aşkta. Kazandıktan sonra. Onu *seven* ailemle tanıştıktan sonra. Umarım *coşkun* ona fazla gelmemiştir. "Çok sert değildim, değil mi?" "

"Mükemmeldin." Bir bacağını benimkinin üzerine kaydırarak yaklaşıyor, yarı sertleşmiş sikim amına dayanıyor. "Bu yataktan daha fazlasını almadan ayrılmana imkân yok."

Kıkırdıyorum. "Sikime bağımlı hale geleceğini biliyordum. Bu sadece bir zaman meselesiydi."

Gözlerini deviriyor ve ben boynuna saldırıp onu tekrar öpmeye başladığımda kıkırdamaya başlıyor.

"Seni seviyorum Harmony."

Ağzımı göğüslerine doğru götürürken başımın arkasını kavırıyor. Güzel bir iç çekişle, "Seni seviyorum Holt," diyor.

Yirmi İkinci Bölüm

HARMONY

"şuradaki adamı görüyor musun?" Priya soruyor. "Kabin on iki."

Ayırıcı duvarın üzerinden bakıyorum ve otuzlu yaşlarının ortalarında olduğu anlaşılan bir adamın kabinde uzanmış, telefonuna baktığını görüyorum.

"Evet. Onu tanıyor musun?"

Priya rahatça başını sallar. "Dün gece becerdiğim adam." "Ne?"

Şaşırarak sordum. "Onunla nerede tanıştın?"

"Burada, lokantada. Oldukça sakın biri. Harika bir çatı katı dairesi var.

Dün gece vücudumdan pasta yedi. Çok ateşliydi."

"Uh . . ." Birkaç kez göz kırpıyorum. "Güvende miydin?"

"Tabii ki." Elini bana doğru salladı. "Dinle, siz iki azgın köpek bütün hafta bunu yaptınız ve açıkçası ben kıskanmaya ve tahrik olmaya başladım. Dün gece Harry ile tanıştım ve bana iyi vakit geçirtti."

"Yine iyi vakit geçirmek için mi burada?"

Başını salladı. "Evet. İşten çıkmamı bekliyor." "Bir saat sonra. O kadar bekleyecek mi?"

"Öyle görünüyor." Duvara yaslanıp bir tepsiyi göğsünde tutuyor. "Seni ve Holt'u biraz yalnız bırakmanın iyi olacağını düşündüm. İkinizi rahatsız ediyordum gibi hep tuhaf hissediyorum."

"Ne?" Başımı sallıyorum. "Olmaz öyle şey. Sizinle takılmayı seviyoruz."

"Yani geçen gecenin garip olmadığını mı söylüyorsun? kanepede oturup, bir Hallmark filmi izleyip, bir kase patlamış mısırı paylaşmak?"

Güldüm. "Hayır. Bu eğleneliydi." Onu dürtüyorum. "Holt senin harika olduğunu düşünüyor."

"Biliyorum." Sırıttıyor. "Yani, ikinizin birlikte olmasının sebebi benim. Çoğu zaman kendimi üçüncü teker gibi hissediyorum ve siz ikiniz büyük *"seni seviyorum"* dediğinizden beri, bunun tadını çıkarmak için biraz zaman isteyeceğinizi düşündüm."

"Bize yer açmak için rastgele bir yabancıyla seks yapmana gerek yok."

Omuz silkiyor. "Bu güzel bir şey. Ayrıca İngilizce ödevimde bana yardım ediyor." "Ciddi misin?" Gülüyorum.

"Oh evet. Adam gazeteleri seviyor. Bir çeşit seks inek tipi. Ben hep o."

"Dikkatli olduğun sürece sorun yok. Katil ya da başka bir şey olmadığından emin olun."

Önlüğünden telefonunu çıkarıyor ve istediğini bulana kadar içinde geziniyor ve bana gösteriyor. "Kardeşim geçmişini araştırdı. Harry namuslu bir vatandaş olarak onay aldı."

Priya'nın erkek kardeşi FBI için çalışıyor ve benim bildiğim bu kadar. İşi hakkında pek konuşmaz ama çok korumacıdır ve eve götürdüğü ya da birlikte olduğu erkeklerin geçmişini her zaman kontrol eder. Gördüğüm kadarıyla, epeyce geçmiş kontrolü yapılmış. Zavallı kardeşi.

"O zaman Harry'yle iyi eğlenceler."

"Teşekkürler. Sen ve Holt bu gece ne yapıyorsunuz?"

"Çocuklarla var. Onu göreceğimi sanmıyorum."

İyi olduklarından emin olmak için masalarına bir göz atıyor ve sonra soruyor, "İşleri garipleştirmek istemem ama Holt'un sürekli bizim evde olması sence de garip değil mi? Mesela, nasıl oldu da arkadaşlarıyla henüz tanışmadın?"

"Yani . . . Umurumda değil. Her şeyin böyle olmasını seviyorum."

"Evet, ama sence de arkadaşlarının seninle tanışmasını istemesi gerekmez mi?"

"Belki." Birkaç bardak alıp suyla dolduruyorum. Holt'un etütte olacağını ve Priya'nın çalışacağını bildiğim için bugün fazladan bir vardiya almıştım. "Sakladığımız falan yok. Herkesin içinde açıkça sevgi gösteriyor."

"Tamam. Sadece garip görünüyor. Sanki bir şey saklıymuş gibi."

Dolu bardakları bir tepsiye koyup ona doğru dönüyorum. "Senin Holt Takımı olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim," diyor hemen. "Bence o harika biri. Sadece henüz çocuklarla tanışmamış olmanın biraz garip olduğunu düşünüyorum."

"Açıkçası pek düşünmedim."

"Senin için sorun olmadığı sürece sorun yok." Harry'nin masasına bir göz attı. "Bir şeye ihtiyacı var mı diye bakmaya gidiyorum."

"Tamam."

O kalkıyor, ben de tepsiyi omzuma alıp uzun bir antrenmandan sonra gelen futbolcuların bulunduğu kabine doğru ilerliyorum. Neyse ki gelmeden önce duş almışlardı. Duş alma zahmetine katlanmayan bazı sporcular oldu ve Tanrım, onlara hizmet ederken kafanı onların atletlerinin içine sokmak gibi bir şey bu. "Yemeğiniz birazdan çıkar," diyorum. "O zamana kadar bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Senin numaran," diyor adamlardan biri.

"Dostum." Yanındaki adam göğsüne bir tokat atar. "Bu Green'in kızı."

"Siktir, gerçekten mi?" Dangalak ellerini kaldırır. "Özür dilerim. Bir şey demek istemedim."

Kafam karıştı, "Sorun değil." dedim. Merak ettiğim için de "Bunu nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

Bana *Green'in kızı* diyen kişi, "Holt'la mühendislik dersimiz var. Durmadan senden bahsediyor. Geçen gün bana senin bir resmini gösterdi."

Tanrım, yüzümde beliren gülümseme. "Oh." Buna nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için tepsiyi yanıma alıyorum. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Garson standına geri dönüyorum ve Priya'nın sorusuyla kafama giren küçük şüphe kırıntısı bastırılıyor. Holt'la olan ilişkim hakkındaki endişelerim yok oldu. Şimdi sadece merak ediyorum.



Çalışma salonu bitti mi?

Holt: Hayır. Koç, birinci sınıflardan birinin notları kötü olduğu için daha uzun kalmamızı istiyor.

Harmony: Bu çok kötü. Notların iyi olsa bile gidemiyor musun?

Holt: Koçun tek derdi takım bütünlüğüdür. Ben sırt çantamın arkasına saklanıp sana mesaj atarken Knox şu anda birinci sınıflarla çalışıyor. Vardıyan bitti mi?

Harmony: Evet. Şimdi yatakta uzanıyorum. Keşke burada olsaydın.

Holt: Ugh. Bana bir resim gönder.

Gülümseyerek kamerayı kendime doğru çeviriyorum ve öpücük işareti yapıyorum. Yatakta çırlıçıplak yatıyorum ve telefonu onun anlayabileceği şekilde ama hiçbir şey göstermeden açmaya dikkat ediyorum. Gönder tuşuna basıyorum ve bekliyorum.

Holt: Bebeğim.

Holt: Çıplak mısın?

Harmony: Evet. Gelebileceğini umuyordum. Bugün senin hakkında güzel bir şey duydum ve harika bir erkek arkadaş olduğun için seni ödüllendirmek istedim.

Holt: Oldukça harika olduğumu biliyorum ama yine de ne yaptığımı söyle.

Uyum: Futbol takımından bazı oyuncular bugün lokantadaydı. Çocuklardan biri bana asıldı ve diğeri onu durdurup Green'in kızı olduğunu söyledi.

Holt: Sana kim asıldı lan?

Uyum: Fark etmez. Düzeltildi. Ama adam mühendislik sınıfında sürekli benim hakkımda konuştuğunu söyledi.

Holt: Kimdi o? Sana kim asıldı? **Harmony:**

Aman Tanrım. Holt, önemli değil. **Holt:** Benim için önemli.

Harmony: Bunu gerçekten şu anda mı yapıyorsun?

Holt: Bilmeye hakkım var.

Uyum: Kendini duyuyor musun? Sana ne kadar harika olduğunu söylemeye çalışıyorum ama bunu geri almak üzereyim. Ve dürüst olmak gerekirse, adam nereden bilebilirdi ki? Benimle hava atmıyorsun ya.

Söylenecek doğru şeyin bu olmadığını bildiğim için öfkeyle gönder tuşuna basıyorum ama gerçekten bu yüzden mi kızıyor? Ne kadar saçma.

Holt: Bu da ne demek oluyor? İşlerin gidişatından memnun olduğunu sanıyordum.

Harmony: Öyleyim. Ama henüz resmi bir şey yapmamışken bir adamın numaramı istemesi konusunda hıyarlık yapamazsın.

Holt: İstedğin bu mu? Bir kamu hizmeti duyurusu mu?

Harmony: Neden götlük yapıyorsun?

Holt: Hayır, değilim. Sadece sinirliyim. Neden bana kim olduğunu söylemiyorsun?

Uyum: Ne önemi var ki?

Holt: Sen benim kızımsın. Önemli olan da bu.

Harmony: Bunu anlıyorum, ama sana söylüyorum, önemli bir şey değildi. Adam özür diledi. Kim olduğunu söylersem ne işe yarar? Benimle konuştu diye gidip onu dövecek misin?

Holt: Sadece erkek erkeğe sohbet.

Harmony: Biliyor musun, senin pek çok iyi özelliğin var Holt, bu yüzden cahil bir mağara adamı gibi davranman şaşırtıcı.

Holt: Bunu söylememişsin gibi davranacağım.

Harmony: Bu konuşma hiç gibi davranmaya ne dersiniz?

Telefonumu kenara fırlatıyorum ve hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum. Ona mesaj gönderdiğimde bunu beklemiyordum. Pislik.



Priya'nın yatak odasının kapısı kapanmadan ve benimki gıcırdayarak açılmadan önce uykulu bir sesle "BANA BORÇLUSUN" dediğini duyuyorum.

Bilmem gerekirdi.

İçeri girdiğini görmek için yatağımda dönmeye bile zahmet etmiyorum. Onun yerine ayakkabılarını çıkarışını dinliyorum, ardından pantolonunu ve gömleğini çıkardığını varsayıyorum. Telefonunu her zaman yaptığı gibi komodinin üzerine koyuyor ve sonra yatağımın örtüsünü kaldırıp içeri giriyor.

Yaptığı ilk şey çıplak omzuma bir öpücük kondurmak oldu. Cevap vermeyince elini karnıma götürdü. Hâlâ çıplak, kıpırdamadan yatıyorum.

"Harmony," diye , "uyanık olduğunu biliyorum." "Ne istiyorsun?" Yüzüm hâlâ başka tarafa dönük, soruyorum.

"Seninle konuşmak istiyorum."

"Oh, şimdi de mantıklı mı davranıyorsun?"

Ağır ağır iç çekip beni çekiştiriyor, ben de sırtüstü yuvarlanıp onun aptal, yakışıklı yüzüne bakmak zorunda kalıyorum. Saçlarına şekil vermemişti, muhtemelen duştan sonra uğraşmamıştı ve yüzünde fazladan tüyler vardı, normalde benimkiler. Normalde yapmamama rağmen şu anda kendimi tutuyorum. *Holt'a karşı asla kendimi tutmam.*

Yine de arkadaşlarını tanımıyorum. Bundan rahatsız *olmamalıydım* ama Priya'nın sözleri savunmamın altına sızdı. Holt ve çocuklarıyla ilk tanıştığımında onlara karşı çok kaba davranmışım. Onlara beyzbol takımına bu kadar çok para harcanmasının beni ne kadar öfkелendirdiğini söylerken pek de utangaç değildim. Bu yüzden Holt'u uzun süre kendimden uzaklaştırdım. Ve Priya haklıydı. Sık sık buraya gelir. Bana kızgınlar mı? Olayların başlangıcı yüzünden beni sevmiyorlar mı? *Holt benden utanıyor mu? Nereli olduğumdan bahsetmiyorum bile.* Bu yüzden mi?

"Özür dilerim," diyor. Elini yüzünde gezdiriyor. "Anlaşmamın ne olduğunu bilmiyorum. Ben o adam değilim. Hiç öyle biri olmadım. Ama bebeğim, konu sen olunca o kadar bölgeci oluyorum ki... kendimden geçiyorum, düşünemiyorum ve sonunda bir pislik gibi davranıyorum."

Parmağı tembelce karnımdan yukarı ve göğüs dekoltemin arasından geçerek kolumdan aşağı bir ürperti dalgası gönderiyor.

Dokunuşundan etkilenmemeye çalışarak, "Önemli bir şey değildi Holt," diyorum.

"Benim için öyleydi," diyor usulca, parmağı göğsüme yaklaşıyor, sadece meme ucumu çevreliyor. Saniyeler içinde meme ucum sertleşiyor ve vücudumun tahrik olduğunu hissediyorum.

Onu istesem de bu şekilde konuşamayız.

Elini durduruyorum ve sonra altından sıyrılıp şifonyerime gidiyorum, orada eski gömleklerinden birini buluyorum ve başımın üzerine atıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Örtbas etmek. Sen beni tahrik etmeye çalışırken seninle ciddi bir konuşma yapacak değilim."

"Sadece seni hissediyordum. Bağlantıda kalmaya çalışıyordum. Sana mesaj atıp cevap alamamanın ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyor musun? Çalışma odasından çıkıp buraya gelmek için can atıyordum."

"Ve ne? Benimle seks yaparak beni kandıracak mısın?"

"Ne?" diye sorar, kaşları birbirine çatılmıştır. "Benimle seks yapman için seni ne zaman kandırdım?"

Elimi alnıma götürüyorum. "Söylediğim bu değil." Derin bir nefes alarak, "Karşı cinsle olan her etkileşimimi kontrol edemezsin. Kontrol etmeye çalışırsan bu senin için iyi olmaz."

"Yani kız arkadaşımı önemseydiğim için benden ayrılacak mısın?" "Aman Tanrım, Holt. Kendini duyuyor musun? Bu yüzden mi arkadaşlarınla tanıştın mı? Benimle konuşmalarından korktuğun için mi?"

"Hayır. Onlarla görüşmeme konusunda iyi olduğunu söylemiştin."

"Belki de ." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Bütün bunlar geliyor?" Ayağa kalkıyor ve ay ışığında ondan yayılan öfkeyi, omuzlarındaki gerginliği, göğsündeki esnemeyi görebiliyorum. "İyi olduğumuzu sanıyordum."

"Ben de öyle. Ama görünüşe göre 1700'lerde yaşıyoruz ve benim başka erkeklerle konuşmama izin verilmiyor."

"Başka erkeklerle konuşmak ister misin?" diye sorar, sesi giderek . Priya'nın şimdi onu içeri aldığına pişman olduğuna eminim.

Dönüp dolaşıp aynı yere geliyormuşuz gibi hissederek, "Belki de gitmelisin. Bu konuda yetişkinlere yakışır bir konuşma yapabilecek durumda olmadığımız açık."

Bana bakarken çenesinin yana doğru çalıştığını görüyorum ve sonra tek kelime etmeden yanımdan geçip kıyafetlerini giymeye başlıyor, ardından

Ayakkabılar. Kapıya doğru yürüyüp açtığında midem bulanıyor.

Ona gitmesini söylediğimi biliyorum ama aslında gideceğini düşünmemiştim. İçinde daha fazla mücadele olacağını düşünmüştüm.

Odamın eşiğinden geçti ve sonra durdu, eli kapı pervazına uzandı. Sırtını bana dönerek, "Seni seviyorum." dedi. Sonra da merdivenlerden inip ön kapıdan çıktı.

Şaşırmış bir halde yatağıma doğru yürüyüp oturdum.

Birkaç damla gözyaşı döktükten sonra telefonuma uzandım. O zaman onunkini unuttuğumu fark ettim. Telefonu elime alıyorum ve ekranda benim bir fotoğrafım beliriyor. Kameraya gülümsüyorum ve resmin üzerinde "bebeğim" yazıyor.

Alt dudağımı kemiriyorum ve sonra cevapsız kalan mesajlarını açmak için telefonuma uzanıyorum.

Holt: *Bu konuşmayı yapmamız gerekiyor.*

Holt: *Harmony.*

Holt: *Bana sessiz kalma. Bunu konuşmamız gerek.*

Holt: *Sahiplenici bir pislik olduğumu biliyorum. Anlıyorum. Ama seni sevdiğim için özür dilemeyeceğim.*

Holt: *Cevap vermeyeceğini görebiliyorum. Arabamdayım, bunu konuşmak için evine gidiyorum.*

İç çekerek telefonumu yere bırakıyorum, tam o sırada kapı açılıyor ve beni korkutuyor. Holt kapı aralığında duruyor, elleri ceplerinde, yüzünde pişmanlık dolu bir ifade var. Elini saçlarına daldırıyor ve tellerini çekiyor.

"Özür dilerim."

Yataktan kalktım ve ona doğru yürüdüm. Elimi nazikçe göğsüne koyuyorum ve sanki üzerinden bir ağırlık kalkmış gibi nefes veriyor.

"Senden gitmeni istediğim için özür dilerim. Bunu yapmamalıydım."

Elleri kalçalarımın düşüyor ve beni sıkıca kavıyor. "Bu tüketmektir. Sen ve ben. Bu duygularla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Beni terk etmene izin veremem."

"Seni terk etmiyorum Holt. Benden kurtulmak için çok daha fazlası gerekir."

Kapıyı arkasından kapatıyor ve gömleğini başından çekip yere atmadan önce ayakkabılarını tekmeliyor. Beni yatağıma götürüp yatırıyor. Üstüme tırmanıyor ve ağırlığıyla beni ezmek için yan yatırıyor. "Senden kurtulamıyorum" derken bir eli saçlarımı okşamaya başlıyor. Gözleri benimkileri arıyor. "Alfa benzeri davranışlarını dizginlemeye çalışacağım."

Elimi omzunun üzerinden geçiriyorum. "Bunu yatak odasına sakla. Ama yatak odasının dışında hiçbir şeyin beni senden uzaklaştıramayacağını bil."

"Lokantadaki bir serseri bile mi?"

Kıkırdıyorum. "Hayır, lokantadaki bir serseri değil."

İç geçiriyor ve sonra "Bu gece Carson'a senden bahsediyordum" diyor.

"Gerçekten mi?" Şaşırarak soruyorum.

Başını salladı. "Evet. Neden böyle piçlik yaptığımı soruyordu, ben de anlattım. Neden senden pek bahsetmediğimi sordu."

"Ne dedin sen?"

"Batıl inançlarım var. Bu konuda konuşursam başıma kötü bir şey gelmesinden korkuyorum."

Kafam karıştı, "Ama sınıftaki futbolcuya söylemiştin." dedim. "O farklı." Ağır ağır iç geçiriyor.

"Ne farkı var?"

"Deli gibi görünmeden bunu nasıl açıklayabilirim?" Elini yüzünde gezdiriyor. "Lanet olsun, her halükarda deli gibi konuşacağım."

Kıkırdıyorum. "O zaman söyle bana."

Yan tarafa bakar ve mizahla başını sallar. "Tanrım. Beni yargılama. Ama birkaç hafta önce antrenmandan sonra üstümüzü değiştirirken yanlışlıkla ilişkimizi ağzımdan kaçırdım. Knox, Emory hakkında konuşuyordu ve ben de senin soyunma odası malzemesi olduğunu söyledim."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Beyzbol soyunma odası söylentilerini hiç duydun mu?"

"Pek sayılmaz. Unutma, sen gelmeden önce kampüsteki tüm sporculardan ve sporlardan uzak duruyordum."

"Doğru." Saçımdan bir tutamı parmağında döndürüyor ve "Kampüsteki söylentiye göre beyzbol takımındaki bir erkek bir kızı soyunma odasına davet ederse sonsuza dek birlikte olacaklarmış." diyor.

Birkaç saniye ona bakıyorum ve sonra kahkahayı basıyorum. "Şaka yapıyor olmalısın."

Sırıtmıyor. Bunun yerine son derece ciddi bir şekilde cevap veriyor: "Şaka yapmıyorum. Bir kızı soyunma odasına götüren her erkek sonunda onunla evlenmiştir."

"Her erkek

mi?" "Her.

Adam."

Yutkunuyorum, farkına varmak beklediğimden daha sert vuruyor. "Bekle, soyunma odası malzemesi olduğumu mu söylemiştin?"

Başını sallıyor. "Evet, bebeğim.

Öylesin." "Oh."

Oh!

"Yani ... bize uğursuzluk getirdiğini düşünüyorsun ve şimdi de daha fazla uğursuzluk getirme ihtimaline karşı bizim hakkımızda konuşmamaya mı çalışıyorsun?"

"Kesinlikle."

Ona baktım ve birkaç kalp atışından sonra şakayla karışık "saçmalık ama" dedim.

Gülüyor ve yan tarafımı gıdıklayarak beni altında kıvrandırıyor. "Bu bir saçmalık değil. Kaderle oynuyorsun ve bu benim hafife aldığım bir şey değil."

"Seni engelleyen başka bir şey olmadığını mı söylüyorsun?" Gözlerinin ardında bir kırılmalı parıltısı görerek soruyorum. "Var, değil mi?"

Yan tarafa bakar ve nefes verir. "Ben geçmişin geleceğini belirlemesine izin veren bir adam değilim."

"Ama , değil mi?"

"Soyulduktan sonraydı," diyor usulca. "Çok hoşlandığım bir kız vardı. Arkadaşlarım bunu biliyordu ve o hafta sonu ona çıkma teklif etmeyi planlıyordum ama ben hastanede yatarken çocuklardan biri ona taşındı."

Aman Tanrım.

"Bu gerçekten çok boktan Holt. gelenler için üzgünüm."

Omuz silkiyor. "Evet, bu beni korumacı yaptı, bu da görünüşe göre tam bir pislik gibi davranmama neden oluyor. Ve dediğim gibi, geçmişin geleceğiyle ilgili seçimlerini etkilemek için geri gelmesinden hoşlanmıyorum. Sanırım durduramadan içeri sızmasına izin verdim." Yan tarafımı okşuyor. "Daha iyi olacağıma söz veriyorum."

"Teşekkür ." Ayağa kalkıyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

"Peki, tüm bunları ona anlattığında Carson ne dedi?"

"Bana deli dedi."

Kıkırdıyorum. "Carson ve ben iyi arkadaş olabiliriz gibi geliyor."

"Sen yapardın." Elini gömleğimin üstünden göğsümün hemen altına doğru götürüyor. "Onunla tanışmak ister misin?"

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Evet. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Sanırım bize uğursuzluk getirmemesi için bir adam ayırabilirim."

"Bunun kulağa ne kadar saçma geldiğinin farkındasın, değil mi?"

"Hiç de saçma değil, çünkü bu doğru." Başparmağı göğsümün alt tarafını okşuyor.

"Onunla tanışmayı çok isterim. Kontrollü bir ortamda, kara kedilerle karşılaşmadığımız ya da merdivenlerin altından geçmediğimiz bir yerde-"

"Gerçekten çok komik," diyor ve gömleğimi başımdan çekene kadar vücudumda gezdiriyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Makyaj seksi," diye cevap veriyor, pantolonunu ve boxer'ını çıkararak zaten sertleşmiş olan ereksiyonunu ortaya çıkarıyor. Bu ne zaman oldu? Belki de kolayca tahrik olan tek kişi ben değilimdir. "Kavga ettik ve şimdi barışıyoruz. Bu kadar basit."

Elimi göğsüne bastırıyorum.

"Ama gerçekten iyi miyiz?"

"Biz iyiyiz, bebeğim."

"Peki ya senin şu alfa-mako-adam-kız arkadaşına bakma tavrın? Bu konuda ne durumdayız?"

Dudakları boynumu buluyor. "Kendimi

toparlayacağım." "Peki ya kıskançlığın?" Bacaklarımı onun için ayırırken soruyorum.

". "Sikini kavırıyor ve klitorisime sürüyor. "Artık bir erkek bana baktı dediğimde çıldırmak yok."

"Sana asıldı." Aletini girişime bastırıyor ve ben de kalçalarımı ona doğru iterek kolaylıkla girmesini sağlıyorum. Nefesinin altında bir şeyler homurdanıyor ve sonra "Sana bakmakla sana asılmak arasında büyük fark var" diyor.

"Her iki şekilde de." İçime girerken gözlerimin içine bakması için onu zorluyorum. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Sırıttıyor. "Tabii ki değilsin. Sikimi seviyorsun." "Vasatın altında."

"Saçmalık. Ağzın geçen yıl elimden daha çok sikimin üzerindeydi."

Gözlerim şokla açılıyor ve yüksek sesle gülerek içime daha sert giriyor.

"Aman Tanrım-"

"Biliyorum. Çok iyi, değil mi bebeğim?"

Göğsünü itiyorum. "Bunu söylediğine inanamıyorum."

Duraklıyor ve bana bakıyor. "Bu doğru değil mi?"

Alt dudağımı ısırdım. "Bilmiyorum. Kaç kez mastürbasyon yaptığından haberim yok."

"İşte, bu yardımcı olacaktır. Benim sikimi kaç kez emdiğini düşün ve sonra bunu ikiye böl."

Onu tekrar itiyorum, ama ellerimi tutup başımın üzerinde sabitliyor. Ağzı göğüslerime düşüyor ve dudakları ve dili meme uçlarımın üzerinde çalışıyor. Öfkem hızla karanlığın içinde kayboluyor ve her bir parçama sahip olan adamın içinde kayboluyorum.

Yirmi Üçüncü Bölüm

HOLT

Frankie Donuts'tan çıkarken Carson, "Dostum, kıpırdanmayı kes," diyor. "Beni deli ediyorsun."

"Kıpırdamıyorum."

"Çörekleri beri en az iki düzine kez saçına dokundun."

"Yersiz olmadığından emin olmak ."

"Değil," diyor Carson sinirlenerek. "Bugün ne olacağını sanıyorsun? Seni utandıracağımı mı düşünüyorsun?"

"Gerçekten hiçbir fikrim yok, dostum."

Michigan Gölü'ne doğru açık bir piknik masasına doğru ilerliyoruz, ben çörek kutusunu taşıyorum, Carson da kahveleri. Harmony bizimle burada buluşacak. Sabahın erken saatlerinde kondisyon depoladık ve kutudaki kalorileri hak ettik. Normalde sonbahar antrenmanlarımız bittiği için hafta sonları izinliyiz ama bazı birinci sınıf öğrencilerinin bir profesörle başının derde girmesi sayesinde Cumartesi günü erken kalkma ve çim sahamızda bir aşağı bir yukarı koşarken koçumuzun bizi azarlamasını dinleme fırsatı bulduk. İşimiz bittikten sonra Knox birinci sınıf öğrencisini kenara çekti ve onunla konuştu.

"Onunla zaten tanıştığımızı biliyorsun, değil mi? Lokantada. Bu kadar büyütecek ne var?"

İkimiz de oturduk ve ben dedim ki, "O özel biri, tamam mı? Gerçekten çok özel. Ve onu kendime saklamak istedim. Hayatınızda hiç bu kadar önemli ve farklı bir şeye sahip olup da onu elinizde tutabildiğiniz kadar uzun süre saklamak istediğiniz oldu mu? Ben de onun hakkında böyle hissediyorum. Bir balonun içindeydik. Balonun patlamasına hazır değilim."

"O zaman ben neden buradayım?"

"Sanırım kimseyle görüşmediği için huzursuzlanmaya başladı. Geçen gece kavga ettik ve bundan bahsetti. Onu gerçekten rahatsız etmeseydi bundan bahsetmezdi, biliyorum. Kış tatiline yaklaşıyoruz ve ne yapmayı planladığından emin değilim, ancak onu en azından birkaç günlüğüne New York'a davet edebilmek için en iyi şansını istiyorum. Onu

bazı Broadway şovları. Noel sezonunda New York deneyimini izleyin."

"Romantik, dostum. Beni götürmeyi hiç teklif etmedin-" Gözleri arkamdaki bir şeyle birleşince sesi kesiliyor. "Lanet olsun, dostum."

"Ne?" Arkama bakıyorum ve Harmony'nin bize doğru yürüdüğünü görüyorum. Dizleri delik mavi bir kot pantolon, siyah bir kazak ve siyah botlar giymişti. Saçları omuzlarının etrafında yumuşak, doğal dalgalar halinde ve gözleri benimkilerle birleştiğinde yüzünde kocaman bir gülümseme var.

"Onu neden sır olarak sakladığını anlayabiliyorum. Lanet olsun, adamım."

Lanet haklı.

Piknik masasından kalkıyorum ve onunla yarı yolda buluşuyorum. Elim kalçasına değiyor ve parfümü yukarı süzülerek beni sarhoş ediyor. Kahretsin, şu anda biraz mahremiyet için neler vermezdim.

"Bebeğim, çok iyi görünüyorsun." Çenesini kaldırıyorum ve dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Öpücüğe karşılık vermeden hemen önce ağzıma karşı gülümsediğini hissediyorum.

Sonra sessizce şöyle der. "Rahat olmaya çalıştım. Çok şık görünmek istemedim."

"Harika görünüyorsun." Elini elime alıyorum ve biz masaya yaklaşırken ayağa kalkan Carson'a doğru dönüyoruz.

Harmony'ye doğru yürüyor ve onu kucaklıyor. Bana bakarken kaşlarını oynatıyor, şaka yaptığını biliyorum ama yine de taşaklarına tekme atasım geliyor.

"Harmony, seninle düzgün bir şekilde tanışmak harika, sarhoşken ve patty melt ararken değil."

Harmony "En iyi gösterin değil" derken Carson geri çekiliyor.

Kıkırdıyor ve hepimiz oturuyoruz. "Sarhoşken prenses olduğunu mu söylüyorsun?"

"İnsanlar sokaklarda önümde eğiliyor."

Carson parlak bir şekilde gülümsüyor ve bana bakıyor. "Evet, onu neden kendine sakladığını çok iyi anlıyorum."

Gurur duyarak Harmony'nin yanına yaklaştım ve ona bir kahve uzattım. "Onu hiç sarhoş görmedim ama sabah uyandığında gösteriyi izlemelisin. İlk gece yatıya kalana kadar ejderhaların gerçek olduğunu bilmiyordum."

Harmony rahatça kahvesini yudumlar. "Bu sana bir saksoya mal oldu."

Carson kalbini tutuyor. "Oof, adamım. Kendine hemen bir çukur kazmanın yolu."

"Endişelenme. Kızımın kalbine giden yolu biliyorum."

Çörek kutusunu çevirerek açıyor ve ürün yelpazesini tarıyor. "Elmalı börek yok mu? Belli ki yok."

Carson ellerini çırpıyor ve gülüyor.

Kolumu beline doladım ve ağzımı kulağına götürdüm. "Siktiğimin ukalası."

Kıkırdıyor ve sevdiğini bildiğim çilekli limonatalı çöreklerden birini alıyor.

"Bana Holt'la yaşamının nasıl bir şey olduğunu anlatsana. Dağınık biri mi?"

"Bu doğru. Beyzbol çatı katına hiç gitmedin."

Harmony başını sallıyor ve ben de evimi hiç görmediği için kendimi suçlu hissediyorum. "Ben görmedim, bu yüzden bana nasıl bir yer olduğunu anlatmanı istiyorum."

Carson bana baktı ve sonra "Çatı katındaki temizlik manyağı o." dedi.

Harmony şaşırmış bir şekilde bana baktı. "Gerçekten mi? Çünkü kıyafetlerini dev bir çamaşır sepetiymiş gibi etrafa savururken odamı hiç umursamıyorsun."

"Kıyafetlerimi çıkarırken, genellikle azgın bir ereksiyon yaşarım. Kıyafetlerimi katlamak için peşinde olduğum şeyi bırakacak değilim."

"Hey, kıyafetlerini katlamak için her zaman zaman vardır," diyor

Carson. "O zaman zihnini tüketen bir seks yapmıyorsun," diyorum.

"Hiç seks yapmıyorum," diye karşı çıkıyor Carson. "Yani, bilemem." Bir çörek alır ve yarısını ağzına atar.

"Onu Priya'ya bağla." Harmony'yi dürtüyorum. "Priya kim?" Carson soruyor.

"Oda arkadaşım. Aslında bu adamla görüşüyor. Yani, görüşüyor sayılır. Daha çok eğlenmek gibi."

"Bu yüzden mi son zamanlarda ortalıkta yok?" diye sordum.

"Evet. Ayrıca, Priya genellikle yalnız bir kurttur. İlişkilerden hiç hoşlanmaz. Birbirimizi tanıdığımızdan beri onu hiç bir ilişkide görmedim. Ama bir sürü ilişki yaşadı."

"O zaman Carson için iyi olmaz. O tam bir ilişki malzemesi."

"Nereden biliyorsun?" Carson soruyor. "Bana aşk hayatım hakkında hiç soru sormadın."

"*Aşk hayatı* demen seni bir ilişki adamı olarak etiketliyor," diyorum ve Harmony'yi güldürüyorum.

"Seni etkilemek istiyorum," diyor Harmony, "ama Holt haklı."

"Dürüst olduğun için seni suçlayamam. Benden bu kadar bahsettiğin yeter. Neden zamanını geçirmek istediğin kişinin bu adam olduğunu düşündüğünü söyle."

"Sana zaten söyledim," diyorum gülümseyerek. "Benim aletimin bağımlısı."

"Seni öldüreceğim," diyor Harmony sıkılmış dişlerinin arasından, Başımı arkaya atıp gülmeme neden oldu.

"Biliyor musun, onun penisini daha önce soyunma odasında görmüştüm. Fena değil," diyor Carson. "Benimki daha iyi."

Gözlerim ona kayıyor. "Dikkat et."

Carson ve Harmony şimdi birlikte gülüyorlar.

"Her zaman iki erkeğin sikleriyle benim için kavga etmesini hayal etmişimdir." Harmony elini kalçamda gezdirerek gerginliğimi azaltıyor, şaka yapıyor olsa da hâlâ ona ait olduğumu gösteriyor.

"Neden az önce pantolonlarımızı indirip, birbirimize girdiğimizi hayal ettim?" Carson soruyor.

Harmony'nin yüzündeki kocaman gülümsemeyi yakalıyorum. Diyor ki, "İşte bu arkama yaslanıp izlemekten çekinmeyeceğim bir şey. Yine de gözüne bir şey kaçmasından korkuyorum, Carson."

Carson bana baktı. "Parmaklarını gözüne sokarak ucuz şutlar mı çekiyorsun?" "Sanırım benim kocaman aletimi kastediyor."

Carson Harmony'ye bakar.

Omuz silkiyor. "Yani, birkaç kez dürtüldüm."

Carson gülerek sırtıyor ve "Görünüşe göre yeni bir en iyi arkadaş buldum" diyor.



"Burası beklediğimden daha temiz," diyor Harmony, beyzbol çatı katına doğru yürürken. Erkeklerin çoğu futbol evindeki bir partide, ben bunu es geçmeyi tercih ettim. Kız arkadaşım ile vakit geçirmeyi tercih ederim. "Sadece benim için mi temizlik yaptın?"

Evet. Elektrik süpürgesi, paspas ve bir kova temizlik malzemesiyle burayı sürdüm. Bu sabah burası çürük ayakkabı gibi kokuyordu ama şimdi lavanta tarlası gibi kokuyor. Bunu biliyorum çünkü kullandığım temizlik spreynin kokusu buydu.

"Hayır, pek sayılmaz," diye cevap veriyorum. "Oldukça temiz tutuyoruz." Hafifçe kıkırdıyor. "Nasıl oluyor da sana inanmıyorum?"

"Güven sorunu mu? Bunun için beni suçlayamazsın bebeğim."

Beni yandan iğneliyor ve ben de elini tutup onu çatı katının arka tarafına, odama doğru götürüyorum. *Odamı* temizlemek için daha da fazla zaman harcadım - pırıl pırıl - toz aldığıma emin oldum - evet, lanet olası toz aldım - ve hatta çekmecelerden birini açması ihtimaline karşı şifonyerimdeki kıyafetlerimi yeniden katladım.

Yatak odamın kapısını açıyorum ve önce onun girmesine izin veriyorum. Çatı katında göl manzarası sunan nadir pencerelerden birine sahibim. Küçük ama orada. Orta boy yatağım lacivert bir yorgan ve beyaz çarşaflarla özenle hazırlanmış. Masam, dizüstü bilgisayarım önde ve ortada olacak şekilde tertemiz bir şekilde düzenlenmiş. Monte edilmiş televizyonum yatağıma doğru çevrilmiş, Xbox'ım ise uzakta duruyor. Duvarlarımda fazla süsleme yok, sadece birkaç Brentwood Beyzbol flaması var. Harmony'nin odasıyla kıyaslandığında oldukça yavan kalıyor ama şimdiye kadar işimi gördü.

Kapıyı kapattığımda, onun etrafı incelemesini . Dışarı bakmak için pencereye giderken parmağı yorganımın üzerinde geziniyor. Arkasını döndüğünde gülümsemesi her zamankinden daha büyük ve parlaktı. "Benim için temizlik yapmışsın."

Boynumun arkasını çekiştiriyorum. "Yani, doğruldum."

Beline kadar eğilip yorganımı kokluyor. "Bu yeni yıkanmış."

"Çamaşır günü ve senin buraya gelişin aynı güne geldi."

Parmağını şifonyerimin üstünde gezdiriyor. "Toz almışsın." "Biz toz almayız."

Kıkırdıyor ve bana doğru yürüyor. "Umursaman çok hoş ama ben olsam seni pisliğin içinde bile götürürdüm."

"Kirli değildi. Sadece ... bilirsin Çatı katındaki en temiz kişi benim, hatırladın mı?"

Gülümseyerek elimi tutuyor ve beni götürüyor, ikimiz de arkamıza yaslanıyoruz. "Burası gerçekten çok sade."

"Evet. Odamda özel bir şey yok. Bu yüzden senin evini çok seviyorum.

Rahat bir yer. Buraya ne zaman dönsem kendimi hapisane hücresinde gibi hissediyorum." "Hapisane havası olduğunu söyleyemem, ama odanıza bir bitki burada."

"Senin odana girdikten sonra daha ev gibi bir şey eklemeyi düşündüm ama ne anlamı var ki? Bu yıldan sonra ayrılıyorum ve takılabileceğim senin evin var."

Ayağa kalktı ve bana baktı. "Bu yıldan sonra ayrılacağım da ne demek?"

"Seçmeler, bebeğim.

"Ama sen gençsin."

Ben de doğruldum ve gözlerindeki gerçek endişeyi gördüm. Bunu bildiğini sanıyordum. "Üçüncü sınıfta olduğum için ilk kez bu yıl seçilme hakkım var. Kahretsin, bunu sana söylediğimi sanıyordum."

Başını iki yana sallar. "Hayır. Hiçbir fikrim yoktu." Alt dudağının üzerinde endişeleniyor. "Yani gelecek dönemden sonra başka bir yere gidebilirsin?"

Sertçe yutkunuyorum, nabzım artıyor, sinirlerim omurgamdan yukarı tırmanıyor, kalbime çarpışmaya hazır olması için uyarı sinyalleri gönderiyor. "Evet."

"Oh." Şimdi tamamen doğruluyor ve bacaklarını yatağın kenarından sarkıtıp bana arkasını dönüyor. "Ne aptalım. Birlikte mezun olacağımızı sanmıştım."

Kahretsin.

Ne diyeceğimi, bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Aptal olduğum için beyzbol sisteminin nasıl işlediğini bildiğini düşünmüştüm. Ama şimdi düşünüyorum da, neden bilsin ki? Brentwood'daki tüm zamanını sporculardan kaçarak geçirdi.

"Bebeğim." Ona doğru uzanıyorum ama o yataktan kalkıyor, kollarını sıkıca kendine sarmış.

"Gidiyorsun."

Bunun gerçek olmadığını bilsem de en azından onunla konuşabilmek için onu sakinleştirmek istiyorum. "Askere alınacağım garanti değil." diyorum.

Yalan.

Bu kolay bir yalan. Disik geçen gün bana Knox ve Carson'la birlikte ilk on aday arasında olabileceğimi söylüyordu.

Etrafında dönüyor, stresli ve huzursuz görünüyor. "Beyzbol hakkında çok şey bilmiyor olabilirim Holt, ama iyi olduğunu biliyorum ve eğer bu baharda seçileceksen, o zaman seçileceksin."

Evet, işe yarayıp yaramayacağından emin değildim.

"Dinle, bir şeyler bulabiliriz. Şu anda konuşmamız gereken bir şey değil."

"Evet, bu konuşmamız gereken bir konu," diye karşılık veriyor. "Baharda bitecekse bu ilişkiye daha fazla dahil olmak istemiyorum. Bu benim için ne kadar adil?"

Ne?

Bitti mi?

Ciddi mi bu?

Boğazım düğümleniyor ve yataktan kalkıp ona yakın olmak istiyorum ama o bir adım geri atıyor.

"Sence de bunu bana *seni seviyorum demeden* önce söylemen gerekmez miydi? Feragatname gibi. 'Dikkat. Seneye burada olmayacağım.'"

"Başta bunun bir yere varacağından emin değildim." Gözleri öfkeyle parladığında, bunun söylenecek doğru şey olmadığını hemen anlıyorum. Yakınından bile geçmedim. Bu durumu nasıl kurtarabilirim ki? *Bu düşmanlık seviyesine nasıl bu kadar çabuk gelebildik?* Gerçi düşündüm de, bugün bana okul yılı sonunda ayrılacağını söyleseydi ve benim bundan haberim olmasaydı ne olurdu? Bir erkek ona asıldığında ne kadar sinirlendiğimi bildiğimden, eminim şu anda öfkeden kuduruyor olurdum. Ama bunu nasıl kurtaracağıma dair hiçbir fikrim yok. O benim her şeyim.

"Peki, ben neydim? Bir fetih mi?"

"Hayır. Siktir." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "bu değildi." "O zaman ne demek istedin?"

Hayal kırıklığı ve saf panikle elimi saçlarımin arasından geçiriyorum. "Başlangıçta sadece benimle çıkmanı sağlamaya çalışıyordum. Senden hoşlanmıştım. Baharatını, mizah anlayışını sevdim. Seni daha yakından tanımak istedim. Uzun vadeli düşünmüyordum."

"Ve *uzun vadeli* düşünmeye başladığında, sence de bunu söylemen gerekmez miydi? Ailenle tanıştığımda ya da belki daha uzun süre takılmaya başladığımızda. Ya da belki aramızda hiçbir şey olmadan benimle sevişmene izin verdiğimde. Ya da ağzımı sana ilk sürdüğümde. Bir şeyler söylemek için bir sürü fırsatın vardı."

"Biliyorum. Siktir, Harmony. Sadece düşündüm-"

"Neyi düşündün? Eğlenebileceğini ve sonra daha büyük ve daha iyi şeyler geldiğinde hayatına devam edebileceğini mi?" Yüzünden aşağı bir damla gözyaşı süzülür ve hemen siler.

"Ne? Hayır." Kaşlarım çatıldı. "Bebeğim, buraya gel." Ona doğru uzanıyorum ama o bir adım daha geri atıyor.

"Bana 'bebeğim' deme. Kalbimi kırarken bana böyle hitap edemezsin." Yüzünden daha fazla gözyaşı akarken keskin bir nefes çekiyor, beni yarıya ve benim lanet kalbimi bir içine tailspin.

"İnanılmaz." Başını iki yana sallıyor. Kapıya doğru yöneliyor ve o gitmeden önce elimi hızla kapıya bastırıyorum.

"Gitmiyorsun."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ne anlamı var Holt? Neden kalayım ki? Açıkça aramızda bir gelecek olmadığını söylüyorsun."

"Ne dedin? Hayır, değilim."

"Yani askere alındığın zaman benimle çıkmaya devam etmek isteyecek misin?" diye soruyor, alaycı bir ses tonuyla.

"Uh . . . evet."

Cevap verecek gibi oluyor ama sonra duruyor. Ağzı kapanıyor ve gözleri çılgınca benimkileri arıyor. "Bekle, ne?"

Kafam tamamen karışmış bir halde kapıya yaslanıyorum. "Ben ... ha?"

"Dur bakalım." Derin bir nefes alır ve yanaklarını siler, vücut dili hâlâ soğuktur.

"İlkbaharda seçileceksin. Ve yakınlarda bir ikinci lig takımı olduğu için başka bir eyalete taşınma şansınız oldukça yüksek."

Bu mantığı takip ederek "Doğru," diyorum.

"Ve ben de burada, Brentwood'da, diplomamı bitiriyor olacağım. Ama benden ayrılmak gibi bir planın yok. Bunu mu demek istiyorsun?"

"Neden senden ayrılalım ki?"

Ellerini birleştiriyor. "Çünkü gidiyorsun. Çünkü istemiyorsun. Çünkü bu senin için çok zor olabilir." Harmony'nin neden onunla uzun mesafeli bir ilişki yaşamanın ayrılmaktan daha kötü olacağını düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok. Bu kız benim geleceğim. Beyzbolla birlikte, inşallah. Ama şimdi görüyorum ki benimle mesafeyi aşmaya istekli olmayabilir. *Şimdi* neden acı çektiğini anlıyorum.

"Senin için çok mu zor?" Ben soruyorum.

Yavaşça başını sallarken gözleri benimkilerle birleşiyor. "Hayır. Değil." *Teşekkür ederim. Lanet olsun.*

Şu anda kendinden o kadar emin görünmüyor ki. Omuzları içe dönük, dişleri dudağının üzerinde endişelenmeye devam ediyor ve gözyaşı lekeli yanakları hala ıslak, odamdaki loş ışıkta parlıyor.

Başka bir şey istediğimi nasıl düşünebilir? Onu arkamda bırakabileceğimi, ilişkimizin bittiğini nasıl düşünebilir?

Temkinli davranarak aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve elini elime alıyorum. Parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum ve şöyle diyorum: "Senden ayrılmak gibi bir niyetim yoktu Harmony. Aslında aylardır tek düşündüğüm şey seni yıllar görebilmek. Sen benim geleceğimsin. Bunun zor olmasını istediğimin , çünkü zor zamanları atlattığımızda her şeyin üstesinden gelebileceğimizi biliyorum."

"Emin misin?" diye soruyor. "Yolda olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum ama Brentwood'dakine benzediğini tahmin edebiliyorum. Kızlar senin dikkatini çekmek için yarışıyor. Sadık olduğunu biliyorum ama en iyi niyetli erkekler bile kendilerini bekâr olmayı dileyebilecekleri bir durumda bulabilirler."

"Ben o adam değilim. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

Kirpikleri titriyor ve yanaklarından aşağı bir gözyaşı dalgası daha dökülüyor. Onları çabucak siliyorum.

"Harmony." Gözleri benimkilerle birleşti. "Seni istiyorum. Sadece seni. Askere alındığımda bu işi yürütebileceğimizi düşünmüştüm. Yaz boyunca benimle birlikte olmak için uçacaktın, staj yapmaya devam edecektin ve okul tekrar başladığında, sezon bitmeden önce sadece birkaç ayımız olacaktı ve bahar antrenmanına kadar seninle birlikte olmak için buraya dönebilecektim. Birbirimizden sadece birkaç ay ayrı kalırız ve sonra birlikte olabiliriz."

"Yaz boyunca seninle kalmamı ister misin?"

"İşte bu!" Enerjim geri geliyor, heyecanım artıyor. "Çok güzel bir ev olacağını söylemiyorum ama bunu başaracağız. Yazabilirsin, düzenleyebilirsin, uzaktan yapman gerekenleri yapabilirsin ama yine de benimle birlikte olursun."

"Oh." Dudakları yukarı kalktı. "O zaman sanırım iyiyiz."

Gülüyorum. "Evet, bebeğim. Biz iyiyiz."

Mümkün olduğunca soğukkanlı olmaya çalışarak, rahatça başını sallıyor ve "Tamam. Güzel."

Daha da çok gülüyorum ve sonra onu yatağa yatırıyorum. Ellerini yatağa sabitlediğimde güzel saçları altında dalgalanıyor.

"Az önce ne oldu öyle?"

"Korkunç bir iletişimsizlik."

"Bence de." Eğilip burnumu çenesine sürtüyorum ve ardından tatlı, yumuşak öpücükler konduruyorum. "Tanrım, bir an için hayatımdan çıkıp gideceğini sandım. Paniğe kapılmışım bebeğim."

Bacakları altımdan ayrılıyor ve bedenime yer açıyor. "Priya'nın evde olduğundan emin olmayı planlıyordum, böylece onun omzunda ağlayabilirdim."

"Olaylar hızla tırmandı."

Kıkırdıyor. "Evet, özür dilerim Holt. Bazı nedenlerden dolayı, sanırım *arkadaşlarını tanımama* meselesi beni korkuttu. Sanırım buna bir de aniden ayrılacağın bilgisini ekleyince pek iyi anlaşılamadık. Ama şimdi iyiyiz, söz veriyorum."

Dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Güzel." Üzerinden kalkıp yatağın kenarına oturuyorum.

"Ne yapıyorsun?"

"Odama giriyorum." Onu oturur pozisyona çekiyorum ve sonra odanın ortasına doğru başımı sallıyorum. "Benim için soyun, bebeğim."

Tek kelime etmeden yatağımdan kalktı ve tam karşımda durdu. Ellerimi kucağımda tutuyorum ve tişörtünü başının üzerinden kaldırıp ten rengini tamamlayan açık mor sütyenini ortaya çıkarırken gözlerimi ona dikiyorum. Göğüsleri dolgun, kalkık ve bu gece özellikle seksi görünüyor. Ardından ayakkabılarını tekmeliyor, çoraplarını çıkarıyor ve pantolonunu çıkarıp diğer kıyafetleriyle birlikte yere bırakıyor. Sütyeni ve açık mor dantel tangasıyla kalıyor.

Parmağımı bir daire içinde döndürüyorum. "Benim için dön."

Yavaşça ellerini saçlarının arasından geçiriyor ve dönüyor. Vücudunun kıvrımlarına bakarken ağzım sulanıyor.

"Çok seksi." Geri çekilip elimi uzattım. Elimi tutuyor ve onu yavaşça indiriyorum, böylece karnı kucağımda uzanıyor. Elimi sırtında gezdiriyorum ve sonra omurgasından sütyeninin kopçasına doğru ilerliyorum. Parmaklarımın bir hareketiyle kopçayı açıyorum.

Tam olarak ne istediğimi bilerek, elimi sırtından aşağıya ve tangasının kayışının altına doğru düzleştiriyorum, sonra elimi yanaklarının arasından kaydırıyorum ve zaten ıslak olan amını buluyorum.

"Evet," diye fısıldıyor kucağımda rahatlarken. "Evet, Holt."

Yirmi Dördüncü Bölüm

HARMONY

"Merhaba, Anne," diyorum FaceTime üzerinden ona el sallayarak.

"Selam, tatlım." En sevdiği sandalyesinde oturuyor. Tahminimce bir şeyler örüyor çünkü arka planda belli belirsiz Dolly Parton'ın sesini duyabiliyorum ve yüzünde şömineden gelen bir ışık titreşimi var. "Nasılsın?"

"Güzel," diye cevap verdim. "Şükran Günü için eve geleceğimi söylemek istedim."

"Ne?" Gözleri genişler. "Harmony, nasıl? Noel'de eve dönüş biletin için para biriktirdiğini sanıyordum."

Yan tarafa bakıyorum ve sonra tekrar telefona bakıyorum. "Seni biriyle tanıştırmak istiyorum."

Holt içeri giriyor ve annem "Aman Tanrım, bu Holt olmalı" derken eli göğsüne düşüyor.

"Merhaba, Bayan Styles." Holt el sallıyor. "Sonunda sizinle tanışmak harika."

"Oh, o zevk bana ait." Annem saçını düzeltmeye ve daha dik oturmaya çalışıyor. Bu beni kıkırdatıyor. Aslında telaşlandı. "Senin hakkında çok şey duydum. Hepsi de iyi. Harmony sana vurulmuş gibi görünüyor."

Holt gülümsüyor ve bana bakıyor. "Ben de ona bayılıyorum." "Aman Tanrım. Bu harika." Ve sonra, sanki bir Ağzına megafon takmış, bağırıyor, "Bob. Bob, buraya gel. Harmony telefonda erkek arkadaşıyla konuşuyor." Babam cevap vermeyince, annem elini alnına bastırır. "Tanrım, unutmuşum. Markette elmalı turta alıyor. Aşerdi."

Ben gülüyorum ve Holt da kıkırdıyor.

"Anne, iyi misin?"

Başını sallıyor ve gözlerinden yaşlar süzölmeye başlıyor.

"Anne?"

Elini yüzünün önünde sallıyor. "Özür dilerim. Çok bunaldım." Derin bir nefes alıyor. "Şükran Günü için eve mi geliyorsun?"

Anneme neler olduğundan emin olamadığım için başımı sallıyorum. "Evet. Ona defalarca hayır dememe rağmen, Holt bizi eve uçuracak. Ben de öyle umuyordum."

"Onu da yanımda götürürsem sorun olmaz."

"Aman Tanrım. Tabii ki. Sizinle şahsen tanışmayı çok isteriz."

"Ailenizin Şükran Günü'nü mahvetmeyeceğim, değil mi?" Holt soruyor.

"Hiç de değil." Annem evin etrafına göz gezdiriyor. "Tanrım, sen gelmeden önce evi derinlemesine temizlemem gerekecek."

"Anne, buna gerek yok."

Beni başından savdı. "Babanın çorap çekmecesini karıştırmak ve eski çoraplardan kurtulmak için bir bahaneye ihtiyacım vardı."

"Anne, oraya varmadan önce eski çorapları ayıklamana gerek yok. Holt çoraplarla ilgilenmiyor bile."

"Çoraplarla hiç ilgilenmiyorum," diyor yanımda. "Ben daha çok iç çamaşırlarıyla ilgileniyorum. O taraftaki delikler nasıl?"

Onu dürtüyorum ve annem gülüyor. "Ah canım. Bu Şükran Günü'nde eğlenmeyecek miyiz?" Derin bir nefes alıyor. "Sabırsızlanıyorum." Tekrar gözyaşlarına boğuluyor. "Kızımızı eve getirdiğin için teşekkürler Holt. Bunun bizim için anlamı çok büyük."

"Harmony'nin büyüdüğü yeri göreceğim, sizinle ve Bay Harmony ile tanışacağım için heyecanlıyım. Styles."

"Ailen bizim eve gelmene izin veriyor mu?"

"Evet. Onlar aslında New York'taki bir gıda bankasının baş sandalyeleri. Şükran Günü aslında bir aile tatili değil, daha çok bir geri verme zamanı. İkinizle tanışmak için zaman ayırmamın sorun olup olmadığını sordum, onlar da bunun önemli olduğunu düşündüler. Yeter ki gelmemde bir sakınca görmeyin."

"Harika bir eklenti olacak. Burada ne kadar kalacaksınız?"

"Sadece iki gün. Lokantada çıkamadığım bir vardiyam var," diye cevap veriyorum.

"O zaman iki gün yeter. İkinizi göreceğim için çok heyecanlıyım. Ne harika bir sürpriz."



Holt'un bizim için almakta ısrar ettiği kiralık arabadan inerken, "Annemin bol bol sarılmasına hazır olun," diyorum.

"Çok heyecanlıyım." Mütevazı çiftlik evimize bakıyor. Ağaçlar yapraklarını dökmüş, çimler ölmüş ve evimizin bahçesinden sarkan

Verandadaki bitki kancaları. Onlar yeni. Beni gülümsetiyor. Annem uğraşıyor.

Holt arabanın arkasına gidip bavullarımızı alıyor ve bagajı kapatmadan önce onları yere bırakıyor. Holt başıma bir öpücük kondururken ön kapı açılıyor. Annemi verandada ellerini göğsünde birleştirmiş bir halde buluyorum.

"Her fişkıracak," diyorum sessizce. "Dikkatli ol."

"Merhaba," diyor annem el sallayarak. Ona doğru yürüyorum ve kocaman sarılıyorum ama bu kısa sürüyor çünkü erkeğime ulaşmak için beni hızla kenara çekiyor. "Ve sen de Holt olmalısın." Annem kollarını açıyor ve Holt ona sarılmak için eğiliyor. "Oh, seninle tanıştığıma çok memnun oldum. Şahsen daha da yakışıklısın."

"Sizinle tanışmak çok güzel Bayan Styles."

"Bu benim Harmony'm mi?" Babam klasik ekose uzun kollu ve kot pantolonuyla bize doğru yürürken soruyor.

"Selam baba," diyorum beni kucağına çekerken. Beni bıraktığında Holt'a dönüyor ve elini uzatıyor. "Holt Green, seninle tanışmak harika."

Holt babamın elini sıktı. "Bay Styles, o zevk bana ait. Beni ağırladığınız için teşekkür ederim. Şükran Günü'nün kutsal bir aile zamanı olabileceğini biliyorum, bu yüzden burada olduğum için oldukça minnettarım."

"Teşekkürü gerek yok." Babam karnını sıvazlıyor. "Yemeğe hazır olduğun sürece başımızın üstünde yerin var."

"Yemek yiyebilirim," diyor Holt.

"O zaman eve girelim." Annem ellerini çırpıyor. Babam da onun arkasından geliyor ve Holt çantalarımızı kapıp ikisini de içeri alıyor.

Ona gülümsüyorum, çok şaşırmasam da ailemin şimdiden ondan hoşlanmış görünmesine minnettarım. Annem mi? Tam bir çocuk oyuncağı ve *bayıldı*. Babam mı? Her zaman pratik ve iyi kalpli, Holt hakkında muhtemelen çok az şey söyleyerek öğrenecek. *Zaman gösterecek*.

Ailesiyle tanıştığımda çok net olan bir şey vardı, o da zenginlikleriydi. Bir beyzbol maçı için uçakla gelebilecek kadar zengin olmaları. Benim ailemin Chicago'ya seyahat edecek parası bile yok ve orada bulunduğum üç yıl boyunca da olmadı. Yine de bu düşüncelere bir son vermeli ve Holt'un düşündüğüm kadar samimi olduğunu ve ailem hakkında daha az düşünmeyeceğini ummalıyım.

Yine, zaman gösterecek.



Bavullarımızı çocukluk odama götürürken, "Ailemin seni kanepede yatırmadığına İNANAMIYORUM," diyorum.

Akşamı oyun oynayarak ve klasik Şükran Günü öncesi yemeği olan pizza yiyerek geçirdikten sonra, Holt sürekli elimi tutarken ateşin başında konuştuk. Ailem Holt'a beyzbol hakkında sorular sordu, yaklaşan draft hakkında ne düşündüğünü, bölümünü ve draft edilirse eğitimini nasıl tamamlamayı planladığını sordu. Her soruya sabırla cevap verdi, benden ve babasıyla Fifer'ın *New York, New York*'ta yaptığım işten ne kadar *etkilendiğinden* bahsetti ve hatta ona bir şans verdiğim için minnettar olduğunu itiraf etti.

Artık geceyi geçireceğimiz için Holt için battaniye sordum ve bana numara yapmamamı ve onu odama geri götürmemi söylediler. Şok olduğumu söylemek yetersiz kalır. Ayrıca biraz da utandım. Artık büyüdüğümü biliyorum ama yine de Holt'u benim odamdan başka bir yerde uyutacaklarını düşünmüştüm.

"Onları kazandım," diye fısıldıyor Holt. "Kızlarını erkek arkadaşıyla birlikte ergenlik çağındaki erkek grubu aşkının mağarasına göndermekte bir sakınca görmüyorlar."

"Erkek grubu aşkı diye bir şey yok," diyorum sade yatak odamın kapısını açarken.

Holt odaya girer ve etrafa bir göz atar. "Huh. Bundan çok daha fazlasını bekliyordum."

Kapıyı kapattım. "İnan bana, eskiden kolajlar ve posterlerle kaplıydı. Geçtiğimiz yaz, tüm utanç verici posterleri ve kupalarımı indirdim ve aileme kardeşleri ziyaret ettiğinde kullanabilecekleri uygun bir misafir odası verdim."

Şifonyerimde birkaç hatıra eşyası kaldı ama onun dışında yeni çarşaflar, yeni yorgan, yeni boya. Eskiye sildim ve aileme yeni bir şey verdim.

"be. Keşke tüm ihtişamıyla görebilseydim."

"Çok yazık." Ona gülümsüyorum. "Yatmaya hazırlanalım mı?"

Başımı sallıyorum ve ondan bavulumu alıyorum. Koridordaki banyoda sırayla hazırlanıyoruz. Önce onun gitmesine izin verdim ve dişlerimi fırçalayıp tuvaleti kullandıktan sonra odaya döndüğümde, onu tuvaletin kenarında otururken buldum.

Yatağında, elleri kucağında, üzerinde bir eşofman altı ve bir tişört var. Gözleri üzerimde geziniyor ve kıkırdıyor.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Sanırım bu yatakta birlikte giydiğimiz en fazla kıyafet."

Üzerimdeki gecelik ve pantolona bakıp kıkırdıyorum. "Evet, seninle tanıştığımдан beri bunları giydiğimi sanmıyorum."

"Onları görmediğimden eminim. Şimdi, tangalarınız ... Onları çok iyi tanıyorum."

Gözlerimi devirerek tuvalet çantamı bavulumun yanına bırakıyorum ve yatağa gidip yorganı ve çarşafı indiriyorum. Holt yanıma atlıyor ve yerleştikten sonra beni kaşıklıyor. Eli karnıma gidiyor ve beni sıkıca tutuyor.

"Nasıl hissediyorsun, bebeğim?"

Eli biraz daha aşağıya iniyor ve beni nazıkçe tutuyor. "İyiyim.

Biraz midem bulanıyor ama iyiyim."

"Sana bir şey getirmemi ister misin?"

Başımı salladım. "Sadece sarıl bana. Bize sarıl."

Daha da yakınımı sokuluyor ve başımın yanını öpüyor. "Sence ailen yarın ne diyecek?"

"Bilmiyorum." Zihnim olasılıklarla dönmeye başladı.

Dört gün önce hamile olduğumu öğrendik. Hala nasıl olduğunu anlamaya çalışıyoruz. Nasıl olduğunu biliyoruz ama doğum kontrol yöntemimin nasıl başarısız olduğunu bilmiyoruz. Holt, sperm engelleyici barikatı aşmanın kendi güçlü spermi olduğunu düşünmeyi seviyor. Etrafta göğsü kabarmış bir şekilde dolaşıyor.

Adet dönemimi kaçırdığımı fark ettiğimde, hamile olduğumu hemen anladım. Olmamam için çok fazla seks yapmıştık. Çiş çubuğu pozitif çıktığında şok oldum. Ama garip bir şekilde, öfke yoktu. Ve bunun Holt'la çok ilgisi var. Bir çift olarak üzerimizde yarattığı muazzam değişikliklere, gelecekteki yörüngemize rağmen çok sevindi. Bir kez bile hayal kırıklığına uğramış gibi görünmemesi ilişkimize olan güvenimi artırdı.

"Yirmili yaşlarımda başında baba olmanın heyecan duyacağım bir şey olacağını asla . Ama bu seninle, Harmony. Harika bir şey yarattık. Bu sadece sonsuza dek sürecektir hayatımıza erken bir başlangıç, bebeğim. Bunu başardık."

Bizde bu var.

Üzerimize bir huzur çöktü ve bu sözler o zamandan beri tekrarlanıyor. Hiçbir noktada bunun planlarıma zarar verdiğini hissetmedim ve bu beni şaşırttı. *Artık sadece dünyaya karşı Harmony Styles değilim, kendi yolumu çiziyorum.*

Artık bir suç ortağım var.

Holt'a Şükran Günü'nde aileme söylemek için eve gidip gidemeyeceğimizi sorduğumda, o da tamamen aynı fikirdeydi. Her şeyi ayarladı ve Cumartesi günü açık olan bir kadın doğum uzmanından randevu almamız için bizi Cuma gecesi Chicago'ya götürecek uçuşları bulmayı başardı. Anneme işte vardiyam olduğunu söyledim, ama bu randevuyu örtbas etmek içindi.

"Korkuyor musun?" diye sorar.

"Biraz, evet. Sorular soracaklar ve cevaplarımız olduğunu sanmıyorum."

"Sence ne soracaklar? Cevapları şimdi düşünelim ki yarın hazırlıklı olalım."

Kollarında dönüyorum ve ona bakıyorum. "Bunu çıkarabilir misin?" Gömleğini çekiştiriyorum.

"Ne istersen," diyor gömleğini başından kenara fırlatmadan önce. Elim hemen çıplak tenine gidip sıcaklığını emiyor. Anında kendimi daha iyi hissetmeye başlıyorum. Daha rahat.

Eli yılan gibi gömleğimin altından geçip sırtıma uzanıyor ve beni sıkıca tutuyor. "Bana soruları sor."

"Tamam." Derin bir nefes alıyorum. "Bebeği doğurmayı düşünüyor musun?"

Holt gözlerimin içine bakarak, "Evet." dedi.

"Hâlâ seçmelere katılacak mısınız?" "Evet."

"Askere alındığın zaman ne yapacaksın?" Öğrendiğimizden beri aklımda olan tek soruyu soruyorum.

"Henüz Harmony ile bu konuyu konuşmadım," diyor, sanki ailemle konuşuyormuş gibi ve bu çılgın plana uyması onu daha çok sevmeme neden oluyor. "Ama biraz araştırma yaptım ve danışmanımın yardımıyla diplomasını internet üzerinden tamamlayabileceğini öğrendim."

"Ne?" Ben soruyorum. "Gerçekten mi?"

"Evet. Sırt çantamda programla ilgili tüm bilgiler var." "Ciddi misin?"

Neden bana daha önce söylemedin?"

"İyi olduğunu söylüyor ama ben seni tanıyorum bebeğim. Gergin olduğunu anlayabiliyorum. Ben istemedim

Hazır olmadığınız sürece bunu size bahsedemezdim. Görünüşe göre zamanı geldi. Ama Brentwood'da kalmak ve şahsen katılmak istersen bir şeyler ayarlayabiliriz."

Başımı sallıyorum ve ellerimi yanaklarına uzatıyorum. "Hayır, seninle olmak istiyorum. Bekle, bunu söylüyorsun, değil mi? Seninle gelebileceğimi mi?"

"Evet." Gülüyor. "Seyahat için her gün orada olamayacağım ama o kadar da uzakta olmayacağım. Birlikte küçük bir daire bulabiliriz, sen hem stajına hem de okuluna devam edebilirsin ve zamanı geldiğinde bebeğe bakabiliriz."

"Beni gerçekten istiyor musun?"

"Evet Harmony," diyor gözlerimin içine bakarak. "Seni her zaman yanımda istiyorum."

"Ve baba olmaktan korkmuyor musun?"

Eli yan tarafımı düzeltiyor. "Yani, kendime güvenmiyorum ama öğrenmek için zamanım olduğunu biliyorum. Babam harika biri, bu yüzden gerçekten iyi bir rol modelim olduğunu hissediyorum. Harika bir takım olacağız Harmony. Ve evet, mükemmel olmayacak. Değişkeniz ve duygularımızı kollarımıza takıyoruz, bu yüzden kavgalara gireceğiz ve ilişkimizde birkaç kez gördüğümüz gibi bana katlanamadığın zamanlar olacak. Ve sanırım kızgın kalmaktansa her zaman uzlaşmayı tercih ettiğimizi de gördük." Duraklıyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, bu sevmeye başladığım bir şey. "Bizi öfkeliendiren şeyleri geride bırakmak için birlikte çalışmamız sana daha da fazla güvenmemi sağlıyor Harmony. Bu işte, seninle, *bizimle*, uzun vadede varım. Aklımda başka bir seçenek yok. Seni seviyorum. Nokta."

"Ortalama bir üniversiteli gibi konuşmadığının farkında ?"

"Ben ne zaman ortalama oldum ki bebeğim?" Karnımı okşuyor. "Sanırım elimizde bunun kanıtı var."

"Aman Tanrım." Dudaklarıma bir öpücük kondururken gülüyorum. "Lütfen, Tanrı aşkına, babama güçlü spermelerinden bahsetme, tamam mı?"

"Neden olmasın? Benim fındık torbam içinde gerçek tıbbi mucizeler taşıyor. Bu babanın bilmesi gereken bir şey."

"Beni nasıl bağladığını anlamıyorum."

Kıkırdıyor. "Eğlenceli tarafımı göstermekle başladı. Sonra seksi tarafımı, sonra da şefkatli tarafımı. Bu bir süreç. Ele geçirilmesi zor Harmony Styles'ı yakalamak için iyi düşünülmüş bir denklem."

"Enine boyuna düşünmene sevindim."

Eli gömleğimden göğsüme doğru ilerliyor. Başparmağını sertleşmiş mememin üzerinden hafifçe geçiriyor. "Hâlâ hassas mısın?"

Dudaklarım birbirine kenetli,
başımı sallıyorum. "Hâlâ azgın
mısın?"

Tekrar başımı salladım.

"Güzel, çünkü senin amını gerçekten arzuluyorum."

"Asla olmaz. Ailem bizi duyacak. Sessiz olmadığımı biliyorsun."

Eli göğsümü bırakıyor ve bir parmağını kolayca üzerinde kaydırđı yarığımaya doğru ilerliyor. "Ah, siktir, bebeğim. Çok ıslaksın. Lütfen bunu senin için halletmeme izin ver."

Bacaklarım isteğim dışında ayrılıyor. "Sadece parmakların," diyorum. "Ve ağzımı kapat."

Kıkırdıyor. "Sakin ol, bebeğim."



"HAZIR OLDUĞUNA EMİN MİSİN?" Holt gömleğini giyerken sorar.

Dün gece, parmaklarına boşaldıktan sonra, ikimiz de bayılmadan önce ona hızlıca - ve *hızlıca* demek istiyorum - *bir el* işi yaptım. Bu sabah uyandığımdaya kendimi iyi hissediyordum, sabah hastalığı yoktu - neyse ki - ve sanırım bunun avantajını kullanmalıyız.

Başımı salladım. "Sabah bulantılarımın başlamasındansa şimdi daha iyi."

"Doğru." Bana doğru yürüyor, saçlarının uçları havaya kalkmış, yüzünde tembel bir gülümseme. Hiç kimse benim erkeğim kadar yakışıklı olamaz, özellikle de gözlerinde bana duyduğu aşk varken. Kalçalarımı kavlıyor ve alnıma bir öpücük konduruyor. "O zaman bunu yapalım."

Elimi tutuyor ve birlikte mutfağı doğru yürüyoruz, annem ve babam bornozlarının içinde Şükran Günü oyun planlarını gözden geçiriyorlar. Yemek hazırlığını çok ciddiye alıyorlar.

"Günaydın," diyorum, bir anda sinirlerim tepeme çıkıyor. Yanımda olduğundan emin olmak için Holt'un elini sıkıyorum. O da sıkıyor.

Annem ve babam başlarını kaldırıp bakarlar. "Günaydın. Nasıl uyudun?" "Harika," diye cevaplıyor Holt. "Peki ya sen?"

"Hindiyi düşünmeden edemedim," diye cevaplıyor babam. "Kızartıyoruz ve yeterince yağım olduğundan emin değilim."

"Bir sürü yağın var." Annem omzunu sıvazlıyor ve masayı işaret ediyor.
"Kekler ve portakal suyu. Buyurun."

Holt ve ben masaya oturuyoruz bana bir bardak portakal suyu doldururken beni masanın altından dürtüyor.

Boğazımı temizledim ve "Yemek planlamasını bir süreliğine bir kenara bırakabilir misiniz? Sizinle bir şey konuşmak istiyorum."

Annem okuma gözlüklerini indirip "Her şey yolunda mı?" diye sorar. Oh Tanrım.

Bu düşündüğümden daha zor olacak.

"Evet." Midem bulanıyor. "Sana söylemek istediğimiz bir şey var..." Holt'a bakıyorum, o da bana gülümseyerek cesaret veriyor. "Şunu söylemek istiyorum..." Dişlerim takırdıyor. Midem titriyor. Kelimeleri bulamıyorum.

"Harmony hamile," diyor Holt benim yerime, elini güven verici bir şekilde kalçama koyarak.

Annem ve babam sersemlemiş bir şekilde sandalyelerine otururlar. Tamam, bunu gerçekten beklemiyorlardı. Ama kim bekliyordu?

Yaşadığı küçük kasabadan çıkıp kendi başına bir şeyler yapmaktan başka bir şey istemeyen bir kızdım. Bebeklere hiç ilgi göstermedim. Kendi ailemi kurmaya. Bebek bakıcılığı işine bile kalkışmadım.

Ve evet, gencim.

O yüzden neden şaşırdıklarını anlayabiliyorum. "Hamile misin?" Annem sonunda sordu.

"Evet," diye cevap veriyorum.

"Ne kadar ilerlediniz?"

"Emin değilim. Cumartesi günü bir randevumuz var." Tamam, bunu yapabilirim.

Bu sorular çok kolay.

Babam sandalyesinde doğruldu ve Holt'un gözlerinin içine baktı. "Kızımınla evlenmeyi mi planlıyorsun?"

Tamam, belki bu sorular Holt'un "Evet," diye yanıtladığı kadar kolay değildir.

Ne diyeyim?"

Holt'a döndüm. "Affedersiniz?"

Bana değil, babama hitaben, "Kızınızla çıkmaya başladığım bir aydan beri onunla evlenmeyi planlıyordum. Başından beri benim için hiç akıllıca değildi, Bay Styles. Hamile kalmak

ama bu hiçbir şeyi değiştirmmez. Ona aşığım ve ondan başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum."

Oh . . . canım . . . Tanrım.

"Harmony'nin okulu bitirmesi konusunda endişelendiğinizi biliyorum, ama bir danışmanla konuştum ve diplomasını internet üzerinden alabilecek. Baharda askere alınırsam benimle gelebilir. Bize bakabilir ve yolda olmadığım zamanlarda elimden geldiğince onun yanında olabilirim. Harmony'ye ve bebeğimize gözüm gibi bakmaya niyetliyim."

Bu adam.

Okul başlamadan önce tanıştığım eğlenceyi seven, alaycı, sinir bozucu adam. En çılgın hayallerimde bile benim hakkımda bu kadar tutkuyla konuşacağını düşünmezdim. Ne de birbirimize aşık olacağımızı ve bir bebek beklediğimizi.

Ama buradayız ve şu anda bundan daha şanslı olabileceğimi sanmıyorum.

"şey," diyor babam kulağının arkasını kaşıyarak. "Buna ne diyeceğimi bilemiyorum ama sen iyi bir adamsın Holt Green."

"Öyle mi?" diye sordu, şaşırarak. Böyle bir cevaba hazırlıklı olduğunu sanmıyorum.

Ben de öyle.

"Gerçekten hamile misin?" Annem soruyor, gözlerinde yaşlarla. "Hamileyim." Benim de gözlerim doldu.

"Bu kadar genç yaşta büyükanne olmayı beklemiyordum ama elimden geleni yapacağım." Annem sandalyesinden kalktı. Yanıma geliyor ve beni koltuğumdan çekip kucaklıyor. Sessizce "İyi misin tatlım?" diye sordu.

"Evet," diye cevap veriyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölüyor.

Annem Holt'a sarılırken babam da bize katılıyor ve beni kucaklıyor. Fısıldayarak, "Seni seviyor. Bunu gözlerinde görebiliyorum."

"Biliyorum baba. Ben de onu seviyorum."

"Bazen güzel bir gelecek inşa etmek için ihtiyacınız olan tek şey aşktır." Başımdan öpüyor ve bana sıkıca sarılıyor.

Bu da ailemi çok sevmemin ve onlara saygı duymamın nedenlerinden biri. Küçük kasaba hayatını terk edip kendim için bir şeyler yapmanın hayalim olduğunu biliyorlar. Son üç yıldır beni yönlendiren buydu. Planlarım şu anda raydan çıkacakmış gibi görünse de -ya da belki de gerçekleşmesi daha uzun sürecek olsa da- tek önemsedikleri şey küçük kızlarının bakımlı ve mutlu olması. Memnun olmak. Tıpkı annemin bunca yıldır söylediği gibi. *Tanrım, çok şanslıyım.* Birkaç saniye sonra baba uzaklaşır ve

Holt'a uzanıyor. Elini tutarak, "Ona göz kulak olman için sana güveniyorum," der. Holt babamın gözlerinin içine baktı. "Sana söz veriyorum."



"İYİ MISIN, BEBEĞİM?" Holt, ben tuvalete doğru eğilirken sırtımı ovarak soruyor.

Nefesimi bırakıp arkama yaslanıyorum, midem yatışmaya başlıyor. "Evet. Sanırım öyle." Duvara yaslanıp başımın arkaya düşmesine izin veriyorum. "Şükran Günü yemeğinin üzerimde böyle bir etkisi olacağını kim bilebilirdi?"

"Yams benim için asla eskisi gibi olmayacak."

Kıkırdıyorum ve ona yaslanıyorum. Kollarını bana doluyor ve sıkıca sarılıyor. "Kusmamı izlediğin için teşekkür ederim."

"Daha önce bunun için teşekkür edildiğinden emin değilim ama kabul ediyorum." Soğuk el bezini alıp başıma bastırıyor. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet. Mide bulantısı geçti."

"Güzel." Başıma bir öpücük daha konduruyor. "Şimdi kendini daha iyi hissediyorsun, dürüst olacağım - hasta olmanı izlemek beni korkutuyor. Seni böyle görmekten nefret ediyorum."

"Beni *sevdiğin* için mi?" Alaycı bir tonda soruyorum. "Çünkü istiyorsun Benimle *evlenir* misin?"

Yan tarafımı gıdıklıyor. "Benimle dalga geçme." "Yani, dalga geçebiliyorsun ama alamıyor musun?"

"Hayır, tüm bu alayları kaldırabilirim, ama konu sen ve sahip olduklarımız olduğunda değil."

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Ona bakmak için döndüm. "Ne istersen."

"Ciddi miydin, bir ay içinde benimle evlenmek istediğini biliyor muydun?"

"Aklımda hiçbir soru işareti yok," diye yanıtlıyor.

"Peki benimle bu konu hakkında ne zaman konuşacaktın?"

"Doğru zaman geldiğinde," diye yumuşak bir şekilde cevap verdi.

"Peki ne zaman doğru zaman olacak? Çünkü ben istemiyorum-"

"Yakın zamanda değil." Sesi yatıştırıcı. "Her seferinde bir adım. İşleri yasal hale getirmek için bolca vaktimiz var. Kalbimde benimsin ve önemli olan tek şey bu. Sadece sağlıklı olduğundan emin olalım. Tamam mı?"

"Tamam," diye cevap veriyorum, yüzümde bir gülümseme, çünkü garip bir şekilde iyiyim. Ve ne kadar değiştiğimi kesinlikle görebiliyorum. Birkaç ay önce bir staj için Fifer'i aramazdım *çünkü* Holt Green ayarlamıştı. Holt'un bir kez daha diplomamı ve stajımı tamamlamam için alternatif yollar bulduğunu bilmek bana büyük bir saygı ve sevgi gösteriyor. Evet, hayatım farklı görünüyor ama ben iyiyim.

Yirmi Beşinci Bölüm

HOLT

"Ben hala inanamıyorum," diyorum küçük fıstığımızın resmine bakarak.

Harmony uyuklu bir şekilde yastığına sarılırken kıkırdıyor. Öğleden sonrayı doktorda geçirdik ve hamileliğinin teyit edilmesi için test sonuçlarını bekledik. Daha sonra Priya'nın izniyle gizlice lokantaya milkshake aldık ve Harmony'nin dinlenmekte olduğu evine geri döndük.

Elimi alnına götürüyorum ve gözlerinin kapanışını izliyorum. Son zamanlarda aşırı yorgun, ki doktor bunun normal olduğunu söyledi. Şu anda onunla ne kadar konuşmak istesem de dinlenmesine izin vermeliyim.

Yirmi dört Temmuz onun doğum

tarihi. Lanet olası 24 Temmuz.

Bu neden böyle bir sorun?

Çünkü askere alınsaydım tam da o zaman bir kulübe gönderilecektim. Nedense daha fazla zamanımız olacağını düşünmüştüm ama ben onun elini tutmak için yanında olamayacakken muhtemelen bebeği doğuracağını düşünmek beni fiziksel olarak hasta ediyor. Bebeğin sezon içinde geleceğini biliyordum ama bugüne kadar hiç tam olarak oturmamıştı.

Harmony yaz doğum gününün eğlenceli olduğunu çünkü tatile gidebileceğimizi söylemişti ama açıkçası hatırlayamıyorum çünkü tek düşünebildiğim bu yazın nasıl . Açıkçası beni kimin seçeceğine dair hiçbir fikrim yok ama seçilmek kaçınılmaz. Bu yıl draft edilmemeyi ve gelecek yıl seçilmeyi düşünebilirdim, ancak yolda bir bebeğim olduğu için kariyerime mümkün olduğunca çabuk başlamak istiyorum, böylece ailemi desteklemek için güven fonuma güvenmek zorunda kalmayacağım. Ailemi kendi başıma geçindirebilmek istiyorum.

Güven fonu, ikinci ligde bok gibi oynadığım ilk birkaç yıl için yardımcı olacak ve fon için minnettarım çünkü nereye taşınırsak taşınalım, güzel bir yere taşındığımızdan emin olacağım. Lüks olması gerekmiyor ama birçok ikinci lig oyuncusunun yaşadığı gibi boktan bir yer de olması gerekmiyor.

Ama ya ailesine yakın değilsek? Annesinin bu bebeğin hayatının bir parçası olmak isteyeceğini biliyorum. Harmony'nin yanında olması için onu uçurmalı mıyım?

Annesi onunla birlikte olmak için işten yeterince izin alabilir mi? Ailemin yardım edeceğini biliyorum ama Harmony henüz onlarla o kadar yakın değil. Bu sabah FaceTime üzerinden onlara haberi verdiğimizde, açıkça endişelendiler ama aynı zamanda heyecanlandılar.

Babam sonra bana mesaj attı ve bir numaralı önceliğimin ailem olduğunu söyledi. İkinci öncelik beyzbol.

Harmony'yi ilk sıraya koymanın bir yolunu bulmam gerekiyor, ancak kendim için bir şeyler yapabilmek için beyzbola da odaklanmam gerekirken bunu nasıl yapacağım konusunda zorlanıyorum.

Belirgin bir endişe hissi ensemden yukarı doğru tırmanmaya başlıyor. Bunu nasıl yapacağım? Geleceğim beni bazen haftalarca Harmony'den uzak tutacak. Bunun için bana kızacak mı? Benim yüzümden hayallerini, geleceğini değiştirmek zorunda kaldığı için bana kızacak mı? Ellerimi ondan uzak tutamadığım için mi?

Onun geleceği hakkında benimki kadar konuşmadık. Ben her şeyi baharda ne olacağına göre ayarladım. Ona gerçek planlarının ne olduğunu hiç sormadım. Her şeyi kendi başıma çözdüm.

Parmağım altında gezinmeye devam ediyor. Onun için her şeyden vazgeçerdim.

Onu.

Ben olsam yapardım.

Beyzbol benim mutlu yerim oldu. Beyzbol benim evim oldu.

Ancak son birkaç aydır, ev

başka bir şey. Harmony'nin kolları olmaya başladı. Harmony'nin gülümsemesi. Harmony'nin parlak zekası. Bana evimdeymişim gibi hissettiren kişi o.

Ve onun için her şeyden vazgeçerdim. Her şeyden.

Bana yaklaşıyor ve sessizce "Düşündüğünü duyabiliyorum" diyor. "Ne?"
Gülüyorum.

Gözleri uyuklu bir şekilde açılıyor. "Endişeleniyorsun."

"Endişeli misin? Hayır bebeğim, endişelenmiyorum," diyorum elimden geldiğince sakın bir şekilde. "Bana yalan söyleme Holt. Endişelendiğin saniyeyi gördüm.

Doktorun ofisi. Zihniniz çalkalanıyor, bu yüzden içinizde tutmak yerine benimle konuşun."

Cehennem.

Bu noktada beni çok iyi tanıyor.

Yine de endişelerimi ona yüklememin imkanı yok.

Bu onun ihtiyacı olan son şey. Ama bilmem gereken bir şey var.

Başparmağımı yanağına götürerek yumuşak tenini okşamaya devam ediyorum ve "Senin için her şeyden vazgeçerim Harmony," diyorum.

Alnı kırıyor. "Neyi bırakayım?"

"Beyzboldan."

"Ne?" Gözleri büyür. "Bunu neden söyledin?"

"Hamile olduğunu öğrendiğimizde, hayatını bir kenara bırakacak olanın sen olacağını düşünmüştüm. Ben kendi hayallerimin peşinden koşarken senin de kendi hayallerini askıya alacağını düşünmüştüm. Her şeyi planladım. Beni nasıl takip edebileceğini öğrendim. Bunu seninle tartışmadım bile, sanki çözüm bendeymiş gibi ortaya koydum. Ama bu bir çözüm değildi, çünkü tüm uzlaşmaları yapan sendin. Bu daha çok bir diktatörlüktü."

Doğrulup bacak bacak üstüne atıyor ve bana bakıyor. "Saçmalama Holt. Bana ne dikte etmediniz."

"Senin bir söz hakkın yoktu." Elini kendi elime aldım. "Seni seviyorum Harmony. Sen benim için osun. Beş yıl sonra, evlendiğimizde ve beyzbolun bizi getirdiği rastgele bir yerde, evimizin etrafında koşuşturan dört yaşında bir çocuk olduğunda, arkana yaslanıp hayatından pişmanlık duymanı istemiyorum çünkü planladığın gibi olmadı. Kafadaki planları değiştirdiğim için bana kızmanı istemiyorum. Kendimi bildim bileli beyzbol benim hayatımdı ama bu değişiyor. Artık sen ve bebek benim hayatım oluyorsunuz. Seni ilk sıraya koymalıyım."

Saçları yüzüne dökülürken iç geçiriyor. Uzanıp onun için kulağının arkasına itiyorum. Bana baktığında, "Bir süre önce, ilişkimizden emin olmadığım, her şeyi anlamaya çalıştığım bir zamanda annemi aradım. Bu yıl bir ilişkiye başlamayı, hele hele birine deliler gibi aşık olmayı beklemiyordum. Ama oldu ve ilk başta bunu kavramak benim için zordu, bu yüzden annemle bu konu hakkında konuştum. O ne dedi biliyor musun?"

"Ne?" Elini elimde tutarak soruyorum, bağlantıya ihtiyaç duyuyorum.

"Bana kendisinin de planları olduğunu söyledi. New York'ta yaşayacak ve amacını büyük şehirde bulacaktı. Gençken istediği şeyin bu olduğunu milyon yıl düşünsem tahmin edemezdim. Ama sonra babamla tanıştı ve her şey değişti. İstedikini düşündüğü her şey değişti. Şimdi hayatını başka türlü hayal edemiyor. Küçük bir kasabada yaşamayı seviyor. Kendi yarıçapında kalmayı ve rutinine bağlı kalmayı seviyor." Dudaklarını ıslatıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Sen istediğim her şeysin. Önceden istediğim hayat olduğunu düşündüğüm şey seni de içerecek şekilde değişti."

ve hayallerinizi. Pozitifliği birçok şekilde getirebilirim. Uzaktan çalışabilirim. Hedeflerimi hala gerçeğe dönüştürebilirim. Siz farklısınız. Hayallerinizi gerçekleştirmek için oyunu oynamak zorundasınız. Beni sizi takip ediyormuşum gibi düşünmeyin. Beni yanınızda bir amigo olarak düşünün."

Minnettar duygular boğazımı tıkıyor, sıkıyor. "Kahretsin," diye mırıldanıyorum uzanıp yanağını okşarken. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Çılgın inatçılık."

Kıkırdıyorum ve onu yavaşça yatağa yatırıyorum. Elimi gömleğinin altından geçirip karnına bastırıyorum. Gözlerinin içine bakarak, "Seni seviyorum bebeğim." diyorum.

"Seni seviyorum." Uzanıp gözlerimin arasındaki noktaya bastırıyor. "Bir dahaki sefere konuş benimle. Tamam mı? Her şeyi içinde tutmak zorunda değilsin. Eve gittiğimizde bir şey söyleyecek misin diye bekliyordum. Ne zaman üzgün olduğunu biliyorum Holt. Bunu benden saklama. Ben bunun için buradayım."

"Çok fazla şeyle uğraşıyorsun. Seni daha fazla endişelendirmeyeceğim."

"Senin endişelerin benim endişelerimdir. Tamam mı?"

Kafamın arkasında endişelerimi ondan sakladığımı fark etsem de başımı sallıyorum. Üniversite üçüncü sınıftayken hamile ve bebeğin babasının hayatı baharda sarsılmak üzere. Bunlar onun endişelenmesine gerek olmayan konular. Onlar benim sorumluluğumda. Ve her şeyin yolunda gittiğinden emin olacağım.

Korunduğunu.

İhtiyacı olan her şeye sahip olduğunu. Mutlu olduğunu.



Dostum, ?

Carson: *Bir tahmin: kız arkadaşıyla.*

Knox: *Evet, Carson bana onunla tanıştığını söyledi. Ne ?*

Holt: *Şu anda onun evindeyim.*

Knox: *Geceyi burada mı geçireceksin? Dostum, artık seni hiç göremiyoruz.*

Carson: *Konuşmayı seven birisin. Hep Emory ile birliktesin. Siz kızlarınızla dışarıdayken, Jason'la daha fazla zaman geçirmek zorunda kaldım ve onun drama kraliçesi tavırları beni yormaya başladı. Kendimi*

yemekhanedeki pis çeşni şişelerine onun gibi . Bana yakışmıyor.

Knox: En azından Emory'yi çatı katına getiriyorum. Holt kız arkadaşını buraya getirmiyor.

Holt: Belli sebeplerden dolayı. Harmony'nin artık hiç evde olmayan bir oda arkadaşıyla daha güzel bir evi var. Buna mahremiyet deniyor.

Knox: Onun bir adı var! Harmony. Bekle, o lokantadaki kız mı?

Carson: O kadar geridesin ki, utanç verici.

Holt: Bu başlığın bir anlamı var mıydı?

Knox: Sadece nerede merak ettim. Endişelendim. Son zamanlarda oldukça sessizsin.

Carson: Bunu destekliyorum. Sen etraftayken kaşların hep çatık oluyor, sanki dünyanın en zor denklemini çözmeye çalışıyormuşsun gibi.

Knox: Bizimle konuşmak istersen burada olduğumuzu biliyorsun.

Holt: Evet, biliyorum. Ama ben iyiyim.

Carson: Emin misin?

Holt: Evet, anne.

Knox: En azından cuma günü bizimle takıl. Çocuklar finallerden önce parti yapmak istiyorlar. Kış tatili için ayrılmadan önce kutlama yapmak.

Carson: Evet. Yeni yılda okula Disik'ten işkence görmeden önce bizimle bir bira iç.

Holt: Bu cuma mı?

Carson: Evet.

Holt: Harmony'nin bir çalışma grubu var, bu yüzden muhtemelen çatı katında olacağım.

Knox: Bizimle takılacağın için çok heyecanlı görünme.

Carson: Senin kızın gibi bir kığımız olmayabilir ama görünüşümüz hiç de fena değil.

Holt: Eh, iyisin.

Knox: Cuma gecesi o zaman.

Carson: Ve hey, yarınki sınavında iyi şanslar. İyi hissediyor musun?

Holt: Evet, iyi hissediyorum. Ağırlık odasında görüşürüz.



TAK. Knock.

"İçeri gel," diyor Koç Disik, sesi hırçın ve tedirgin.

Ofisinin kapısını itiyorum ve "Merhaba Koç" diyorum.

Bazı kâğıtları kenara iterken, "Oturun," diyor.

Bu sabah EKG testi yaptırdım. Nefesim normalden daha fazla daraldı ama hızımı korudum. Daha sonra Disik, kuvvet antrenmanımızı tamamladığımız ağırlık odasında takıma katılmamı söyledi. Ayrılmadan önce, Disik duşumu aldıktan sonra onunla ofisinde buluşmamı söyledi. Daha önce hiç bir testten sonra ofisine çağırılmamıştım, bu yüzden avuçlarım terliyordu.

Disik'in yıpranmış gözleri beni delip geçerken, "Ne oluyor? ne oldu?"

"Uh ... ne demek istiyorsun?" Sandalyemde kayarak soruyorum

Rahat. Hiçbir pozisyon işe yaramayacak. Şimdiden hissedebiliyorum. Ateş ediliyor ve kendimi savunmam gerekecek.

Disik bir kağıt parçası alıyor ve bana doğru yaklaşıyor. Bu benim test sonuçlarım.

"Alttaki grafik geçen aya ait. Yukarıdaki grafik ise bu sabahki. Neden çok farklı olduklarını açıklamak ister misiniz?"

Gerçekten gerek olmamasına rağmen hızlıca çizelgeleri karşılaştırdım. Stres testinden geçerken bu sabah kendimi iyi hissetmediğimi biliyordum. Boğazımı temizleyerek, "Kötü bir gece uykusu. Beni yarın test edin. Daha iyi olacağım."

Disik masa sandalyesinde yavaşça ileri geri sallanıyor. "Gerçekten aptal olduğumu mu düşünüyorsun, Green?"

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"O zaman beni lanet yalanlarla aşağılama." Parmağını masaya vurarak, "Bana doğruyu söylemek için tek bir şansın var, yoksa tüm sezon boyunca yedek kulübesinde oturacaksın ve bunu yapmayacağımı sanma" dedi.

Kahretsin.

Seçmeler yaklaşırken yedek kulübesinde oturmayı göze alamam. Ama geceleri beni neyin uyutmadığını söylediğimde Disik ne diyecek? Sanırım bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Dudağımın kenarını çiğniyorum ve hızlıca "Kız arkadaşım hamile" diyorum.

"Tanrım . . . Tanrım," diye mırıldanıyor beyzbol şapkasını elini alnına götürürken. "Ne zamandır çıkıyorsunuz?"

"Okul yılının başından beri."

Şapkasını masaya fırlatıyor. Disik'in oyuncularının birileriyle çıkmasını hoş bir sır değil ama bir kızın hamile kalması? Eminim kalp krizi geçirebilir.

"Size en başından beri ne demiştim sık kafalılar? Toparlayın. İki kere, üç kere. Kimseyi hamile bırakmayın." Alnını ovuşturmaya devam ederek, "Sen ve Gentry arasında, bu sezon kalp krizi geçireceğim," diyor.

"Onu seviyorum," diyorum, nerede durduğumu bilmesini istiyorum. "Benim için o, Koç."

Soru sormak için bir kaşını kaldırıyor. "Onu seviyor musun?"

"Evet. Onun için her şeyi yaparım, beyzbolu bile bırakırım."

"Tanrı'nın annesi." Sanki beyzbol tanrılarına yol göstermeleri için dua ediyormuş gibi tavana doğru bakıyor. "Kadınlar için beyzbolu bırakmazsın, özellikle de bu yaz başlayan bir ilişki için. Aklını mı kaçırdın sen?"

"Vazgeçtiğimi söylemedim. *Yapacağımı* söyledim. Bu kıza karşı tutumum bu." Disik'in bakışları omurgama bir korku dalgası gönderiyor. "Bebeği doğurmayı planlıyoruz ve askere alındığımda o da benimle gelecek."

Yavaşça başını sallıyor. "Adı ne?"

"Harmony Styles," diye cevaplıyorum.

"Hangi bölümde okuyor?"

"Gazetecilik."

"Birinci sınıfta olduğunu

varsayıyorum." Başımı salladım.

"Peki diplomasını tamamlamak için ne yapmayı planlıyor?"

Gömleğimin uzun kollarını yukarı itiyorum. "Danışmanımla konuştum ve diplomasını online olarak tamamlayabileceğini öğrendim. Bu yılı yüz yüze bitirecek ve sonra sanal ortama geçecek."

"Ve onunla bu konuyu konuştun mu? Bir beyzbol oyuncusunun bebeğini büyütmek konusunda ne hissediyor? Seyahat etmek zorunda kalacağınız farkında mı? Sizin yollarda olacağınız ve onun evde tek başına kalıp bir yandan bebeğini emzirirken bir yandan da diplomasını almaya çalışacağı zamanlar olacağının farkında mı?"

Başka bir endişe dalgası beni vururken başımı sallıyorum.

"Bir takım tarafından seçilseniz bile o takımda kalacağınızın garantisi olmadığını biliyor mu? Birden fazla takas edilebileceğinizi

ailenizi sürekli yerinizden ediyorsunuz?"

Sertçe yutkundum. "Evet, Koç."

"Ve hayallerinden, hedeflerinden -eğer varsa- vazgeçmekte bir sakınca görmüyor.

-sizin başarmanıza yardımcı olmak için?"

"Bu konuşmayı geçtiğimiz hafta sonu yaptık. Benimle birlikte olmanın ne anlama geldiğinin tamamen farkında."

"Ve seni seviyor mu?"

"Seviyor, Koç."

Yan tarafa bakar ve bir kalem alır. Parmaklarının arasında döndürüyor. "Peki o zaman neden endişeleniyorsun?"

"Ha?" Ses tonundaki değişikliklerle kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

Test sonuçlarıma dokunuyor. "Kız arkadaşınla aranızda her şey yolunda görünüyorsa neden stres yapıyorsun?"

"Bilmiyorum. Sabah bulantıları çok ağır geçiyor. Genellikle sabahları tuvalete onu güç ve kondisyon çalışması için bırakmak zorunda kalıyorum. Sevdiğin kızı gerçekten hasta görmek kolay değil."

Disik yavaşça başını sallar. "Beyzbol yüzde doksan zihinseldir, Green. Bu stadyuma adım atmadan önce tüm dış etkenleri nasıl engelleyeceğini bilmelisin ve bir üst sınıf öğrencisi ve bu takımın lideri olarak senden bu takımdaki zihinsel dayanıklılık standartlarını korumanı bekliyorum. Anladın mı?"

Bacağım elimin altında zıplamaya başlarken "Evet, Koç," diye cevap veriyorum. "Kız arkadaşın hasta olduğu için üzgünüm ama yirmili yaşlarında bir erkek olarak

seks yapmanın sonuçlarını, hamile kalma olasılığını bilmeli. Takım senin kararların yüzünden acı çekmemeli. Dış sahada sana ihtiyacımız var ve sağlıklı olmana ihtiyacımız var. Bununla nasıl başa çıkacağını bul. Anladın mı?"

"Evet, Koç."

Oturdu ve masasına uzandı. Bazı kartları karıştırdıktan sonra bir tanesini bana doğru fırlattı. "Bu Dr. Cotton'ın numarası. Altı yıl önce, Gerald Banks kız arkadaşı da hamile olduğu için bazı zihinsel tıkanıklıklar yaşarken -hiçbiriniz beni dinlemiyorsunuz- Dr. Cotton ona yardım etti. Belki size de yardım edebilir."

Kartı elime aldım ve ismine baktım.

"Bu senin uyarın, Green. Bu pisliğin bir daha bu stadyuma geldiğini görmeyeyim, duydu mu beni?"

"Evet, Koç." Sandalyemden kalktım ve kartı cebime attım. "Bu mı?"

"Evet. Kendini topla ve tatilden sonra Brentwood'a döndüğünde daha iyi bir sınav bekliyorum. Anladın mı?"

Başımı salladım ve ofisinden çıktım. Kapıyı arkamdan .

Boyalı briket duvara yaslanıp derin bir nefes alıyorum. Lanet olsun.

Kendimi toparlamam

lazım. Çok şey tehlikede.

Kaybedecek çok şey var. Bazı açılardan, yaparsam da yapmazsam da lanetliyim. Stresliyim, bu yüzden kalbim acı çekiyor ve Koç bunu görüyor. Oyunum zarar görürse Harmony'ye ve bebeğimize destek olmak için ihtiyacım olan geleceği elde edemeyeceğim için stresliyim. Derin bir nefes alıyorum ve hâlâ gergin hissederken bir nefes daha alıyorum.

"Kız arkadaşınla aranızda her şey yolunda görünürken neden bu kadar stres yapıyorsun?"

Bu kadar basit mi? Harmony'nin bu durumla, artık istediği gibi planlanmamış bir gelecekle bir sorunu yoksa, ben neden yavaş yavaş kaybediyorum?

Çünkü hazırlanmadığım bir role adım atmam gerekiyor. Eğitimini almadığım. İcini dışını bilmediğim bir role.

Bir üst sınıf öğrencisi ve bu takımın lideri olarak bu stadyuma adım atmadan önce tüm dış etkenleri nasıl engelleyeceğinizi bilmelisiniz.

Ama ya yapamazsam?



"HEY, HOLT, UYAN." Harmony omuzlarımı sarsıyor ve ben uykumdan uyanıyorum, kalbim hızla çarpıyor, zihnim dönüyor.

Çarşafı kavırıyorum, etrafıma bakıyorum, yönümü bulmaya çalışıyorum.

"Hey." Elini çıplak göğsümün üzerinde gezdiriyor. " yok. Ben buradayım."

Elimi onunkine bastırıyorum ve birkaç derin nefes alıyorum.

Kahretsin.

"Özür dilerim," diyorum, kelimelerimin arasında bocalayarak.

"Holt, kalbin dakikada bir mil hızla atıyor." Vites değiştiriyor, yaklaşıyor. Battaniye göğsünden kayarak çıplak göğüslerini ortaya çıkarıyor.

"Seni uyandırmak istememiştim," diyorum, gözlerine o endişeli ifadeyi yerleştirdiğim için kendime kızarak.

Beni yatağa geri itiyor, ben de onun güzel yüzüne bakıyorum. "Neler oluyor?"

"Sadece kötü bir rüya, hepsi bu." Kalbimin hissedebiliyorum, *güm güm güm güm* atıyor, boğazıma kadar tırmanıyor.

"Holt, bu hafta üçüncü kez oluyor. Genelde insanlar gecenin bir yarısı böyle uyanmazlar."

"Evet." Elimi başımın üzerinde gezdiriyorum. "Sadece aklımda çok şey var. hepsi."

"Bana bundan bahset."

Kolundan çekiştirerek onu göğsüme yaklaşıtıyorum. "Hayır, hiçbir şey endişelenmene gerek yok."

"Holt, ne dediğimi hatırlıyor musun? İçinde tutma."

"Bunlar beyzbol şeyleri, bebeğim. Benim aptal beyzbol saçmalıklarım hakkında endişelenmene gerek yok."

"Ne zaman aptalca bir beyzbol boku oldu ki?" Doğrulamaya çalışıyor ama ben onu yerinde tutuyorum. "Holt, ben ciddiylim."

"Ben de öyle." Elimi sırtında gezdiriyorum, benimle çıplak yatmaktan hiç çekinmemesine bayılıyorum. Tek bir tane bile. "Önemli değil, tamam mı? Sadece rahatla ve biraz uyu. Seni uyandırdığım için özür dilerim. Dinlenmeye ihtiyacın var."

Başının üstünü öpüyorum ve onu yatıştıracağını umarak sırtını okşamaya devam ediyorum.

Neyse ki karşı koymuyor. Bunun yerine çenemi öpüyor ve sonra bacaklarından birini benimkinin etrafına sararak iyice sokuluyor.

Başka bir gece olsa, amı sikime bu kadar yakınsa kolayca sertleşebilirdim. Ama kafam yerinde değil. Aklım olması gereken yerde değil ve tek düşünebildiğim az önce uyandığım şey.

Harmony, trafiğin ortasında yürüyor ve ben ona durması, yoldan çekilmesi için bağıriyorum ama o dinlemiyor. Neden trafikte yürüdüğüne dair hiçbir fikrim yok ama bu hafta gördüğüm üçüncü rüyada onu kaybediyormuşum gibi hissediyorum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Tek bir lanet şey bile.

Kontrol parmaklarımın arasından kayıp gidiyor ve nasıl durduracağımı bilmiyorum.

O.

Aklım Koç Disik'in bana verdiği karta gitti.

Gerçekten bir doktorla konuşmam gerekiyor mu?

Hiçbir zaman yardım için bir terapistle yaslanan biri , bunda yanlış bir şey olduğundan değil, ama sorunları kendim çözmeyi de seviyorum.

Bu da kızımın yanında nasıl olabileceğimi ve aynı zamanda nasıl beyzbol oynayabileceğimi bulmakla ilgili.

Sadece bir rutine ihtiyacım var. Bir programa.

Bu hafta sonu kafam rahat olduğunda bir şeyler üzerinde çalışacağıma söz veriyorum.

Jason'ı kontrol ettin mi?

Knox: *Hâlâ çok üzgün. Holt, dostum, ne oldu?*

Holt: *Kahretsin, bilmiyorum.*

Carson: *Jason'ın hepimizden daha hassas olduğunu kabul ediyorum ama ona patlamayı son anda fark ettim. Onu duvara çarptığını söyledi.*

Knox: *Ne? Holt, kaptan olarak buna izin veremeyeceğimi biliyorsun.*

Holt: *Biliyorum. Siktir, biliyorum. Yanlış zamanda yanlış yerdeydi.*

Zaman.

Carson: *İhtiyacınız olduğunda sizi dinlemek için burada olduğumuzu söylediğimi hatırlayın.*

Konuşmak için mi?

Holt: *Ben iyiyim.*

Knox: *İyi görünmüyorsun dostum.*

Carson: *Her an patlamaya hazır gibi görünüyorsun. Çocuklar fark etmeye başladı.*

Holt: *Nefes almak için bir saniyeye ihtiyacım var. Bu gece iyi olacak. Bu gece ihtiyacım olan mola olacak.*

Knox: *Emin misin? Çünkü iptal edip takılabiliriz, sadece ikimiz.*

Carson: *^^^ İyi bir fikir olabilir.*

Holt: *Hayır. İhtiyacım olan şey parti olacak. Derse gitmeliyim. Daha sonra Jason'dan özür dileyeceğim. Bir daha olmayacak.*

"Tamam, eğer işin erken biterse bana haber ver, seninle evinde buluşalım. Tamam mı?" Dışarıda müzik sesi yükselirken telefona

Kapı.

"Benim için endişelenmeyi bırak."

"Bütün gün kustun ve dersi kaçırdın. Endişeleniyorum Harmony." Üzerime bir sweatshirt geçirip onu bulmak için kütüphaneye gitmeyi düşünürken ayağım hızla aşağı yukarı zıplıyor.

"Kendimi çok daha iyi hissediyorum ve biraz yemek yedim. Sanırım doktorun verdiği mide bulantısı ilacı işe yarıyor. Mide bulantısından eser yok."

"O zaman partiyi ve çalışma grubunu es geçelim ve takılalım. Biraz yemek getirebilirim, Netflix'te bir şeyler izleyebiliriz-"

"Hayır, Holt. Sen partiye gidiyorsun, ben de çalışma seansıma gidiyorum. Buna ihtiyacın var."

"Sana ihtiyacım var," diye cevap verdim, tedirgin bir şekilde. Birkaç dakika öncesine kadar bütün gün hasta olduğundan haberim yoktu. Mide bulantısına iyi gelecek bir ilaç almak için acile gittiğini de bilmiyordum. Sinirlendiğimi söylemek hafif kalır.

"Gevşemeye, biraz eğlenmeye, sorumluluklarını bir anlığına unutmaya ihtiyacın var."

"Bana neye ihtiyacım olduğunu söyleyemezsin. Tamam mı?" Ona çıktım, anında pişman oldum. "Kahretsin, özür dilerim." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Özür dilerim, bebeğim. Ben sadece-"

"Her şeyi çözmeye kararlı," diye benim yerime cevap veriyor. "Bu bir ortaklık Holt, yani ne olacağı konusunda ikimizin de söz hakkı var ve bu gece kararları ben vereceğim. Ben çalışma grubuma gidiyorum çünkü arayı kapatmam gerekiyor ve sen de arkadaşlarınla takılacaksın çünkü biraz nefes almaya ihtiyacın var. Anladın mı?"

Yatağımdan kalkıp odamı adımlarken dişlerim birbirine çarpıyor. "Neden bana daha önce hasta olduğunu söylemedin?"

"Şu anda bu konuya girmeyeceğiz. Üşüyorum ve kütüphanenin durmuş seninle konuşuyorum."

"Siktir, Harmony. Sadece gelip seni almama izin ver. Seni rahatsız etmeyeceğim.

."

"Hayır. Yemin ederim Holt, buraya gelirsen beni hiç görmeyeceksin. mı? Evinde kal, eğlen, yarın konuşuruz." "Bu gece seni hiç görmeyecek miyim?"

"Hayır. Ben gidiyorum. Seni seviyorum. Hoşça kal."

Hoşça kal diyemeden telefonu kapattı. Telefonumu yatağıma fırlatıyorum ve iki elimi saçlarımın arasından geçiriyorum.

Sikeyim.

"Siktir," diye bağıryorum tam o sırada kapım çalınıyor. "Dostum, çıkıyor musun?" Carson'dı.

Geceyi bitirdiğimde kapımı açtığımda karşımda şaşkın bir Carson buluyorum ve "Hemen bir bira içmem lazım" diyorum.

"Uh . . . Bir bardak dondurmaya ve uzun bir konuşmaya daha ihtiyacın var gibi görünüyorsun. Kulaklarım ve dondurmam var; denemek ister misin?"

Ona bir bakış attım ve o da ellerini kaldırdı.

"Bira o zaman."

Birlikte birkaç birinci sınıf öğrencisinin içki doldurduğu mutfağa doğru yürüyoruz. Bana ve Carson'a birer tane veriyorlar ve sonra çatı katının arka tarafına, kalabalıktan ve bira pong masalarından uzağa gidiyoruz.

Carson omzumu dürterek, "Keyfin yerinde gibi görünüyor," diyor.

"Ayıyı dürtme, dostum."

"Sadece benimle konuşur musun?" Carson sinirli bir şekilde konuşuyor.

Bardağımı ağızıma götürüp birkaç büyük yudum aldıktan sonra indiriyorum ve "Harmony hamile" diyorum.

"Uh ... ne?" Carson sorar.

"Ve sakın kimseye söyleme." Gözlerinin içine bakıyorum. "Şaka yapmıyorum. Bu aramızda kalacak. Knox'a bile söyleme."

"Evet, tabii." Birkaç kez göz kırptı. "Dostum, hamile mi?"

"Yirmi dört Temmuz'da doğuracak."

"Vay be, o zamana kadar askere alınacaksın ve ikinci ligde oynayacaksın. Ne halt edeceksin?"

"İşte aklımı kurcalayan milyon dolarlık soru bu," diyorum fincanımdan bir yudum daha alarak. "Onu seviyorum. Benimle gelecek ama her şeyin nasıl yürüyeceği konusunda endişeliyim. Onu bir Podunk kasabasına götüreceğimden ve bebeğimizi tek başına büyütmek zorunda kalacağından endişeleniyorum. Öyle olmadığını söylemesine rağmen bana kızacağından endişeleniyorum. Sürekli hasta olmasından endişeleniyorum. Cildinin solgun olmasından ve genellikle gözlerinde olan hayatın gitmiş olmasından. Endişeleniyorum amına koyayım." Nefes nefese kalıyorum ve Carson elini sırtıma koyuyor. "Kahretsin, özür dilerim."

"Hey." Fincanımı benden alıp kenara koydu. "Neden gidip oturmuyoruz?"

Ellerimi dizlerimin üzerine koyarak başımı sallıyorum. "Sadece biraz nefes almam gerekiyor."

"Holt, ciddi. Gel hadi. Seni koruyabilirim. Çatıya çıkarız, takılırız, konuşuruz. Birayı unut. Biraz su alalım ve-"

"Onun burada ne işi var?" Gözlerim kalabalığın içinde tanıdık bir yüz yakaladığında söylüyorum.

"Kim?" Carson soruyor.

Ayağa kalkıyorum, nefesim sığ soluklarla geliyor, ciğerlerimi zar zor dolduruyor. "O burada olmamalı. Burada olmaya hakkı yok."

"Dostum, ter içinde kalıyorsun. Bir saniye oturur musun?"

İlerlemeye başlıyorum ve Carson kolumu tutuyor. "Bırak beni," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

" olmaz. Sen sakinleşene kadar olmaz."

Yumruğumu sıkarken kaslarım geriliyor. "Bırak beni Carson," diye bağırarak onu üzerimden itiyor ve Chet McKay'e doğru hücum ediyorum.

Buraya gelmek büyük hata.

Çok büyük.

Ve nedenini öğrenmek üzere.

Yirmi Altıncı Bölüm

HARMONY

Nicole çantasını masanın üzerine bırakırken, "Oh Tanrım, dışarısı buz gibi," diyor. "Hey, kızım, geçen gün seni sınıfta özledim."

Gülümsemek istemesem de ona gülümsüyorum. Burada olmak hiç de hoşuma gitmiyor. Keşke evde olsaydım, Holt'a sarılmış, bu sefer bize getirmeye karar verdiği yemeğin tadını çıkarıyor olsaydım. Onunla kavga etmekten nefret ediyorum. Üzgün olduğunu bilmekten, aynı fikirde olmadığımız için aptalca bir şey yapma ihtimali olmasından nefret ediyorum.

Ama buna ihtiyacı var. Bütün hafta gergindi, öyle olmadığını söylemesine rağmen. Aşırı korumacı davrandı ve altı gündür bana bir kez bile dokunmadı. Hiç ona göre değil. Yatağa çıplak gelip onu istediğimde bile beni geri çeviriyor.

Bir sorun var ve bana ne olduğunu söylemiyor. Belki çocuklarıyla geçireceği bir gece rahatlamasına yardımcı olur.

En azından ben öyle umuyorum.

"Hava çok soğuk," diyorum. "Bugünkü soğuk faktörüne hazır olduğumu sanmıyorum."

"Gruptan insanların geç kalacağını çünkü arabalarının çalışmakta zorlandığını söyleyen birkaç mesaj aldım. Bekleyip bekleyemeyeceğimizi sordular."

"Evet, sorun değil."

Nicole omzunun üzerinden başıyla işaret ederek, "Gidip takım arkadaşşıma bir merhaba diyeceğim. Hemen döneceğim."

"Tabii, kaleyi ben korurum."

O gittiğinde telefonumu kontrol ediyorum, grubumuzdaki insanlardan ve sonra Priya'dan gelen mesajları görüyorum.

Dostum, bu gece üçlü yapacağımızı sanıyordum. Sen ve Holt ?

Etrafa bakındım. Görünürde bir çalışma grubu üyesi yoktu, ben de ona geri mesaj attım.

Harmony: *Ben bir çalışma grubundayım ve Holt beyzbol evindeki bir partide.*

Bu onun yapacağı bir şey değil. En son ne zaman bir partideydi?

Harmony: *Onu ben gönderdim.*

Tamam. Bana neler olduğunu anlatmak ister misin? İkinizin birlikte bebek sahibi olmanız ve şimdi onu itmeniz dışında mı?

Hamileliğimi elimden geldiğince gizli tutmaya çalışacaktım ama Priya geçen gün kustuğumu duyunca sormasına bile gerek kalmadı. Hemen anladı. Bu konuda biraz tuhaftı. Bizim için mutlu değildi, tam olarak endişeli de değildi, sadece gözlemciydi sanırım.

Harmony: *Onu itmiyorum. Onu rahatlatmaya çalışıyorum. Bütün hafta garip davrandı.*

Priya: *Nasıl yani?*

Harmony: *Seks yapmadık.*

Priya: *Uh . . ne? Bu nasıl mümkün olabilir? Her gece seks yaptığınızı sanıyordum. Sessiz olduğunu sanıyordum, ama yine de inlemelerinin benim için kuş cıvıltıları gibi günlük bir ses haline gelip gelmediğinden emin değildim.*

Harmony: *Hayır, bana cinsel olarak dokunmaya yaklaşmadı bile ve bu gece terörleriyle uyanıyor. Sanırım bebekten korkuyor ama bana bir şey söylemiyor.*

Priya: *Bebekten korkuyor gibi görünmüyor. Onunla bu konuda konuştuğumda çok heyecanlı görünüyordu. Başka bir şey olmadığına emin misin?*

Harmony: *Eğer başka bir şeyse, birkaç kez sormama rağmen bana söylemiyor.*

Priya: *Ona sormamı ister misin?*

Harmony: *Hayır, sadece sana bir şeyler olduğunu söylediğim için kızacak. Onu yarın göreceğimi söyledim. Umarım o zamana kadar aklı başına gelir.*

Priya: *Tamam, bir şeye ihtiyacın olursa haber ver. Ne zaman evde olacaksın?*

Harmony: *Muhtemelen dokuz. Sana mesaj atarım. Belki bize milkshake falan alırım.*

Birini asla çevirmeyeceğimi biliyorsun. Yola bana mesaj at.

Harmony: *Tamam. XOXO*

Nicole geri döndüğünde ve grubumuzdan birkaç kişi ortaya çıktığında telefonumu kenara koyuyorum. Nicole etrafına bakındı ve "Sanırım bu kadar." dedi.

"Chet nerede?" Roger, futbol takımından bir çocuk, soruyor.

Nicole sırt çantasından not defterini çıkardı ve "Beyzbol partisinde. Yerine bakmamı istedi ama ben de ona

Kıçımı öp. Katıldığı için takdir edilmek istiyorsa, katılması gerekir."

"Bekle. . . nerede o?" Korku enseme karıncalanırken soruyorum.

"Beyzbol takımı bu akşam çatı katında bir parti veriyor. Finallerden önce küçük bir veda partisi."

Oh

Tanrım.

Olamaz.

Sandalyemden hızla kalktım ve "Tuvalete gitmem gerekiyor. Hemen döneceğim."

Masa bana tuhaf tuhaf bakıyor ama açıklama zahmetine girmiyorum. Bunun yerine, elimde telefon, damarlarımda dolaşan korkunç, mide bulandırıcı bir hisle banyoya koşuyorum.

Gözden uzakta ve telefonda olduğum için bağırılmayacağım bir köşeye sıkıştığımda Holt'u arıyorum. Telefon çaldıkça, çaldıkça ve çaldıkça ayaklarımın üzerinde ileri geri sallanıyorum.

"Hey, ben Holt. Mesaj bırakın."

"Kahretsin," diyorum telefonu kapatırken.

Belki de çaldığını duymamıştır. Ona bir mesaj yazdım.

Harmony: *Hey, beni ara. Bebekle ilgili her şey yolunda. Sadece seninle konuşmam gerek.*

Telefonuma bakıyorum, çalmasını istiyorum. Chet'in orada olduğunu öğrenmeden önce bana mesaj atması, beni araması, herhangi bir şey yapması için dua ediyorum.

Ama beş dakika, altı dakika, yedi dakika sonra çalışma grubuna geri dönmekten başka çarem olmadığını fark ediyorum. Aksi takdirde bende bir sorun olduğunu düşünecekler.

Sinir dolu bir mideyle masaya geri oturuyorum ve kaldıkları yerden devam ediyorum, ama söyledikleri her şey bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor.

Bu Holt'un yapacağı bir şey değil; hiçbir aramayı kaçırmaz. Bir mesajın bu kadar uzun süre cevapsız kalmasına izin vermez.

Alt dudagımı endişelendiriyorum, zihnim olasılıklarla yarışıyor, dönüyor, kayıyor.

Keşke Carson'ın numarası bende olsaydı. Orada olabilecek başka birini tanıyor muyum? Masaya bir göz atıyorum. Tanıdığım herkes burada benimle oturmuş, ders çalışıyor.

"Ne düşünüyorsun Harmony?" Nicole sorar.

"Ha? Ne?" Başımı salladım. "Özür dilerim. Başım-"

"Kahretsin. Chet beyzbol sahasında kavga etti."

Midem bulanıyor.

Oda yavaşça dönmeye başlarken etrafımdaki duvarlar siyaha bürünüyor. Nabzım hızlanıyor, o kadar sert atıyor ki boğazımın arkasında hissedebiliyorum.

"Tabii ki yapar. O tam bir ," diyor çocuklardan biri. "Kiminle kavga etti?"

"Emin değilim," diyor Roger. "Fisher bana mesaj attı ve Chet'in bir kavgaya karıştığını ve beyzbol takımı tarafından dışarı çıkarılmak zorunda kaldığını söyledi. Görünüşe göre yüzüne krem sürülmüş."

Hiperventilasyona başladım.

Telefonuma baktım ama hâlâ bir şey yoktu. Holt olamaz. Ona Chet'in yanına gitmemesini söyledim, yalvardım. Yapmayacağına söz verdi.

O halde neden Chet'in beyzbol sahasından çıkarılmasının nedeninin erkek arkadaşım olduğuna dair içimde korkunç bir his var?

Nicole telefonunu kontrol ederken, "O bir pislik ve bunu hak etti," diyor. "Dikkat süremizin sınırına ulaştığımızı hissediyorum. Erken bitirelim mi?"

"Evet," diyorum önce, çantamı hazırlamaya başlamıştım bile.

Nicole gülüyor. "O zaman sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Kimse bizim TA."

Herkes gülüyor, ben hariç herkes, çünkü kalbim yerinden çıkacakmış gibi hissediyorum.

boğazımda düğümleniyor ve hepimiz toplanmayı bitiriyoruz. Herkese gönülsüzce veda ediyorum ve hızla kütüphaneden çıkıyorum. Holt'u tekrar aramayı deniyorum ama açmıyor. Telefonu kapatıp Priya'yı arıyorum.

"Lütfen bana erken çıktığını ve yolda olduğunu söyle."

"Chet beyzbol sahasındaydı," diyorum panik içinde, gecenin soğuk havası ciğerlerimi yakarak hızla otoparka doğru yürürken.

"Ne? Chet McKay mi?"

"Evet. Partideydi. Holt da öyle." "Tamam," diyor şüpheyle.

"Priya, çalışma grubumdaki bir adam Chet'in beyzbol sahasında kavgaya karıştığını ve dışarı çıkarıldığını söyledi."

"Lanet olsun."

"Aynen öyle. Holt'u aramaya ve mesaj atmaya çalıştım ama cevap vermedi. Bana çıldırdığımı ve iyi olup olmadığını görmek için çatı katına gitmek yerine eve gelmem gerektiğini söyle."

"Eve gel. Eminim-"

Bip.

Telefonuma baktım. Holt'un adı ekranda görünüyor. "Arıyor. Seni ararım." Hemen telefonu kapatıp Holt'un çağrısına cevap veriyorum.

"Holt, selam." "Ah, Harmony?"

Bu Holt'un sesi değil. Yavaşlıyorum. Birkaç metre ötede arabamı görüyorum ama aklımdan olası en kötü senaryo geçerken oraya varacak gibi görünmüyorum.

"Bu kim?" Ben soruyorum.

"Ben Carson." Fısıldıyor. "Seni aramamam söylendi ama neler olduğunu bilmek isteyeceğinden eminim."

Elim beni tutmak için yanımdaki arabaya düşüyor. "Neler oluyor, Carson?"

"Holt bir kavgaya karıştı. Ben onun eklemleriyle ilgilenirken odasında bayıldı. Kalbinden olduğunu düşünüyoruz."

Ve aynen böyle, yorgun midem yere yuvarlanırken gece gökyüzü etrafımda dönüyor. "O ... o iyi mi?"

"Bazı testler yaptırıyor. Ailesini aradım. Seni arayıp aramadığımı sordular. Ben de öyle yapıyorum."

Beynim olanları anlamaya çalışırken boğazım kapanıyor ve konuşmam neredeyse imkansız hale geliyor.

"Harmony, orada mısın?" Arka planda bir doktorun ameliyathaneye çağrıldığını duyabiliyorum.

Sertçe yutkunuyorum. "Evet-evet."

"Kahretsin, özür dilerim. Aramamalıydım. Yeterince-"

"Neredesin sen?" Ayaklarım tekrar ilerlemeye başlarken söylüyorum.

"Seni burada istemeyecek."

Sikerler. Ben onun kız arkadaşıyım. Onun bebeğini doğuracağım.

"Hangi cehennemde o, Carson?" Ona çıkıştım.

"General'in acil servisi," diyor hızlıca ve sonra mırıldanıyor, "Holt beni öldürecek."

O başka bir şey söyleyemeden telefonu kapatıyorum. Priya'ya neler olduğunu bildirmek için bir mesaj atıyorum ve sonra doğruca hastaneye gidiyorum.



Parmağı buz torbasında olan adama ya da köşede kusmaya devam eden kadına bakmamaya çalışarak acil servisin lobisini arşınlıyorum.

Kollarım belime dolanmış, kendi kendime kalıyorum, bekliyorum ve bekliyorum, ta ki ...

"Uyum."

Carson kapıda duruyor ve beni içeri davet ediyor. Hızla ona doğru yürüyorum ve acil servisin perdeli bir bölümüne kadar onu takip ediyorum. Perdeyi çekince Holt'un yatakta yattığını, tişörtünü çıkardığını, göğsüne monitör bağlandığını, eklemlerinin sargılı olduğunu ve koluna bir serum takıldığını görüyorum. Başını yana çeviriyor ve benimle göz göze geldiğinde gözleri Carson'a dikiliyor.

"Ne oluyor lan?"

"Ona bağırma aklından bile geçirme," diyorum yatağına doğru adım atarak. "İkinizi biraz bırakayım. Unutmayın, perdeler sizin duvarlar."

Carson ortadan kaybolur ve Holt "Bu bir şey değil. Sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istiyorlar."

Bir anda bir duygu seli kaplıyor içimi ve kendimi durduramadan gözlerimden yaşlar akıyor ve yanaklarımdan süzülüyor.

"Bebeğim, buraya gel."

Holt elini uzattı ama ben tutmadım. Onun yerine önünde durup ağlıyorum, vücudum titriyor.

"Harmony, ayağa kalkamıyorum. Lütfen buraya gel."

Öne doğru bir adım atıyorum ve beni yatağa çekiyor, böylece onun yanında oturuyorum. Sonra beni daha da yaklaştırıyor, böylece onunla birlikte yatağa uzanıyorum.

"Şşş," diye kulağıma mırıldandı. "Ben iyiyim."

Ona sarılıyorum, ellerim göğsüne düşüyor, duygularım tamamen bastırıyor, dilimi düğümlüyor. Ona bağırma istiyorum. Kendini bu duruma soktuğu için ona ne kadar kızgın olduğumu söylemek istiyorum. Ama arka planda bana iyi olduğunu hatırlatan kalp monitörünün bip sesini dinlerken hiçbir şey söyleyemiyor gibiyim.

Bir hemşirenin içeri girip Holt'la konuştuğunu ve ona hamile kız arkadaşı olduğumu ve iyi olduğumu, sadece üzgün olduğumu söylediğini duyuyorum. Hemşire kalp monitörünü çıkarıyor ve Holt doktoru beklemeye başlıyor.

Ne kadar sürdüğünden emin değilim ama bir noktada uyuyakaldığımı biliyorum ve doktor perdeyi aralayınca kadar bir girip bir çıkıyorum. Holt'un dosyasına bir göz atıyor ve "Geceyi gözden geçir. Ne oldu?" diye soruyor.

Holt kayıyor ama kolunu bana dolamaya devam ediyor. " önce biraz stresliydim, tetiklenmişim ve bildiğim son şey, dostum

Carson beni hastaneye götürüyordu."

Doktor Holt'u inceliyor ve sonra bana bakıyor. "Biliyorsun, onun gerçekten burada olmaması gerekiyor ama bir istisna yaptık. Eğer bana karşı dürüst olamayacaksan, o zaman senin dürüst olman için ondan gitmesini istemek zorunda kalacağım."

Üzerinden kalkmaya başlıyorum ama beni sıkıca tutuyor, hiçbir yere gitmeme izin vermiyor. "Bu benim kız arkadaşım. Kendisi hamile. Gelecek ve baharda ne yapacağımız konusunda stresliyim. Pazartesi günü antrenörüm ve koçumla birlikte stres testi yaptırdım, her ay yaptığımız bir şey ve sonuçlarım normalden yüksek çıktı."

Ne oldu? Bunu bana neden söylemedi? Ona karşı sertleşiyorum ve o da beni kendine yakın tutuyor.

"Harmony için endişelendim, bugün stresli bir gündü ve zaman zaman nefes darlığı hissettim."

"Ne?" Ne dediğini anlayamadığım için belli belirsiz konuşuyorum.

Nefes darlığı mı? Daha birkaç saat önce telefonda konuşmuştuk ve kendini iyi hissetmediğinden bahsetmemişti bile. Neden bir şey söylemedi ki? "Ve bu gece bir partide tetiklendim. Bir kavgaya karıştım ve son yaptığım şey arkadaşım ile birlikte hastaneye götürüldüğümü biliyordu. Uzun QT Sendromum olduğunu biliyordu ve geçen yıl da benzer bir durum yaşadığım için beni buraya getirerek her ihtimali göz önünde bulunduruyordu."

Kendimi hasta hissediyorum.

Holt'un başına, kalbine korkunç bir şey gelmiş olabileceği düşüncesi... bu çok yıpratıcı. Çok bunaltıcı.

"Sizi buraya getirmesine sevindim. Tıbbi geçmişiniz göz önüne alındığında, bu tür şeyleri kontrol etmek her zaman iyidir," diyor doktor, sanki endişem beni korkuya boğmak üzere değilmiş gibi rahatça. "Kalbinizin çizelgesine ve ölçümlerine baktık ve her şey biraz yükselmiş olsa da normal görünüyor, ancak sizi burada daha uzun süre tutacak bir şey yok. Son zamanlarda yaşadıklarınızı ve vücudunuzun tepkilerini göz önünde bulundurduğumuzda, nefes darlığı ve olası baygınlığa neden olabilecek bir panik atak geçirmiş olabileceğiniz anlaşılıyor. Vücudumuz strese girdiğinde, endişelendiğinde ya da maksimum düzeyde zorlandığında, ki Brentwood beyzbol takımındaki statünüz göz önüne alındığında sizinkinin de böyle olduğunu varsayıyorum, bunun bir sinyal olması çok makul. Vücudunuz size rahatlamanızı söylemeye çalışıyor."

"Evet, söylemesi yapmaktan daha kolay," diyor Holt, elini Saç.

"Bir yolunu bulmanızı öneririm." Doktor dosyayı kapatır.

"Kalbimle ilgili her şey yolunda mı?"

"Her şey yolunda görünüyor. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için birkaç gün içinde doktorunuzla görüşmenizi istiyorum, ancak gitmekte özgürsünüz." Doktor ayağa kalkar. "Ve genç bir ebeveynden gelen bazı tavsiyeler - kız arkadaşım on dokuz yaşında hamileydi. İletişim kurun. Konuşmak zor olsa bile, her zaman iletişim kurun." Holt'un yatağın üzerindeki dosyasına dokunuyor. "Hemşire birazdan taburcu evraklarınızla birlikte gelecek."

Perdenin arkasında kaybolduğunda yataktan kalkıp Holt'un gözlerinin içine bakıyorum. Zihnim yarışıyor. Bunu nasıl yapabiliirdi? Tüm bunları bir sır olarak saklamanın doğru olduğunu nasıl düşünebilir? Özellikle de ona defalarca her şeyin yolunda olup olmadığını sormuşken. Bana güvenmiyor mu? Bu işte beraber olduğumuzu sanıyordum.

Elini kolumda gezdiriyor. "Dinle-"

Söyleyeceği hiçbir şeyi duymak istemediğim için elimi kaldırıyorum. "Seni dışarıda bekliyor olacağım."

Sonra da tek kelime etmeden çekip gidiyorum. Etrafımızda sadece perdeler varken onunla konuşamam. Ne söyleyeceklerimle, ne de içimi delip geçen sarsıcı öfkeyle.

Ben geri çekilirken, "Siktir" diye mırıldandığını duydum.

Siktir haklı.



Carson on dakika boyunca lobide volta atmamı izledikten sonra, "Ona karşı rahat ol," dedi.

"Üzerine fazla gitme?" Carson'ın önünde durup ona bakıyorum, o da rahatça geri çekilip ellerini ceplerine sokuyor. "Bu da ne demek oluyor?"

"Son zamanlarda çok dağınık."

"Evet, bunu bana söylemesi gerekirdi." Muayene odalarını işaret ederek, "Bu hafta koçunuzla birlikte yüksek efor testi yaptırdığını biliyor muydunuz?" diye soruyorum.

Carson'ın gözleri kısılır. "Hayır."

"Evet, ben de bilmiyordum. Ve doğmamış bebeğinin annesi olarak, bunu bilmem gerektiğini düşünmüyor musun?"

Carson cevap verme fırsatı bulamıyor çünkü Holt elinde sarılı olmayan birkaç kâğıtla lobiye giriyor. Ona şöyle bir bakıyorum, başımı sallıyorum ve sonra otoparka yöneliyorum.

"Harmony, bekle," diyor koşarak.

Dışarı çıktığımızda kolumu çekiştiriyor ama ben onu silkeleyip arabama doğru koşuyorum.

"Harmony, lütfen. Sadece konuşalım."

"Seni beklememi ister misin?" Carson soruyor. "Hayır, Harmony ile gideceğim."

Arkamı dönüp Carson'a hitaben, "Arkadaşının eve yürümesini istemiyorsan onu beklemeni öneririm" dedim.

Carson gözlerini kocaman açarak, "Arabamda bekleyeceğim. Üç sıra ileride, dostum."

Arabama doğru ilerlemeye devam ediyorum ve tam ona ulaştığımda Holt önüme ve binmemi engelliyor. Öfkem içgüdüsel bir şey, beni kızgın ve titrek yapıyor.

"Bir saniye durabilir misin?" Holt elini uzattı. "Açıklamama izin ver."

Ona bakıyorum, gözlerim onunkilerle buluşuyor ve kendimi tutamıyorum. İçimdeki öfke dışarı taşıyor. İyi olup olmadığından emin olmadan hastaneye doğru araba sürerken ciğerlerimi saran korku, sinir ve endişe. İçimden bir gelgit dalgası gibi dökülüyor. "Bu ne cüret," diyorum, sesim tehditkâr bir tonda. "Sana güvenen iki insan varken kendini nasıl böyle riske atarsın?" Bir adım öne çıkıp göğsünü dürtüyorum. "Bu hafta başındaki sınavından bana bahsetmemeye ya da neler olup bittiğini anlatmamaya nasıl cüret edersin? Beni aptal mı sanıyorsun? Değişimi fark etmediğimi mi? Bana dokunmadaki isteksizliğini fark etmediğimi mi? Eskiden olduğu gibi beni öpmediğini mi?"

"Harmony-"

"Hayır," diye çıkıştım ona. "Benimle konuşman için sana yalvardım. Aklında ne olduğunu söylemen için. Bunu yapmayı ihmal ettin. Chet'i rahat bırakman, ona yaklaşmaman için sana yalvardım. Senden beni her zaman sevmeni istedim ama bu hafta sanki seni itmişim gibi davrandın. Bana dokunmak bile istemediğini bilmek ne kadar acı veriyor biliyor musun?"

"Kafam içinde değildi," diye bağılıyor. "Kafam içinde değilse seni beceremem."

Geri çekiliyorum, sert sözleri şok edici. "Beni ne zaman siktin Holt?"

Elini yüzünde gezdiriyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Gerçekten bilmiyorum. Şu anda sana neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bir hafta içinde tamamen farklı bir insana dönüştün."

"Başımdan bazı şeyler geçti Harmony."

"Sanki yapmamışım gibi?" Göğsümü işaret ederek soruyorum. "Her sabahı tuvalete kapanarak, midemde hiçbir şey kalmayana kadar hasta hissederek geçiriyorum. Bir yandan yeni doğmuş bir bebeğe bakarken bir yandan da tamamen yeni bir yerde bir derece ve stajı nasıl bitireceğimi anlamaya çalışıyorum. Benim için kolay olmadı Holt. Ama seninle konuştum, ben-"

"Öyle mi?" diye karşılık veriyor. "Çünkü bugün bana söylemeden acil bakıma gittiğinden oldukça eminim."

"Çünkü kendini kaybetmek . Kendini kaybedeceğinden korktuğum için sana hiçbir konuda yaklaşmadım. Gece terörlerin, kaçamakların. Ne demem gerekiyordu ki?"

"Gerçek, Harmony. Bana gerçeği söylemen gerekiyordu."

"Sanki bu hafta bana doğruyu söyledin? Tam bir ikiye bölün." Elimi yana atıyorum, nefesim soğuk havaya karşı parlıyor. "Nasıl oldu bu?"

"Ne nasıl oldu?" Holt kafası karışmış bir şekilde

sorar. "Kavga, Holt. Nasıl başladı?"

"Fark etmez."

"Elbette önemli. Bilmek istiyorum. Sana özellikle yapmamamı söylediğim halde, onurumu korumaya çalışarak onun yanına gittin mi?"

Ensesini tutuyor ama bir şey söylemiyor. "Anlat bana.

Nasıl oldu bu?"

"Kendimi kaybettim, tamam mı?" diyor, şimdi bana bağırarak. "Hafta boyunca her şey üst üste geldi ve onu partide gördüğümde kırmızı gördüm. gittim ve seninle yatıp yatmadığını sordum. Sırıttı ve ben de onu yere sermeden önce suratına bir tane çaktım. Yanımdan vurdu, ama ben çekilmeden önce birkaç kez yüzüne vurdum ve çatı katından dışarı sürüklendi. Mutlu musun?"

Holt'a bakarken boğazımda bir safra birikiyor ve onu bastırıyorum.

bu kabuk adam. Onu

tanıyamıyorum.

Ve bu beni korkutuyor.

Başımı salladım. "Hayır, mutlu değilim Holt."

Öfkesi yavaş yavaş anlayışa dönüşüyor. "Dinle, sanırım bir saniyeye ihtiyacımız var-"

"Bir saniyeden fazlasına ihtiyacımız var." Onu itip geçiyorum ve arabamın kapısını açmadan önce kilidini açıyorum. "Şu anda kim olduğunu bile bilmiyorum." Panik gözlerinden geçerken ona bakıyorum. "Hamileyim ve bir ay sonra yirmi bir yaşında olacağım. Planım bu değildi ama seni sevdiğim için bunu başaracaktım Holt." Dişlerim alt dudağımın üzerinde dönüyor. "Ama şu anda sana bakıyorum ve bu bebeği dengesiz biriyle doğuramayacağımı anlıyorum. Benimle konuşmak için zaman ayıramayan biriyle-"

"Seni strese sokmak istemedim," diyor hızla, arabamın kapısının üstünden tutarak. "Seni koruyordum."

"Senin korumana ihtiyacım yok Holt. Yanımda olmana ihtiyacım var. Sağlıklı olmana ihtiyacım var. Eşit huylu olmana ihtiyacım var. Aşık olduğum eğlence düşkününü adama ihtiyacım var." Ona bir kez daha baktım. "Sen o adam değilsin. Şu anda olduğun adamla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Koltuğuma oturup kapımı kapatmaya çalışıyorum ama o önüme çömelip kaçmamı engelliyor. "Kötü bir geceydi, tamam mı?"

"Kötü bir geceden daha fazlası oldu." Acı kalbimi ele geçirirken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor.

Bu adamı seviyorum, gerçekten. Ama onun beni kırılğan bulduğunu düşünerek yaşayamam. Ben güçlü, dirençli ve zeki bir kadını ve her ne kadar bana bunu gördüğünü gösteren şeyler söylese de buna inandığını sanmıyorum. Birkaç kez gereksiz yere beni savunmaya geçti, benimle ciddi şeyler hakkında konuşmaktan kaçındı ve sağlıklı bir ilişki bu düzeyde şüphe ve endişeyle sürdürülemez. Ailemden öğrendiğim bir şey varsa, o da eşit olduklarıdır. Holt beni seviyor, *bundan* hiç şüphem yok ama bana güvenmeye hazır olduğundan emin değilim. Onun benim dayanağım olmasına izin vermeye hazırdım ama onun benim dayanağım olmaya hazır olduğunu sanmıyorum. Ve bu benim için hayati önem taşıyor.

Hayatta kalacağımızı sanmıyorum.

Sikeyim.

Beyzbol kariyeri için ona kızacağımı düşünerek yanıldı. Beni boğduğu ve güçlü yönlerime güvenmediği için ona kızacağım. Hayatını kurtarabilecek hayati gerçekleri sakladığı için ona kızacağım.

Bu gece Carson'ın sezgileriyle hareket edersem ya da sağlığı hakkında bir Şey bilmiyorsam onu öldürürüm.

Kalbini, endişelerini ve bedenini esirgiliyor. Bu sevgi değil.

Bir damla gözyaşıımı siliyorum ve pencereden dışarı, önüme bakıyorum. "Her Şey bitti Holt."

Elimi tutarak, "Lanet olsun," diye karşılık veriyor. "Harmony, sadece bir gece yüzünden bunu bitiremezsin."

"Bu sadece bir gece değil Holt," diye bağırıyorum. "Her Şeyin bir doruk noktası oldu. Öfkemi dizginleyebileceğini ve bu bebeği büyütebileceğini nasıl düşünebilirim?"

"O kadar da kızgın değilim, Tanrı aşkına. Sadece bir kavgaydı."

"Yanlış anlarda öfkeleniyorsun," diye karşılık veriyorum. "Ve önemli olan da bu. Şimdi bırak beni yoksa çığlık atmaya başlayacağım."

"Harmony-"

"Çekil," diye bağırıp kapıyı çekiyorum.

"Tanrım." Ayağa kalktı ve bana baktı. "Bebeğim, lütfen." Sesindeki korkuyu, boğazını tıkayan duyguyu duyuyorum.

Kapıyı çekiyorum, o da önümden çekiliyor, böylece ben de kapıyı tıklatabiliyorum. Kapıları kilitliyorum, arabayı çalıştırıyorum ve sonra gözlerimi siliyorum.

"Arabayı üzgün sürme," diye bağırdığını duyuyorum, iki eli başının üzerinde. "Lütfen araba kullanma."

Park ettiğim yerden çıkıp arabayı sürüyorum, gözlerim yaşlarla doluyor, nefesim kesik kesik geliyor. Bir dur işaretinde durdum ve kendimi toparladım. Bir kaza yapmak duruma yardımcı olmazdı.

Telefonumu çıkardım ve Priya'yı aradım.

"Alo? Her Şey yolunda mı?"

Hıçkırıklarımı içime çekerek, "Holt'tan yeni ayrıldım."

diyorum. "Oh kahretsin. Tamam, neredesin?"

"Eve gitmek üzereyim."

"Gelip seni almamı ister misin? Araban için sonra endişeleniriz."

Derin bir nefes alıyorum. "Hayır, sanırım iyiyim. Sadece ben sürerken konuş benimle. Holt'tan başka bir Şey hakkında konuş."

"Tamam, . Bugün lokantaya giderken bir güvercin ayağımı yemeye çalıştı."

Yirmi Yedinci Bölüm

HOLT

Carson'ın arabasının yolcu koltuğuna kayarak, " sıçtım," diyorum. "Evet, bunun olacağını görebiliyordum."

"Siktir," diye mırıldanıyorum, avuçlarımı gözlerime bastırarak.

"Siktir, dostum." "Ne oldu?"

Alt dudağımı ısırarak son sözlerini gözden geçiriyorum, anlamaya çalışıyorum, umutsuzca doğru olmamalarını dilemeye çalışıyorum.

"Sanırım benden ayrıldı." "Ciddi misin?"

"Sence benim şaka yapacağım bir şey mi?" "Sanırım değil.

Kahretsin, dostum. Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum." Başımı koltuk başlığına yaslıyorum. "Gerçekten bilmiyorum. Onu seviyorum. Onu kaybetmek istemiyorum."

"Ne oldu?"

Eve sağ salim varmasını umarak pencereden dışarı bakıyorum ve "Her şey. Ona karşı dürüst değildim. Görünüşe göre öfkem." Carson'a dönüyorum. "Sence ben kızgın mıyım?"

"Hayır," diye cevaplıyor ama sonra ekliyor, "sadece bir şey sizin için çok önemli olduğunda. Bir hakem yanlış bir karar verdiğinde vites yükseltirsiniz. Birine haksızlık yapıldığında kırmızıya dönersin. Harmony ve Chet olayında bayıldığına eminim. Öfkeli bir adam değilsin, ama bir şey öfkeni tetiklediğinde, evet, kendini kaybediyorsun. Harmony senin için bariz bir tetikleyici."

"Kahretsin. Hiç bu şekilde düşünmemiştim ama haklısın. Benim için önemli olduğunda, gerçekten önemli olduğunda, sıfırdan altmışa çıkıyorum."

"Sadece birkaç kez gördüm, ama gördüğüm zamanlar ... yalan söylemeyeceğim, dostum. Korkunç bir şey."

İçimi çektim ve kamburumu çıkardım. "Ne bok yiyeceğim ben?"

Carson arabayı çalıştırır. "Bilmiyorum dostum. Bu iyi değilim.

Bu yüzden bir kız arkadaşım yok."

Pencereden dışarı bakarak, "İyi olduğumdan emin olmak için beni hastaneye götürdüğünüz için teşekkürler" diyorum.

"Evet, Harmony'yi aradığım için özür dilerim."

"Hayır, bunu iyi oldu. Ondan bir şeyler saklamaya devam edemem. Belki de tüm bunların yüzüme patlaması iyi oldu."

Sessizlik içinde çatı katına geri döndük. Parti bitti, şok edici bir şekilde. Kavgayla birlikte ortamın tadı kaçmıştı. Çocuklardan hızlıca özür dileyip odama geçiyorum ve çocuklardan birinin bana verdiği telefon numarasıyla birlikte telefonumu çıkarıyorum. Bir mesaj yazıyorum ve sabırla cevap bekliyorum.

Holt: *Ben Holt Green. Bu gece size saldırdığım için özür dilemek istedim. Soğukkanlılığımı kaybetmemeliydim.*

Neyse ki Chet çabuk cevap veriyor.

Chet: *İyi sağ kroşe. Demek Harmony ile çıkıyorsun, ha?*

Holt: *Evet.*

Chet: *En büyük pişmanlıklarımın biri. Ona karşı bir pisliktim. Çene sarsıntısını hak ettim.*

Holt: *Bu şekilde görmenize sevindim. Yine de üzgünüm.*

Chet: *Biz iyiyiz, dostum.*

Bundan memnun bir şekilde yatmaya hazırlanıyorum ve elimin etrafındaki sargıyı çıkarıyorum. Parmak eklemlerim morarmış ama parmaklarımı hareket ettirebiliyorum, önemli olan da bu. Biraz acıyacak ama en azından kırılmadı. O zaman bu durum bin kat daha kötü olurdu.

Yatağıma uzanıp telefonuma ve duvar kâğıdımdaki Harmony resmine bakıyorum. Muhteşem bir gülümseme, gözlerinde sevgi, içten bir neşe. Bu gece bana attığı bakışla aynı değil. Her şeyden çok korkmuştu ve söz konusu sevgilim olduğunda bu asla karşılaşmak istemediğim bir bakış.

Gerçekten o kadar dengesiz miyim? Tetiklendiğimde, Carson'ın dediği gibi kendimi kaybediyor muyum?

"Yanlış anlarda sinirleniyorsun."

Bu da ne demek oluyor? Onun güvende olduğundan emin olmam gerekmiyor mu? Sevildiğini bildiğinden? *Güvenli*. Sevdiğim kadınları korumam gerekmiyor mu?

"Senin korumana ihtiyacım yok Holt. Yanımda olmana ihtiyacım var. Sağlıklı olmana ihtiyacım var. Eşit huylu olmana ihtiyacım var ..."

Hay sikeyim. Her şeyi yanlış yapıyorum. Bunu nasıl düzelteceğim? *Bütün bunları mı?*

Doktor strese girmemem gerektiğini söyledi ama ben nasıl sakinleşeceğimi bilmiyorum. *Neyi yanlış yapıyorum ben?*

Gitmesine izin vermeyeceğim. Gitmesine izin veremem. Bu iş daha bitmedi. Ben onun istediği adamım. Eğlenceyi seven, bağlı kalacak, istikrarlı ve sağlıklı olan. Olacağım.

Mesajlaşmamıza girip bir mesaj yazıyorum.

Selam bebeğim. Konuşmak isteyeceğin son kişi olduğumu biliyorum ama eve sağ salim vardığını bilmem gerek. Bana mesaj atmak istemesen bile, lütfen Priya bana mesaj atsın. Her şey için özür dilerim. Seni çok seviyorum.

Telefonumu göğsüme koyuyorum ve tavana bakıyorum. Bitmiş olamaz. Bitmesine izin vermemin hiçbir yolu yok, birlikte olmam gereken kişinin o olduğunu bilirken olmaz. Bir bebeğimiz olacakken olmaz. Telefonum bip sesi çıkarıyor ve hemen göğsümden kaldırıyorum.

O evde. Dostum, biraz yalvarman lazım.

Midem bulanıyor ve ona geri yazıyorum.

Holt: *Bana bir şansım olduğunu söyle.*

Dürüst olmak gerekirse, onu hiç görmemiştim. Hiçbir yok.

Avucumu gözüme bastırırken usulca "Siktir," diyorum.

Bugün sabah bulantısı var mıydı?

Priya: *Sanırım sana cevap vermiyor, bu yüzden bana mesaj atıyorsun.*

Holt: *Denemedim bile. Cevap vermeyeceğini biliyorum. Lütfen, Priya. O benim bebeğimi taşıyor. Onun iyi olduğundan emin olmalıyım.*

Bebek kartını çektin.

Holt: *"O benim hayatımın aşkı" cümlesinin yeterince güçlü olmadığını düşündüm.*

Sen.

Haklısın. İyi. Sabah bulantısı falan yoktu. Sabah Acil serviste aldığı ilaç işe yarıyor gibi görünüyor.

Holt: *Yemek yiyor mu?*

Priya: *Sana her şeyi anlatmayacağım. Ben hala ona sadığım.*

Holt: *Anladım. Teşekkürler, Priya.*

Hâlâ sabah bulantısı yok mu?

Hayır.

Holt: *Hala ağlıyor mu?*

Priya: *Hayır.*

Holt: *Sence bizden vazgeçiyor mu?*

Hiçbir yok. İçine Benimle konuşmuyor bile.

Holt: *Siktir. Yarın derse girecek mi?*

Gelmek zorunda. Kendini iyi hissetmediği için geçen haftayı kaçırdı.

Holt: *Tamam. Teşekkürler, Priya.*

Priya: *Aptalca bir şey yapma.*



Öğrenciler amfiden dışarı süzölmeye başlıyor ve ben gözlerimi kapıya dikmiş, karamel saçlı bir güzelin ortaya çıkmasını bekliyorum. Bir ağaca yaslanarak, kaçış tepkisini işaret eden reddedilme korkusunu bastırıyorum. Ona hafta sonunu verdim ama bu kadarı yeter. İki gün sevgilimle konuşmamak için çok uzun bir süreydi. Ona sarılmamak için. Bağımlılık yapan kahkahasını duymamak için. Taşaklarımı ezmesine izin vermemek için.

Bu iş şimdi bitiyor.

Kapıdan girdiğini gördüm. Ağaçtan inip ona doğru ilerliyorum. Kafası telefonuna gömülmüştü ve peşinden gitmezsem beni fark etmeyecekti.

Ona ulaştığımda "Hey," dedim.

İrkilerek bana bakıyor ve bir an için gözlerinde yaşamı görüyorum, ancak bu yaşam hiçbir şey tarafından boğuluyor.

Bir şey söylemek yerine ellerini ceketinin içine sokuyor ve ilerlemeye devam ediyor.

"Harmony, lütfen konuş benimle."

"Konuşacak bir şey yok," diyor ve park yerine doğru ilerliyor.

"Yani beni sevmediğini mi söylüyorsun, öylece? Benimle işin bitti mi?"

Cevap vermeyince kolundan hafifçe çekiştiriyorum, böylece durup bana bakmaya zorlanıyor. "Söyle Harmony. Beni sevmediğini söyle."

Gözleri benimkileri arıyor. "Bu işler böyle yürümüyor Holt. Seni sevmekten vazgeçemem."

"O zaman neden bizden vazgeçiyorsun?"

"Çünkü seni sevebiliyorum ama aynı zamanda senin için doğru kişi Ben." olmayabileceğini de biliyorum.

Sinirlenmemeye çalışarak, "Bir kavga yüzünden mi? Sen tüm bunları bir kavga yüzünden çöpe mi atacaksın?"

"Bana hissettirdiklerin yüzünden" diyor, sesi kırılarak. "Çalışma grubumdayken Chet'in beyzbol sahasında olduğunu duyduğumun farkında mısın? Sana haber vermek için defalarca aradığımı ve mesaj attığımı biliyor muydun? Ve hiçbir şey duymadım. Tüm bu zaman boyunca belirsizlikle kıvranıyordum. Cuma gününe kadar olan bütün hafta boyunca senden uzaklaşıyordum. Orada olduğunu duyduğum an, bir şeyler olacağını biliyordum. Orada oturdum, bekledim, bekledim, midem çalkalandı, zihnim yarıştı. Ve sonra . . . Çatı katında Chet'le kavga ettiklerini duydum. Carson beni arayıp hastanede olduğunu söyleyene kadar hayatımda hiç bu kadar hasta hissetmemiştim." Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. "Bu çok korkunçtu Holt. Senin durumun yüzünden zaten kalbimde bir korku vardı, ama bu yüzden hastanede olduğunu bilmek ... beni dizlerimin üzerine çöktürdü." Gözyaşlarını siliyor ve ben ona uzanmaya çalışıyorum ama o geri adım atıyor. "Ve tüm bunların en kötü yanı neydi biliyor musun? Hepsi önlenebilirdi. Tek yapman gereken benimle konuşmaktı. Tek yapman gereken benimle konuşmaktı," diyor omzumu iterek, yüzünden daha fazla gözyaşı akıyor.

"Sıçıp batırdım Harmony."

"Sen yaptın." Başını sallıyor. "Büyük bir hata yaptın ve bunu telafi etmenin bir yolu olduğundan emin değilim."

Bunun üzerine bana sırtını dönüp arabasına doğru ilerlemeye devam ediyor ve beni ne yapacağımı şaşırılmış bir halde bırakıyor. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum.

Ve beni en çok korkutan şey de bu.



"YEŞİL, OFISIME. ŞİMDİ."

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, tüm gözler dolabımdan kalkıp Koç Disik'in ofisine doğru ilerlerken. Sanırım soyunma odasındaki herkes bunun ne hakkında olduğunu tam olarak biliyor. Koçumuzdan bir şey kaçırmak çok zor.

Ofisine vardığımda kapıyı kapatıp oturuyorum. Koç Disik elinde bir kalem tutuyor ve onunla yanağına vuruyor. Sessizlik sağır edici, iyi işleyen bir gözdağı taktiği. Geleceğinizi ellerinde tutmasaydı bu kadar korkutucu olmazdı.

Bana bakma zahmetine bile girmeden, "İtiraf etmen için sana bir şans vereceğim ve bunu yapmanı öneriyorum" dedi.

Evet, hiçbir şey onu geçemez.

"Cuma gecesi bir kavgaya karıştım," diyorum, onu geçiştirmeden. "Harmony hakkında, test sonuçları hakkında, gelecek hakkında stresliydim ve ona yanlış yapan bir adam gördüm. Sinirimi ondan çıkardım, panik atak geçirdim ve kendimi acil serviste buldum çünkü Carson kalbimde bir sorun olduğundan endişeleniyordu. EKG çektiler ve her şey yolunda çıktı."

Disik dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor ve sonra masasında öne doğru eğilip bana bakıyor. "Seni hemen şimdi bu ekipten çıkarmamam için bana tek bir sebep söyle."

Sertçe yutkunuyorum. "Çünkü buna ihtiyacım var. Bu geleceğe ihtiyacım var. Beyzbola ihtiyacım var. Harmony'nin hayatını çözemeyen lanet olası bir ezik olmadığımı bilmesine ihtiyacım var. Bebeğime bir şeye değer olduğumu göstermeliyim." Daha önce Koç Disik'in önünde hiç ağlamamıştım ama çok yaklaşmıştım.

"Bir değer var mı?" diye sorar. "Çünkü şu anda benim için hiçbir değer yok, Green."

Dudaklarımı ıslattım. "Öyleyim." Boğazım sıkıca kapanıyor. "Yemin ederim, Koç, ben bir şeye değerim."

"Son bir hafta içinde bir kızı hamile bıraktığını, sağlığını korumadığını, bir kavgaya karıştığını ve hastanede bir korku daha yaşadığını öğrendim. Bunların benim zamanıma nasıl değdiğini söyle bana."

Geleceğimin avuçlarımdan kayıp gittiğini gördüğümde çenem sıkılıyor, azı dişlerim gıcırıyor. "I . . . Bilmiyorum amina koyayım." Elimi başıma bastırıyorum, kendimi hiç bu kadar değersiz hissetmemiştim.

Disik sandalyesinde geriye doğru devrilir. "Defol git ofisimden," diye bağıyor. Ayağa kalkıp kapıya doğru gidiyorum, orada durup omzumun üzerinden bakıyorum,

hayal kırıklığına uğramış bir Disik'in arkamdan baktığını gördüm. "Bana ikinci bir şans verecek birine ihtiyacım var, Koç."

Çenesi yana doğru çalışıyor. "Sanki kız arkadaşının seninle işi bitmiş gibi konuşuyorsun."

"Öyle," diyorum usulca.

"Anlıyorum." Kalemmini kalemlliğine atar ve bilgisayarına doğru döner. Faresini hareket ettiriyor ve sonra klavyesinde bir şeyler yazıyor. Tam çıkmak üzereydim ki, "Kış tatilinden döndüğünde, tek bir hata bile yapmasan iyi edersin, yoksa işin biter. Beni anlıyor musun?"

"Evet, Koç."

"Düzelt şunu, Green. Sana çok fazla şans verdim."

"Biliyorum."

Kapıya doğru başını sallıyor. "Şimdi siktir git buradan."

Ofisinden çıktım. Takım arkadaşlarım kısık sesle fısıldarken başım önümde, dolabıma doğru yürüyorum. Dolabıma ulaştığımda, dolabın içine gömülüyorum ve bacaklarımı göğsüme çekiyorum. Ellerimi dizlerimin üzerine koyup başımı eğiyorum.

Bir saat sonra, önce aramam gereken numarayı aradım.

"Hey oğlum, nasılsın? Harmony nasıl?" diyor babam ve sesini duymak çok güzel.

"Baba, sıçtım . Sanırım Harmony'yi kaybettim. Sanırım onu sonsuza kaybettim." "Bana her şeyi anlat."

Ve

biliyorum.

Ve

ağlıyorum.

Yirmi Sekizinci Bölüm

HARMONY

"Kutlama çörekleri!" Priya elinde bir kutu Frankie Donuts ile eve giriyor. "Sade donut aldım çünkü canın bunu çekiyordu." Kutuyu yere bırakıyor ve çantasından bir kavanoz Nutella çıkarıyor. "Ve bandırmak için biraz Nutella." Yanımdaki kanepeye uzandı. "Tanrım, ne kadar iyi bir kocayım."

Hafifçe kıkırdıyorum ama kulaklarımda yankılanıyor. Son iki haftadır Priya yanımda, benimle ilgileniyor, yemek yediğimden ve bulantı ilacımı aldığımdan emin oluyor. İçim uyduğunda elimi tutmak için yanımda oldu ki bu artık neredeyse günün her anı gibi geliyor. Ve gülümsememi sağlamak için de elinden geleni yapıyor.

Ama en iyi çabalarına rağmen, Holt'tan haber alamadığım her gün, acı - *pişmanlık* - ruhumu daha da derinden *kazıyor*.

Ondan en son okulda, dersten sonra haber aldım. Ve o konuşmayı kafamda tekrar tekrar canlandırımdı, sözlerimin üzerinde durdum, onları pişmanlık duymaya başladığım noktaya kadar düşündüm. Onları söylediğim için kendimden nefret etmeye başladım. Başıma gelen en iyi şeyin hayatımdan çıkıp gittiğini fark ettikçe yavaş yavaş kırılıyorum.

Ve hiçbir şey bunun yerini

tutamaz. Priya'nın değil.

Bu bebek değil.

Nutella'ya batırılmış hızlı bir çörek bile değil. Onu ittim

ve o da dinledi.

İçinde hiç mücadele kalmamıştı ve bu konuda üzülemem çünkü işimizin bittiğini söyleyen bendim.

Onu bitiren bendim.

Onu düşerken bıraktım, dibe doğru yuvarlanırken ve geri tırmanmanın bir yolu yokken.

Yukarı.

Priya ayağımı dürtüyor, o zaman elinde bir kutu olduğunu fark ediyorum. bana açık.

"Ah, ." Bir çörek alıyorum ama bir ısırık almak yerine elimde tutup boş televizyona bakıyorum.

"Yüzün *finaller bitti diye* bağırıyor."

"Özür dilerim." İç çektim. "Gerçekten kutlama yapacak gibi hissetmiyorum."

"Noel için New York'a gitmen gerektiği için mi böyle yapıyorsun?" Gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Onu özlüyorum." Başımı sallıyorum, kendime .

"Çok aptalım. Onu kendimden uzaklaştırmamalıydım. Korkmuştum ve üzgündüm. Onu, kafamda yıkılmaz olarak kurguladığım bir adamı bu kadar önemsemediğim için korku beni sarmıştı. Bu beni korkuttu. Onu asla itmemeliydim. uzakta."

Priya çöreğinden bir ısırık alır ve "Hayır, bence doğru olanı yaptın" der.

"Sence ondan ayrılmalı mıydım?"

"Evet," diyor Priya Nutella kavanozunu açarken rahatça. "Hadi, bir yudum al." Kavanozu bana doğru uzatıyor.

Hareket etmiyorum. Herhangi bir duygusal karmaşa göstermeyen arkadaşşıma bakıyorum. Bu onun hayatı değil ama yine de itirafımdan sonra benim için üzüleceğini düşünmüştüm. Neredeyse mutlu görünüyor.

"Holt'u sevmedin mi?" Kafam karışmış bir şekilde ona sordum. "Hayır, adamı seviyorum."

Birkaç kez göz kırpmıyorum. "Kafam karıştı."

"İkinizin ayrılmaya ihtiyacı vardı," diyor çöreğinden bir ısırık daha alarak. "Birbirinizden uzaklaşmaya ihtiyacınız vardı. Her şey çok hızlı gelişti. Hızlı aşık oldunuz, olması gerekenden çok önce hamile kaldınız ve her şey yıldırım hızıyla ilerliyordu. Bu ayrılık, içinde bulunduğunuz aşk kasırgasından biraz nefes alabilmeniz için gerekliydi."

"Hızlı olması duygularımızın daha az geçerli olduğu anlamına gelmez," diyorum, savunmacı hissederek.

"Öyle olduklarını söylemiyorum. Bunun size düşünmek için bir saniye verdiğini söylüyorum. Durup düşünmek için. Bu adamla gerçekten bir gelecek isteyip istemediğinizi ya da beklemediğiniz bir gelgit dalgasına kapılıp kapılmadığınızı anlamanız için." Gülümseyerek bana doğru döndü. "Peki, onu istiyor musun?"

"I . . ." Lanet olsun, beni dilsiz bıraktı. Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Yavaşlamak, bir adım geri atmak ve yarattığımız ilişkiye dikkatle bakmak. Aramızdaki çekim hiç bu kadar güçlü olmamıştı - başka bir insanla bu tür bir çekim hissettiğimi hiç sanmıyorum. O kendimi mutlu, neşeli, meydan okunmuş ve sadece mutlu hissediyorum. İlişkilere bakış açımı, alıp vermeyi değiştirdi. Hayatta istediklerinizden daha fazlası olduğunu görmemi sağladı. Bana başkasının hayallerini de isteyebileceğimi gösterdi. Hedeflerinizin bir başkasınınkiyle örtüşebileceğini.

Bana ortaklığın ne olduğunu, sevgi dolu bir yoldaşlığın nasıl gösterdi. Bana sadece birini değil, en iyi arkadaşımı nasıl sevebileceğimi gösterdi. Bana kalbimi açma fırsatı verdi ve ruhumun derinliklerinde bunu benim için başka hiç kimsenin yapamayacağını biliyorum.

Ayrıca bana acı çektirdi. Bana karşı dürüst ve açık olamadığı için kendimden şüphe etmeme neden oldu. Sağlığını ciddiye almadığından korkmama *neden oldu, bu da geleceğimizi ciddiye almayacağından korkmama yol açtı.* Çok çabuk öfkeleniyor. Mantıksız davranıyor.

Ama şöyle bir şey var. Ben mükemmel miyim? Her şeyim yolunda mı ve önüme çıkan her stres faktörüne mükemmel tepki veriyor muyum? *Hayır. Kesinlikle değilim.* Farklı anlarda ben de mantıksız davranmıyor muyum?

Acı, bir ilişkide yanlış giden şeylere verilen doğru tepki değil midir? *Evet, doğru.*

Ama bu, derinden sevdiğinizi gösteren bir işarettir.

İşte o zaman sorunlardan kaçmak, güvensizliğin ve olgunlaşmamışlığın hüküm sürmesine izin vermek yerine derinlere inerek sorunların üstesinden gelirsiniz.

Bu durumdan kurtulabiliriz. Başarılı olmak için daha çok çalışabiliriz. "Onu istiyorum," diyorum fısıltıyla.

"Şey, tabii ya." Priya gözlerini devirir. "Sadece bunu bildiğinden emin olmak istedim." Kıkırdıyor ve kanepede arkasına yaslanıyor. "Tanrım, siz çocuklar mide bulandırıcısınız."

"Ne demek istiyorsun?"

Gülümseyerek, "Bana her gün mesaj atıyor, günde birkaç kez." diyor. "Ne?"

Daha uzun oturuyorum. "Onunla konuşuyor muydun?"

"Evet. Çocuk son iki haftadır bazı işler yapıyor." "Ne demek istiyorsun?"

"Anlatacak benim hikayem değil. Ama sanırım bugün göl kenarında olacağını söyledi. Yarın New York'a gidecekmiş ve gitmeden önce en azından sana yakın hissetmek istemiş, bu yüzden de ilk buluşmanızı yaptığınız ağaca gitmiş." Priya göğsünü sıkıyor. "Ne kadar romantik."

"Bekle, bunu sana o mu söyledi?"

Başını sallıyor. "Ah evet. Çocuk tam bir karmaşa içinde. Geçen gün onunla buluştum. Onu hiç bu kadar depresif görmemiştim. Sakal bırakmış."

"Dur. O yapmadı."

Yavaşça başını sallıyor. "Evet. O artık Bay Sakal. Gerçekten çok ateşli."

Bunu kafamda canlandırabiliyorum ve düşüncesi bile içimi daha fazla titretiyor. "Neden onunla buluştun?"

"Noel hediyesi bana vermek istedi. Hediyeği açmaya zahmet etmeyeceğini ya da tatil boyunca onu görmeyeceğini düşündü. Seni rahat bırakmak istedi. Ama tatilden sonra seninle konuşmaya çalışmayı planlıyor." Priya omuz silkti. "Bilmiyorum, bu hikâyeyi ben yazıyor olsaydım, kış tatilinden önce barıştınız ve ilişkinize çılgınca bir ara vermezdim. Çiftin sekiz yıl boyunca ayrı kaldığı Hallmark filmi hatırlıyor musun? O nasıl bir saçmalıkta öyle? Senaristlerin yaptığı basit bir işkence." Parmağını şıklattı. "Makyaj yap ve insanlara istediklerini ver."

"Bu da çıktı?"

"Belli değil mi? Aracı olmaktan bıktım. Siz ikiniz açıkça birbirinizi istiyorsunuz. Halletmeniz gereken bazı sorunlar var ama hiçbirini sizi ayırmamalı. Tanrı aşkına, herkesin ıstıabına son verin ve bize beklediğimiz sonsuza dek mutlu sonu verin."

"Sence beni görmek ister mi?" Gergin bir şekilde soruyorum. Gülüyor. "Oh, evet. Güven bana."

Gergin bir şekilde kemiriyorum. "Ağacın yanında mı?"

"Evet." Koltuktan kalkıp girişteki dolaba yöneldi ve küçük bir kutu çıkardı. Bana uzatıyor ve "Bu senin Noel hediyesi. Senin açtığını görmesi onun için iyi olabilir."

Kutuyu göğsüme bastırıyorum, ambalajlama işinden etkileniyorum ve en iyi arkadaşıma bakıyorum.

"Sence gitmeli miyim?"

"Bence gitmelisin."



Arabamı Holt'un BMW'sinin hemen yanına park ettim. Camdan ağaca doğru bakıyorum ve gövdesine yaslanmış, altında bir battaniye olan figürünü görüyorum. Başında ters bir şapka var ve omuzları çökmüş, çökmüş görünüyor.

Görseydim benim duruşumun da onunkine benzeyeceğini biliyorum.

Derin bir nefes alarak, kolumun altına sıkıştırdığım hediyeyle arabamdan çıktım, kışlık şapkamı kulaklarıma taktım ve ona doğru yürüdüm.

Ondan birkaç adım uzaklaşana kadar başını yana çeviriyor ve o zaman yeni çıkan sakalını, çökmüş gözlerini ve yüzündeki kaybolmuş ifadeyi görüyorum.

Ta ki duranın ben olduğumu fark edene kadar. Hızla ayağa kalkıyor ve şapkasını düzeltiyor. "Harmony," diyor usulca, neredeyse huşu içinde.

"Priya burada olacağını söyledi."

Holt hediyeği görüyor ve gözlerindeki küçük umudun yok oluşunu izliyorum. "Oh, hediyeği geri vermek için mi buradasın?"

Sesindeki tondan, ondan umutsuzluktan kalbim sıkışıyor. Yutkunarak başımı sallıyorum. "Hayır. Seni görmeye geldim."

"Oh." Ne yapacağını bilmiyordu, ben de ona yardım ettim.

"Belki oturup konuşabiliriz?"

"Tabii, evet." Battaniyeye bakıyor ve "Battaniye iyi mi, yoksa bir bank bulmak ya da arabama gitmek ister misin? Üşüyor musun? İyi hissediyor musun? Kahretsin, içecek bir şeyim yok. Susadın mı?"

Tanrım. Onu seviyorum.

İşte bu yüzden ona aşık oldum. O çok hazır. Gözlemci. Önemsiyor.

"Ben iyiyim, battaniye de iyi olacak."

"Tamam." Battaniyeyi biraz daha açıyor ve inmeme yardım etmesi için elini uzatıyor. Parmaklarımı onunkilerin üzerinden geçiriyorum ve eli beni sıkıca kavıyor. Ağaç gövdesini bana bırakıyor ve sonra karşıma oturup uzun bacaklarını göğsüne yaslıyor. Bana dikkatle bakarak, "Gerçekten iyi hissediyor musun?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Evet, ilaçlar işe yarıyor. Artık sabah bulantısı yaşamıyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim." Yer değiştiriyor ve ellerini bacaklarının önünde birleştirerek onları yerinde tutuyor.

Aramıza garip bir sessizlik giriyor ve bu konuşmaya nasıl başlayacağımı gerçekten bilmiyorum. Onu uzaklaştırmaktan, onu geri getirecek doğru kelimeleri bulmaya nasıl geçebilirim?

"Biriyle görüşüyorum," diyerek beni şaşırttı.

"Sen . . . ne?" Kalbim boğazımda, soruyorum. "Biriyle mi görüşüyorsun?"

Gözleri açılıyor ve hemen "Bir terapist. Bir terapistle gidiyordum. Kahretsin, özür dilerim. Yanlış söyledim."

Kırık bir baraj gibi yükselen panik hafifçe yatışıyor. Başka biriyle görüşürken beni buraya gönderdiği için Priya'yı öldürmek üzereydim.

"Oh," diyorum, içim parçalanmış olsa da rahat görünmeye çalışıyorum.

"Koç bana bilgilerini verdi. Sahip olduğum bazı endişeleri gidermeme yardımcı oluyor ve öfkemle başa çıkmam için bana bazı araçlar verdi. Sadece üç seans yaptım ama Zoom'u aşmak için konuşmaya devam edeceğiz. Ondan hoşlanıyorum. Oldukça havalı biri."

"Bu harika," diyorum.

"Evet." Bana baktı. "Biliyorum..." Boğazını temizliyor. "Bittiğini söylediğini biliyorum ve bu konuda çok düşündükten ve Dr. Cotton'la konuştuktan sonra gerekçeni anlıyorum, ama bilmeni isterim ki, gitmene izin vermeye hazır değilim. Gitmene izin verebileceğimden emin değilim ama niyetimi bilmeni istiyorum." Derin bir nefes alır. "Öfkem ve nasıl daha iyi iletişim kurabileceğim üzerinde çalışıyorum çünkü senin hayatında olmak istiyorum Harmony. Ve sadece bebeğinin babası olarak değil, senin erkeğın olmak istiyorum. Elini tutmaya, sana bebeğim demeye hak kazanan adam olmak istiyorum. Ortağın, amigon, sırdaşın olmak istiyorum. Geceleri sana sarılmak, ne kadar sevildiğini, ne kadar özel olduğunu hatırlatmak istiyorum. Bizim için her şey bitmedi ve bu seni korkutabilir ama benim için bitmiş olamaz." Başını sallıyor ve sessizce "Bitmiş olamaz." diyor.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve kendime bunun o an olduğunu söylüyorum. Burası sıçrama yapacağın yer.

Ya umutsuzca istediğiniz şeyi geri alabilirsiniz. Ya da korkup sinersiniz. Her iki durumda da, şimdi karar verme zamanı.

Buraya gelmemin bir nedeni var ve burada olmak, onu tekrar görmek bana ona bir şey olmasından duyduğum köklü korkuyu hatırlatsa da, ona hiç sahip olmamaktansa bu korkuyla oturmayı tercih edeceğimi biliyorum.

"Daha bitmedi Holt."

Başını kaldırıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Değil mi?"

Gözlerimden bir kez daha yaşlar süzölürken başımı sallıyorum. ılgın hormonlarımı suçluyorum. "Buraya seni hâlâ sevdiğimi ve sana daha sıkı sarılmam gerekirken seni kendimden uzaklaştırdığım için üzgün olduğumu söylemeye geldim."

"Siktir." Elini gözüne bastırıyor. "Ciddi misin bebeğim? Lütfen bana bunun bir şaka olmadığını söyle."

"Bu bir şaka değil." Yüzümdeki bir damla yaşı siliyorum. O da bu fırsatı değerlendirip bana yaklaşıyor ve elimi tutuyor. "Seni seviyorum Holt. Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim ve bu beni korkutuyor çünkü sana bir şey olabilir. Sana bir şey olması beni korkutuyor."

"Her şeyi berbat ettim Harmony. Berbat ettim ve dersimi hemen aldım. Seni kaybetmek . . . lanet olası bir uyandırma çağrısıydı. İhtiyacım olan şeydi. Seni kaybedebileceğimi, sahip olduğumuz şeyin sonsuza dek sürmeyeceğini, bunun çalışmam gerektiğini, tüm sorumluluğu üstlenmemem, bunu birlikte yapmam, bir ekip olarak çalışmam gerektiğini bilmem gerekiyordu." Parmak eklemlerimin arkasını öpüyor. "Söz konusu sen olduğunda çok korumacıyım. Seni her şeyden korumam gerekiyormuş gibi hissettiğimi şimdi anlıyorum, oysa sen haklısın. Buna ihtiyacın yok. Ve bazı açılardan, beni koruyan da sensin."

"Biz birbirimizi koruruz, Holt."

Elimi sıkıca tutarken tekrar öpüyor. "Biliyoruz." Gözlerimin içine bakarak, "Lütfen tekrar söyle" diyor.

"Henüz bitmedi."

"Evet." Derin bir nefes alıyor. "Sana sarılabilir miyim?"

Dizlerimin üzerine kalkıyorum ve bacaklarını aşağı doğru iterek üzerine oturuyorum. Elleri belime dolanıyor ve alnını benimkine yaslıyor.

"Kahretsin, seni sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım."

Ellerim ensesine doğru süzülüyor ve onu sıkıca kavrayarak yerinde tutuyorum. "Özür dilerim. Seni itmek yerine seninle konuşmalıydım."

Başını iki yana sallıyor. "Bu zamana ihtiyacımız vardı. Kendimi kontrol etmek için bir dakikaya ihtiyacım vardı." Ayağa kalkıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Seni istediğimi biliyordum ama artık hayatımda bir gereklilik olduğunu biliyorum. Bu hayatı sensiz yaşayamam bebeğim. Yapmak istemiyorum."

Elleri sırtımda gezinirken "Ben de istemiyorum," diyorum. "Seni seviyorum Harmony."

"Seni seviyorum," diye cevap veriyorum tam ağzı ağzıma inerken.

Dudaklarında, ağzının benimkini kontrol edişinde kaybolurken, sakalının pürüzlülüğünden yeni bir zevk alıyorum.

Sahiplenici. Bölgesel.

Kendine ait olanı

talep ediyor.

Bu duyguları böyle ifade etmesini istiyorum; öpücüklerle, şefkatle. Öfkeyle değil. Onun kucağında, dokunuşunda eriyorum ve dili alt dudağıma değdiğinde ona açılıyorum, o çekilip yanaklarımı avuçlayana kadar her darbesine karşılık veriyorum.

"Siktir, seni özledim."

"Ben de seni özledim."

"Sen ve ben, ihtiyacımız olan tek şey bu. Sen ve ben." "Ve bebek."

Dudaklarıma karşı gülümsüyor. "Ve bebek." Beni battaniyenin üzerine yatırıyor ve elini karnıma götürüyor. "İyi olduğuna emin misin?"

"Şimdi çok daha iyiyim," diye cevap veriyorum.

Gülümsemesi beni neredeyse ikiye bölüyor. Bu adamı seviyorum. Hayatımda o olmadan yaşayamazdım. Bu ukala, kendinden emin adam dünyama girdi, duvarlarımı yıktı ve hızla kalbimde yer edindi. Yazın başında, bir Brentwood beyzbol oyuncusuna aşık olacağımı söyleseydiniz, size deli olduğunuzu söylerdim. Benimle çıkmak isteyen her atlet elenirdi ama bir şekilde Holt Green benim için yaratılmıştı.

O benim

adamım.

Benim her

şeyim.

"Hediyemi şimdi açabilir miyim?" Ben soruyorum.

Dudaklarını çeneme bastırmadan hemen önce gülümsüyor. "Tabii ki hayır. Sen de bizim gibi Noel'e kadar beklemek zorundasın." Ağzını benimkine yaklaştırıyor ve kalçalarını itiyor. "Ama sana hemen şimdi verebileceğim bir hediyem var."

"Ugh," diye inliyorum. "Biraz daha sevimsiz olabilir misin?" "Meydan okumayı sevdiğimi biliyorsun, bebeğim."

Göğsünü itiyorum, ağzı boynumda ve çenemde çalışmaya devam ederken gülüyorum. Mutluluk böyle bir şey işte. Rahatlama. Gerçek neşe.

Priya haklıydı, birlikte sahip olduklarımızı takdir etmek için o ayrı ana ihtiyacımız vardı. Çünkü bu başka hiçbir şeye benzemiyor. İlişkimiz, başlangıçta yavaş olmasına rağmen, çoğu standarda göre çok hızlı ilerledi. Ve bu bazı açılardan karakterlerimizin bir parçası. Ama zor zamanların üstesinden gelmek de öyle ve bu bizi daha da güçlü kılacak.

Sonsöz

HOLT

"Ah Tanrım, Holt," diye fısıldıyor Harmony. "Evet, tam orada. Devam et."

Ona arkadan pompalıyorum, kışını sıkıca kavıyorum, sırtımdan ter damlıyor, her an birinin içeri girebileceği fikri beni teşvik ediyor.

"Bebeğim, orada mısın?"

"Evet, Tanrım, evet." Daha aşağı eğiliyor, bu da açımı derinleştiriyor ve tek gereken bu. Amı sikimin etrafında kasılıyor ve ikimiz birlikte orgazm oluyoruz, inlemelerimiz boş alanda yankılanmasın diye susturuyoruz.

İkimiz de nefesimizi düzenlerken kalçalarımı yavaşlatıyorum. Kız arkadaşımdan çıkıyorum ve o iç çamaşırını yukarı çekip tozluklarını düzeltirken ben de prezervatifi hızla çıkarıp bağıyorum. Bana doğru döndüğünde gülümsüyorum ve elimi büyüyen karnına bastırıyorum.

"Prezervatif kolay temizlik için akıllıca bir fikirdi" derken boxer külotumu ve kot pantolonumu düzeltiyorum.

Başımın yan tarafına vuruyorum. "Hep düşünüyorum." Prezervatifi çöp kutusuna atıyorum ve sonra boş soyunma odasına bakıyorum. "Az önce ne yaptığımızın farkındasın, değil mi?"

Gözlerini deviriyor. "Bu kadar büyütme."

"Bunu büyük bir haline getiriyorum." Çenesini çimdikleyip ağzını kendime yaklaştırıyorum. "Az önce benimle olan geleceğini sağlamlaştırdın. Efsaneye göre beş yıl içinde evleneceğiz."

"Üç yıl olduğunu sanıyordum."

"Kahretsin, beni mihraba götürüyorsun. Tamam, ben varım."

Gözlerini deviriyor ve avucunu yüzüme bastırıyor. "Beni buna ikna etmene izin verdiğime gerçekten inanamıyorum."

"Buna böyle mi diyorsun? Seni ikna etmek mi? Pek karşı koyduğunu hatırlamıyorum."

"Azmıştım." Omuz ve ben kahkahalarla gülüyorum. Bu yetersiz bir ifade.

Kış tatilini birlikte geçirdik, zamanımızı New York ve ailesinin arasında paylaştırdık. Harmony'ye şehri gezdirdim, ona her şeyi gösterdim.

en sevdiğim yerleri gezdirdim ve ona turistik yerlerden de keyif alması için zaman verdim. Ailemle Broadway'de *Beyaz Noel*'i izledik, Rockefeller Center ağacının önünde fotoğraf çektirdik ve onu Bryant Park'taki tatil mağazalarına götürdüm; burada ailesi için bazı hediyeler ve bebek odası için cinsiyet ayrımı gözetmeyen hayvanların el yapımı birkaç resmini buldu. Ayrıca oradayken neredeyse her gece Central Park'tan geçtik, ışıklandırılmış ağaçları ve arka planda çalan hafif Noel müziğini seyrettik. Bu onun gezinin en sevdiği kısımlarından biriydi.

Noel'i ailemle kutladık, ancak ertesi gün Harmony'nin ailesini görmek ve onlarla kutlama yapmak için uçtuk. Oyunlar oynadık, olası bebek isimleri hakkında konuştuk ve doğum tarihi yaklaştığında Harmony'nin yanında nasıl olabileceklerini tartıştık. Bu benim en büyük endişelerimden biriydi

-Harmony'nin bebek doğduğunda yalnız kalacağını düşündüm. Ama annem ve babamla konuştuktan sonra, dördünün arasında böyle bir şeyin olmayacağı konusunda bana güvence verdiler. En başından beri inanmam gereken bir şey olarak yanımızda olacaklardı. Aslında babam bana *önce aile, sonra beyzbol* dediğinde tamamen ikna olmuş olmalıydım.

Kış tatilinden yeni döndük ve yapmam gereken ilk şey Koç'a rapor vermek ve bir stres testi yapmaktı. Testi başarıyla geçtim ve ona Harmony ile ilgili her şeyin yolunda olduğunu söyledim. Umursamıyormuş gibi davrandı ama ona bebekten ve Harmony'nin doğum tarihi geldiğinde yapacağımız planlardan gözlerindeki kararlı bakışı görebiliyordum. Koç Disik çoğu zaman hıyarın teki olabilir ve patron seviyesinde dersler veriyor ama bizi umursuyor, hem de tehditkâr bir şekilde. Ama bizi gerçek dünyaya, homerun ve forma satışları dışında hiçbir şeyi umursamayan top kulüplerine hazırlıyor. Yaklaşımı küstah, sert ve açık sözlü, ancak bu büyük liglere taşındığımızda alacağımız şeyin sadece küçük bir tadı. Bu ders için minnettarım ama bir daha onun gazabına uğramak zorunda kalmayacağım için daha da minnettarım.

Koç Disik ile görüşmemden ayrılmadan önce bana Kaliforniya'dan bir telefon aldığını söyledi. Saints benimle çok ilgileniyor. Çiftlik sistemleri Kaliforniya'da, yani Kaliforniyalı bir bebeğimiz olabilir. Harmony'ye hemen söyledim, o da yavaşça başını salladı ve Kaliforniya'da yaşama ihtimaline alışabileceğini söyledi. Bebeğim iki parçalı bir mayoyla sahilde... evet, buna alışabilirdim. Her şey bizim için dönüp dolaşıp aynı yere gelecekti.

Ama şu azgınlık olayına geri dönelim.

Harmony haftalardır beni tırmalıyor. Doymak bilmiyor.

Ona her baktığımda beni istiyor. Pantolonumu indiriyor. Şikayet etmiyorum ama beni yıpratıyor. Sonunda sakalımı tıraş etmek zorunda kaldım çünkü bunun onun tutkusunun ana kaynağı olduğunu fark ettim. Bacaklarının arasındaki hissi seviyordu. Onu arzuluyordu.

Akıl sağlığını korumak için ondan kurtuldum. Ve hiç mutlu olmadı.

Bu büyük bir kavgaydı, ama daha sonra onu masasının üzerine eğerek ve yeni favori pozisyonu olan arkadan alarak onu telafi ettim.

"Tanrım, kendimi iyi hissediyorum," diyor saçlarını kulağının arkasına savurarak. "Yemek yemeye hazırım."

"Biliyor musun, sende bir eğilim fark ediyorum. Seks yaptıktan sonra hep bir şeyler yemek istiyorsun."

"Beni aç bırakıyorsun." Ayak parmaklarının üzerinde duruyor ve dudaklarına bir öpücük konduruyor. "Pizza yiyebilir miyiz?"

"Ne istersen bebeğim." Elini elime alıyorum ve tam kapı açılırken kapıya doğru yöneliyorum.

Koç Disik içeri giriyor ama beni ve Harmony'yi tam önünde yakalayınca duruyor. Ellerimize baktı, sonra gözleri bedenlerimizde gezindi. "Tanrım," diye mırıldandı yanımızdan geçip gitmeden önce.

"Harmony ile tanışmak istemiyor musun?" Sesleniyorum.

Cevap vermek yerine, tek söylediği, "Lanet olası bir karmaşa bırakmamış olsan iyi edersin."

Harmony başını omzuma gömdü, tamamen utanç içindeydi.

"Prezervatif kullandım, Koç-"

Harmony karnıma vuruyor. "Aman Tanrım, Holt."

Kıkırdıyorum. "Güven bana bebeğim. Muhtemelen soyunma odasında gördüğü ilk kız değilsin ve büyük olasılıkla son da olmayacaksın." Eline bir öpücük ve onu otoparka, BMW'ye doğru götürüyorum.

"Çocuklara söyleyecek misin? Bu tür fetihlerin nasıl paylaşılması gerektiğini biliyorum."

"Hayır, ben o adam değilim." Ona kapıyı açıyorum ama kapının önünde duruyor ve içeri girmiyor.

"Biliyor musun, onlara söyleyebilirsin."

Kafam karıştı, "Onlara söylememi ister misin?" diye sordum.

Eli gömleğimin eteğiyle oynuyor. "Evet." Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Nereye gittiğimizi kesin olarak bilmelerini istiyorum."

Gülümsüyorum. "Beni sahipleniyor musun, bebeğim?"

"Evet. Evet, öyleyim." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve ben de karşılık vererek elimi beline doluyorum.

Bu kızın eksenini nasıl değiştirebildiğimi ve onun hayatında nasıl önemli biri haline gelebildiğimi asla anlayamayacağım. Ancak kesin olarak biliyorum ki, dikenli bir cepkenin ötesine bakmaya ve güzel bir kızın öfkesinde bir şeyler görmeye karar verdiğim ve *onu okul veri tabanında aradığım* gün, hayatımın en iyi kararını *verdiğim* gündü.

SON

Holt ve Harmony hakkında UZATILMIŞ EPİLOG bağlantısı ve **Düğün Oyunu'ndan** bir alıntı için okumaya devam edin.

Brentwood Boys'dan daha fazlası:

Soyunma Odası
Sığınak ____
Diziliş ____ -
Takas ____
Kurulumu ____ -
_____ -

Alıntı - Düğün Oyunu

Önsöz THADDEUS

Her şey : Bu hikaye benimle ilgili değil.

Teknik olarak benimle ilgili ama *benimle* ilgili değil.

Kardeşim Alec Baxter hakkında. O muhteşem piçi hiç duydun mu?

New York'un en iyi boşanma avukatı.

Kurnaz, şeytani derecede yakışıklı -tıpkı benim gibi- büyük elleri var ve sosisli sandviçten bahsedildiğinde kaşlarını çatıyor. Hayranı değil, anlamıyor, asla da anlamayacak.

O benim en iyi arkadaşım, suç ortağım, örnek aldığım adam ve tek kahramanım ... onunla belki üç ayda bir konuşmama, tatillerde onu zar zor görmeme ve bir mesaja basit bir yanıt için haftalarca beklememe rağmen.

Kulağa tek taraflı bir kardeşlik gibi geliyor, değil mi? Biraz öyle, ama hey, sorun değil. Adam meşgul. Ve çocukluğumuzun büyük bir bölümünü, anne babam ve onların çocuklarını berbat evliliklerinden koruyamamaları yüzünden tamamen yara almamamı sağlamakla geçirdi. Şikâyetlerini çamaşır günündeki kirli çamaşırlar gibi ortaya dökmek gibi bir alışkanlıkları vardı.

Annemle babam etmeye başladığında Alec'in odama hücum ettiğini, sonra beni Park Avenue'deki dairemizin yangın merdiveninden aşağı indirip sokağın aşağısındaki fırına götürdüğünü hâlâ hatırlıyorum. Bir cannoli paylaşır ve sadece birbirimize bakardık, ikimiz de sadece bir blok ötede neler olduğunu biliyorduk ama bu konuda asla konuşmazdık.

Ama bu kadar hıçkırık şenliği yeter, bu hikâyenin konusu bu değil. Hayır, bu yukarıda bahsi geçen kardeşimin ellerinde uğradığım tam ve mutlak ihanetle ilgili. Benim akrabam, benim kanımdan, benim kahramanım.

En iyi arkadaşım olabilir ama bana mümkün olan her şekilde ihanet etti. Ağır sözler, değil mi?

Dövüş kelimeleri.

Ben doğruyu söylüyorum.

Ne oldu? Hayatımın bir felakete dönüştüğünü size biraz anlatayım.

Her şey güzel nişanlım Naomi'nin hamile olduğunu öğrendiğimde başladı. Bazı zor kararlar vermem gerekti ve hayallerimdeki düğünü -evet, hayallerimi- bütçeli bir düğünle değiştirmek zorunda kaldım. Yüzyılın olayı için değil, bir ev için para biriktirmem gerekiyordu.

Yutması zor bir haptı. Her şeyi kabullenmeye çalışırken birkaç kez ofis masamın çekmecesine doğru nefes nefese kalmış olabilirim.

Ama sonra bir gün, güzelce boyanmış maun ağacında güzel bir nefes alma seansından sonra aklıma bir şey geldi: bedavalar.

Manhattan'ın önde gelen golf sahası ve yöneticiler için parti merkezi olan Golf Galaxy'nin kurumsal etkinlik planlayıcısıyım. Tüm kurumsal etkinlik ihtiyaçlarınız için lütfen Thaddeus Baxter ile iletişime geçin.

Her gün zenginlerle dirsek temasında bulunuyorum ve neden bundan faydalanmayayım diye düşündüm. Etrafa sorup, işimden herhangi bir avantaj bulabilir miyim diye bakayım.

Ne yazık ki son birkaç yıldır yalakalık yaptığım herkes benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Nedenini anlayamıyorum. Büyüleyiciyim - belki biraz dramatik - ama zorlandığımda en iyi margaritayı yapabilirim ve verirken marakasımı bile sallarım. Ve *marakas* derken, iri toplarımı kastediyorum. Ahem, taşaklarım.

Tam bir beyefendi. Bu benim.

Böylece, bir kez daha derin bir depresyona girmiş bir halde, kendimi bilgisayarımın başında, elimde bir etkinlikten kalan margarita, düğün web sitelerini tararken buldum.

Tüm dualarımın cevabı.

Sanki Tanrı bulutları yarmış ve yıldırım gibi parmağıyla burnuma vurarak bana doğru yönü göstermişti.

Düğün Oyunu *seçimiydi*.

TV'nin en sevilen düğün reality şovu, kısıtlı bütçeyle bir düğün yaratma mücadelesine girecek çiftler arıyordu. Tüller, güller, süsler, çay ışıkları, smokinler, hepsi orada, şimdiye kadarki en iyi düğün için bir araya getirilmeye hazır.

Beni de yaz.

Ancak her gelinzilla'nın hayalini süsleyen spot ışıklarının altında olmak, başvuruyu doldurmamın asıl nedeni değildi.

Göbek deliğini okşayan memelerine bahse girebilirsin ki bir ödül vardı.

Ne olduğunu asla tahmin edemezsin. Bunu anlaman için sana bir şans bile vermeyeceğim.

Bu, yiyebildiğin kadar açık büfelerin olduğu tipik Sandals destinasyonu balayı değildi.

Hayır. New Yorkta bir GD çatı katıydı. Çatı katı!

Tüm rüyaların rüyası.

Daha ince yazıları bile okumadan, başvuruyu doldurmuş ve göndermeye hazır hale getirmiştım.

Peki bunun *Game of Thrones* oyuncularının yüzünü kızartacak türden bir ihanetle ne ilgisi var?

The Wedding Game'in bir numaralı kuralı: Takımınızda en az bir aile üyesi olmak zorunda. Çocukluğumun duygusal yükü göz önüne alındığında, güvenilebileceğim tek bir kişi vardı.

Alec.

Ve işte dostlarım, ihanet burada ortaya çıkıyor.

Kardeşimin kendi kanından ve canından olanları aldatacak kadar taş kalpli olabileceğine inanmıyor musun?

Tekrar

tahmin et.

O yaptı.

Sadece kendiniz görün . . .

Düğün Oyununu [BURADAN](#) Ön Sipariş Edin

The Strike Out'un UZATILMIŞ EPİLOGUNU [BURADAN OKUYUN](#)

Meghan Quinn Yazarına Ait Diğer Kitaplar

-Tüm Kitaplar Kindle Unlimited'ta Mevcuttur-

Futbolun Kralları Serisi (Yeni Yetişkin Spor Romantizmi)
[Romantik Pakt](#)

Bağımsız Spor Romanları
(Beyzbol Aşkları)
[Soyunma Odası](#)
[Sığınak](#) ____
[Diziliş](#) ____
[Takas](#) ____
[Kurulumu](#) ____

Tek Başına, Yüksek Sesle Gülün, Romantik Komediler
[Dersten Sonra Görüşürüz](#)
[Modern Centilmen Düğün](#)
[Oyunu](#) ____

Bromance Club Serisi
(Milyoner Aşkları)
[En İyi Arkadaşınızın Kız Kardeşiyle Cıkmanın Sırrı](#)
[Kötü Bir Çocuğun Günlüğü](#)
[Patron Adam Damat](#)

Kar Limanı Serisi
(Küçük Kasaba Aşkları)
[O İkinci Şans O Sonsuz](#)
[Kız](#) ____
[O Gırtlı Ask, O](#) ____
[Swoony Hissi](#) ____

Düetler

(Mavi Hat Düeti ve Mükemmel Düet'i tek bir yerde toplayan Komple Kutu Seti)

Düetler

Romantik Romancı Günlükleri

(Komik, kahkahalarla güldüren romantik komediler)

****Bakire Aşk , Randy Aşk Romancısı ve Ebeveyn Aşk Romancısı tek bir kitapta birleştirildi Bakire Aşk Romancısı Günlükleri****

Bakire Romantizm Günlükleri Romancısı

Bakire Romantizm Romancısı

Sara Ney ile birlikte yazılmıştır

(Patronla yaşanan seksi, zeki, yürek hoplatan bir ofis romantizmi)

Sevgilerimle

Mükemmel Düet

(Sizi nefessiz bırakacak içten bir romantizm)

Mükemmelin Sol Tarafı

Sonsuzluğun Sağ Tarafı

Mavi Hat Düeti

(Birçok olan destansı bir romantizm) Düşmenin İyi

Tarafı

Aşkın Dezavantajları

Sayılarla Flört Serisi

(Kahkaha dolu anlar ve çok hararetli sahnelerle dolu maceralı flört dizisi)

Üç Kör Randevu İki

Wedding Crashers

Oyuna Geri Dön

Bir Bebek Baba .

Binghamton Serisi

(Kalp, mizah, sıcaklık ve bazı SICAK İNŞAAT İŞÇİLERİ ile dolu)

Ortak Enkaz

En İvi Arkadasımın Eski
Sevgilisi Karmakarışık
Diğer Kardeş

Bağımsız Romanlar

Ana Yol

(Bir aile yolculuğu romantik komedisi)

Yeni İfsa Edildi

(Güç bu erkek modelin yanında olsun, bir romantik komedi)

Sevgili Hayat

(Hayat değiştiren çağdaş bir aşk romanı)

Stroked Serisi

(Bol mizah içeren sıcak spor romantizmi) STROKED

UZUN OKSADI

SERT OKŞADI

Jett Girl Serisi

(Muhteşem, koruyucu bir alfa erkek ile şımarık, erotik romantizm)

Bourbon Günahları

Bourbon Aldatmacası

Bourbon Krallığı

Gerçekleri

Aşk ve Spor Serisi

(Yeni Yetişkin, Bol sürprizli futbol sporu romantizmi) Fair Catch

İkili Koruma Üç ve

Dışarı

Sıcak-Lanta Serisi

(İlk . Bol dramalı beyzbol sporu romantizmi!) Caught Looking

Saha Oynamak

Uyarı Parkurunda

Vur ve Kaç

İçindekiler

[Tam Sayfa Görsel Telif](#)

[Hakkı](#)

[Meghan ile bağlantı](#)

[kurunContents](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Sonsöz](#)

[Alıntı - Düğün Oyunu](#)

[Meghan Quinn](#) Yazarına Ait [Diğer Kitaplar](#)



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

